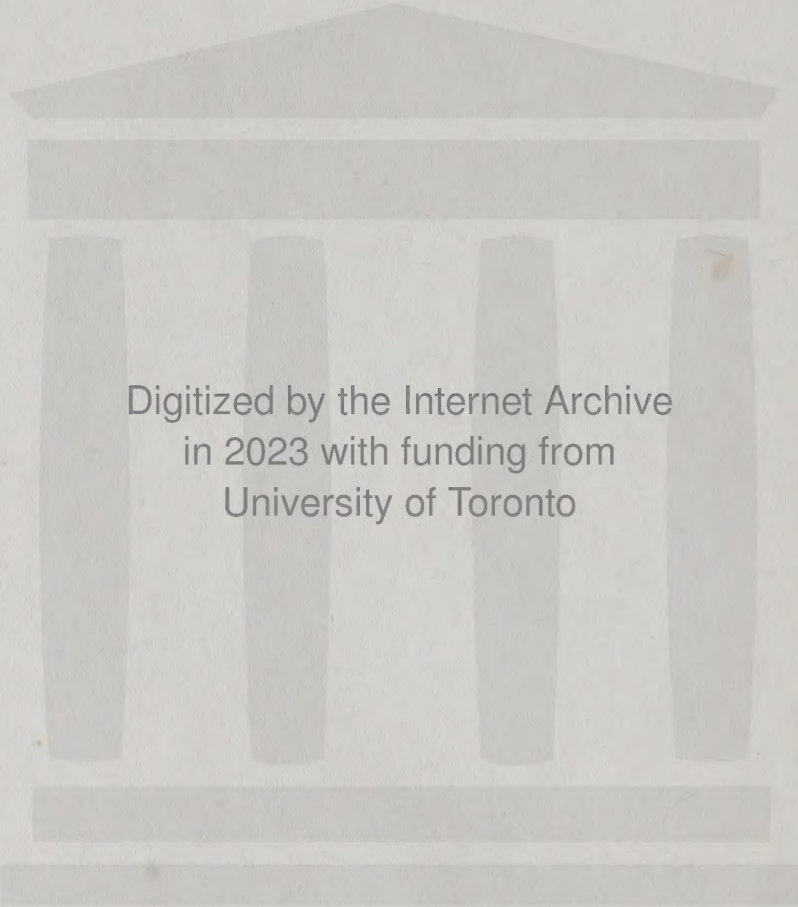

3 1761 11516077 2

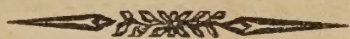
Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
University of Toronto

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம்.

மே விச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? அளவை
பையுணர்த்தி, அதனு லதுமிக்கப்படும் பதி
யிலக்கண முணர்த்துத னுதலிற்று.

அச்சூத்திரத் திலக்கண மியாதோவெனின்? “அவற்றுள்,
சூத்திரந்தானே யாடிநீழலி னரியத்தோன்றி, காடுதலின்றிப்
பொருண்ணிவிளங்க, யாப்பினுட்டோன்ற யாத்தமைப்பதயே”
என்றார் தொல்காப்பியனார்.

மே லித்தலைவிருத்த மென்னுதலிற்றோ வெனின்? இப்பி
ரபஞ்சத்துக் கொரு கத்தாவுண்டென்றும், அந்தக்கர்த்தா ரங்
காரகர்த்தாவென் றுணர்த்துதனுதலிற்று.

ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுணர்த்தி
பி முலகமெல்லாம், வருமுறை வந்துநின்று போவது
மாதலாலே, தருபவ னொருவன்வேண்டுந் தானமு
தலீறுமாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநி
ன்றே. (க)

(இன்.) ஒருவ் ஒருவனோ டொருத்தியாகிய வுயர்திணையு
னோ டொ ம், ஒன்றென்று சொல்லப்படாநின்றவஃறிணை.

ருத்தி யொன்றெ யுமாய், சொல்லிய பிரபஞ்சமெல்லாம்
ன் னுரைத்திடுமு
லக மெல்லாம்

வருமுறை வந் உபாதாநத்தினின்று தோன்றுமுறைமையி
துநின்று போவ லே தோன்றி, நிற்குமுறைமையிலே நின்று,
துமாதலாலே ஒடுங்கு முறைமையிலே யொடுங்கி வருகையி
னாலே; தோன்றியு மொடுங்கியு டிப்படிக்கா
ணப்படுகையினாலே

தருபவ னொரு இவையிற்றைத் தோற்றி நிறுத்தி மொ
வன் வேண்டும் டிக்குவித்துங் காரிபப்படுத்தகையா லொரு
கர்த்தாவைக் கருதவேண்டும்.

தா ன்முத லீ ஆன்மாக்களெப்போல வாதிமுத்தனன்றி
றுமாகி மருவிடு யநாதிமுத்தனுமாய், ஞானமே தனக்கு வடி
யநாதிமுத்த சி வாய், நிலைபெற்று நிற்கு மந்தக்கர்த்தா தா
த்தரு மன்னிநி னே; சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கட்கு முரிபனா
ன்றே ய் நிற்பன். எ - று.

“ஒருமொழியொழிதன் னினங்குகொளற்குரித்தே” என்
வே, திதியுங் கூறியதாயிற்று.

உம்மையிறுதிக்கணின் னு விளக்கின வெண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அநாதிமுத்தன் எழுவாய், மருவிடும் பயனிலை.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் - க - ரு - ம், எ
னவறிக.

இதனை யநுமித்தறியுமிடத்துக் கேவலார்வயி யநுமானத்
தா லறிக.

க—குத்திரம். பதியிலக்கணம். உகூக

அஃதாவது? இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தா வுண்டென்பது - பிரதிஞ்ஞை.

அதற்கேது யாதெனின்? ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென்றவயவப்பட்டிருத்தலா லென்பது - ஏது.

அஃதென்போலவென்னின்? கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனைப்போலென்கை - திருட்டாந்தம்.

இக்கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனுள்ளென மதித்தாற்போல, ஒருவனோடொருத்தியென்னுங் காரியத்துக் கொருகர்த்தா வுண்டெனமதிக்கை - உபநயம்.

முன்சொன்ன திருட்டாந்தத்துச் சிந்தத் திருட்டாந்திரொத்திருக்கையா லேதுவாகிய காரியத்துக் கொருகர்த்தாவுள்ளென்ற பிரதிஞ்ஞை திடம்பண்ணுகை - நிகமநம். (க)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

இவ்வாறு ப்ரமாணலட்சணங்களைக் கூறி, மேற் ப்ரமேயமாகிய பதிபசுபாசமென்னும் பதார்த்தத்திரயங்களிற் ப்ரதமோத் திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை; ஹேதுபூர்வமாக நிரூபிக்கின்றது.

பதி யென்றது, இந்திரனென்ன நாமைகதேசே நாம்கிரஹணமாகத் தேவந்திரனைப் பெற்றதுபோல; பதி எனவே. பசுபதி யெனப்பெறும்.

பசுநாம்பதி, பசுபதி என்னும் வசநத்தினால்,

பசு பசுத்துவ சம்யோகாத்-என்னும் வசநத்தினால், அநாதிபே பசுத்துவமாகிய வாணவப் பிரதி பந்தத்தினால் ஜீவான்மாக்களெல்லாம் பசுவெனப்பெறும்.

பந்தநாத் பாசமுச்சியதே - என்னும் வசநத்தினால், ஆன்மாக்களுடைய விபுத்துவ சர்வஞ்ஞதையை யநாதியே பந்தித்திருக்கையா லாணவாதிகளைப் பாசமென்றது.

ஆணவாதியென்றது, ஆணவங்காமிகம் மாயை யென்றது

பந்த மொன்றினு லென்னுமன் மூன்றைச்சொன்னது கற்பனா கௌரவமெனின்? அற்றன்று. உபசர்க்க வசத்தினு லர்த்தபேதமுண்டு. அஃதெப்படியென்னில்? ஆணவம் ஆன்மாவினது சர்வஞ்ஞதையைத் தகைக்கையாலே ப்ரதிபந்தம்.

காமிகம் ப்ரவாகாநாதியாக வான்மாவைப் பின்பற்றிக் கொண் டான்மாவினுடைய புத்தியை, முத்தியி விச்சைசெல்ல விடாமல், போகத்திற் ப்ரவர்த்திப்பிக்கையினு லதுபந்தம்.

மாயை யான்மாவின் விபுத்வத்தை யாவரித் தேகதேச வர்த்தியாகப் பண்ணுகையாற் சம்பந்தம். இந்தபந்தங்கள் சம்யோகமென் நிப்படி பேதமாக வறியப்படுர்.

* ரகுபாஜி ப்ரதிவத்யெ ஷ்வபலிதெ ரகஸு-
பிரயாகாரிணி ஜாதஜாபநதொவி ஷொஷ ரஹி
தெதனி-தெதபுஜாநெஸ்து | மிமாஸு-ந
தது வநொஷ விஷயெநாநொதிரநெஸுரவணி
வகிபுஸநெரு ஸிவாந் யதிராந் நெஸவம் ஸநீ
நெதெத ||

சொல்லிப்போந்த பிரமாணங்களினுற் ப்ரமேயங்களை யறிதப்பெறவேண்டும்.

அவைவருமாறு:—

ப்ரத்தியக்ஷாநாமா னுகமங்களுட் பிரத்தியக்ஷமாவது, இத்திரியக் காஷ்யபாகையான், முதற் பதியுண்டென்பதின் ப்ரமாணத்தையு மிலக்கணத்தையு முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(ஒருவனோடொருத்தி—மன்னிநின்றே.) எ-து. ஆண்பெண்ணி தேகமுதலான காரியரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களி லின்னுதின்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்துநின்று, இன்னபடி யழியுமென்று சொன்னபடியே, தோன்றிநின் றழிபக்கரண்கையால்; இப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குவா னொருகர்த்தாவேண்டும். அக்கர்த்தாதா னி, த் பிரபஞ்சத்தைச் சம்ஹரித்து, மீளவு முண்டாக்குவன். அவனிலக்கண மேதெனின்? அநாதிரின்மல ஞானஸ்வரூபன். ஆதாரமேதெனில்? சர்வவ்யாபியாய் நின்றே ஜடசித்துக்களைப் பிரேரிப்பன். அவன் நாமமேதெனின்? அஞ்ஞானத்தை யரிக்கிறவனாகலின் அரனென்னும் யோகநாமத்தை யுடையவன்.—இதுபொழிப்பு.

இனி விருத்தி.—அத னிலக்கணமாவது, சூத்திரத்தட் பொருளன்றியு மாண்டைக் கின்றிபமையா தியாவையும் விளங்கத் தன்னுறையானும் பிறநூலானு மையமகல வைங்காண்டிகையுறுப்போடு மெய்யினை யெஞ்சாதிசைப்பது விருத்தி.

பதிபசுபாசமுன்று பொருளும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையி னதுமானத்தினு லறியவேண்டும்.

இனி யவ்வய வியதிரேகி யதுமானத்தினுற் பதியுண்டென்னும்படி வருமாறு:—

முதற்சூத்திர மெழுபதுவிருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினு மெடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுடைக்கப்படும். “ஞளகப்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்” என்பவாகலின்.

அவ்வய வ்யதினோகி யதுமானத்திற்கு

பிரதிஞ்ஞை

ஏது

திட்டாந்தம்

உபநயம்

நிகமநம்

என றைந்து ரூபமுண்டு.

இவற்றுள் 'தருபவனெருவன் வேண்டும்' என்றது-ப்ரதி
ஞ்ஞை.

'வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே' என்றது-ஏது.

'ஒருவனோ டொருந்தி யொன்றென் றுறைத்திற் முலகமெ
ல்லாம்' என்றது-காரியத்துவசாதனை.

'மண்ணினின்று கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே'
என்றது - திட்டாந்தம்.

'எண்ணிய வருவமெல்லா மியற்றுவன்' என்றது-உபநயம்.

'கண்ணுகாரியங்க ளெல்லாங் காரணமதனிற் காண்பன்'
என்றது-நிகமநம்.

'நசன்குணே' என்றது - பகூதருமத்தின் பலத்தினுண்
மகேஸ்வரன் ஏகனே ஜகத்கர்த்தா யென்றது.

இவியேதுவுக் கைந்துகுணமு மைந்துதோஷமு முண்டு.
இத்தோஷநீக்க குணம்வருமாறு:—

1. க - பகூதருமத்துவம், பிரபஞ்சங் காரியரூபமாகலிற்
பஷத்திலேயுண்டு; அதனால் - அசித்தினென்கிற வேத்துவாபரச
நிரஸ்தம்.

2 - சுபகூடசத்துவம், அது கடாதிகளிலுங் காரியத்துவ
மாகக் காண்கையால் - விருத்தன் ஏத்வாபரச நிரஸ்தம்.

௩ - விபக்ஷாத் வியாவிருத்தி, ஆத்மாவிற் காரியத்வமில் லாதிருக்கையால் - அநைகாந்திக ஹேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

௪ - அபாதித விஷயத்துவம், பிரபஞ்சத்திற் குற்பத்தி ல யங் காணப்படுகையா லீஸ்வர கர்த்திருக்கத்துவ மில்லாமையி னென்ற தபாதிதமாகலில் - காலரத்தியாபா திஷ்ட வேத்து வாபாச நிரஸ்தம்.

௫ - அகூத்பிரதிபக்ஷத்துவம், உபாதாந காரணமான மா யையுந் துணைக்காரணமான கன்மமும் ஜடமாகையினுனும், பசு க்களுடைய ஞானக்கிரியை யாணவத்தினுற் றடுக்கப்பட்டிருக் கையினுனும், இரண்யகர்ப்ப நாராயணதிகள் சிருட்டியந்தர மீ ஸ்வரனா லுண்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை யுடையவ ராகையானும்; பரமேஸ்வரனுடைய கர்த்திருபாவஞ் சாதிக்கிற தற்கு - ப்ரகரணஸமனென்னு மெத்வாபாசநிரஸ்தம்.

இனி அநுமானந்தான்

தருமாத்ருமி யநுமானமென்றும்
காரணத் காரியானுமானமென்றும்
காரியாத் காரணானுமானமென்றும்
உரையாலநுமானமென்றும்

நான்குபேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈஸ்வர கர்த்தருத்வஞ் சாதிக்கிறதற்குப் பிர பஞ்சங் காரியவித்தமாகையா லிக்காரியத்தை யறிந்து பண் ணுவதாக ஞானக்கிரியா ஸ்வரூபமாகிய சத்தியுண்டு. இச் சத் திக்குஞ் சத்தி'மானாகிய லீஸ்வரனுண்டென்று தருமா த்ருமியநு மானத்தினு லறியப்படும்.

எப்படியெனின்? மண்ணுந் திரிகையுந் தண்டுங் கடாதிகளை வேண்டினவனுங் குலாலனு மிருக்க, குலாலனுடைய வியாபா

ரெல்லாங் கிருத்யங்களைப் பண்ணுவார்கள். சிவனுக்குக் கேவல சைதன்விபமே ஸ்வாரூபமல்லது ஸ்துலசூக்தும சூன்யரூபமின்றென்றது.

* தடி-கூடு டெவிகாவொதரெ — நஸு-குயஸ-கு
கெஷாநவஸ-குநுர-குபொ ஜாமெநக ர-குபொ
ஜமடெகஸ்ய-ய-ரிசி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

ஆகையாற் சாத்திரத்திலுறியு மறிவற் சந்தேகம் வரா தபடி யனுமானத்தினுற் சிவனை யறியுமுறைமையை யுணர்த்து கின்றார்.

உலகமெல்லாம் தருபவன் ஒருவன்வேண்டும் - சிவதத்து வமுதற் பிருதுவிதத்தவ மீராகும் தத்துவ தாத்துவிகமாகிய உலகொரு கர்த்தாவையுடையது. இது...பிரதிஞ்ஞை.

காரியத் தன்மையால். இது வருவித்த...ஏது.

உலகிது காரிபமன்று ; உமதேதுச் சுவரூபா சித்தம், நம தேதுச் சுவரூபா சித்தமன்று ; உலகு காரியம்.—

ஒருவனோடொருத்தி பொன்றென் றுணாத்திடு மாதலா லே - சரீரத்தைப்பற்றி யசேதனமாகவு மொருவனோ டொரு த்தி யொன்றென் றநேகமாகவு மறையப்படு மாதலால்,—

வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே-இவதுளதா கி உளதிலதாகி உற்பத்தி, திதி, நாசமுறு மாதலால்;

இப்படிக் காரியத்துவ நிச்சயமாதலால் யாதொன் றியா தொன்று காரிய மது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படி? கடம், இது ... திருட்டாந்தம்.

அப்படி யுலகிது காரியம். இது உபநயம். ஆகையால் அப் படி யுலகிது கர்த்தாவையுடைத்து...இது நிகமனம்.

அந்தக் கர்த்தாவின திலக்கண மெப்படிமென்னில்,—
தான் அந்தக் கர்த்தாவானவன்,—

முதலீறுமாகி மருவிநிம் - சிவதத்துவ முதற் சுத்தவித்தி யா தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசாதாரண சாதாரணசா தாரணங்களாகிய தத்துவதாத்துவிக புவன சூக்குமதேக தூலதேக போக்கிய சுத்தாதத்துவப் பொருள்களைச் சுத்தமாபை யினின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அநந்தேசுவரத் துவாரத்தினாலே மகாசிருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசா தாரண சாதாரண சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிக புவன சூக்குமதேக தூலதேக போக்கிய சுத்தாசுத்த வசுத்தா த்வப் பொருள்களை அசுத்தமாயையிலே நின் னுஞ் சிருஷ்டித்து துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

குணதத்துவத்தள்ளும் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதி யின தக்கிரத்து நிலயராகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட நாதத்துவாரத் தினாலே,மத்தி ம சிருஷ்டி தோறும் அசாதாரணம் மகாப்பிரள யபரியந்தம் இருக்கு மென்றுகொண்மி, குணதத்துவ முதற் பிரு திவி தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண அசாதாரண சாதாரணசா தாரண தத்துவ தாத்துவிக புவன திவ்விய தூலதேக போ க்ய அசுத்தாதத்துவப் பொருள்களையும், பின்னும் குணதத்துவத் துள் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின தக்கிரத்து நிலயரா

சிய பிரம விட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும் பிரமாண்டத் துண் ணையராகிய பிரமவிட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும், சில திவ்யர திவ்விய தூலதேக போக்கிய வசுத்தாத் துவப் பொருள்களையும் பிரகருதியிலேநின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்த. —

முதலி லீறுமாகி மருவிடும் -என்றுகொள்ளுதலால், முத லென்று சொல்லும் சிருட்டி கர்த்தாவாயும், நடுவென்றுசொல் லும் திதி கர்த்தாவாயும், ஈறென்று சொல்லும் சங்கரகர்த்தா வாயும் பொருந்திடும்.

அதுவன்றிச் சுவபாவத்தினாலேயும் அநந்தேசுவர த்வா ரத்தினாலேயும் தோபாவ கர்த்தாவாமாம், சுவபாவத்தினாலே யும் அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினாலேயும் அநுக்கிரக கர் த்தாவாமாம்.

சரீரிகளே கர்த்தியம்பண்ணுதலால், அசரீரியாயிருக்கின்ற உமது கர்த்தாவுக்குக் கிருத்தியமெப்படிக்கூடும்? சத்தியம். மூர்த்தி யிரண்டுவிதம்:—சலையென்றும் அசலையென்றும். சலையாயிருக்கின்ற மூர்த்தி யவர்க்கில்லாதபடியினாலே, —

அநாதமுத்த சித்தருமன்னி நின்றே - அசலையாகிய நித்தி யமுத்த சிற்சத்தி மூர்த்தி பொருந்தி நின்றே.

தான் முத லீறுமாகி மருவிடுமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வள வையா னுணரப்படு மிப்பொருள்களதுண்மை மூன்றுருத்திரத்

தா னுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற்குத்திரத்துப் பதியுண்
மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

எ - து. அவனவளதுவென்னும் அவயவப்பகுப்புடைய பிர
பஞ்சம், தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றேன்றிநின்று
அழிதலுடமையால்; அதுதன்னைத் தோற்றுவிப்பா றொருவினை
முகலை அவாய்நிற்கும். ஆகலான், அவ்வுலக மொடுங்குகற்கு ஏது
வாய் நின்ற சங்காரகாரணனே! அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநா
திமுத்தசித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று, அநாதிபெத்த சித்துரு
விற்பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும்
அதனால் அவனையுலகிற்கு முதற்கடவுளென்பதாம்.

“கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே” என்
பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபேரல, போவதென்னுமொரு
மை அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இரந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனையென்னு மிரண்டாவதும், தானையென்னும் பிரி
நிலையேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மைசிறப்பு. ஆகியென்பதுபெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல்.

“குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தரும்” என்றும்போல
வவ்விசுதி விகாராததற் றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்;
னங் கடாவைவிடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநி
ன்று என்றார்.

ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்தருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தின், அநாதிபெத்த சித்துருவுமுண்டென்பதூஉம், மீளவுமருவுவித்தல் அதன்பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றும். “மலத்துளதாம்” என்றார் முதனூலாகிரியரும்.

ஒருவனோடொருத்திபொன்றென்றுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்துநின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றாமுதவாயும் மூன்றுபயனிலையுமுடைத்தாய் முதனூன் முதற்குத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாதுகாண்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவஞானபோதமும் சிவஞான சித்தியும் ஒரு கருத்தா விருக்குமென்று பரபட்சத்தி லிந்த நூலுக்குச் சொன்ன பாயிரத்தில் நூற்பெயர்சொன்ன திருவிருத்தஞ் சொல்லும்.

அஃதெங்ஙனே யென்னில்? போத மிகுந்தோர் — முற்சனனத்திற் செய்த சரியை கிரியா யோகங்களின் முகிற்சியினு லுண்டாகிய சிவஞானத்தின் மிகுதியாலே பூலோகத்திலேவந் தவதரித்த பெரியோர்களுக்கும்,—தொகுத்த பேதமைக்கே பொருந்தினோர் — அநாதியே பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்ஞானத்தோடே கூடி யொன்று மறிபா திருகிவர்களுக்கும்,—இவர்க்கன்றி - இந்த விரண்டு பேற்கு மன்றி, — சுதிப்பாற் போக வேதுநெறியெனு மவர்கட் சுறிய - ஜநந மரண துக்கத்துக்கஞ்சி மோகூத்தைப் பெறுகைக்கு வழியே தென்று தேடுகிற விருப்பத்தை யுடையவர்களுக் சுறியத் தக்கதாக, —

முன்னு ளிற்றைவ னருணந்தி தனக் கியம்ப - முற்காலத்தி
லே ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வர் தம்பிரானுற்
சூ அருளிச்செய்த ஞானசாத்திரத்தை, — நந்திகோதிலருட்
சனற்குமாரர்க்குக்கூற - ஸ்ரீநந்திகேசதேவ தம்பிரானுர் குற்ற
மற்ற திருவருளினோடெ கூடியிருக்கிற சனற்குமார பகவானுக்
கருளிச் செய்ய, — குவலயத்தி லவ்வழி யெங்குருநாதன்கொண்
டி - சனற்குமார பகவானுதியாகச் சத்திபஞான தரிசனிகள்
பூலோகத்திலே மந்தச்சாத்திரத்தைக் கொண்டெழுந்தருளி
வந்து என்னுடைய வாசாரியனாகிய மெய்கண்டதேவ தம்பிரா
னுற்கு அந்தக் கிரமத்திலே அருளிச்செய்ய, — தீதகல வெமக்க
ளித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்தரைப்பன்சிவஞான சித்தியென்றே
-மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுர் என்னுடைய வஞ்ஞான நீங்க
வொன்றுக்கும் பற்றாத வெனக்குத் திருவுள்ளம்பத்தின சிவஞா
னபோதத்திலுண்டாகியசம்பிரதாயத்தை யாராய்ந்தீ பார்த்து,
ஒன்றுமறியாத நானுஞ் சிவஞான சித்தியென்று ஒருசாத்திர
மாகச் சொல்லாநின்றேன்.

எனவே சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரமும்
அந்தச் சூத்திரங்களுக்குச் சூரணைகளு மந்தச் சூரணைகளைக்
கெண்பத் திரண்டு வெண்பாவு மாகச் சொல்லும் இந்த மூன்
றுவகையிலு முள்ள வர்த்தத்தைத் தாமெடுத்திக் கொண்டு; சுப
ட்சம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்துக்கு மாக முன்னுத் திருபத்
தேழு திரு விருத்தமாக வருளிச் செய்தா ரென்பது கண்டு
கொள்க.

அளவைப் பிரமாணத்தில் 'அநாதியேயமலனாய்' என்றதி
ருவிருத்தத்தில் 'உணர்த்துதலுடதேசந்தான்' என்றுசொல்லுகை
யால், மேல்உலகாயுதன் அப்படி யொரு பதியுண்டென்றும், ஒரு

பசவுண்டென்றும், நீர்சொன்னது உள்ளதொன்றல்லவென்ன; பின்னையுள்ளதேதென்ன, பிரத்தியட்சமாயுள்ள காலுபூதங்களுமே யுள்ளது, அது நித்தியமுமாய் ஜடமுமாய் நிற்குமென்று சொல்ல: இல்லையென்ற கர்த்தாவை யுண்டென்றும், அவன் நித்தியமென்ற பிறவஞ்சத்தை யனித்தியமென்றும், மேல் மறுத்தருளிச் செய்கருர்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென்றுரைத்திடு முலகமெல்லாம் - நீ நித்தியமென்ற பிரவஞ்சம் அவனவனென்ற யுயர்திணையாயும், அது வென்ற அஃறிணையாயும், மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்பட்ட பிரவஞ்சங்க ளெல்லாம்,—வருமுறைவந்து நின்று போவது மாதலாலே -தோன்றுகிற கிரமத்திலே தோன்றி, நிற்கிற கிரமத்திலே நின்று, அழிகிற கிரமத்திலே யழிவதுமாய் வரும். ஆகையாலே பிரவஞ்ச நிமித்தியம். அதுவன்றியும் பிரவன்சம் ஜடமாயிருப்படியாலே இதுதானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகையாலே,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - இவயிற்றை யுண்டாக்குவா னொரு கர்த்தாவுண்டாகவேணும். பாஞ்சராத்திரி பிரபஞ்சஞ் சிருட்டி கத்தாவா னே யுண்டாவதொழிந்து சங்காரகர்த்தாவாலே யுண்டாகுமோ வென்ன? அவனைமறுத் தருளிச்செய்கருர்,—தான்முதலீறுமாகி மருவிடும் - சங்காரகத்தாத்கானே சிருட்டி கர்த்தாவாயும், திகத்தாவாயும், தோற்றிவிக்கவு மிரட்சிக்கவுங் கர்த்தாவாய்ப் பொருந்திநின்றுசெய்வன். அப்படிச்செய்யில், அவனையுமொரு கத்தாப் படைக்கவேண்டுமென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்ல, அவனை ஒரு கத்தாப்படைக்கவேண்டுவதில்லை; அஃதெங்கனென்னின்? அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே - அநாதியே சர்வத்தையும் பொருந்திநின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயுந் தானொன்றுடனுந் தோய்வற நிற்கிற ஞானமே தனக்குத் திருமேனி

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம்.

௩௦௫

யாக வுடையவன். ஆகையாலே தனக்குவேண்டின வடிவு தானே கொண்டு நின்று செய்வன்.

இதனாற்சொல்லியது உலோகாயுதன் பிரவஞ்ச நித்தியமென்றுங் கத்தாவில்லையென்னு மவனை மறுத்து; பிரவஞ்ச மநித்திய மென்றுங் கத்தாவுண்டென்றும் சங்காரகத்தாதானே சிருட்டியையுஞ் செய்வென்னு முறமையையு மறிவித்தது. ()

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுணாத்திடும்உலகமெல்லாம்-அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறுஅவயவப் பகுப்புஉடைத்தாய்க்கூறப்படும்பிரபஞ்சத்தொழுதி,—வருமுறை-தோன்றுதற்குரிய சங்காரிய முறையால்,—வந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே-தோன்றிநின்றழிதலுடைமையால்,—தருபவ னொருவன்வேண்டும் - அதுதன்னைத் தோற்றுவிப்பீரொரு வினைமுதலே யவாய்நிற்குமாகலான்,—ஈறுமாகி - அவ்வுலக மொடுங்குவதற் கேதுவாய்நின்ற சங்காரகாரணனே,—அநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே - அஃதொடுங்கப் பின்னும் அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்றுநின்று,—மருவிடும்- அநாதிபெத்தசித்துருவின் பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும்,—தானேமுதல் -அதனா லவனே யுலகிற்குமுதற்கடவு ளென்பதாம்.

இஃது முதலான் முதற்கூத்திரம் போல மூன்றாமையுமுன்றுபயநிலையுமாய் முத்கூற்றதாமாறுகாண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகாயுத நிப்பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லா
துருக்கவு மஃதுண்டென்று சொன்ன தெப்படியென்று
சொல்ல; அவனை மறுத்து மூன்று விருத்தத்தால்
உணர்த்துகிறார்.

உதிப்பது மீறுமுண்டென் றுணாப்ப்திங் கென்
னைமுன்னோர், மதித்துல கநாதியாக மன்னிய தென்ப
ொன்னி, லிதற்கியா னதுமானதி யெடேனிப் பூதாதி
யெல்லாம், விதிப்படி தோற்றிமாயக் காணலான் மேதி
னிக்கே. (உ)

(இ-ள்.) உதிப்ப

துமீறுமுண்

டென்றுணா

ப்பதிங்கென்னை

முன்னோர் ம

தித்துல கநாதி

யாக மன்னிய

தென்பொன்னில்

இதற்குபான

துமானதி பெ

டேன்

இப் பூதாதி

யெல்லாம் விதிப்

இப்பிரபஞ்ச மொருகத்தாவாலே தோ

ன்றிநின் ரெடுங்குமென்று நீர் சொல்லிய

தென்னை, அஃதெக்காரண மென்னில்?

ப்ரகஸ்பதிபகவான் முதலிய வாசிரிபமா

ரிப்பிரபஞ்சத்தை யநாதிபென்று தணிந்து

சொல்லுவார்கள் என்று நீ சொல்லில்?

இந்த விசுவந்தானே தோன்றிநின் ரெ

டுங்கு மென்பகற் கதுமானமுதலிய பிரமா

ணங்களை பெடுத்தகரித்துச் சொல்லுவதி

ல்லை. அஃதெக்காரணமென்னில்?

நீபிரத்தியட்ச வாதியல்லோ, உனக்கதுமா

ன மெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை; இந்தப்பூ

படி தோற்றி மா மியின்கண்ணே புகாதியான சரீரங்களெல்
யக் காணலான் லா மீசுரன் விதிக்கப்பட்டபடி பே தோன்றி
மேதினிக்கே நின் றழிபக் காண்கைபா விதனை யுள்ளபடி
யுணர்வாயாக எ-று

இதற்குப் பிரமாணம் ஸ்வாயம்பு வாகமம் எனவறிக.(உ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இச்சூத்திரத்தி லர்த்தங்களை யொவ்வொருமதத்தி னவர்
க ளொவ்வொருபதத்தைப்பற்றிச் சங்கைபண்ணி யதற் சூத்த
ரஞ்சொல்லி ஜகத்கர்த்தா லீஸ்வரன் ஏகனே அநேகான்மாக்
களுடைய மலகன் றானு குணமாகச் சூத்தாசுத்தமாயைகளிற்
றனு கரண புவன போகங்களை யுண்டாக்கிப் + பாவித் தழிப்
பனென்பதை மேற் கூறுகின்றது.

+ பாவித்தல் - திதித்கல்.

இதில் 'வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே' என்
பதற்கு, லோகாயுதன் சங்கையு முத்தரமுமாக, மேன் மூன்று
விருத்தத்தாற் கூறுகின்றது.

உ'ம்மை இறுதிக்கணின்று விளக்கினஎண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சித்துரு என்பது எழுவாய், மருவிநிம் என்றது பயனிலை.

* இக்கருத்து - க - செய்யுளின்குறை, ஈன்நி சிங்க நோ
க்காய் இச் செய்யுளில் அதிகாரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(உதிப்பதுமீது ... என்னில்) - இச்சகத்திற்குத் தோ
ற்றமுநாசமு முண்டென்தென்னை, பெரியோர்கள் விசாரி

த்துப்பார்த்த ஜகத் தநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளதென்று சொல்லுவார்களென்று சொல்லின்? (இதற்கியானதுமானதி... மேதினிக்கே) எ - து. நீ தோற்றமுமொடுக்கமுமில்லை ஸ்பாவ வமாபென்ற வசநத்திற் கதுமானுகமங்கள்கொண்டுசொல்லேன் ; பிரத்தியக்ஷமாகப் பூதங்களை முதற்காரணமாக நர பசு பக்ஷி கிருமி கிடாதி தேகங்களும், விருக்ஷஞ்ஞ மல தாபர பாஷாணாதி களெல்லாம், இன்னதிவினன்படிருபமா யின்னபடி பவித் தின்னபடிநசிக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே, மகாபூதங்களினின்றுத் தோற்றமுமொடுக்கமும் பூமியின்கண்ணே காணலால்: பூமியாதிமகாபூதங்களுங் காரியவத்தாயிருக்கையினால், இதற்குமொருகாரணமும், அக்காரணத்திற்காரியத் தையுண்டாக்குங் கர்த்தாவு முண்டென் றிதன்பொருள்.

பூதாதியென்றதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது.

இதனால்ஜகத்து-சாதிவே! வேதத்தில்ஜகத்தநாதியென்றிருக்க விவன்சாதிஎன்றதுவேதவிருத்தமெனின்? அநாதியென்றவாக்கியத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆதியிலே தாற்பரிய மாகையால், விரோதமில்லை.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமானு.

உலகொரு கர்த்தாவையுடைத்து, காரியமாதலால், உலகு காரியம் ஒருவலோடொருத்தி பொன்றென்றுணாத்திமொதலாலும், வருமுறைவந்து நின்று போவதாதலாலும், என்று காரியத்தைச் சாதித் ததலாற் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர்; அது கூடாது. பிருதிவிமுத லுலகிற் ரோற்றநாசங் காணுமென்று லோகாயுதன் ஆருகதன்முதலோர் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உதிப்பது மீது முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை - உலகுக்கு உற்பத்தியாதலு நாசமாதலு முள்ள தென் றிசைப்பதேது,—முன்னோர் - தர்க்க முதற்சாத்திர முணர்ந்தோர்,—மதித்து - தர்க்கித்துரிச்சயம்பண்ணி,—உலகு - பிரபஞ்சம்,—அநாதியாக - எப்போது மிப்படி.பிருப்பதாய்,—மன்னியதென்பர் - நிலைபெற்றதென்று நிகழ்த்துவர்,—என்னில் - என்று நீ சொல்லி,—இதற்கு - நீ சொல்லு மிந்தவார்த்தைக்கு,—யான் - நான் நீ பிரத்தியக்ஷவாதி யாகையினாலும், இது பிரத்தியட்ச சித்தமாகையாலும்,பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாத்திரமன்றி,—அதுமானுதி யெடேன் - அதுமானுகமப்பிரமாணங்களைத் தொடேன், பின்னை யறியுமாறெப்படி யென்னில்—இப்பூதாதியெல்லாம் - பூதங்களையாதியாகக் காரணமாக வுடைத்தாய்ப் பூதபரிணாமமாகிய உட லூர்மர முதலிய விவ்வுலகிற்பொருந்திய பொருள்களெல்லாம்,—விதிப்படி தோற்றிமாயக்காணலான் மேதினிக்கே - பூமியின் கண்ணே கன்மமுறைமையி லீசுரசங்கற்பத்தினு லுற்பத்தி நாசமாகப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாகிய சிற்சத்திபொருந்திய நேத்திரத்தினுற்பார்த்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி அம்முன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழுமுசெய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார்.

எ - து. உலோகாயதநூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலைத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்?—ஈண்டு நீ விதித்த விதி

யாகிய நிலைத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடனிகழக் காண்டலான், இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட காட்சிபளவை யொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டல் வேண்டாமென்பதாம்.

படி உவமவுருபு.

“தோற்றமுமீது முள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்” என்றார் முதலாலாகியரும்.

மேதினிக்கென்பது உருபுமயக்கர்.

இதனானே உலோகாயுதன் மதம்மற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிசரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப் பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப் பார்வையால் அவர் கூறுமறுப்பைப் பரிகருத்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க.

வேதாந்தது விரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாகத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும்.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

மீளவு முலோகாயுதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லையாயிருக்க வுண்டென்ற தெப்படியென்று சொல்ல, அவன் மதமறுத்து மேலருளிச்செய்குார்.

உதிப்பதுமீதுமுண்டென் றுரைப்பதிங்கென்னை முன்னோர் மதித்தல கனுகூதியாக மன்னியதென்பா - பிரபஞ்சத்துக்குத்

தோற்றமுமொடுக்கமு முண்டென்று சொல்லுகிறபடி யெப்ப
டிபே! ஞாதாக்கள் விசாரித்துப் பார்த்துஇந்தப்பிரபஞ்ச மநா
தியே நிலைபெற் றுள்ளதென்று சொல்லுவர்,—என்னில்-என்று
நீசொல்லில்,—இதற் கியானதுமாதியேடென்-நீயிப்படி நித்தி
யமென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டுகிற
விதனுக்கு நான் அதுமான முதலான பிரமாண மெடுத்துச்சொ
ல்லவேண்டியதில்லை,—இப்பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்
றிமாயக் காணலால் மேதினிக்கே - இந்தப் பூதகாரியமான தே
கங்களெல்லாம் பரமேசுரனாலே விதிக்கப்பட்ட விதியின் வச
த்திலே இந்தப் பூமியின்கண்ணே தோன்றி நின் ரழியப் பிரத்தி
யட்சமாகக் காணலாம்.

உலகாயுதன் நீர்சொன்ன கத்தாவென்ப தொன்றில்லை நா
லு பூதங்களுமே யுள்ளது அது நித்தியமாயிருப்ப தொன்றென்
ன; ஒரு வடிவிலேநின்று மொருவடிவு தோன்றி நின் ரெடுங்குத
லால் பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றும், இது ஜடமானபடியினாலே
இதைக்கொண்டு செய்வா னொரு கர்த்தாவுண்டென்றும், அவ
னை மறுத்தற்குப் பிரமாணம்.—சிவஞானபோதம் “பூதாதியீ
று முதலுந்துணையாகப், பேதாய்த்தியாகும் பெத்திமையி-லோ
தாரோ, வொன்றொன்றிற்கு ஒன்றி யுளதாயிறக்கண்டு, மன்றெ
ன்று முண்டென்ன வாய்ந்து.” என்றும், பரபட்சம் “பூதமான
வை நித்தமென்று புகன்றதென்னை யுருக்களா, யாதாலோடாதி
வாகுமாதவி லாக்குவோரவர் வேண்டிடுங், காதலோடுகடாதி
மண்கொ டியற்றுவோருளர்கண்டனஞ், சீதனீரி நெழுந்தகொ
ப்பு ணிகழ்ந்தமாருத செய்கையே.” என்றும் “பூதமானவைகா
ரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாதனிங்
கூள நென்றறிந்துகொளையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினி

ல் வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாத குலாலஞல்வரு செய்கைபென்று குறிப்பதே.” என்னுமது கண்டுகொள்க.”

சித் - ப, ரு - உச - செ.

இதனாற் சொல்லியது உலகாயுதன் பிரபஞ்ச நித்தியமென்றும் கத்தா வில்லை யென்றுஞ் சொல்ல, அவனை நோக்கிப் பிரபஞ்ச மறித்தியமென்றுங் கத்தா வுண்டென்று மறுத் தருளிச்செய்த முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

முன்னோர் - உலகாயதநா லுணர்ந்தோர்,—மதித்து-காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து,—உலகநாதியா மன்னியதென்பார்- உலகம் நித்தமாக நிலைபெறுமென்பர் ஆகலான்,—உதிப்பது மீறு முண்டென்றுரைப்பது-நிலைத்தொழிலேயன்றி யேனைத்தோற்றநாசங்கள துண்மைகூறுவது,—இங்கென்னை பென்னில் - இவ்விடத்துப் பெறப்படா தெனின்,—விதிப்படி-நீவிதித்தவிதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—மேதினிக்கு-இவ்வுலகின்கண்,—இப்பூதாதியெல்லாம்-இப்பூதமுதலிய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக்காணலான் - தோற்றநாசங்களாகிய இவ்விரண்டுதொழிலு முடனிகழக் காணலான்,—யானதற்கு-யானிதனைச் சாதித்தற்கு, — அநுமானாதிமேடேன் - நீகொண்ட காட்சியளவையொன்றேயமையுமாசலி னீண்டதுமானமுதலிய வேறுபிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டுவே னல்லே னென்பதாம்.

இதனானே உலகாயதமதம்பற்றி நிகழு மாசங்கையைப் பரிகரித்து, முத்தொழிலுண்மைசாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடி னியல்
பினுக்குச், செயலதின் றியல்புசெய்தி செய்தியே லிய
ல்பதின்றா, மியல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ்செய்
தியென்னிற், செயல்செய்வா னொருவன்வேண்டுஞ்
செயற்படும் சேதனத்தால். (ந)

(இ-ள்.) இயல்பு இந்தப் பிரபஞ்சந் தானேதோன்றித் தா
காண்டோ னேயழிகை யியல்புகாணும், இதற்குக் கத்தா
ற்றி மாய் வேண்டுவதில்லை

கை

என்றிடி ன் என்றுநீ சொல்லின்?

இயல்பினுக்கு நீசொல்லுகிற வியல்பாகிய பூமிமுதலிய
ச் செயலதின்னு நாலுபூதத்திற்குந் தாந்தாஞ்செய்யுந் தொ
ழிவில்லை.

இயல்புசெய் பூதங்களினது தத்தம் வ்யாபாரந்தானே
தி யியல்பெனின்?

செய்தியே யலி நீசொல்லுகிற தொழிலையே யியல்பென்
யல்பதின்றும் று சொல்லுவையாகில்? அதனைவிட்டுவிடு.

இயல்பதாம் சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட பூதங்கடானே
பூதந்தானே யிய தத்தந்தொழில்களைச்செய்யாநிற்குமெனின்?
ற்றிடுஞ்செய்தி பூமிகம்பிப்பானேன், ஓரிடத்திலேநீர்சுடுவா
மென்னின் னேன், ஓரிடத்திலே யக்நி சுடாதிருப்பா
னேன், வாயு சலியாதிருப்பானேன், இப்ப
டிக்காண்கையினாலே

செயல் செய் பூதங்கள் ஜடமாகையா விர்தத்தொழி
வா னொருவன் ல்களைச் செய்வா னொருகத்தாவேண்டிங்கா
வேண்டுஞ் செய ண்; ஜடமானபூதந்தானே காரியப்படமா
ற்படும் சேதனத் ட்டாது. ஆதலால் ஒருசேதனன் காரியப்படு
தால் தத்தக் காரியப்படும். ஏ - னு.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதமுத லுலு திருவிருத்தத்துக்கும் ப்ரமர்ணம் பார்க்கி
யையென்னு மாகமமெனவறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—C—

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடி வியல்பினுக்கு
ச் செயலதின்று - மஹாபூதங்ஙளிற் றேகாதிகடோற்றுக்கறது
மொடுங்குகிறதும் ஸ்வபாவமே யெனின்? ஸ்வபாவமானது ஷ
ட்பாவவிகாரம் பொருந்தாது,—இயல்புசெய்து செய்தபே விய
ல்புநின்றும்-இங்ஙனந்தொழிற்படுவதே ஸ்வபாவமெனின்? வி
காரப்படுகிறது ஸ்வபாவமல்லவாம்,— இயல்பதாம் பூதந்தா
னே யியற்றிடுஞ் செய்தியென்னிற் செயல்செய்வா னொருவன்
வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூதங்கடானே தேகாதிகளைத் தன்
விடத்திலுண்டாக்குமெனின்? இந்தக்காரணத்திற் காரியத்தை
யுண்டாக்குகிறவ னொருவன்வேண்டும்,— செயற்படுஞ்சேதநத்
தால் - பூதங்ங ள்சேதநமாகையாற் கர்த்தாவிலுலே காரிய
ப்படுமென் றிதன்பொருள்.

இதனாற் சுவாபாவிக மன்று ஜகத்ஞதுக மென்றது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

உலகுக் குற்பத்தி நாசமுளது, அஃதொரு கர்த்தாவை வி
ரும்பாம லியல்பி லாமென்ன ; மறுத்துணர்த்து கின்றார்.

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடில் - உபாதாந
காரணத்திற், றோற்றி யொடுங்குவது காரியப்பொருளினது சு
பாவமென்றுந் சொல்லில்,—

இயல்பினுக்குச் செயலதின்று - இயல்பாயிருக்கும் பொரு
ளுக் கொருபோதுண்டாய் ஒருபோதுன்றாய்க் காரியப்படுந் தன்
மையின்று,—

இயல்புசெய்தி - அப்படிக்காரியப்படுவ தப்பொருட் சுபா
வமென்று ந் சொல்லில்,—

செய்தியே லியல்பதின்னும் - காரியப்படுமாகில் அப்பொ
ருட்குச் சுபாவ மில்லையாம். அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய
தில்லை, செய்தி யியல்பதாம் ; உற்பத்திநாச யோக்கியமானிய
லியல்பில்லாத பொருள் சர்வ சாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவி
னானுந் தோற்றுவித் தொடுக்கப்படாது ; ஆதலால் காரிய
ப்பொரு ளுற்பத்தி நாசமாகு மோ ரியல்புடையது, ஈரியல்
புடைய தன்று. அப்படியாயி னுற்பத்தி காலத்து நாசம், நா
சகாலத் துற்பத்தி காணு திருப்பா னேன்? உள்ளது. தற்
காலத் துற்பத்தி ரூபமாயும் நாசரூபமாயும் நாசோற்பத்திக
ளோரிப்பாயிருக்கும் பௌத்தனுக்குப்போல, தற்காலத் தீரி
யல்பா யீராது. அந்த வுற்பத்தி நாசங்கள் காரியப்பொரு
ளின் காரணப்படுதலாற் காரியமாய், செயற்படும் பொருள்செ
ய்பவனை விடாதாதலால்; அந்தவுற்பத்தி நாசங்களொருங்கே

யொருகாலத் தோரியல்பாயிருந்தாலுந் தனது தனது காரியம்
ஹைதலாகு முருபந் தனது கர்த்திருகாரக முதற் காரகங்களி
ன்றி முதற்காரணத்தினின்றும் தோன்றாது. ஆதலால் கர்த்தா
வை விரும்புதல் காரியத்துக்குண்டு. சம்மதமே! இதெல்லா
முமக்குமாதலால்,—

செய்தி இயல்பதாம் - காரியம் இயல்பதாம், சிருட்டி திதி
சங்காரங்களை பூதந்தானே கர்த்தாவாய்,—

இயற்றிடுமென்னில் - பண்ணுமென்று லோகாயுத பகூலா
யிருக்கும் நீ சொல்லில், அப்பூதங்கள்,—

செயற்படுமசேதனத்தால்-காரியமாகுஞ் சடமாதலால்;—

செயல் செய்வானொருவன் வேண்டும் - பூதகாரியத்தினது
தோற்றம் நிற்கல் போதற் ரொழில்களைப் பண்ணுமொரு கர்த்
தாவைவிரும்பும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

௪ - து. அத்தோற்றக்கேடுகள் உலகிற் கியல்பாகலின் அ
வற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்றெனில்,—தோன்றலு
ங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடா
து. அங்ஙனம் விகாரமாதலாலே உலகிற்கியல்பெனின்? அவ்
வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறும் இயல்பென்பதொன்
றில்லையெனப்படும். படவே, தோற்றிமாய்கைஇயல்பென்பது
விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்
பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பா
யுள்ளன. அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெ
னின்? நன்றுசொன்னாய்; அவை அங்ஙனம் தொழிலுற்று நிற்

குஞ் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செய்யப்படு பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தல் தன்னைக் குத்தினுனென்புழியும், குத்தியது கையும்குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின்; வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் மாண்புமின்மையுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சத்துக்கு ஆகையு மழிகையு மியல்புகாணும், அதற்கொரு கத்தா வேண்டுவதில்லையென்று உலோகாயதன் சொல்ல; அவனை நோக்கி மேலு மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடின - பிரபஞ்சத்தானே தோன்றுகையு நிற்கையும் அழிகையுமாய் வருகிறது அதற்குள்ள வியல்புகாணும், இதற்கொரு கத்தாவேண்டுவ தில்லையென்று நீசொல்லில்,—இயல்பினுக்குச் செயலதின்று - நீஇயல்பென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்சம் சடமாகையாலே தானாகத்தோன்றி யழியமாட்டாது,—இயல்புசெய்தி - பிரபஞ்சத்துக்குத் தோன்றி நின் ரழிகிறது தானே இயற்கை காணுமென்று, நீ சொல்லில்,—செய்தியே வியல்பதின்றும் - பிரபஞ்சத்துக்குத்தோன்றிநின் ரழிகிறது செயற்கையாகையால் இயல்பென்ற தில்லையாம்,—இயல்புதாம் பூதந்தானே வியற்றிடுஞ்செய்தியெ

ன்னில்-பூதகாரியமல்லோ தொழில், பூதங்க ளியல்பதாகையா லே எட்பொழுது மொருசபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதங்கள் தா னே தொழில்களையெல்லா மூண்டாக்கா நிற்குமென்று நீ சொ ல்லில்,—செயல்செய்வாளுருவன் லேண்டுஞ் செயற்படுஞ் சே தனத்தால் - அந்தபூதங்கள் சடமாகையாலே இந்தத்தொழில் களை யுண்டாக்குவா ளொரு கத்தாவேணும். ஆகையாலே சட மான பூதங்கள் இவளுலே செய்யப்பட்ட தொழில்களுக்கிட மாக நின்று தொழிற்பட்டுவரும்.

இதனும் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுவகை யும் தானே யொடுங்குவகையும் இதற்குள்ள வியல்பென உலகா யதன்சொல்ல; அவனை மறுத்து இது சடமானபடியினாலே இந் தப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒருகத்தாவுண்டென்னு முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தோற்றிமாய்கை -அத்தோற்றக்கேடுகள்,—இயல்புகானெ ன்றிடல் - உலகிற் கியல்பாகவி னவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண் டப்படுவ தன்றெனின்,—செயல திபல் பினுக்கின்று - தோன் றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின் விகாரமாத வியல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி யியல்பென்றிடின - அங்ஙனம் விகாரமா தலே யுலகிற்கியல்பெனின்,—செய்தியே வியல்பதின்னும் - அவ்வாறு இயம்புவார்க்கு விகாரத்தின்வேறு யியல்பென்ப தொன்றில்லையெனப்படும்.படவே தோற்றிமாய்கை யியல்பென் பது விட்டுபோய்த் தோல்வித்தானமாய்முடியும். இனிவியல்பு ம் விகாரமும் வேரெனவேகொண்டு, பூதந்தானே வியல்பதாம்

பூதநான்கு மியல்பாயுள்ளன,—செய்தியியற்றிடு மென்னின் -
அவைதோற்றி மாய்தலாகிய விகாரத்தைச்செய்யு மெனின்,
நன்று சொன்னாய்,—செயற்படும்-அவையங்ஙனந் தொழிலுற்
றுநிற்கும்,—அசேதனத்தால் - செயற்படுபொருளாகலான்,—
செயல் செய்வாறொருவன் வேண்டும் - செயப்படு பொருட்கு
வினைமுதல் வேறுவேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

பூதங்கள் கிருத்தியகர்த்தாவல்லவென் றுணர்த்துகிரார்.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்
கும், பலந்தரு மொருவனிற்குப் பண்ணிட வேண்டா
வென்னி, விலங்கிய தோற்றநிற்ற லீறிவை யிசைத
லாலே, நலங்குளர் தோற்றநாசந் தனக்கிலா நாதன்வே
ண்டும்.

(சு)

(இ-ள்.) நிலம்பு நாலுபூதமும் ப்ரத்தியட்சமாகப் பிரபஞ்
ன லனல்கா சத்தைத் தோற்றியு நிறுத்தியு மழித்தும் பி
ல்காண நி ரயோசனங்களைத் தாராநிற்கும், ஒருசர்த்
றுத்திடு மழிக்கு தா விவற்றையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த
மாக்கும் பலந்த வேண்டுவதுல்லெபென்று நீசொல்லில் ?
ரு மொருவனிங்
குப் பண்ணிட
வேண்டா மென்
னில்

இலங்கியதோ நாலுபூதமும் விளங்காநின்ற தோற்றமு
ற்றநிற்றலீறியை தலிய க்ருத்தியம் ப்ரத்யட்சமாகக் காரி
யிசைதலாலே யப்படக் காண்கையாலே

ந ல ங் கி ளர் உற்பத்தியு நாசமுந் தனக்கில்லாத கருத்
தோற்றநாசந் த தாவே யிவற்றையுண்டாக்கவேண்டும்.எ-று.
னக்கிலா நாதன்
வேண்டும் (சு)

சிவாக்கிரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

(நிலம்புனல்...என்னில்) -ப்ருதிவி அப்பு தேஜசு வாயுவெ
ன்னுநான்குபூதங்களே பிரத்தியக்ஷமாகத் தேகாதிகளை யுண்
டாக்கி நிறுத்திப் பலங்கொடுத்திழிக்கும் வேறோர்கர்த்தாவுண்
டாக்கவேண்டாமெனின்,—(இலங்கிய தொற்றிற்ற லீறியை...
நாதன் வேண்டும்)-விளங்கப் பட்ட வுற்பத்தியையுந் திதியையு
நாசத்தையு மிந்நான்கு பூதங்களும் பொருந்துகையா லுற்பத்
தி நாசமில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவ னெருவன்ப
ண்ணுவான் வேண்டுமென் றிதன்பெருள்.

இம்முன்று விருத்தத்தினுந் சங்கிரகமாகச்சொன்ன வு
லோகாயுத மதமுந் தத்துவமுமும் விஸ்தரித்துப் பரபக்ஷத்தி
ற் கூறினோ மாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணகோசரமாகப்பூதங்கடாமே பொருள்களைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்துப் போக்கும்; சேதனஞ்சியவொருகர்த்தா வேண்டுவதில்லை யென்ன மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

நிலம்புன லனல்கால் - பிருதிவிபப்புத் தேயுவாயுக்கள்,—காண - பிரத்தியட்சமாக சரீராகிப்பொருள்களை,—[நிறுத்திடுமழிக்குமாக்கும் பலந்தரும்] - ஆக்கும் சிருட்டிக்கும்,—நிறுத்திடும் - திதிக்கும்,—பலந்தரும் - அதனாற் போகத்தைக்கொடுக்கும்,—அழிக்கும் - சங்கரிக்கும்,—ஒருவன் - அப்பிரத்தியக்ஷையுஞ்சேதனனொருவொருகர்த்தா,—இங்கு - இந்தக்காரியத்து,—பண்ணிடவேண்டாம் - செய்யத்தக்கதில்லை,—என்னில் - என்று நீ சொல்லுகில், “பூதாதியீறு முதலுந் துணையாகப் பேதாய் திதியாகும்” என்று சிவஞானபோதத்திருத்தலால், நின்றலாகிப் திதி தோற்றமீருகிய சிருட்டிசங்காரங்களை முன்பின் காண்பியாதிராது. அப்படிப் பூதங்களிலிருக்குந் திதியும் அப்படி யன்று,—இலங்கியதோற்ற நின்ற லீதிவை யிசைதலாலே-மனதி லுதித்த சிருட்டி திதி சங்கார சம்பந்தத்தினால், பூதங்களுங் காரியமென்றுகொண்டு அவற்றைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்துப் போக்கும்பொருட்டு,—தனக்குத்தோற்ற நாசமில்லாத,—நலங்களர் நாதன் - சாட்டுண்ணியபரிபூரணனொரு யிருக்கின்ற கர்த்தா,—வேண்டும் - விரும்பப்படுவன்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

எ - து. நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தி நிலைபெ

றும். அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுடழித்துத் தான் அவற்ற
து சமுகத்தி னழிவெய்தும். அப்பு ஏனை மூன்றுபூதங்களையுந்
தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்கோன்றும். பிருதிவி ஏ
னை மூன்றுபூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்து
த் தானும்அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம். இ
ங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரி
ய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின், இவையே தம்முள்
ஒன்றனை யொன்று பண்ணவமையும்;வேறொருபன் ஈண்டைக்கு
வினை முதலாதன் மிகையாமெனின் ? அற்றன்று. இந்நான்கு
பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றனைக்
காரிபட்டுத்துமாற்றல் உடையனவன்றாயின், இவைபோல
முத்தொழிற் படுதலின்றி மேம்பாடுடையாடுவனவே இவற்
றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.
எதிர்நிரலிற்றையாக வைத்துரைக்க.

இவ்வாறன்றி மேலேச்செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்
கொண்டு கூறிபதுகூறலென்னும் உழுப்படவுறைப்பாருமுளர்.
நலங்கிளர்நாதனை விளையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத்
தென்பதனை யுடம்பட்டுத் தருபவனொருவன் வேண்டாவென்
னும் உலோகாயதரிலொருசாரார்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்
பரிசுரிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீள வுலகாயுதன் நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்து
லே பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் ஈழியும், ஆகையால் ஒரு கத்தாவே

ண்டுவதில்லையென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பல ந்தருமொருவனிற்கு பண்ணிடவேண்டாவென்னிற்-பிருதிவு யப்புதேயு வாயுவென்று சொல்லப்பட்ட நாலு பூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே எல்லோருங் காணவே தோற்றிவித்தும் நிறுத்தியும் அழித்தும் பல பிரயோசனங்களையும் தராரிற்கும்; ஆகையாலே இந்த நாலுபூதங்களுமொழிப வேறெயொருவன் இவையிற்றை யுண்டாக்க வேண்டுவதில்லைமென்று நீ சொல்வின?—இலங்கிய தோற்றநின்ற லீறியை இசைதலாலே - விளங்காநின்ற சிருட்டியும் திதியுஞ் சங்காரமு மிவை மூன்றும் பிரபஞ்சத்துக் குண்டா யிருக்கையாலே,—நலங்கிளர் தோற்றநாச ந்தனக்கிலா நாதன்வேண்டும்-இந்த மூன்று தொழிலையுஞ் செய்கைக்கு நன்மை மிக்கிருக்கப்படாநின்ற முதலு முடிவுந் தனக்கில்லாததொரு கத்தாவுண்டாக வேண்டும்.

இந்தத் திருவிருத்தமிரண்டிற்கும் பிரமாணம் “உதிப்பது மீறும், என்றதிருவிருத்தத்துக்கு இட்டப் பிரமாணத்திலே கண்டு கொள்க. இது வன்றியும் சிவபுராணம் “ஆக்கமளவிறுதியில்லாதனைத்துலகு-மாக்குவாய் காட்பா யழிப்பா யருடருவாய்” என்று மது கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்-ச-செப்.

இதனாற் சொல்லியது நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே சிருட்டி திதி சங்காரமுண்டாகா தென்றும், இந்த மூன்று தொழிலுந் தான்செய்கச் செய்தேயும் இவையிற்றிற் றேய்வற நிற்கிற கத்தாவுண்டென்னுமுரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கால்காணநிறுத்திடும் - நான்கு பூதங்களுள் வாயு வே
ணைமூன்று பூதங்களையு நிலைபெறுத்தித் தானவற்றது சமுக
த்திலைபெறும்,—அனலழிக்கும் - அங்கி யேனைமூன்று பூதங்க
ளையு மழித்துத் தானவற்றது சமுகத்தி னழிவெய்தும்,—புன
லாக்கும்-அப்பு வேளை மூன்றுபூதங்களையுத் தோற்றித் தான்
அவற்றதுசமுகத்திற் றேன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவி
பேனைமூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்
துத் தானவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலே யுடைத்தாம். இங்
கனஞ் செயற்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேராய்நின்று காரி
யநிகழ்த்துதல் கண்கூடாகநிகழ்தலின் - ஒருவனிங்குப்பண்
ணித வேண்டாவென்னில்,—இவையே யொன்றனையொன்று
பண்ணவனையும், வேறொருவனின்னைக்கு வினைமுதலாதன் மி
கையாமெனின்? அற்றன்று,— இலங்கியதோற்றநின்ற லீறியை
யிசைதலாலே - விளங்கியவிந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்
தொழிற்படுதலா லிவை யொன்றனைக்காரியப்படுத்து மாற்ற
லுடையன வன்மையின் - தோற்றநாசந் தனக்கிலா நலங்கிளர்
நாதன் வேண்டும்,—இவைபோல முத்தொழில் படுதலின்றி
மேம்பாடுடையானொருவனே யிவற்றைத்தொழிற்படுத்தற்பொ
ருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் உலக முத்தொழிலுடைத்
தென்பதனை யுடன்பட்டுத் தருபவனொருவன்வேண்டா வென்
னு முலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிக
ரிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் புத்திரிற் செளத்திராந்திகனைநோக்கிக் கர்த்தா
வன்றியிலே நிகழாதென் றுணர்த்துகிரார்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லை
யென்னிற், தேரினில் லதற்கோதோற்ற முள்ளதற்
கோநீசெப்பாய், யோரினில் லதுவுந்தோன்றா துள்ள
தே லுதிக்கவேண்டா, சோர்விலா திரண்டுமின்றி நிற்
பது தோன்றுமன்றே. (ரு)

(இ-ள்.) சார்பி பஞ்சகந்தங்களுடைய வாச்ரயவிசேடத்
திறற்றேன தாலே பூதங்கடோன்றுவதன்றி வேறொரு
றுமெல்லா த்தா வுண்டாக்க வேண்டுவதில்லைபென்று.
தருபவனில்லை நீசொல்லில் ?
யென்னில்

தேரி னில்லத அது கோற்றமில்லாதபொருட்கோ உள்
ற்கோ தோற்ற ளபொருட்கோ வதனை நீவிசாரித்துச்சொல்
முள்ள தற்கோ லாய்
நீசெப்பாய்

ஓரினில்லதுவு உணருங்காலத் தாகாசத்திற் புட்பம்
தோன்றாது போல வில்லாத தொருக்காலு முண்டாக
மாட்டாது

உள்ளதே லுதி காரியமெப்பொழுதமுள்ளதாகி விப்பொ
கவேண்டா ழு துலகத்தின்கட் காரியப்பட்டு வரவேண்
டுவதில்லை

சோர்விலா தி இவ்விரண்டுமின்றிப் பாரிசேட வறுமா
ண்டுமின்றி நிற் னத்தான் மாயையினிடத்திலே யுதியாநிற்
து தோன்றும பதியாதொன் றதுவேதோன்றும்.எ-று.(ரு)
மே

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

“தருபவனெருவன் வேண்டும்”

என்ற பதத்திற்குப் பொளத்தறிற்செளத்திராந்திகன்சார்
பினாற்சகத்துண்டாவதொழிப வேறெருகர்த்தாவேண்டாவெ
ன்ன; அதைநிராகரித்துச் சகத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென்கி
ததை மேன்-மூன்றுவிருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

சார்பினிற் றேற்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை மென்னில் -
ரூப ரஸ கந்தமாவது மூர்த்தமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்
தானம்.

இந்த ரூபாணுக்களி னுடைய உபசயமானது + ஸ்தம்ப
கும்பாதி யா யிருக்கிற பாஹ்யார்த்தம்

+ தூண்கல் = முதலாயிருக்கிற வெளிபான்மை. ரூள்.
ப்ருதிவ்யின் தருமம் § ஸ்தைரியமும், ரூபமும்,
§ உரப்.

ஜலத்தின் தருமம் * த்ருவத்துவ ஸ்நேஹாதி

* பெருகல், தொட்டா லொட்டுதல்.

தேஜசுக் ஈகெ ளாஷ்ணிப சுக்லபாஸ்வரத்தவாதி

ஈ சூடு வெளுத்த ப்ரகாசமுதலிய.

வாயுவுக்கு ஈ சமீபகரண வேகாதி

ஈ திரட்டல் ஓடல்.

வர்ணம் - கந்தம் - இரசம் - உரூபம் - ஒஜசுக்களாயிரு
க்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பின்டம்
அப்பின்டத்தினின்றும் ப்ருதிவ்யாதி யுண்டாம்.
அப்ப்ருதிவ்யாதிகளாவது - பரமாணுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திர துவக்கு சக்ஷ—சிங்நுவை யாக்கிராண மைத் திற்கும் பிரதய பஞ்சகமென்று பெயர்.

வாக்கு பாத பாணி பாயு உபஸ்தங்க னேந்திற்குங் காரக பஞ்சகமென்று பெயர்.

சைதன்னிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தியென்று பெயர்.

அதிற் காரணபூதமாயிருக்கிற வேகதேச மனசு.

இப்படியே யொன்றினுடைய சார்பினு லொன்றாகத் தா னேயுண்டாவதன்றி யிதனை யுண்டாக்குவா னொருவ னில்லே யெனின்,—

தேசி வில்லதற்கோதோற்ற முள்ளதற்கோந் செப்பாய் - விசாரிக்குமிடத் துள்ளதற்கோ வில்லாததற்கோ நீதோற்ற மென்று சொல்லுகறும்,—

ஓரி வில்லதுவுந்தோன்றா துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அறியுமிடத் தில்லாத தாகாய ÷ குசமம்போல வொருகாலு முண்டாகாது உள்ளதே யாமாகிற் றோற்றஞ் சொல்ல வேண் டுவதில்லை,—

÷ குசமம் - பூ

சோர்விலா விரண்டிமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே - அழிவற்ற காரியரூப மல்லாததுமா யசத்துமன்றிநின்ற தொ ருகாரணத்திற் காரியமான துண்டாக வேண்டுமென் நிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

பெளத்தன் புத்ததேவதை குருவாயிருத்தன் மாத்திரம ன்றி உலககார்த்தாவல்லன், பஞ்சகந்தங்களினது கூட்டத்தினு

ஹ்ருண்டாம், கர்த்தா வேண்டுவதில்லை யென்ன; மறுத்துணர் த்துகின்றார்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாம் - பஞ்சகந்தத்தினது கூட்ட விசேடத்தாற் பூதமுதலாகிய பொருள்களெல்லா முதிங்கும்,— தருபவனில்லைபெண்ணில் - சிருட்டிமுதற் கிருத்தியகருந்தாய் முன்னீர்சொன்ன முறைமையனாகிய கர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லில், கர்த்தாவுண்டில்லை யென்பது பின்பேசுவோம். இப் போது நீ நிருபாதான யாதுபன்றோ,—தேரினில்லதற்கோதோ ற்ற முள்ளதற்கோநீ செப்பாய்-விசாரிக்கிறேற்ற முள்ளபொ ருட்கோ இல்லாதபொருட்கோ நீ சொல்,—ஒரில் - விசாரிக்கி ல்,—இல்லதவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - இல் லாத முயற்கொம்பு முகலியவு முண்டாகாது, உதித்துளதாயி ருக்கின்ற கடபடாதி யு முண்டாகமாட்டாவாம்,—சோர்விலா திரண்டிமின்றி நிற்பது - அப்படியுள்ளது மில்லது மின்றி யுள் ளதாயிருப்பது,—தோன்றுமன்றே - உண்டாகுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. கணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுள்ளு ம் முற்கணத்திற்கேன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்கேன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வி ததின்கேட்டினங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெ னச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும்; இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடு டையனாயுள்ளதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்று. ந்சார்பி ற்றேற்றங்கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இங்

பொருட்காயின், அது முபற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாநிலை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின், மாத்திமிகர்மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடுமென்பதாம்.

இல்லதுவுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

உடம்படுமெம்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

பஞ்ச கந்தங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே, உருவம் வீடு வழக்குன்னும் நாலும். தந்தஞ் சார்புகளிலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமதொழிந்து ஒருகத்தா வேண்டுவதில்லையென்று சொன்ன புத்தரில் சொளத்தராக்திகளை நோக்கி ; மேல் மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

சார்பினில் தோன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லையென்னில் சர்வமும் உருவம் அருவம் வீடு வழக்கு என்று சொல்லப்பட்ட நாலிலும் அந்தந்த சார்புகளிலே ஒன்றாய்த்தோன்றி சொல்லாநிற்கும்; இவை யிறையுண்டாக்குக்கைக்கு ஒரு கத்தா வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லி, —தேரிநில்லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோநீசெப்பாய்-விசாரித்துப் பார்க்கில் நீதோன்றுமென்கிறதாய் உள்ளது தோன்றுமென்கிறாயோ இல்லாதது தோன்றுமென்கிறாயோ சொல்லாய், —ஒரினில்லதுவுந்தோன்றாது ஆராயுமிடத்து இல்லையாயிருப்பதொன்று, ஒருகாலத்திலு முண்டாகமாட்டாது, —உள்ளதே லுதிக்கவேண்டாம்-எப்பொழுது முண்டாயிருப்பதொன்று புதிதாகத் தோன்ற வேண்டுவதில்

லை,—சோர்விலாவி ரண்டிமின்றி நிற்பதுதோன்றாமன்றே - இப்படி யுண்டாயு மில்லையாயு நிற்கத்தக்க பொருள்க ளிரண்டிமின்றியே ஆவதமழிவதுமாய்நிற்ப தொருபொருள். அதற்கே தோற்றம். எ-று.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லையென்றும் புத்தன் சொன்னதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம். “ஒருவனென்றே தப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங்கூடி, வருபவனென்றுரைத்தல் தொகையுண்மைவழக்கதாகு,முருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவநின்று, தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங்காலே.” என்றும் “உள்வழக் கில்வழக் குளதுசார்ந்த வுள்வழக்கோ, மிள்ளது சார்ந்தவின்றை வழக்குடனின்மைசார்ந்த, வுள்வழக்கின்மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரு,முளவழக்குணர்வுண்டென்கை முயற்கோடின்றி ல்வழக்கே.” என்றும். “உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிகை யுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை, யுணர்வுபி னின்றமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவிண்மை, யுணர்வுமுன்பின்றித்தேர்ந்த வில்லதுசார்ந்தவுண்மை, யுணர்நல்லதுசாரின்மை யுள்ளங்கை ரோமநானே.” என்னு மதுங்கண்டுகொள்க.

சித் - பர - செள - மதம், எ - கர - க்க - செ.

இரண்டிமின்றிநிற்பதுதோற்றமன்றே-அவனைமறுத்தது.இதற்குப் பிரமாணம் “என்றுமிலா தொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தினெழுமரம்போலேநின்ற-வித்தினுண்டாய்நின்றெழுங்காணின்நதேல் வித்தின்மரங்கண்ட தில்லையென்னி நெற்கமுகாய் ிளாது நெல்லாயே நீளு, மொன்றிலொன் தங்கிலாமையினு னுதியா காரணம் பெற்றிருப்பது காரிய மதுவு முள்ளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக் கந்தமைந்து மருவியுள தெனு முறைபும தந்தனையோ வின்றே.” எ-ம். உருவாதி கந்தங்க ளைந்துங்கூடி பொருவன்வே ரொருவநிலை யென்றுரைக்கும்புத்தா, வருவா

தியைந்தினையு முணர்பவராரொன்ன வுணரும் விஞ்ஞானமெ
ன்றாய் ஞானமுணர்ந் தவரா, ருருவாதி பொருள் காட்டித் த
னைக்காட்டிஞ் சுடர்போ லுணர்வுபிறி தினையுணர்த்தித் தனை
யுணர்த்துமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு
முலோசனம்போ லுணர்வுபொரு ளுணர்பவன் வேறுண்டே”
எ - ம். கண்டிகொள். சித்-பர-சௌத்-மறுதலை-கக-உக-செ.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சம் சந்தானத் தொடர்ச்சி
யாக வொன்றிலே யொன்றாகத்தானே தோன்றுமென்ற சவுத்
திரார்திகளை மறுத்து; பிரபஞ்சம் தானேதோன்றாதென்
றும், தோற்றிவிக்கைக் கொருத்தருண்டென்றும், உள்ளது மில்
லதுதோன்றாதென்றும், உள்ளகாலத்திலே உள்ளகாரியந் தோ
ன்றுமென்னு முரணமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

(கணபங்கமாகிய வெல்லாப்பொருள்களுள்ளார் முற்கண்
த்திறுந்நென்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்தோன்றும் பொருட்கு
ச்சார்பாய்மேம்படுதலின்) எல்லாஞ் சார்பினிறுந்நென்றும்-எ
ல்லாப்பொருள்களும் வித்தின்கேட்டி னங்குரம்போல அவ்வச்
சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திரார்திகர் முதலியோர் மத
ம்பற்றிக் கூறவமையும்,—தேரின் - ஆராயுமிடத்து,—தருபவனி
ல்லையென்னின் - இதற்கொருகருத்தா தோற்ற நாசமின்மை
பற்றி மேம்பாடுடையனானனாதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்
று,—தோற்ற மில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - சா
ர்ப்திறுந்நெற்றங்கூறிபது இன்பொருட்கோ வுன்பொருட்கோ,
நீகூறுவாயாக,—ஒரின் - உணருமிடத்து,—இல்லதுவுந் தோன்
ருது - இன்பொருட்காவி னதுமுயற்கோடுபோல வொருஞான

ஆர் தோன்றுமாநிலை,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அற்றே
ல் குடம்போல வுன்பொருட்குக் தோற்றம் வேண்டாமையி
ன்,—சோர்விலாதிரண்டுமின்றி நிற்பது - மாத்திமிகர் மதம்ப
ற்றி மில்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசநமாய் நிற்பதொரு
பொருள்,—தோன்றுமன்றே - தோன்றுமெனக் கோடுமென்ப
தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை:

மேலதற்குச் சற்காரியவாதஞ் சாதித்
தப் புறனடை யுணர்த்துகுரர்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலு
ண்டா, மில்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதா
கு, முள்ளகா ரணத்திலுண்டாங் காரிய முதிக்குமண்
ணி. வில்லதாம் படங்கடாதி யெழுறரு ம்யற்றுவா
னால்.

(சு)

(இ.ள்.) உ ள் ள யாதொருபொருளுண்டானதுமன்றி மில்
துமிலதுமி லேபானதுமன்றி நிற்பது யாதொருகாரண
ன்றி நின்ற மாகிய மாயையிற் பரம்பலாயாகிய பௌதி
தொன் றுளதே கத்துக்குத் தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்.
லுண்டாம்

இல்லதே வில் உவர்ப்பூமியின்கண் வித்துண்டா யிருந்த
லேபாகுந் தோற் தாயினு மதினிடத் தங்குரோற்பத்திக்குக்
றம மிசையாதா காரணமில்லாதபடியாலே யவ்விடத்திலே
கும் யாகும்

உள்ளகா ரண பசுவின்கொம்பிலே யங்குரோற்பத்திக்
த்தி லு ண் டாங் குக் காரணமுண்டாகையால் காரியமாகிய

காரிய முதிக்கும் நாண லவ்விடத் துண்டாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னில் ?

மண்ணி லில் மண்டொழி னன்றாகவல்ல குலாலன் கலதாம் படங்க டத்தையுண்டாக்குவ தொழிந்து படத்தை டாதி யெழிறரு யுண்டாக்கமாட்டான், படகாரியம்வல்ல குமியற்றுவானால் வந்தன் றந்துவின்கட் படத்தை யுண்டாக்குவதொழிந்து கடத்தை யுண்டாக்கமாட்டான்; காரியோற்பத்திக்குக் காரணமில்லாமையால். எ-று.

இதற்கு மதங்கத்தும் வாயுவ்வியத்து மறிக.

“இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென் நிம்மயக்க, நல்லாகம வறிவார்க்கில்லை” என்னும் திருவாக்கினுமுணர்க. (க)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

உள்ளதுமிலதுமன்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்-காரியருபமாக வுள்ளது மல்லாமற் காரணத்மனாதி யில்லாததுமல்லாம லொருபதார்த்த முண்டானு லதிற்பிரபஞ்சமுண்டாம்,—

இல்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதாகும் - அப்படி யொருவஸ்து வில்லையாகிற் பிரபஞ்சமு மில்லையாம், உற்பத்தியுண்டென்று சொல்லுகிறதுங் கூடாது,—

உள்ளகாரணத்தி லுண்டாங்காரியம் - சத்தாயுள்ள காரணத்திற் காரியருபமாகிற் பிரபஞ்சமுண்டாம்படி யொருபாதகாரணமாக யொருவஸ்து வுண்டாகில்,—

உதிக்கும் - அக்காரணத்திற் றுணை பிரபஞ் முண்டாம். ஒரு கர்த்தா வேண்டாவெனின் ? கர்த்தாவினா லல்ல துண்டாகா தென்பதற் குதாரணம்.

மண்ணில்லதாம் படங்கடாதி மெழிறரு மியற்றுவானால்-பூமியிற் படத்திற்குச் சமவாயி காரணமான தந்துக்களும் கடத்திற் குபாதான காரணமாகிய மிருத்பிண்டமு மெப்படியுண்டாயிருக்கவுந் தானே படமுங்கடமு முண்டாகாது. தந் துவாய குலாலினா லழகுபெற வெப்படி யுண்டாயிற் றப்படிபே யுபாதான காரணமாகிய மாயையினின்றும் பிரபஞ்ச மீஸ்வர னான ஸ்டாமென் றி தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அந்தச் சற்காரியவார்த்தையைத்தானே சமுத்தரித்து நி னுத்துகின்றார்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்-வியத்திரு-மென்கிற காரியரூபத்தினாலே உளதுமின்றி, சத்திரூபமென்கிற காரணரூபத்தினாலே யில்லது மின்றி, இருப்பதொரு பொருளுண்டாமாகில் அது உற்பத்தியாம்.—இல்லதே ல் - இப்படி பொருபொருளின்றேல்,—இல்லையாகும் தோற்ற மு மிசையாதாகும் - உற்பத்தியும் பொருந்தாதாகும்,—பின் னுச்சித்தாந்தமெப்படி பென்னிற்சொல்வாம்:—உள்ளகாரணத் தில் - காரியகாலத்தில் வியத்திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்கு முதற்காரணத்தில்,—உண்டாவ் காரியம் - காரணகாலத்திற் சத் திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்குவ் காரியம்,—உதிக்கும் - உற்பத்தி யாம். காரியங் காரணத்திலலா துண்டா மென்னில்?—மண்

னிலில்லதாம் படம் - சத்திருபமாய் முன்னதில்லாமையால்
தூலையெடாமல், மண்ணைக் குலாலனெடுக்கும்படி முன்சூக்கு
மித் திருந்து இதுகாரண மதுகாரண மல்லவென்றுநியமிக்கு
ங் காரிபமாகும்,—சடாதி இயற்றுவானால் - கூலாலனால்,—எ
ழிரும் - பிரகாசித்துண்டாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானென்
று உண்டோ இல்லையோவெனக் சடாயினூர்க்கு, உண்டெனி லு
ள் பொருளேயாம்,இன்றெனி லின்பொருளே யாமெனப்பட்டு அ
நிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும் அல்லதூஉம், அநிர்வச
னப்பொருள் சூனிபமாகலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது:
இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இன்பொருட்
கும்,மாத்தியிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குந்
தோற்றங் கூடாமையின், பாரிசேட வளவையாற் காரணங்
காரிபமிரண்டும் உள்பொருளேயாம், காரணத்தினின்றுங் காரி
யம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மென்பது, சூய்
வனுவான் திசுரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணகிய முத
ற்காரணத்தின்க ணுய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடை முதலிய கா
ரிபந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரிபமே வெளிப்
பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உட
ம்பாடு முகத்தானும் அறியப்படுமென்பதாம்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலென்றது அது
வாதஞ் செய்துகொண்டது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

உள்ளதுந்தோன்றுது இல்லாததுந் தோன்று தென்றால்,
பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறபடி யெப்படியென்ற புத்தனை நோக்கி
மேலருளிச்செங்குரார்.

உள்ளதுமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம் - இ
யாதொருபொரு ளுண்டானது மன்றி வில்லையானதுமன்றி நிற்
பது, அப்படி யொருபொரு ளுண்டாகில் அதற்கே தோற்றமு
ண்டாகா நிற்கும்;—இல்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசை
யாதாகும் - இப்படியே யொரு முதலில்லையாகில், பிரபஞ்ச கா
ரியமு நேராக வில்லையாய் விடும். இதனை யொழிந்து அதற்
கொரு தோற்ற முண்டாகாது—உள்ள காரணத்தி லுண்டாக்
காரியமுதிக்கும்-அது உண்டாகத்தக்க காரணத்திலே உண்டாகப்
பட்ட பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். அதென்போலவென்னில்?
மண்ணிலில்லதாம் படங் கடாதி யெழிறரு மியற்றுவானால்-
மண்தொழிலிக்குவல்ல குலால் னென்னிலும் மண்ணைக்கொ
ண்டு கடாதிகளை யுண்டாக்குவன், இதனையொழிந்து படாதி
களையுண்டாக்குவதில்லை, அத்தன்னைபோலும். எ-று.

இதனாற் சொல்லியது உள்ளது தோன்றவேண்டிவதில்லை
பென்றும், இல்லதற்குத் தோற்ற மில்லையென்றும், இவ்விரண்
மென்றி இருப்பதொரு காரணத்திலே காரிய மாகிய பிரபஞ்சம்
கத்தாவாலே உண்டாமென்னும் முறமையையு மறிவித்தது. உரு

—

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உள்ளதுமில்லது மின்றி நின்றதொன்று - அங்ஙனம் உள்
ளதுமில்லது மல்லவா யநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொரு

டாடுண்டு உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினுர்க்கு,—
 டுளதேலுண்டாம்-உண்டெனி னுன்பொருளே யாம்,—இல்லதே
 லில்லையாகும் - இன்றெனி லின்பொருளேயா மெனப்பட்டனி
 ர்வசன மென்பது போலியா பொழியும்,—தோற்றமு மிசை
 யா தாகும் - அல்லதுஉம் இவ் வநிர்வசநப் பொருள் குனியமா
 கலி னதற்குத் தோற்றமுகூடாது. இவ்வாறு சவுத்திராந்தி
 கர் முதலிபோர்கூறு மின்பொருட்கு மாத்தி மிகர் முதலியோர்
 கூறு மநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரி
 சேட வளையையால்,—உள்ள காரணத்தில் உண்டாங்காரிய முதி
 ற்கும் - காரணகாரியமிரண்டும் உன்பொருளேயாய்க் காரணமா
 ப்க் காரணத்தினின்று முண்டாகும் காரியம் ஒருகருத்தாவால்
 வெளிப்பட்டித் தோன்று மென்பது,—இபற்றுவா னுன் மண்ணி
 ல்- குயவனாவான் திகிரி முதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணு
 கிய முதற் காரணத்தின்க ணுப்ப வதனினின்றும்,—படமில்ல
 தாம் - ஆடை முதலிய காரியந் தோன்றாது,—கடாதி யெழிற
 நம் - குடஞ்சால்சுரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டித் தோ
 ன்றுதலின் அவ்வெதிர்மறை முகத்தானு முடம்பாட்டு முகத்
 தானு மறியப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனைநோக்கிக் காரணரூபமுங் காரியரூப

மென் றிரண்டிளவென் றுணர்த்துகுறார்.

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாகுமென்
 னின், றருபொரு ளுண்டேலின்றந் தன்மைபின் றின்
 றேலுண்டாய், வருதலின் றிலதுகாரிய முதலுள தாகு

மென்னிற், கருதுகா ரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங்
கருத்தாவாலாம். (எ)

(இ-ள்) ஒருபொ ஒரு கத்தாவையின்றி யொரு பொரு ளு
ருளொருவ ண்டாயு மில்லையாய் வருமென்று நீ சொல்
னின்றி யுள லில்?

தில தாகுமென்
னின்

தரு பொரு எப்பொழுது முண்டாயிருக்கத்தக்க பொ
ருண்டேலின்று ருளுண்டாகி வில்லையாகத்தக்க முறைமையி
ந் தன்மையின்று ல்லையாம்.

இன்றே லு எப்பொழுது மில்லையான தொன் றுண்
ண்டாய் வருத டாய்ப் பின்பு வருவதுமில்லை.
வின்று

இலது காரிய காரிபமானது மழித்துபோங் காண், கா
முத லுளதாகு ரணமான தமிழாமற் கிடக்குமென்னில்?
மென்னில்

கருது காரிப நீ காரணத்தை யுண்டென் றங்கீகரித்த
மு முண்டாய்த் போதே காரிப முண்டாகையினு லிவையிர
தோற்றமுங் க ண்டி மொரு கத்தாவாற் றோற்ற முண்டா
ருத்தாவா லாம் மென்று கருதுக. எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசோத்தரம். (எ)

சிவாக்கிரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாகுமென்னில் - ஒரு
வஸ்துவானது ஜகதிஸ்வரண யன்றித் தானே யுற்பத்தியையு
நாசத்தையு மடையுமெனின், —தருபொரு ளுண்டே லின்றிந்

ன்மையின்று - ஸ்வதச்சித்தமாக வுண்டான வஸ்துவுக்கு நாசம்வாராது.—இன்றேலுண்டாய் வருதலின்று - நாசத்தையடைபுமாயின் மீண்டுமுண்டாகமாட்டாது.—இலதுகாரிய முதலுளதாகுமென்னில் - நீர் காரணரூபமாக முதலுண்டாமென்ற தில்லை, முதலே காரியமே யுளதெனின்,—கருதுகாரண முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - விசாரித்துப்பார்; காரியமுண்டென்கையினு லிதற்கொரு காரணமுமுண்டு, அக்காரணத்திற்காரிய முண்டாய்து மொரு கர்த்தாவினாலென் றிதன்பொருள்.

இம்முன்று விருத்தத்தினுமும் புத்தர்க ணல்வருடையமதத்தைபுமறுத்தது.

இதன் விஸ்தாரமு மறுப்பும் பரபகூத்திற் சொன்னோமவனுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

முதற்காரணத்தின் முன்னிருந்து காரியந் தோன்றுமென்றீர், அது நிமித்தகாரணனின்றித் தானே பிரகிருதியிற் றோன்றுமென்று சாங்கியன்சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருபொருள் - காரியம்,—ஒருவனின்றி - நிமித்தகாரணனைபுன்றி,—உளதிலதாகுமென்னின் - முதற் காரணத்திற் றோற்றியொடுங்குமென்று நீ சொல்லிச்,—தருபொருள் - அந்த முதற்காரண முற்பவிப்பித்த வஸ்து,—உண்டேல்-உள்ளதேல்,—இன்றாந்தன்மையின்று - நாசத்திற்குக் காரணமில்லாமையால் நிலைபெற்றிருக்குத் தானே,—இன்றேல் - நாசமானால்,—உண்டாய் வருதலின்று - நிமித்த மில்லாமையால் காரணரூபமாயிருப்பதத்திக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவதில்லை,—முதலுளதாகும் - முதற்காரண முள்ள பொருளாகும்,—இலது காரியம் - அதிற்

ரோன்றுங் காரியம், [சிப்பியிற் ரோன்றும் வெள்ளிபோல ஆ
பாசமாய் அசத்தியமாய்,]—என்னில் - என்றுநீசொல்லில், அது
அசத்தியமன்று,—கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங்
கர்த்தாவாலாம் - குற்றமற்ற பிரத்திபக்ஷப் பிரமாண முதற்
பிரமாணங்களினு லுள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்ட காரி
யம், முன் சூக்குமித்து முதற்காரணத் துள்ளதா யதினுற்பத்
தியுஞ் செய்பவனாலாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—௦—

எ-து. அற்றேல்-அவையிரண்டு மேலாமையிற் காரியப்படுவ
தோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையுமாய் நிற்கும், ஈரியல் புடைய
தாகலின் இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவா னல்லனெனச்
சமணர்மதம் பற்றிக் கோடுமெனின்? அற்றன்று. உண்டு யில்லையு
மாமென மாறுபட்ட இரண்டிதன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூ
டாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு, காரியரூபமா யில்லையென்ப
தே உண்டுமில்லையென்றதற்குப் பொருளெனின்? நன்று சொன்
னாய். காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையிற்
காரண முள்பொருளாகவே காரியமு மதன்கட் சூக்குமரூபமா
யுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று
தல் ஒருவினை முதலானுமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தின்கட் படுங் கடாவிடைக
ளெல்லாம் “ தந்துமுதல் காரகம்” என்னும் ஞானாயிர்த முதலி
யவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்
றுமென்னுஞ் சவுத்திரார்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது
முள்ளதுமல்லது தோன்றுமென்னும் மாத்தியிகர் முதலியோர்

மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்
மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து; வருமுறை பென்பதனா
ற்பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி: தருபவனா
ருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மீளவும் புத்தன் ஒரு காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்சகாரி
யங் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றித் தானையொடுங்கா
தோ, இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுமென்தில்லையென்று சொல்ல;
ஆவணேநோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதிலதாகு மென்னில் - ஒரு
கத்தாவை யின்றியே தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தானே தோன்றி
யொடுங்கும் என்று நீசொல்லில்,—தருபொருளுண்டேலின்றி
தன்மையின்று - இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றத்தக்க முதலுண்
டாகில் இல்லையென்றுசொல்லு முறமை யுண்டாகாது.—இன்
றே லுண்டாய் வருதலின்று-இல்லையான தொன்றிலே பிரபஞ்
சந் தோன்றுமென்னில் உண்டாய் வருவது முண்டாகாது,—
இலதுகாரிய முதலுளதாகுமென்னில்-காரியமழிந்து காரணங்கி
டக்குமென்று நீசொல்லில்,—சருதுகாரணமு முண்டாய்த் தோ
ற்றமுங் கத்தாவாலாம் - ஆராய்ந் தறியுமிடத்து ஒரு காரணமு
முண்டா யின்தக் காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்ச காரியமும் ஒ
ருகர்த்தாவாலே யுண்டாம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி யொடு
ங்காதென்றும், உள்ளதொன்று எப்பொழுது முண்டாயிருக்கை
யினால் தோன்றவேண்டுமென்தில்லையென்றும், இல்லாத தொன்

தும் எப்பொழுது மில்லையாயிருக்கிறதற்குத் தோற்றமில்லையா யிருக்குமென்றும், காரணத்திலே நின்றுங் காரியம் ஒரு கத்தர வாலே யுண்டாமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் “சார்பினில்” என்ற திருவிருத்தத் துக்கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

‘சார்வு’ ‘உள்ளது’ ‘ஒருபொருள்’ இம்முன்றும் புத்தன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருபொருளொருவனின் நி-அந்தே லவையிரண்டு மேலாமை யின்,—ஒருபொரு ளுள திலது - காரியப்படுவதோர் பொருளுண் டிமா யில்லையுமாகிநிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவனின் நியாகுமென்னின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவ தின் றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கோடுமெனின் ? அ ற்றன்று,—தருபொருளுண்டேல்-தரப்பட்டபொருள் உள்பொ ருள் ஆயின்,—இன்றாந் தன்மையின்று - இல்லையாந்தன்மை யி ன்மையி னுள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,— உ ண்டாய் வருதலின்று - உண்டாய் வருதலின்மையி னல்லதே யாம்,—ஆதலில் உண்மில்லையுமாமென மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை யொருபொருளுக் கிசைதல் கூடாது,—முதலுளதாகு ங் காரிய மிலதெனின் - இனிக் காரணரூபமா யுண்டுக் காரியரூப மாயில்லை மென்பதே யுண்டு மில்லையென்பதற்குப் பொருளென் னின்? நன்றுசொன்னாய்; காரண காரியங்களுக்குத் தம்முள் வே ற்றுமை யின்மையின் காரண முள்பொருளாகவே,—கருதுகாரி யமுமுண்டாய்-கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கண் சூக்கும ரூப மாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவாலாம்-அது பின்னர்த்

தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுத லொரு வினைமுதலானு மென்பது தாமே போதருமென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே இலது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திரார்திகர் முதலியோர் மதமும், இலது முளது மல்லது தோன்றுமென்னு மாத்தியிகர் 'முதலியோர்' மதமும், இலதமுளது மாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும் பற்றி யாசங்கித்துப்பரிசரித்து; வருமுறை பென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவன் ஒருவன வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிரண்டு திருவிருத்தத்தாற்பட்டாசாரியன்

மதமறுத் துணர்த்துகிறார்.

காயத்தி னழிவுதோற்றங் கண்டன முலகிற்கா
ணே, நீயித்தை யுரைத்தவாறிங் கென்னெனி னிகழ்
த்துமுண்மை, மாயத்த வுலகம்பூநீர் தீவளி வானமா'
தி, யாயித்தா னென்றினென்று தோன்றினின் றழித
லாலே (அ)

(இ-ள்) காயத்தி இந்தச் சரீரம் ஜடமாகையினாலே தோற்
பழிவுதோ றமுமழிவுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்தின்
ற்றங் கண் கட்டோற்றமு மழிவுங் கண்டிலம்

டன முலகிற்கா
ணம்

நீயித்தையுரை நீயித்தைச் சொன்ன தெப்படி யென்று
த்தவாறிங் கென் சொல்லுகிறாயாகில் ?
ன்னின்

நிகழ்த்துமுன்
மை

அந்தப் பூதங்கட்குத் தோற்றமு மீறு மு
ளதென்பதனை பெணக்குள்ளபடியே சொல்
லும்.

மாயத்தவலக
ம்பூநீர் தீவளிவா
னமாதி, யாமித்
தாடுவென்றிடு
ன்று தோன்றிநி
ன்றழிகலாலே.

பூமி நீர் தீ வளி வான மிவைகள், ஆகாச
முகலாக வொன்றி னென்றாகத் தோன்றிக்
காரியப்பட்டு நின் றுதித்தமுறையா லுதித்
தொடுவகு முறைமைக் காண்கையா லான்
மாக்களுக்கு மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரப
ஞ்சமு மழிந்துவிடுங்காண் ஏ-று.

உலகென்பது - பஞ்சபூதக் கூட்டத்தை.

அழிவு தோற்றமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பூதோற்பத்தியை யவன் மதானுசாரமாகக் கூறி மறுத்த
தென வறிக

ஏகாரம் கேற்றம்.

இதற்குச் சித்தியாகமமென வறிக.

(அ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

முதல் விருத்தத்திற்
“போவது மாதலாலே”

என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் - நகதா
சித் நித்ருசஞ்சகத்-என்று காரியரூபமா யிருக்கிற தேககடாதிக
ளுக்கே யுற்பத்தியுநாசமும், காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியா
தி மகாபூதரூபமாகிய வுலோகங்களுக்கு நாசமில்லைபென்றபகை
த்தை மேலிரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

(காயத்தினழிவு ...சென்னெனின்) தேகங்களிற் ரோற்றமு
நாசமுங் கண்டோம், உலோகங்களுக்குத் தோற்றநாசங்கண்ட
தில்லை,நியதினை யுண்டென்று சொல்வ தென்னையோவெனின்,—

கிகழ்த்தமுண்மை - உள்ளபடி சொல்வாம், — மாயத்தவலகம்
... நழிதலாலே-மயக்கத்தைப் பொருந்து முலகங்களான பிருதி
வி யப்பு தேஜோ வாயு வாகாச மைந்தும் ஆகாசாதிபாக வொ
ன்றிலொன்று தோன்றிநின் நழியுமென்று வேதஞ் சொல்லுகை
யால்; வேதப்பிரமாண்ய வாதியாயிருக்கிற வுணக் கிஃதன்றென
ப் போகாதென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

பட்டாசாரியன் மத மாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தத்
தான் மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்திழைவு தோற்றங் கண்டன முலகிற்கானேம்-
ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் னுணர்த்திடும் சரீரமுதலி
ய பொருள்களி னுற்பத்திராசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சக
த்திற்கானேம்,—நீ யித்தை யுணர்த்தவாறிங் கென்னெனில்-உல
கமுங் காரிய மாதலால் அதற்கொரு கர்த்தா வுண்டென்று நீர்
சொல்லுவ தேதென்று நீ சொல்லுகில்,—மாயத்த வுலகம்-
மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்,—பூநீர் தீவளி வான
மாதி யாயில் - பிருதுவி யப்புத் தேயு வாயு வாகாச முதற்
பொருளாகில், சைவத்திற்குத் தன் மாத்திரையிற் றேற்ற
மொடுக்கம். அதுநிற்க, நமக்குப் பொதுவும் உனக்குப்பொதுவு
ன்றிச் சிறப்பு மாகும் வைதிகமார்க்கத்தில்,—ஒன்றி ளொன்று
தோன்றி நின்றழிதலாலே - ஆன்மாவிலாகாயம், ஆகாயத்தின்
வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியிலப்பு, அப்புவிற் பிருதிவ் இ
ந்த முறைமையி லுண்டாயிருக் கிந்த முறைமையினு லொடுங்

கு மென்று சொல்லுதலாலே அந்தவுலகம், —உண்மை நிகழ்
த்தும் - தனக்குத் தோற்றம் நின்றல் ஈறு இது சத்தியமென்
று சாற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதிகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதுஉம், வருமுறை
யென்றதுஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதுஉம், வைதி
கப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக் காத்தார்; இனிவை
திசுத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான்
முறையே அவை யிகந்துபடாமற் காக்கின்றார்.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்
துள், ஆன்பெண்ணலிமென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காய
த்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்கின்மைபால், அவயவப்பகுப்பு
டைமைபற்றித் துணியப்பிடு தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே
யன்றி உலகிற்கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க ; தோற்
றக்கேடுகள் இரண்டற்கு மொப்பக்கூறுதல் அடையாதென்று நீ
யசால்லில், அற்றன்று. இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வ
தாகியவுலகமும் நிரவயவமாகவின்றி நிலநீர்தீவளிவான மென்
றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகியவிதனான், அவ்வுண்மை
யே நீகூறு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளொன்றாகியவுலகமும்
ஏனைக்காயம்போலத் தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்துமென்ப
தாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனொனென்பத
னான் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன. “பெற்றத்தாற்
பெற்றபயன்” என்றற்போலெ.

ஆயிற்றானென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

“ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்-மெய்யுருபு தொ
கா விதுதி யான” என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறு
திக்கட் டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினொன்று தோன்றிநின் றழியுமென்னுஞ் சுருதி உன
க்குப் பிரமாணமூதலா லென்றுரைப்பாருமுளர்.

வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித் தொழிந்தனவெல்லாம்
புனைந்தரை வகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக் கொண்
ட மீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு, அவ்வுபநிடதச் சுருதி பிரமாணம
ன்றென்பது அவரறிந்திலர். அல்லது உம் ஈண்டுக் கூறுவன வெ
ல்லாம் பொருந்துமாறு பற்றியன்றி ஆகம வளவைபற்றி யன்
மையானும் அவ்வுரை போலியாத லறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகாயுதன் சரீரங்களுக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுங்
கண்ட தொழிந்து பிரபஞ்சம் ஆசவுமழியவுங் கண்டதில்லையே
பென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்
சுரார்.

காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டன முலகிற்கானேம் - தே
கங்கள் ஆகியுமழிகையுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்திற் கண்டோ
மில்லை, —நீயித்தையுரைத்தவாறிங் கென்னெனில் - நீ யிந்த பிர
பஞ்சந் தோன்று மொடுங்கு மென்று சொன்னபடி பெப்படி
யென்று கேட்குமாயாகில், —நிகழ்த்தமுண்மை மாயத்தவுலகம்

பூ நீர் தீவளி வானமாதி யாயிற்றுஒன்றுஒன்று தோன்றிநின் றழிதலாலே - ஆராயில் மயக்கத்தையுடைய பிரபஞ்சம் பிரி திவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆதிபாயிருக்கும்; ஆகையாலே நீ யழியுமென்று சொல்லுகிற பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதி யுள் தான் ஒன்றிலே ஒன்றுதோற்றி யழிகையாலே, அந்தப் பிர பஞ்சத்துக்கும் அழிவுண்டாமென்று இந்த தேகாதிகள் தானே யறிவியா நிற்கும்.

ஆவித்தா ஒன்றுஒன்று தோன்றிநின் றழிதலாலே எ-து. உலகாயுதன். இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போ தம். “பூதாதியீறுமுதலுந் துணையாகப், பேதாய்திதியாகும்பெ ற்றிமையி.—லோதாரோ, வொன்றொன்றிற் றேன்றி யுளதாயிற் கண்டு. மென்றென்றுமுண்டென்னவாய்து” என்னுமது கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூதகாரியமாகிய சரீரங்கள் தோ ன்றிநின் றழியக் காண்கையினாலே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆகையு யழிகையு முண்டென்னு முரமையு மறிவித்தது.

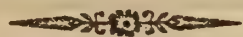
சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(காயமுமுலகு மென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளான் பண் ணலியென மேற்கூறிய உவையவப்பகுப்புக் காயத்திற் கேயென்றி யேனையுலகத்திற் கின்மையால்) அழிவு தோற்றங் காயத்திற் கண்டனம் - அவயப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணிய ப்பபடுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி,—உலகிற்கா ணும் - உலகத்திற் கில்லைபென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க,— நீயித்தை யுரைத்தவாறிங் கென்னெனில் - தோற்றக்கேடுகளிர

ண்டற்கு மொப்பக்கூறுத லமையாதென்று நீ சொல்லில் ?
அற்றன்று,— மாயத்தவுலகம் - இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச்
செய்வதாகிய உலகமு நிரவயவமாதலின்று,—பூ நீர் தீ வளி
வானமாதிரி யித்தான்-நில நீர் தீ வளி வானமென்றற் றொட
ககத்தப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனும்,—உண்ணை - அவ்வுண்
டையே,— ஒன்று - நீ கூறுமிறுகூற்றுப் பிரவஞ்சத்து னொன்
ருகியவுலகமும்,— ஒன்றின் - ஏனைக்காயம்போல,— தோன்றி
நின்றழிதல் - தோன்றிநின்றழிதலை,— நிகழ்த்தும் - உணர்த்து
மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓரிட மழியப்பின்னு மோரிடநிற்கு மொக்கப்,பா
ரிட மழிவதின்றா மென்றிடிற் பயில்வித்தெதல்லாங், கா
ரிட மதனிற்காட்டு மங்குரங் கழியும்வேனிற், சீருடை
த் துலகுதலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும். (கூ)

(இ-ள்.) ஓரிடம் இப்பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசமழியப் பின்,
ழிபப் பின் னுமொரு பிரதேச மழியாமனிற்கும்
னுமோரிட
நிற்கும்

ஒக்கப் பாரிட பூமிமுதலிய பூதங்க ளெங்கு மொக்கவழி
மழிவதின்றும் ந்துபோகாது

என்றிடிற் என்றுநீ சொல்லுகிறாயாகில் ?
பயில் வித்தெ பூமியின் கண்ணே செறிந்திருந்த வித்துக்
ல்லாங் காரிடம் கனெல்லாம் கார்காலத்தி லங்குரோற்பத்தி
தன்றிற் காட்டு ம கனை யெங்குமொக்கக் காட்டாநிற்கும்
ங்குரம்

சுழியும் வே வேனிற் காலத்திலே முன்பே முளைத்துப்
பயிரானவைகளைல்லாஞ் சேரவழிந்து போ
கக் கண்டாமே

சீருடைத்துல சிவசத்தியினுடைய கூட்டரவினாலே சிற
குதலஞ் சேர்ந் ப்பினையுடைத்தாகிய வந்தப் பிரபஞ்சமு மப்
திடப்பெயர்ந்து படியே சிவன் சிருட்டிக்கிறபொழுது சேரவு
செல்லும் ண்டாயும், அதனைச் சங்கரிக்கிற காலத்திற்

சேர வழிந்தும், இப்படிக் காலங்கடோறு
மாறிமாறியுண்டாயும் பின்பழிந்தும் வாராநிற்குங்காண் எ-று.

இதற்குச் சிந்தியத்தும், சுவச்சத்தத்துங் காண்க. (க)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சைவத்திலே ஆங்கார வுற்பத்தியாகிய பூதாதி யாங்கார
த்திலே பஞ்ச தன்மாத்தினாயிற் பூதோற்பத்தி சொல்லியிரு
கக, ஆகாசத்தில் வாயுவும், வாயுவி லக்னியும், அக்னியி லப்பும்,
அப்புவிற் பிருதிவியுமாக வொன்றி லொன் றடைவே தோன்று
மென்று சொல்வாரா மறுப்பா னெனெனின்? பூர்வ மீமாம்
சருக்குச் சம்மதமாக வெவ்வாற்றானும் பிரபஞ்ச முற்பத்திநாச
முடைத் தென்பதற் காகக் கூறிபது. ஆயி னுமக் கந்தவேத
வாக்கியஞ் சம்மத மன்றோ யெனின்? ஆம். வேத சிவாகமங்க
ளிரண்டு வாக்கியத்திற்கு மவிரோத மிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற்
பூதோற்பத்திக் கிரமத்திற் கூறுவாம்.

ஓரிடமழியப் பின்னுமோரிடநிற்கு மொக்க வழிவதின்னும்-
உலகமான தழியுமென்ற வாகம வாக்யத்திற்குப்பொருள் எளிப்
பூதங்களி லொன்றழியுமென்று சொன்னதன்நி யெல்லாமொக்

கவழியுமென்று சொன்ன தன்று, பின்னை யழிவ தேதெனி
ன்,—பாரிடம்- பூமியானது §ஜலமக்கைமாகச் சிறிதுநாளிருக்
குமென்றதெனின்? அஃதற்றன்று,— பயில்வித்தெல்லாங் காரி
டமதனி லங்குரங்காட்டும் வேனிற் கழியுஞ் சீருடைத்துலகு
காலஞ் சேர்ந்திடப் போந்து செல்லும் - பூமியினுண்டான
§ஜங்கனெல்லம் வருஷாகாலத்தின் முடியானதுண்டாம், வே
னிற்காலத்திற் பட்டிப்போம், அப்படிப்போல சிறைப்புடைத்
தான வுலகங்களுஞ் சிருட்டிகாலம் பொருந்தினபொழுது துண்
டாம், சம்ஹாரமானது பொருந்தினபோது நாசத்தை யடை
யுமென்றிதன்பொருள்.

§ ஜலமக்கம் - நீரி லழுந்தியிருத்தல்.

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினாலும் பூர்வமீமாம்ச ருண-ய ம
மு நிராகரணமுஞ் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது.

இதன்விஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மவண்ணர்க.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பஞ்ச பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத் தாற்ப
யஞ்சொல்ல மறுத் துணர்த்து கின்றார்.

இதன்பொருள் வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

எ-து. நில மலை கடன் முதலிய வடிவற்றாகிய வுலகமுங்
காயம்போல் அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோ
ன்றிநின்றழிதல்பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும்

பார்த்தறியப்படுமூலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழிவதெனின்? உலக
மநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்
துதற் கோரியைபின்றாய் முடியுமாகலானும், அல்வாறன்றி உலக
த்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொரு
த்த முடைத்தெனின்,—அற்றன்று; தம்மு னொருசாதிப் பல
பொருளாகிய வத்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேட
த்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டா
மாகலின், அவ்வியல்பிற்றுகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்து
ழி அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியு
மென்பதாம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு, அச்சீரென்றாற்போல.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—o—

ஒரு தேசமழிய ஒரு தேசமழியாதிருக்கும், ஆகையாலே
'எயங்குமொக்க அழியாதென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி; மேல்
மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

ஒரிடமழியப் பின்னுமோரிடநிற்கு மொக்கப்பாரிடமழிவ
தின்மும் - பிரபஞ்ச மொருதேசமழிய பின்னுமொரு பிரதேச
நில்லாநிற்கும், எங்குமொக்கப் பிரபஞ்ச மழித்து போகாது—
என்றிடில் - என்று நீசொல்லுகிறாயாகில்,—பயில்வித் தெல்
ல்லாங் காரிடமதனிற்காட்டு மங்குரம்- பூமியிலே சொரியத்தக்க
விதைகளெல்லாம், சேரக் கார்காலத்திலே யங்குரங்களைக் கா
ட்டாநிற்கும்,—கழியும்வேனில் - வேனிர்காலத்திலே அவைபெ
ல்லாஞ் சேர வழிந்துபோகா நிற்கும்,—சீருடைத் துலகுகாலஞ்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும்- அப்படியே சிறப்பை யுடைத்
தாசிய பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிகாலத்திலே சேரவுண்டாயும், சங்
காரத்திலே சேரவழிந்தும், காலங்கள் தோறு மிப்படியே மா
நிநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது ஒருதேசமழிய ஒரு தேசமழியாமல்
நிற்குமென்று சொல்லுகிறது ஆகாதென்றும்; சிருட்டிகாலத்துச்
சர்வமுந் தோன்றும் சருவசங்காரத்தி லெல்லாமழியு மென்னு
முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(நிலமலைகடன்முதலிய வடிவிற்குகிய வுலகமுங் காயம்
பாலவயவப் பகுப்புடமைபா லதுபோலத் தோன்றிநின் ற
திதல் பெறப்படுமென்ப தொக்கும், அங்ஙனமாயினும்) பாரிட
மொக்க வழிவதின்ரூம் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லா
மொருங்கே யழிவதில்லையாம்; அழியுமெனின்? உலக மநாதியெ
ன்னஞ் சுருதியோடு முரணுதலான் மீளத்தோன்றுவதற் கோரி
பைபின்ரூய் முடியுமாகலானும்,—ஒரிடமழியப்பின்னு மோரிட
நிற்குமென்றிடின-அவ்வாறின்றி யுலகத்தி னொருபக்க மழியினு
மொருபக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின், அந்
தென்று,—பயில்வித்தெல்லாம்-தம்மு னொருசாதிப் பலபொரு
தாசிய பயில்கின்ற வித்துமுதலிய சடங்கள்,—காரிட மதனில
ங்குரங்காட்டிம்-கார்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொ
ருங்கே முளேதோன்றுதலும்,—வேனிற்கழியும்-வேனிற்காலமா
சிய வோர்கால விசேடத்தி னொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமா
தெனின்,—சீருடைத்துலகு - அவ்வியல்பிற்குகியவுலகமும்,—கா

லஞ்சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம்வந்துழி, — பெயர்ந்துசெல்லும்
அவ்வாறு முழுவது மொருங்கேதோன்றி யொருங்கேயழிபுமெ
ன்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தாச் செய்யவேண்டிய தில்லை, காலந்தானே
கர்த்தா யென்று காலவாதி சொல்ல;
அவனை மறுத் துணர்த்துகிறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கெண்
னிற், காலமோ வறிவின்றாகு மாயினுங் காரியங்கள்
காலமே தரவேகாண்டுங் காரணன் விதியினுக்குக், க
லமுங் கடவுளேவ லாற்றுணைக் காரணந்தான். (க0)

(இ-ள்.) காலமே இங்கப் பிரபஞ்சத்துக்கு மூன்று காலம்
கடவுளாக தானே சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைப் ப
க் கண்டன ண்ணும், அதற்கு வேறு கர்த்தா வேண்டிய
ந் தொழிலுக்கெ தில்லை, அது நித்தியமா யிருக்குமென்று
ன்னில் சொல்லிச்?

காலமோ வறி நீ சொல்லிய காலம் சடமுமா யநேக
வின்றாகும் மூமாய் நித்தியமூமா யிருக்கையாற் றானு
வொரு தொழிலைச் செய்ய மாட்டாதுகாண்

ஆயினுங் காரி அது சடமேயா யிருந்ததேயாயினு மா
யங்கள் காலமே மாக்களுக்குப் பருவங்கடோமரங்களிற்
தரவே காண்டும் க்கவுங் காய்க்கவும் பழுக்கவும் வால யவ்
ன விருத்தமெனப் பேதமும் பிரயோசக
முங்கண்டோம். அது தானாகக் கொடுக்க வற்றோ வெனில்?

காரணன் வி பரமகாரணனாகிய சிவனது ஜநநி ரோ
சிமினுக்குக்கால தயித்ரி ஆரணி யென்னுஞ் சத்திகளினுலே
முங் கடவுளேவ யதிட்டிக்கப்பட்டித் தானே சிருட்டி முத
லாற் றுணைக்கா லிய கிருத்தியங்களுக்குத் துணைக்காரண
ரணந்தான். மாம் எ-து.

தான் எ-து. அசை.

இதற்குப் பரமத நிராகரணம் காரணமத்தும், பௌட்க
ரதும் காண்க.

“இறப்பே நிகழ்வே யெதிர்வே யென்னுந், திறத்தியன்
மருங்கிற் றெளிந்தன ருணரப், பொருணிகழ் புரைப்பது கால
மாகும்” என்றார் தொல்காப்பியனார். இந்தக் காலம் சமணனை
புங்கனாதனையும் அட்சபாதனையும்போல நித்தியத்துவஞ் சொ
ல்லப்பட்டதில்லை எனவறிதக. (க0)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் முதல் விருத்தத்திற்,

“தருபவனொருவன் வேண்டும்”

என்ற பதத்திற்குச் சிருஷ்டி திதி சம்ஹாரத்திற்குக் கால
மே கர்த்தா வல்லது வேறில்லையென்னுங் காலேஸ்வர வாநி
யை மறுத்தல்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென் னில்-கா
லமானதே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும், காலமே திதிபண்ணு
ம், காலமே சம்ஹாரத்தையுற்பண்ணும், † பிரபஞ்சோப சம்மா
ராதந்தரமுங் காலமே நித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை யொருவ
ராலுங் கடக்கப்போகாதாகையாற் காலமே கர்த்தாவெனின்? -
† ப்ரபஞ்ச மழித்தபின்னுங் காலமே நித்தியமாயிருக்கும்.

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். ௩௫௭.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

காலேசுரவாதி காலமே கர்த்தாவென்று சொல்ல, மறுத்
தணர்த்துகின்றார்.

தொழிலுக்கு - சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு, —கா
மே கடவுளாக - கர்த்தாவாக, —கண்டனமென்னில் கால
மா அறிவின்றாகும் - இதுக்கிது காரணங் காரியம் கரணம் பி
யோசனமென் றறியுமறி வில்லாததாம், —ஆயினும் காரியங்
ள்-ஆயினும், தாத்துவிகபோக்கியப் பொருள்களை, — காலமே
ரவேகாண்டும் - கால முற்பத்திபண்ணக் கண்டோமாகை
ரல், —காரணன் விதியினுக்கு - முதற்காரணமாகிய தத்து
ங்களினின்று தாத்விகமாகிய போக்கியப் பொருளினது
தாற்ற நிலை யீருகச் சொல்லப்படும் நிமித்த காரணனாகிய சி
னது கிருத்திபத்துக்கு, —தாலமும் கடவுளேவலால் - கர்த்
ரவினது செலுத்துதலால், —துணைக் காரணங்காண் - சுககா
காரணங்காண்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

எ - து. காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்து சேறலான் அந்
தாற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனி
? அஃதொக்கும். அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கரு
தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன்
சீய் மத்தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக
வன்பதாம்.

இது சொர்பொருட்பின் வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமேதரவே என்னும் ஓகார பிரண்டினுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தோற்றத்தின் கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாக ங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்துநின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

மீளவும் பட்டாசாரியன் பிரபஞ்சங் காரியப் படுகைக்கு வேறோர் கருத்தா வேண்டிவதில்லை, நீர்சொல்லுகிற காலங்கள் தானே கர்த்தாவாமென்ன; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்குறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னில் - பிரபஞ்சகாரியத்துக்கு வேறே கர்த்தா வேண்டிவதில்லை, இந்தக் காலங்கள் தானே கர்த்தாவாகக் கண்டோமென்று நீசொல்லில்?—காலமோ வறிவின்றாகும் - காலங்கள் சடமாயிருக்கையினாலே பிரபஞ்சகாரியங்களை உண்டாக்குகைக்கு அதற்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லை, காலத்துக்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லையானால் காலமேவேண்டிவதில்லை என்று நீசொல்லில்?—ஆயினும் காரியங்கள் காலமேதரவேகாண்டும் -பிரஞ்ஞை யில்லையாயினும் காலங்களிலே அந்தந்தக்காரியங்கள் கைகூடக் காண்கையாலே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களைக் காலமே யுண்டாக்கவேண்டும். ஆனால் கர்த்தாவேதுக்கு என்று நீசொல்லில்?—காரணம்

விதியனுக்குக் காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்-
கர்த்தா நிமித்தகாரியத்துக்குக் கர்த்தாவினுடைய ஏவலினு-
லே இந்தக் காலங்களும் பிரபஞ்ச காரியத்துக்குத் துணைக்கார-
ணமாம்; இதுனை ஒழித்துக் காலங்கள் நிமித்தகாரண மென்று
சொல்லப்பட்ட கர்த்தா வாகா.

இந்தவிரண்டு திருவிருத்தமும் பட்டாசாரியன். இதற்குப்
பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம். “போக்கோடு வரவுகால
மொன்றினிற் புணர்வதின்றி, யாக்குவோரொருவரின் நி யனா
தியா யனுக்களாகி, நீக்கடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி,
சூக்கமாருலகமென்று முள்ளதென் னுரைக்கலாமே” என்றும்.
அவன்மறுப்பு. “அழிகின்ற பான்மையவை யவநின்றதாகிலனு
வழியுங்கடாதி யெனவே, செழிகின்ற வாரதிலே யெனில்வந்து
சேருமது திடமன்றுகூட லொருவன், குறிகொண்டுகாரின்முளை
யருகின்றபீசமவை கொலைவொன்றி யேனிலழியு, முறுகின்றசா
லமவை யுடனின்னுபோயழியு முலகென்று நீடியிலதே” என்
றுமது கண்டுகொள்க.

பட்டா-மத, அ-செய். பட்டா-மறு, எ-செ.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்கு
தகக்குக் காலங் கத்தாவாகாதென்றும்; இந்தக் காலங்களைத்
தோற்றுங்கத்தா தன்னுடைய ஆஞ்ஞாபினாலே பிரபஞ்சத்தை
யெல்லாம் உண்டாக்குவ னென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

(காலஞ்சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசேறலான்) தொழிலுக்கு-
அத்தோற்றக்கேடுகட்டு—காலமேகடவுளாகக் கண்டனமெ

ன்னின்-காலமேகருத்தாவாய் முடியுமெனின்? அஃதொக்கும்,—
ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ வறிவின்றாகும் - அ-
க்காலமறிவில்லாத சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது,—காரிய-
ங்கன்காலமே தரவேகாண்டும் - காரியங்களைக் காலமேதரக்-
காண்டலின்,—கடவுளேவலால் - சேதனாகிய கருத்தாவி-
னதேவலால்,—காரணன்விதியினுக்கு - அவன்செய்யு மத்தொ-
ழிற்கு,—காலமுந் துணைக்காரணங் காண்-காலமுந் துணைக்கா-
ரணமாமென் றறிவாயாகவென்பதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி யாசங்-
கித்துப் பரிகரித்து “வந்துநின்று போவது” சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லருகன் மத மறுத் துணர்த்துகிறார்.

அழிந்தபி னனுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்-
று, கழிந்திடுங் கன்மத்தென்னிற் கன்மமு மணுவங்கூ-
ட, மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியா-
செய்தி, மொழிந்திடு மணுரூபங்க ளுலகெலா மொடு-
ங்குமன்றே. (கக)

(இ-ள்.) அழிந்த சிருட்டியாங் காலத்தி லான்மாக்கள்க-
பி னனுக்க ன்மத்துக்கீடாகப் பரமானுவிலே பரிணமி-
டாமே யகி த்த பிரபஞ்ச மழிந்தபின்னும் பரமானுக்க-
லமாய் வந்து நி ளாய்ச் சூக்குமித்து நின்று, சிருட்டிமுதலிய-
ன்றுகழிந்திடுங்க ஓவ்வொரு காலங்களிலே கருமத்துக் கீடா-
ன்மத் தென்னில் கப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று, பின்-

பொரு காலங்களிலே யழியா நிற்குமென்று
நீசொல்லில்?

கன்மமு மணு நீசொன்ன கன்மமும் பரமானுவஞ் சட
யுங்கூட மொழி மாகையினாலே இந்த விதியை யறிந்து பிரப
ந்திடுஞ் சடமே ஞ்சு காரியத்தைத் தானாகத் தோற்றுவி
யாகி முடிதலா யாது;
ன் முடியா செ
ய்தி

ஒழிந்திடு மணு அவ் வணுருபங்களெல்லாஞ் சங்காரகா
ருபங்க ளாலகெ லத்திலே சேர வழியு மாதலா லவை இப்பிர
லா மொடுங்கு பஞ்சத்துக்குக் காரண மாகா. ஏ-று
மன்றே.

அணுக்கடாமே என்னும் ஏகாரம தேற்றம்.

இந்தவிருத்த முதற் “கருதுகாரணம்” என்னும்விருத்த மீ
றாக வாறுக்குங் காரணாகமப் பிரமாணமென வறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பரமானு+புஞ்சமே பிரபஞ்சமென்கிற ஆருகதமதத்
தை மறுத்தல்.

+ புஞ்சம்-கூட்டம்.

ஓர் ப்ரதியில்:—மேற் பரமானுக்கூட்டமேப்ரபஞ் சோற்
பத்தி, மாயை யல்லவென்பன். அதற்கு முதல் விருத்தத்தில்

“வருமுறை வந்துநின்று போவது”

என்ற பதத்துக்கு அருகமதக்காரர் பரமானுவே கூடுகி
முறைமையிலே கூடிப் பிரபஞ்சமாயும், பிரிகிற முறைமையி

லே பிரிந்து ஈசமாயும் போமென்ன ; அப்படியல்ல, மாயையிலே கர்த்தாவினாலே ப்ரபஞ்சோற்பத்தி மென்றும் ஒருபாட்டினாலே மருத்துணர்த்துகிறார். என்றெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அழிந்தபின் னனுக்கடாமே யகிலமாய்வந்துநின்று கழித்திடுவ் கன்மத்தென்னில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தர மீஸ்வரனன்றியிற் பரமானுக்கடானே யான்மாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகப் புஞ்சமாக டுத்ருணகுல்மலதாதிகளின் கூட்டமே வனமானது போலப் பிரபஞ்சரூபமாய்ப் பின்னுங்கன்மானுகுணமாகவே * யுபசம்ஹிருதமாம்,—

* உபசங்காரம்.

தடி—கூடு லெஜநதாதெது — வ—ஹுவா வ ர ஸ ஃ
லெஜ ஸ—யஜ—யஜ—நா—ஸாரிவிஃ । வ ர ஜா ண—வி
ரார ஸா டெஹா ஸ லெவ—ஸ லெஹி—லெய—ஸ டெ
ஹா ந ஸா—தா—நா—ஹா டெஹா விஜா நிந ஹதி .

இப்படியென்னில்? கன்மமு மணுவங் கூட மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - கருமமும் பரமானுக்களும் ஜடமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலும், அவைகள் பிரளயகாலத்தி லுசத்தை யடைகையினாலும், திரும்பவுற்பத்திக்கிரியை யுண்டாகாது,—ஒழிந்திடு மணுரூபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - ஆகையாற் சர்வலோகோப சம்ஹாரகாலத்தி லனுக்களெல்லா நாசத்தை யடையுமென் றிதன் பொருள்.

† புப்சிநுகோடிமறங்கள்.

இவ்னுகுசிக்கப்பட்ட சைன்னுடைய மதத்தையு மறுப்பையும் விஸ்தரித்துப் பரபகூத்திற் கூறின மாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

ஆருகதரி லொருவன் மத மறுத் துணர்த்து கின்றார்.

(அருகேசரனுக் குபதேச கர்த்திருத்துவ மாத்திரஞ் சக
த்கர்த்திருத்துவ மில்லையாதலால்) அழிந்தபின் - பிரளயத் து
லக மொடுங்கின பின், ஒடுங்காது நின்ற,—அணுக்கடாமே -
முதற்காரணமாகிய பரமானுக்கடாமே,—கன்மத்து - நிமித்
தகர்த்தாவாகிய பாப புண்ணியங்களினாலே,—அகிலமாய் - எ
ல்லாவுலகுமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடு மென்னில் - தோற்
றியிருந் தொடுங்குமென்று நீ சொல்லுகில்,—கன்மமு மணுவு
ங்கூட - நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டு மொத்து,—
மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் - சொல்லப்படும் அசே
தநமாகி யறித்தியமாதலான்,—முடியாசெய்தி - கருத்தியம்
கிறைவேறுது;—உலகெலா மொடுங்குமன்றே - உலகமெல்லாஞ்
சங்கார மாம்போதே,—அணு ரூபங்கள் - பரமானுக்கள், சை
வத்துக்குப் பூத காரிய மாதலால்,—ஒழிந்திடும்-ஒடுங்கும்; பூத
முசலிய வுலகத்துக் கெப்படிக் காரணமாம், காரணமன்று
தானே.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

எ - து. உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமானுக்கடாமே
கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும், கன்ம
ங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்தனை
யே பிறிதில்லையெனின்? அற்றன்று; கன்மமுமணுவுஞ் சடமே
யாகலான், அவை தம்முட்கூடித்தொழிப்படுதல் சித்தாகிய

முதல்வன் ஞெழிலிப்பிள்ளை அமையாது. அதவன்றியும், உலக மொடுங்கும்போது அணுவங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திரார்த்திகர் வைபாடிசர் ஆசீவகர்க்கு மொக்குமேனுத் தலைமைபற்றித் தார்க்ககர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மீளவும் பட்டாசாரிபன் பரமாணுவினாலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினபின்னும் இந்த வணுக்களினாலே ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக மீளவும் உண்டாமென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

அழிந்தபின் னணுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்று கழித்திடுங்கன்மத்தென்னில் - அணுபரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிந்த பின்னும், பரமாணுக்களாய்ச் சூக்கமத்திலே நின்று கன்மங்களுக்கீடாக ஒவ்வொரு காலங்களிலே பிரபஞ்சமாகித் தோன்றிநின்று; பின்பு ஒவ்வொரு காலங்களிலே அழிபாநிற்கும் என்று நீ சொல்லில்?—கன்மமுமணுவங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - நீ சொன்ன இந்தக் கன்மங்களும் பரமாணுக்களுஞ் சேரச் சொல்லப்பட்ட சடமேயாய் படுகையாலே, இவையிற்றால் பிரபஞ்சகாரிப முண்டாகாது.— ஒழித்திடுமணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - பிரபஞ்சங்களெல்லா மழியுங்காலத்து அந்த பரமாணுக்களுங் கூடவழிந்துபோம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மொடுங்கினவிடத்து பர
மாணுக்கள் மீளவுங் கன்மத்துக் கீடாகத் தோன்றி நின் நெரு
ங்காதென்றும், அந்தக் கன்மமு மணுக்களுஞ் சடமானபடியா
லே தானாகத் தோன்றமாட்டா தென்றும்; சருவசங்காரத்திற்
பூகவணுக்களும் பிரபஞ்சமும் சேரவொடுங்குமென்னு முடமை
பையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிந்தபின்-உலகமழிந்தபின்னர்,—அணுக்கடாமெ -மீளப்
பரமாணுக்கடாமெ,—கன்மத்து - கன்மவே துவாக,—அகிலமா
ய் - பிரவஞ்சமாய்,—வந்துநின்று கழிந்திடும் - தோன்றி நின்
றழியும்,—என்னின் - கன்மங்காலங்கள்போ லிறைவனிச்சையு
மொருகாரணமாய். அத்தனையே பிறிதில்லை மெனின்? அற்றன்
று,—கன்மமு மணுவுங்கூட - கன்மமும் அணுவுங்கூடினும் —
மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் - சொல்லாநின்ற சட
மாயே முடிதலின்,—செய்திமுடியா - அவை தம்முட்கூடித்
தொழிற்தபடுதல் சித்தாகிய முதல்வன் தொழிலையின்று யமை
யரது,—உலகெலா மொடுங்குமன்று- அதன்றியு முலகம் ஒடுங்
கும்போது,—அணுருபங்க ளொழிந்திடும்-அணுவுங்கூடவே பொ
டுங்குமாகலான் அது பின் னகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமா
றியரண்டைய தென்பதாய்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பிரபஞ்சத்துக்குப் குபாதான மாயையென்றுணர்த்துகிறார்.

காரண வனுக்கள்கெட்டாற் காரிய வுலகின்றெ
ன்னிற், காரண மாயையாகக் காரியங் காணலாகுங்,
காரண மாயையென்னை காண்பதிங் கனுவேயென்
னிற், காரண மாயையேகாண் காரிய மனுவிற் கண்
டாய். (கஉ)

(இ-ள்.) காரண இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்கி
வனுக்கள் ற பரமானுக்கள் சங்கரகாலத்திலே யழிந்
கெட்டாற் துபோனால் காரியமாய் வருகிற பிரபஞ்சம்
காரிய வுலகின் பின்னை மெப்படி தோன்றப் போகிற தென்
றென்னில் று நீ சொல்லில்?

காரணமாயை நித்தமாயிருக்கிற மாயை காரணமாயிரு
பாகக் காரியங் கையினாலே, காரியம் பின்னுண்டாதற்குக்
காணலாகும் குறையில்தே;

காரணமாயை மாயை காரணமென்று நீர் சொல்லுகி
மென்னை காண்ப றதென்ன, வனுக்களே காரணமாகக் க
திங்கனுவே மென் ண்டிருக்கிறோமே யென்பாயாகில்?
னில்

காரணமாயை அனுக்கள் காரியமா யவயவத்தோடே
பேகாண் காரிய கூடியிருக்கையினாலே யவயவ மில்லாத மா
மனுவிற் கண் யையே பரமகாரண மாகவேண்டு மென்று
டாய். காண்பாயாக ள-று. (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் நியாயவைசேஷிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமானுபாதான வாதிசுளாகையாற் பரமானுகாரணவாதமாகிய வாருகதமதத்தை நிராகரித்ததுகொண்டு பரமானுவுக்குநாசஞ் சொல்லின் மேற்பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்றும்; பரமானுநித்தியமென்றும், அதுவே ஐகத்துபாதான காரணமென்றுஞ் சொல்லும் வாக்கியத்தை யறுவதித்து நிராகரித்தல்.

காரணவணுக்கள் கெட்டாற் காரியவுலகின் நென்னில் - காரணமாயிருக்கிற பரமானுக்கள் பிரளயகாலத்தி னுசத்தை யடையிற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேலுமுண்டாகாதெனின்?—காரணமாயையாகக் காரியங்காணலாகும் - காரணமாகியமாயை நித்தியமாகையாற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகக்காணலாம்.—காரணமாயையென்னை காண்பதிங்ணுவேமென்னில் - காரணமாயையென்று சொல்லுகிறதெதற்காக, நாங் காரணமாகக்காண்பது பரமானுவேமெனின்?—காரிய மணுவிற்குண்டாற் காரணமாயையேகாண் - காரியமாகிய ரூபத்துவமு, மேகதேசமும் பரமானுவிற் காணப்படுகையால், ரூபத்வமு மேகதேசமு மல்லாதமாயையே சகத்திற்குக் காரணமாகவே ண்டிங்காணென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

உலோகாயத னுலகுக்குக் காரணமென்னும் பூதமும், நையாயிகன் முதலோர் உலகுக்குக் காரணமென்னும் பரமானுவு

ம், பிரளயத் தொடுங்குமென்றீர்; பின்காரணமேதென்று வினா வச் செப்புகின்றார்.

காரண வனுக்கள் கெட்டால் - நாங்காரணமாகக் கற்பித்த வனுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்?—காரியவுல கின்றென்னில்—காரிமாயய்த் தேரற்றும் பிரபஞ்சமு மில்லையாய்விடும்; அஃது ண்டாரகும் பொருட்டுக் காரணம் வேண்டு மெனின்?—காரண மாயையாக; அதினின்று முற்பவிக்குங்காரியங் காணலாகும்,—காரணமாயையென்னை - மாயைகாரணமென்பதே து,—இங்கு காரியத்திற்குக் காரணமாக,—அணுவே காண்பதென்னில், அணுவில் காரியங் கண்டால்—காரியத்தன்மையறியப்பட்டால்,—காரணமாயையே காண்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. சத்திருபசமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அனுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுத்தற் கோரிழுக்கில்லை யெனவும்; அனுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவு முணர்கவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காண்டாலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, “மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து, என்றாற்போல.

ஆல் அசை.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச மழிவதன்றியே, பிரபஞ்ச காரணமாயுள்ள பரா
ணுக்களும் கூட வழிந்தால், மீளப் பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்ற
வனை நோக்கி; மேலு மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காரணவனுக்கள் கெட்டால் காரியவுலகின் ரென்னில்- பிர
பஞ்ச காரணமா யிருக்கத்தக்க பரமானுக்கள் கெட்டால் காரி
யப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சம் பின்னையும் உண்டாகாதென்று நீ
சொல்லி?—காரணமாயை யாகக் காரியங்காணலாகும் -இந்த
ப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணம் மாயை யாகையாலே பிரபஞ்ச
காரியங்களுந் தானே யுண்டாகாநிற்கும்;—காரணமாயை என்
னை காண்பதிங் கணுவேயென்னில் - மாயைபைப் பிரபஞ்ச கா
ரணமாகச் சொல்லுகிறது காரணமாக, இவ்விடத்துக் காண
ப்பட்டது பரமானுக்க ளல்லவோவென்று நீ சொல்லி,—கா
ரணமாயையேகாண் காரிய மணுவிற்கண்டால் - நீ சொல்லுகிற
பரமானுக்கள் காரியப்பட்டு வருகையாலே இந்தவனுக்கள் கா
ரணமாகாது; காரணமாயுள்ளது மாயையென் றறிவாய்.

இதனாற் சொல்லியது அனுக்கள் பிரபஞ்ச காரணமாகா
தென்றும், பிரபஞ்சகாரணமாயுள்ளது மாயையென்னு முறமை
யு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

காரணவனுக்கள் கெட்டால்-காரணமாகிய வனுக்கள் அ
பிந்தால்,—காரியவுலகின் ரென்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்ச
யின்றெனின்,—மாயை காரணமாக - சத்திரூபசமுகமாய் நிலை

பேறுடைய மாயையே யுலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரி
ங்காணலாகும்— அணுக்கள் அழித்தமைபற்றி யுலகு மீளக்காரிய
ப்படுதற் கோரிழுக்கில்லை,—இங்குகாண்பதனுவே - ஈண்டு முத
ற்காரணமெனக் காணப்படுவ தனுவே,—காரணமாயை யென்
னையெனின் - அங்ஙனமாக முதற்காரண மாயையென்பதென்
னை யெனில்?—அணுவிற்காரிபங் கண்டால் - அணுக்களிடத்
தே காரியத்தன்மை காண்டலான், அடையுலகிற்கு முதற்கார
ணமாதல் செல்லா தாகலின்,— மாயையே 'காரணங்காண் -
மாயையே முதற்காரணமாமென உணர்க வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

காரிய மென்பதென்னை காரண வணுவையென்
னிற், காரிய மவயவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோலக்,
காரிய வருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற், காரிய
வறுப்பின்மாயை தருமெனக் கருதிடாயே. (க௩)

(இ - ள்.) காரிய அவயவத்தோடே கூடின காரியமென்று
மென்ப தெ நீரணுக்களைச் சொல்லுகிற தென்ன, அணு
க்களைக் கா க்க ளாகத் துக்குக் காரணமன்றோ யென்
ரணவணுவை யெ பையாகில்?
ன்னில் 6

“ காரிய மவயவ பிரபஞ்ச காரியங்கள் கால வவயவமா
த்தாற் கண்டன யிருந்து காரியப்படுகையினாலே கடாதி கா
ங் கடாதி போல ரியங்களைப்போலக் காரியப்பட்டு வருமென்
றறிக்தோம்;

காரிய வருவ யாதொன்று காரியமுமா யுருவமுமாகக்
மெல்லா மழிதரு காணப்பட்ட டிருக்கின்றது, அவையெல்லா
ங் காரணத்தால் மொவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு கார
ணங்களாலே யழிந்துவிடு மாதலால்,

காரிய வுறுப் தனக்கொரு காரணமில்லாமற் றுனவய
பின்மாயை தரு வப்படாம லிருக்கிற மாயைதானே, இந்தப்
மெனக் கருதி பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குமென்று
டாயே. புத்தி பண்ணுவாயாக. ஏ-று. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

காரணவணுவைக் காரியமென்பதென்னெபனின் - ஐகத்
காரணமாகிய பரமானுக்களைக் காரியமென்பதென்னையோ
வெனின்?—காரியமவயவத்தாற் கண்டனங் காரியவருவமெல்
லாங் கடாதிபோல வழிதருங் காரணத்தால் - பரமானுக்க ள்
வயவ வத்தாகக் காணப்படுகையாற் காரியருபமானதெல்லா ம
ன்குடமுதலியவைபோ லழியுமென்னு மேதவினாற் பரமானு
க்களும் பிரளயகாலத்தி னுசத்தையடைவதேயாதலாற் பிர
பஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது. பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமேதெனின்?—காரியவுறுப்பின் மாயைத்ருமெனக் கரு
தடாயே - காரியருபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமென் றறிவாயாயாகவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

திரும்ப விகற்பித்து நிராகரிக்கின்றார்.

காரண வண்ணவை - நாங்களுலகுக்குப் பரமகாரணமாக
 சுகற்பித்த பரமாணுவை, —காரிடமென்ப தென்னை யென்னில் ?
 அவயவத்தால் - சாம்சத்தால், —கடாதிபோலக் காரியமாகக்
 கண்டனம் - அறிந்தோம், — நிரவயவமாகிய பரமாணுவைச்
 சாவயமாக வெந்தவேதுவினாலே கண்டர் ? திக்கொடு சம்
 யோகியாயும் மூர்த்தமாயுங் கேட்கப்படுதலாற் சாவயவமெ
 ன்றும், அதனாற் காரியமென்று, அதனா லதற்குரீவரெரு
 காரண முண்டென்று, அறிந்தோ மாகையால்; பரமாணு
 முதலாம். —காரியமுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தால் - அ
 ந்தப் பரமாணு முதலிய காரியங்களை, —காரியவறுப்பின்மா
 யை - அசேதனமாய் அநேகமா யிருத்தல், அமூர்த்தமா யிரு
 த்தல், சாவயமா யிருத்தல் முதலான காரிய லக்ஷணமில்லா
 ததாய்; இதற்குச் சேதன மாத்திரமின்றி விபரீதலக்ஷண முள்
 ளதாகிய மாயை, —தருமென - உண்டாக்குமென, —கரு
 திடாமே.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

௪-து. அணு காரியப்பொருளாய் அழிகன்மாலேத்தென்
 னுமம், மரையை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபெறுடையதெ
 ன்பதுமம்; முறையே அவயமுடைமையானும் அஃதின்மையாத
 மறிப்பட்டுமென்பதாம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வரு நிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப் படுதலாத் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமானுக்கள் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்க, அவை யின்றைக் காரியமென்று சொல்லுவானேனென்ற பட்டாசாரி யனை நோக்கி; மே லருளிச்செய்கிறார்.

காரியமென்ப தென்னைக் காரணவனுவையென்னில் - பிர பஞ்ச காரணமா யிருக்கத்தக்க பரமானுக்களைக் காரியமென் ன சொல்லுகிற தெப்படி பென்று நீ சொல்லில்? —காரியம யவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோல - பரமானுக்கள் தா ன யவயவங்களுமா யிருக்கையாலே கடாதிகள்போலே கா யப்பட்டு வருமென்று அறிந்தோம், —காரியவருவமெல்லா ம தெருங்காரணத்தால் - காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சமெல் லாம் ஒவ்வோரவதரங்களிலே ஒரோர் காரணங்களாலே அழிய தக்க முறைமையுண்டாம். ஆதலாலே, —காரியவறுப்பின் மா யதருமெனக் கருதிடாமே - பண்ணப்பட்ட அவயவங்களி லாததொரு மாயையே பின்பு இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை ன்டாக்குமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பரமானுக்கள் அலுவலங்களாய் றியப்பட்டு வருகையினாலே பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கா ணமாகாதென்றும்; அவயவங் களில்லாததொரு மாயையே ரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் காரணமாய் நிற்குமென்னு முற் றியு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காரணவணுவை - காரணமாகியவணுவை, — காரியமென்பதென்னை யென்னில் - காரியமென்ப தெங்ஙனமெனின், — காரியங்கடாதிபோல - அணுக்கள் காரியப் பொருளாதல் குடமுதலியனபோல, — அவயவத்தாற் கண்டனம் - அவயவமுடைமையா லறிந்தனம், — காரியவுருவமெல்லாம் - காரியப்பொருள்களெல்லாம், — அழிதருங்காரணத்தால் - அழிதன்மாலைய வாகவின, — காரியவறுப்பின்மையை - காரியப் பொருளைன்ப்படுத்திக் கையபுடைய அவயவத் தன்மையின்மையி னிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே, — தருமெனக் கருதிடாயே - முதற்காரணமென நீ யறிவாயாகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வுலகு மாயையின் காரியமென்பதற்கு

உதாரணமிட் டுணர்த்துகிறார்.

தோற்றமு நிலையுமீறு மாயையின் ரொழிலதென்றே, சாற்றிடு முலகம்வித்துச் சாகாதி யணுக்களாக, வேற்றதே லீண்டிநிற்கு மல்லதே வில்லையாகு, மற்றநீ மறந்தாயித்தான் மாயையை மதித்திடாயே. கச

(இ-ள்.) தோற்ற ஞாதாக்கள் சிருட்டிமுதலிய தொழில்

முநிலையு மீறே மாயாகாரியமென்று சொல்லுவார்கள்

று மாயை அஃதென்போல வென்னில்?

யின் ரொழிலதெ

ன்றே சாற்றிடு

முலகம்

வித்துச்சாகா தி சூக்குமமாய்ப் பூமியாதாரமா யிருக்கிற
வித்தின்கட் பணை கொம்பு முதலானவைக
ளடங்கி நின்று காரியப்பட் டவ்வித்தின்க
ணையின்கநின்று பின்புதோன் றுமாறுபோல,
அணுக்க ளாக இப்படி யொழிந் தப்பரமானுக்க டாமே
வேற்றதே லீண் பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பொருந்தில், ஒருகால
டி நிற்கும் த்திலு மழிவின்றியே நிற்கவேண்டும்.

இல்லதே லிஸ் அஃதொரு காலங்களி லழியுங்காணு மெ
லேபாகும் னில்? அப்பொழுது காரணகாரியங்கள் சேர
வழிகையாற் பின்பொருகாலத்தில் றேற்ற
ம லொன்றுமில்லையாய்ப் போகவேண்டும்.

மாற்றநீ மற் அறிவாலுபரந்தோர் மாயையே காரண
தாய் மென்று சொல்லில் இப்பொழுது நீயிந்த
வார்த்தையை யு மறந்து விடுவையோ !

இத்தான் மா இதுபோல மாயையே காரணமென் றறி
மையை மதித்தி வாயாக. எ-று.

டாயே

இத்தாலென்பது - அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயரின் மூன்றாம்
வேற்றுமை யேதுவிற்கண் வந்தது. (௧௪)

ஏகார மீற்றசை.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

இன்னமும் அந்த வாதியை மறுப்பதாக உதாரணமிட்டு
ணர்த்துகிறார்.

உலகந் தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின்றொழிவ தென்
றே சாற்றிடும் - உலகமான துண்டாகிறது நிலைபெற்றுநிற்கி

றது மொடுங்குகிறது மாயாசத்தி விலாசங்களென்று வேத
ங்கன்சொல்லும்,—வித்துச் சாகாதியனுக்களாக வேற்றதேலீ
ண்டிநிற்கு மில்லதே விசைவதின்றா மாற்றநீமறந்தாய் - சூக்
குமமாகிய வடபீசத்திற் றாலமாகிய சாகோபசாகை பத்தி
ரபுஷ்ப பலங்களெல்லா முண்டாவதுபோ லத்ருஃயமாயிருக்
கிறமாயையில் திருஃயமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடித கடநாப
டியசீமாயா என்றுண்டாவ தன்றிப் பரமானுக்களின் கூட்
ட்டமே பிரபஞ்சமாமெனின்? இவண் வித்துக்களின் கூட்டமே
சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும். அப்படிநிற்க நீசொல்லும்
பரமானுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். ஆஃதில்லையா
கையாற் பரமானுக்களின் கூட்டமும் பிரபஞ்சமென்பது கூ
டாது. இதற்கு நீயுத்தரஞ்சொல்லமாட்டா திருக்கையா லப்பி
ரதியாநாம நிக்ரகஸ்தானம்,—இத்தான்மாயையை மதித்தி
டாயே - இந்த நிக்ரகஸ்தான முனக்கு வருகையால் நான்சொ
ன்னமாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமென்று விசாரிப்
பாயாக எந்திதன்பொருள்.

இதனாற் சுகத்துற்பத்தி * சங்காதரூப மல்லவென்றது.

* சங்காதம் - கூட்டம்

இம்முன்று விருத்தத்தினானஞ் சங்கிரஹித்துச்சொன்ன
நியாய வைசேஷிகருடைய மதத்தையு மறுப்பையுஞ் சிந்துவிஸ்
தரித்துக்கூறுவாம்.

ஈஸ்வரேச்சையினனும் *போஜகா திருஷ்டத்தினனும் ப
ரமாணத்துவயங்களிற் கிரியையுண்டாய் ஸஜாதீய பரமானு
க்களுக்குச் சம் யோகம்வந்தபோது த்வியனுகமாம். † த்விய
னுகத் திரயத்தினாற் றஜாலஸ்தகூரிய மரீசிப்பிரகாச்யமான த்
ருசரோணுவாம். த்ருசரோணுவின் கூட்டங்களா லவயவித்துவா
ரா மஹா பிருதுவியாதியாம். ஏவம் ஆப்ய தைஜஸ வாயவ்ய

ங்கள் தத் தத் பரமானுக்களினு லிக்கிரமத்திலுண்டாம். பிர
ளபமு மீஸ்வரனுடைய ‡ சந்நிஹீஷையினு மான்மாக்களு
டைய போஜகா஽திருஷ்டாபாவத்தினு மஹாபூதசதுஷ்டயா
ரம்பக பரமானுக்களிற் கிரிபையுண்டாய் கிரியையினுல் +வி
பாகமுண்டாய் அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயிகாரண சம்
யோகநாசத்தினுன் மஹாபூதங்களுடைய நாசமுண்டாம். ஆகா
சம் காலம் திக்கு ஆன்மா இந்நான்கும் விபுவும் நித்தியமும்,
மன தனுவுமா ய்நித்தியமுமாயிருக்கும். இஃதவர்கண்மதம்.

* ஆன்மாக்களுடைய புசிப்புக்கு அத்ருஷ்டம் வந்ததின
லம்., † இரண்டனு சேர்ந்து மூன்று கூடியது, ÷ சாலகவாச
சூர்ய கிரணத்திலே விளக்குகிற மூவனு, ¶ இப்படி அப்பு
தேயு வாயு ‡ சங்கரிப்பு, § அத்ருஷ்ட - அபாவம் = அதிருஷ்
டமில்லாமை, + பிரிதல்.

இதற்குமறுப்பு. பரமானுசத்பாவத்திற் பிரமாணமேயி
ல்லே. நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகங்கூடாது. சா
வய மாகி ஓசுவத்தா யுபாதானத்வங் கூடாதாகையாற் பர
மானுப் புரக்கிறிபையினுற் சகத்திருட்டிகூடாது. ஆகாசங்
காலந் திக்கு மன திவைகளுக் குற்பத்தி வேதாக மோக்தமா
நகபா லித்திபத்துவங் கூடாது. மன தனுவாகின், மஹத்ப
நார்த்தகிரணங் கூடாது, ஆகையான் மன மகத்தே, விபுவே.
ஆன்மா நித்தியமும் விபுவென்றதே யதார்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—r—

இவ்வுலகமாயையின் காரியமென் றுணத்துகின்றார்.

உலகினது தோற்றமு நிலையுமீறும் - சிருட்டியுந்தியுஞ்
சங்காரமும்,—மாயையின் றொழிலதென்றே - அன்னத்தினது

பாகஞ் சாத்தனது பாக மென்றுற்போல மாயையினதகிருத் திய மீசுரனது கிருத்திபமென்றுதானே,—சாற்றிடுமுலகம்-உய ர்ந்தோர் சொல்லுவார்கள்,—வித்து - ஆலம் விதைமுதலிய ன,—சாகாதி-பணை கொம்புமுதலானவையை,—அணுக்களாக - சூக்குமசத்தி ரூபங்களாக,—ஏற்றதேல் -தன்னிடத்துத் தரி த்திருந்ததானால்,—ஈண்டி நிற்கும்-தனதிடத்து நின்றும் தூல வியத்திருபமாகத் தோன்றி நிற்கும்,—இல்லதேவிலையாகும் மாற்ற நீ மறந்தாய் - முதற்காரணத்திற் காரிய முன் சூக்குமி த்துச் சத்திருபமா யிராதிருந்தா லுண்டாகாதென்று முன் சொன்ன வசனத்தை நினையாதிருந்தாய்,—இத்தால் - வித்துச் சாகாதிபெண்ணுந் திருட்டாந்த முறைமையால்,—மாயையை மதித்திடாயே - மாயை தனது காரியத்தை முன் சத்திருபமா கஏற்றதேல் அந்தக் காரியத்துக்குக் காரணமாம். இல்லையேற் காரணமாகாதென்று மாயையைச் சற்காரியவாதியாகத் தா னே விசாரித்துப் பார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

௭ - து. மாயைதருமென்றற்கு, மாயையே பிரகிருதியெ ன்றநிக வென்னும் வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலிய வற்றின் வைத்து, உடம்பாட்டானுமெதிர்மறையானும் வழங் குகின்ற உகலமொழியும் சான்றாகலின் ; இதனும் அணுகார ணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணமென்பதனை அறிவா யாகவென்பதாம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்திபவாறு.

வேதத்தின்ருழிஸ் அதனை யுணர்ந்தார்மே லேற்றிக் கூற ப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுறுப்பின்மை மாத்திரையேயென்றி யென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றொடுங்குகைக்கு மாயையே யுபாநாநமென் றெங்கே காணப்பட்டது என்றவனை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிறார்.

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழிலதென்றே சாந்மூலகம் - பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றழிகிற விதனை ஞாதாக்ககள் மாயாகாரியமென்றே சொல்லுவார்கள். அதென்போலவென்னில்?—வித்துச்சாகாதி - விதையிலே சாகைகள் முதலானவை தோன்றுகொடுப்போலே,—அணுக்களாக வேற்றதே லீண்டுநிற்கும் - அப்படியொழிந்து அந்தப் பரமானுக்கள் தானே பிரபஞ்சமாய்ப் பொருந்தில், ஒரு காலத்திலு மழிவின்றி நிற்கவேணும்,—இல்லதேவிசைவதின்றும் - ஒருகாலங்களிலே யழியுங்காணு மென்னில்? காரணகாரியங்கள் சேர வழிகையாலே பின்பு ஒருகாலங்களிலுண்டாகாமற் போக,இல்லையாய்விடவேணும்,—மாற்றநீ மறந்தாய் - ஞாதாக்கள் மாயையைக் காரணமென்று சொல்லிப்போதுகிறவிது காண்கையாலும், நீ காரணமென்று சொன்ன பரமானுக்களுக்கு அழிவு ண்டாமெழுகையாலும்,—நீதான்மாயையே மதித்திடாமே-இனிமாயையேபிரபஞ்சத்துக்கேத்தகாரணமென்றுநீபுத்திபண்ணுவாயாக,

இதனாற் சொல்லிபது பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்கு மொ
டுங்குகைக்கு மாயையே காரணமென்றும், பரமானுக்கள் காரு
ணமென்னில் பிரவஞ்ச மொரு காலத்திலு மழியாதிருக்க வே
ணுமென்றும், ஒருகாலத்திலே யழியில் பின்னை பொருகாலத்தி
லுந் தோன்றுதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோற்றமுநிலையுமீதும் - தோற்ற நிலை விருதியென்னு முத்
தொழிலும்,—மாயையின் ரொழிந்தென்றே சாற்றிடும் - மாயை
தருமென்றற்கு மாயையே பிரகிருதிபென் றறிவுவென்று கூறுகி
ன்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதியணுக்களாக வேற்ற
தேல் - வித்தின்கண்ணே சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமா யட
ங்கிநின்றனவாயின்,— ஈன்நிநிற்கும் - அவைதுலரூபமாக வெ
ளிப்படும் எனவுடம்பாட்டானும்,— இல்லதேல் - அவ்வாறு
சூக்கும ரூபமாயடங்கி நின்றவில்கைபெனின்,— இயைவதினரு
ம் - அவைதுலரூபமாக வெளிப்படுதலுமின்றாமென வெதிர்ம
றையானும்வழங்குகின்ற,— உலகமாற்றம் - உலகமொழியுஞ் சா
ன்றாகலின்,—நிமறந்தாய்- அதனைநிமறந்தாய்,—இத்தால் - கா
ரிபவறுப்பின்மை மாத்திரையன்றி வேதமொழி யுலகமொழி
சான்றாதலாகிய விதனானும்,—மாயையை - அணுக் காரணவா
தத்தை விட்டு மாயையேகாரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே-
அறிவாயாகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயையின்க ணின்று தோன்றி யொடுங்குவதில்லை
பென்றவனை நோக்கத் திருட்டாந்தமிட்
டுணர்த்துகுரார்.

மாயைபி லுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும்,
நீயதிங் கில்லைபென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு
போயுரு மிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி, னா
யிடு மதுவுமென்னிற் காரணங் கிடக்கவாமே. (கரு)

(இ-ள்) மாயையி காரணமாகிய மாயையிலே நின்று தோ
னுள்ள வஞ் ன்றும் பிரபஞ்சம் பரிணமியாமற் றானே
சம் வருவ தோன்றியும் பின்பழிவது மாகாநிற்கும்.
தபோவதாகும்

நீயதிங் கில்லை இந்த விசுவந் தோற்றுமதற்குக் காரண
யென்னில் மில்லையென்று நீ சொல்லில்

நிகழ்த்திடுமுய இல்லாதது தோன்றுமாயின் அது முய
லிற்கோடு லுக்குக் கொம் புண்டென்று சொல்லுகிற
தற் கொக்குங்காண்.

போயுரு மிலைக மரத்தின்கணின் றுதிர்ந்த விலைக ளந்த
ளெல்லா மரங்க மரத்திலே பொடுங்கித் தானே மீளவுந்தோ
ளிற் புக்குப் போ ன்றுமாயின், இவ்விடத் தழிந்துபோன வு
தி னாயிடு மதுவு லகமு மாயையின்கட் சென்று தோன்றுமெ
மென்னில் ன்னில்?

காரணங் கிட அதனிடத்திலே சாரணமுண்டாயிருக்கு
க்கவாமே மாகிற் பின்பு காரியமு மப்படியே யுண்டா
ம். என்று.

பிரவஞ்ச மென்பதனை வஞ்சமெனத் தலைக்குறைத்தலாக்
கொன வறிக. (கரு)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—o—

மேல் லப்தாவகாசஞ்சு, சூனியவாதி நீங் ரிருவருஞ்
சொல்லும்பரமானுவு மாதையும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம
ல்ல; சூர்யமே! சகத் துபாதானகாரணமென்னும் வசனத்
தை பொருவிருத்தத்தினு லநுவதித்தத் துஷித்தல்.

மாயையி னுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும் - மாயை
யின்க ணுண்டாம் பிரபஞ்சமானது, உண்டாய் வருவது நாசமா
ய்ப்போவதுமாம்;—நீய்திங்கில்லையென்னி னிகழ்த்திடு முயலிற்
கோடு - இவிடத்து நீசத்தாக வொருமாயை யென்பதோ ரு
பாதானகாரண மின்றெனின்? அத்தியந்தாபாவமாகச் சொல்
லு முயற்கொம்புக்கு குணநாமக் கிரியைக ளில்லாததுபோல
வுபாதானகாரணஞ் சூர்யமாகிற் பிரபஞ்சமுஞ் சூர்யமேயா
ம். இதுகாரியமுண்டு கராணமில்லையென்று சொல்லுகிறது கா
லாத் தியபாதிஷ்ட வேத்வாபாச மாகையால் இப்பகூடம்
நிரஸ்தம்,—போயுகு மிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போ
தினாயிடு மதவுமென்னில் - அதிற் பிரவஞ்சமானது மாயையி
லொடுங்கி மீண்டு மாயையிலுண்டாமென்பது, மரங்களினின்
றும் பழுத்துவிழீந்த விலைகண் மீண்டு மம்மரங்களிற் புக்கஃதே
தளிராகத் தோன்றுமாயின், நீர் சொல்லியமாயையிற் பிரவஞ்ச
மிலபத்தையடைந்து மறித்து மம்மாயையிவின்று முற்பத்தி
யாமெனின்?—காரணங்கிடக்கவாமே - அங்ஙனங் காரியரூப
மானதெல்லாஞ் சூக்குமரூபமாகக் காரணத்திலிருந்து மீள்வுமு

ண்டாமென்று சொல்லுமவர்களுக் கீத்திட்டாந்தமும் துஷண
மு மெம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் +வாயு வ
சாத் தரங்க பேரபுற்புத துஷாரங்களுமுண்டாய் மீண்டு மதி
லயிப்பதுபோ லீஸ்வரசத்தி மாயையை க்ஷோபிக்கப்பண்ண
லி னந்தக்ஷு-ப்தப் பிரதேசத்திற் றனுகரண புவனபோக சதுர்
விதருபப்பிரபஞ்ச முண்டாமென்பதேயாம்.

தடி-கூ - லாஜா லிஸா கிஹி ய-ஃ -தஸிவெஹாவியி
வொஜி-தஃ | விஜ்ஜா ராஜா லி ராஜெஸொ ரா யா-வி
கெஷாஹுஜெ-திராடி || கலாஜெ-கலாஜாஜாஸ ஸவ-ஃ
வ-குத ஹிதெ வராடிவாய-வெஜாஜ்ஜெ யொஜ்ஜா
ந-வ கெஷெ வ விகாஸவாநு | கெஷாஹு-கலா-தயா
ரா யா-வி கா ர கலா லி லிரிதி.

+ வாயுவசத்தினால் திறை நுறை குமிழி விந்துத்திவலை.
பிரவஞ்சம் என்பது. வஞ்சம் எனக் குறைந்துநின்றது.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அட்படி தானே,மதித்தலைவெளிப்டண்ணிச் காட்டுகின்றார்.

மாயையின் உள்ளவஞ்சம் - சத்திருபமாய் முன் சூக்குமி
த்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திருபமாய்த் திரும்பச் சத்திருபமா
ய், மாயையின் - மாயையினிடத் திருந்து,—வருவது போவதா
தும் - தோற்றிப்பொடுங்குவதாகும்,—நீயதிங்கில்லைபெண்ணில் -
மாயையிற் காரிய முன்சத்திருபமாயிருந்து வருவதுபோவ தில்

லையென்று நீ சொல்லில், — முயலிற்கோடி - முயலின்கண்ணே
கொம்பு, — நிகழ்ந்திடும் - உண்டாம், — மரங்களில் உருமிலை
எல்லாம்-உதிரும் பத்திரங்க எல்லாம் மரங்களிலே, — போ
ய்ப்புக்குப் போதின் - சென்றொடிங்கி வருமாகில், — அதுவும்
ஆயிடுமென்னில் - மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது போவதாகு
மென்று நீ சொல்லில், மரங்களி லுதிர்ந்தவிலைகள் தங்களுக்
குக் காரணமாகும் மரங்களுக்குக் காரணமாகிய பிருதிவியிலொ
டுங்கும். அப்பேது மரங்களி லிலைகளினது தோற்ற மெப்படி
யென்னில்? உதிர்ந்த விலைகள்வந் தொடுங்காதிருந்தாலும், — கார
ணங்கிடக்கவாமே - அவைகளின் நிப் பின்னுமனந்த பத்திரசத்
திருபமாகிய மரநிற்க வேறுவே நிலைகளுண்டாகாநிற்கும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது
உற்பத்தியாமென்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல்
வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையினொடுங்கி மீள
த் தோன்று மென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றிதிர்ந்த
விலை, தானே மரத்தி னொடுங்கி, மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெ
னின்? அஃதொக்கும். அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திருபகா
ரணமாய் நிலைபேறுடைமையின், அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய
பிறகாரணங்களெல்லம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி, அவ்வா
றே தோன்றும்; அல்லுழித் தோன்றுதாகலின், அதுபற்றிக்
கடாவென்னையென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரபஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன, கன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையு மென்றும்
பேரல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரியகாரணவியைபு இவ்வழியும், மர
த்தின்கண் அதுபோல மற்றஞ்சத்திகள் பலவுளவாகலின், இ
யைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கினமையு மு
ணர்க.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

மாயையிலே நின்றும் பிரவஞ்சம் தோன்றுகிறதும் ஒழிங்
குகிறதும் உள்ள தொன்றல்லவென்றவனை நோக்கி; மேலுமறு
த்தருளிச் செய்குநர்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகும் - இப்படிக்
காரணமான மாயையி னின்றும் காரியமான பிரவஞ்ச மாவது
மழிவதுமாயும் வாராநிற்கும்.—நீயிதிங்கிலையெண்ணி விகழ்த்
திடு முயலிற்கோடு - இப்படிக் காரணமான மாயையினின்றும்
காரியமான பிரவஞ்ச மாவதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொ
ல்லாமல், பிரபஞ்சந் தானே காரணமுமாய்க் காரியமுமாயிரு
க்குமென்று நீ சொல்லுகிற விது; முயலுக்குக் கொம்பு ன் டென்
ற சொல்லுகிறதக் கொக்கும்;—போயுகுமிலைகளெல்லா மரங்
களிற் புக்குப்போதி னுயிடுமதுவுமென்னில் - உதிர்ந்துபோகிற
இலைகளெல்லா மரத்திலே புதுத்து மீண்டி மிலைபாகப் புறப்ப
டல், நீர் சொல்லுகிற பிரபஞ்சகாரியமு மிப்படியே யாமென்று
சொல்லில்?—காரணங் கிடக்கவாமே - காரியப்பட்டவை கா
ரணத்திற் செல்லவேண்டிவதில்லை, காரண முணர்கவே காரிய
முந் தானே யுண்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லி பது மாயையினுலே நின்றும் பிரபஞ்ச
ந்தோன்றியு மீளவு மந்த மாயையிலே யொடுக்கியும் பிரபஞ்சங்
காரியப்படுமென்றும்; மரங்காரணமாகத் தோன்றின விலைகளு
ம்பூக்களும் காய்களும் மரத்திற்சென் றெடுங்க வேண்டிவதில்
லைபென்றும்; மரங்காரணனா லுண்டானாற்போல மாயைபென்
நிறகாரணங் கிடக்கவே, காரியமு முண்டாகா நிற்குமென்னு மு
றைமாயை மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

— 0 —

நீ பதிங்கில்லைபென்னின் - அதுவன்றியு நீ சந்தாரியகாரண
ங்கொள்ளாது இல்ல துற்பத்தியா மென்பையாயின், — முபலி
ற்கோடு கிழந்திடும் - முபலின்கண்ணுந் கோடுளாதல்வேண்
டும், — உள்ளவஞ்சம் - அற்றேல் உள்ள பிரவஞ்சமே, — மாயையி
ன் போலதுவருவதாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்று
மென்பார்க்கும், — மரங்களினுது மிலைகளெல்லாம் - அவ்வா
றே மரத்தினின்று உதிர்ந்தவிலைகள், — போய்ப்புக்கு - தானே
மரத்தினொடுங்கி, — போதின் - அகற்குரியகாலத்தின், — ஆயிடு
மதவுமென்னில் - மீளத்தோன்றுதல் வேண்டிமெனினஃதொ
க்கும், — காரணங்கிடக்க - அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்தி
ரூபகாரணராய் நிலைபே றுடைமையின், — ஆமே - அதுமீளத்
தோன்றுதற்குரிய கன்மங் காலமுதலிய பிறகாரணங்கள் எல்
லா மதனா டொருங்குடையவழி யவ்வாறேதோன்றும்; அந்
லுதித் தோன்றுதரகலி னதுபற்றிக் கடாவெண்ணெயென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மரபை காரிப காரணத்துடனே கூடியிருக்கையா லநாதி

மென்பதுஉம், பிரபஞ்சமுஞ் சிருட்டியாதி

சிருத்தியங்களு மாதிமென்பதுஉம்

உணர்த்துஞர்.

கருதுகா ரணமுண்டாகக் காரிய முள்ளதாதி, வ
ருதலா லநாதியைய மற்றொரு கடவுளித்தைத், தருத
லா லாகியாகச் சாற்றலு மாகுமாயைக், கொருவனு
ன்னிங்கென்னி லுள்ளவா றுரைப்பக்கேணி. (கௌ)

(இ-ள்.) கருதுகா இந்த மாயை யநாதி, யெக்கா
ரண முன் ணத்தாலென்னில்? கருதப்பட்ட காரணத்
டாகக் காரி துடனுங் காரிபத்துடனு மன்றே கூடிவரு
மமுள்ளதாதி வ கையினாலே?

ருதலாலநாதி இந்தப் பிரபஞ்சம் ஜடமாகையா லதனை
யைய மற்றொ யொரு கர்த்தா சிருஷ்டித்துக் காரியப்படுத்
ரு கடவு ளித்தை யொரு கர்த்தா சிருஷ்டித்துக் காரியப்படுத்
த் தருதலா லாதி துடையா லாதியென்று சொல்லப்படும்.

யாகச் சாற்றலு

மாகும்

மரபைக் கொ இந்த மரபை காணே போதாதோ, ஒரு
ருவனு னென்ன கர்த்தா வானென்னில்?

ங்கென்னிள்.

உள்ளவா று கர்த்தா வுண்டென்பதனை யுணக்குள்ளப
ரைப்பக் கேண். டி யாஞ் சொல்வ மதனைக் கேட்பாயாக
எ-று. (கௌ)

மற்றென்ப தசைநிலை

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பிரபாகரன் ஜகத் தநாதிபு நித்தியமும், இதற்கு நிமித்தோபா தானங்கள் சொல்லவேண்டுமென தின்றென்பதைக் குறித்துக் கூறல்.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரிபமுள்ளதாகி வருதலால் நாதி வையம் - புத்திபண்ணு முபாதான காரணமாகிய மாயை சத்தா யநாதியாயுள்ள விக்காரியமாகிய பிரவஞ்சமு மம்மாயை யினின்று முண்டாய் வருகையாற் பிரபஞ்சமும் ப் பிரவாகர நாதி,—மற்றொருகடவு ளித்தைத் தருதலா லாதியாகச் சாற் தலுமாகும் - [மற்றுவினைமாற்று] கர்த்தாவானவனுண்டாக் கலிற் பிரபஞ்சத்தை யாதிமென்று சொல்லவுங் கூடும்,—மாயைக்கொருவனா றென்னிங்கென்னின் - நீர்ஸ்வரசாங்கிய சா பிலர், அங்குராதிசுருக் கொரு சேதனை யபேக்ஷியாமற் பீ ஜாதிகள் சாமக்கிரியையானதுபோல் மூலப்பிரகிருதிபானது தி ரிகுணாத்மக மாகலின் மகநாதி பிரபஞ்சோற் பத்தியுற் திதியு மிலயமூற் தானேயாயிருக்குமாகலி னிதற்கோ நீஸ்வரன் வே ண்டா. ஈஸ்வரனொருவன் ஜகத்கர்த்தாவாக வுண்டாமாகி வி ப் பிரகிருதி யேதிந்கென்று சொல்லுவார்,—

தத-த-த - யஜ்யோபரிஜாமிணை வ ஸ்வாவம் தத-
ததயா | சுயநாநபெக்ஷ ஸீஜாதி ஸாஜி யத-
த-த-த | உஹாதிவிகாஸளவ பரிணாஜ ஸ்வாவகழி
தி-ம-ணாத பு யா நனு தெந ஸாவம் நிர்ஸ
ரதிதி.

உள்ளவா றுணாப்பக்கேனீ - இப்பிரகருதி ஜகத்தருபமா
கப் பரிணமியாது, ஜகத்தண்டாமாறு சொல்லுதுங்கேள் என்
றிதன் பொருள்.

‡ ப்ரவாகாநாதி-ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேவந் தத் த
ண்ணீரோடிப்போகப் பின்னேயு மொழியாமல் வருவதென
வறிக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சம் பிரவாகாநாதி யென்பதிசைக்கின்றார்.

கருது காரணமுண்டாக - இந்தக்காரியத்துக் கிதுவேகா
ரணமென்று பரிசிக்கப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முள்ள
தாயிருக்க,—காரியமுள்ளதாகி - காரியஞ் சத்தி ரூபத்தினாலே
பும் வியத்தி ரூபத்தினாலேயு மெப்போது முள்ளபொருளாகி,—
வருதலால் - சத்திரூபந்திரிந்து வியத்திரூப மாதலால்,—வைய
ம் - பிரபஞ்சகாரியம்,—அநாதி - நித்தியம்,—வியத்திரூபத்
தினாலே யொன்றுபோகவொன்று பிரவாகமாய்வருதலாற் பிர
வாகா நித்தியமென்று சொல்லப்படும்; மற்ருருகடவுள்-நிமித்
தகாரணனாகிய கர்த்தா,—இத்தை - இந்தவையத்தை,—தரு
தலால் - சத்திரூபத்தை வியத்திரூபமாகத் திரித்துக்கி வியத்தி
ரூபமாக்கலால்,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும் - அநித்திய மாக
வுஞ் சொல்லப்படும்,—மாயைக் கொருவனொரெண்ணிங் கென்னி
ல்-மாயை யொவ்வோரொவ்வோர் பிரதேசங்களிலே, சத்திரூ
பந்திரிந்து வியத்தி ரூபமாதலுக்கு நிமித்தகாரண நெவனென்
று நீர்சொல்லுமென்று நீர்சொல்லில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கே
னீ-சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம்
மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்? அற்றன்
று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூ
றியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமுந்நித்த
ப்பொருளேயாம். ஒருகருத்தாவால் ஒருகாலத்து விளங்குதலு
மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அ
ழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படுந். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கரு
தாதவழி உம்மையால் நித்தப்பொருளென்பதே துணிபென்ப
தாம்.

மாயைக்கொருவனா ரென்னிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்
பக் கேணி என்பதொழித்து அழிந்திடுமணுக்கடாமே என்பது
முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்ககர் மதம்பற்றி யாசங்கி
த்துப் பரிசுரித்து, வருமுறை என்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்கா
ரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

—

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயையிற் றோன்றுமென்ற பிரவஞ்சம் ஆ போலநாதி
போயென்று கேட்ட பட்டாசாரியனை கோக்கி; மேலருளிச் செ
ய்க்குார்.

கருது காரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகத் தருதலா
லநாதிவையம் - கருதப்பட்ட வுபாதான முண்டாகவே அகற்
காரியப்படுகிற பிரபஞ்ச முண்டாய் வருகையா லநாதிதேயுள்

எது.—மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லநாதியாகச் சாற்
றலுமாகும்—முன் சொன்னதொரு கத்தா சிருஷ்டிகாலத்தி
லே இந்தப் பிரவஞ்சத்தை யுண்டாக்குகையினாலே இத்தை யா
கியென்றுஞ் சொல்லுமாம்,—‘அழிந்சபின்’ காரணவனு ‘காரி
யமென்பது’ ‘தோற்றமும்’ ‘மாயையின்’ என்ற அஞ்சுதிருவிருத்
தமும் பட்டாசாரிபன். இதனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம்-பா
பட்சம். “அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனெரு வது” ம
ங்கியானபரிசே, யொழிவின்றியோதனமு மறவுண்டிநாம்வினைக
ளுகின்றவாறெனலாங், சழிகின்றதாலறிவு வினைதந்திடாவி
னைஞர் கருங்கனாடியுரையோர், பழுதின்றியேயுதவு மதபண்ப
தாகவருள் பரமன்கனாகும் வினையே,” என்னுமது கண்டிக்கா
ள்க. நிசிச்சுர சாங்கியன் மாயை தானே யருக்களாகிற தொ
ழிந்து இசற்கொரு கத்தா வேண்டியதில்லையென்ன அவனை மறு
த் கருளிச்செய்கிறார்,—‘மாயைக் கொருவனு றென்னிங்ென்னி
ல்—மாயைபாலே பிரவஞ்சமுண்டாமாகில் இதற்கொரு சுத்
தாவும்ே ணு’ என்றிவ்விடத்திற் சொல்லுகிறது எப்படியெ
ன்று நிகேட்கில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கேண்—நாமுள்ளபடி
சொல்ல நீ கேட்பாயாக

பட்டா-மறு, க-செ.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மநாதியென்றும் ஒருகால
த்திலே கர்த்தாவினாலே காரிபப்படுகையாலே ஆதிபென்றும்;
இப்படி சாரிபப்படுகைக்கு கர்த்தா வேண்டாமென்ன கர்த்தா
வேண்டுமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகிவருதலால்-கருதுகின்றகாரண முன்பொருளாக வதன்கட்டோன்றுங் காரிய முமுன்பொருளே யென்பது மேற்கூறிய வற்றா னினிது விளங்குதலில்,—வையமனாதி - காரிபிரவஞ்சமு நித்தப்பொருளே யாம்,—மற்றொருகடவு ளித்தைத்தருதலால் - ஒருகர்த்தாவா லொரு காலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும்-அழிபொருளென்று சாற்றவும்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதா வழி யுடையா னித்தப் பொருளென்பதே துணிபென்பதாம். ஆகலின்,—இங்கு-இவ்விடத்து,—மாயைக் கொருவ னுரென்னெனின் - மாயையே தன்காரிபத்தைத்தரும் இதற்கொருகருத்தா வெற்றுக்கெனின்?—உள்ளவாறுணர்ப்பர் - அதனை யுள்ளவா றுரைத்தலை,—நீகேள் - நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மாயைக் கொருவனொன்னிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணி என்ப தொழித்த; அழிந்திடுமனுக்கடாமெ யென்பதுமுத லிவை யாறுசெய்யுளானுந் தார்க்கீகர்மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்த வருமுரையென்றதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி னிடல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூதாதியாகிய பிரகிருதியும் புருடனுங்கிருத்திய கர்த்தா வாகாதென் னுணர்த்துகோர்.

புத்திமற் காரியங்காண் பூதாதி புருடன்றானு, மத்தனு கரணம்பெற்று லறிதலா லவற்றைமாயை, யுப்

க்திபி மதனான்மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையென்
றே, வைத்திபி மதனலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவ
ன்வேண்டும். (௧௭)

இ-ள்.) புத்திமற் பரமானு முதலிப பூதாதியாகிய விசுவ
காரியங்கா ம் புத்திமாளுகிய கத்தாவினது காரியங்கா
ண் பூதாதி ண்.
புருடன்றூனும் ஆன்மாவு மஞ்ஞானனுகையாற் பிரபஞ்ச
ந்தானாக வுண்டாக்க மாட்டான், அதுவும்
புத்திமான் காரியங்காண்.

அத்தனுகரண அந்த வான்மாவந் தனுகரணங்களையும்
பெற்றா லறித பெற்றகாலத்து விடயங்களை யறியவேண்டு
கையிலுலே

அவற்றை மா அந்தத் தனுவாதிகளை மாயைதானே செ
யயுய்த்திடும் லுத்தாநிற்கும்;

அதனான் மா அந்த மாயை சடமாகையாற் சரீர வ
யபக்குணர் வொ வவயமு மாயாகாரியமாய்த் தனுவாதிகளை
ன்றுமில்லையென் த்தானாக வறிந்து கூட்டுதற் கறிவில்லை யெ
தவைத்திடும் ன்று வேதாமங்கள் சொல்லும்:

அதனா லெல் ஆதலா லான்மாவையு மாயையினையுங் கூ
லாம் வருவிப்பா ட்டிக் காரிபப்படுத்துவான் பசுபாச விலக்
னொருவன் வே கணனாகிய வொரு கத்தா வேண்டுமென்று
ண்டும். புத்தி பண்ணுவா யாக எ-று.

புத்திமான். எ-து. வடமொழி.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உம்மை - எதிரதுதழீஇய வெச்சம்.

இதற்குப் பிரமாணம். பார்க்கபையும் வாயுவ்விய சங்கி
தையுமென வறிக. (௧௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பூகாதி - பிருதிவிமுகலான பிரவஞ்சம்,—புத்திமற்காரி
யத்தால் - தடைபற்ற ஞானக் கிரிபாவாநு ஹண்டாகவேண்
டும்,—புருடன் - ஞானக்கிரிபாவா னுன்மாவல்லவோ, அவனு
ற்ப்ரவஞ்சமு ஸ்டாமெனின்,—தானும்—[அந்தவான்மா தானும்
என்பது தொகைநிலை],—அத்தனுகரணம்பெற்றா லறிதலால் -
கேவலத்தி லொன்று மறிபாமலிநந்து அப்பூகாதிகளினின்றுங்
கன்மத்திற்கீடான காமத்தையும் புறக்கரணங்களையு முட்கர
ணங்களையுமு ஸ்டாகப்பெற்றா லட்போதொன்றை யறியுறிவு
ண்டாதலா லான்மாக்களாற் சிருட்டிக்கக்கூடாது,—அவற்றை
மாபையுப்த்திமிதனாலு - அக்காயாதிகளுக்கு மாபையுபாதா
ன காரணமாகையினுனும் மாபையாமையைகளைச் செலுத்துகை
யினாலும், அதனாலு,—மாபையக்கு னர்வொன்று மில்லைமென்றே
யைத்திமிதனாலு—வேதாகமங்களின் மாபையக்கோ ரறிவுமில்லை
மென்று ஸ்தாபித்திருக்கையினுனும்,—எல்லாம் வருவிப்பாடு
ருவன்வேண்டும் - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையு மாபையினின்றும்
பிறப்பிப்பா னொருகர்த்தாவேன்மென்று பாரிசேடப்பிரமாண
த்தினால் ஜகத் தீஸ்வரகருத்திருகமென்று கூறப்பட்டது.

தடி-தூ -வராவெ ௧—உருத-அலாவயவாபொ
ஸ-அநாநா|ர-ருவவரிஅஜா||ஸ-ருவாவயவ டி.௩௩
கூவாக் ஸ-அஜிஜெயத-வ-ருவ-கா|| சு-உ-த-ர-ஸி
ஸ-அஜிஜாது கஸி ஜிஸாஸ-உவஸிதஜதி.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உள்ளமுறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

பூதாதி-சங்கராக்கிரமத்தில் பூதத்திற்குப் பூர்வமாகவும், ருதிவி தத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகியவுலகு.

புத்திரம் காரியத்தால் - [புத்திமதன்னும் தகாராந்தவ மொழிப்பதம்.] இலக்கணையாற் புத்தியென்றது, ஞானமன்றி கிரியையுங் காட்டுதலால்; சர்வசிநுட்டி ஸ்திதி சங்கராத்தொ டிச்சிறிவுடையவொரு கர்த்தாபையுடைத்து-இதுபிரகிருஞ்ஞான.

காரி பபபடுத்தன்மையால்-இது ஏது.

காரியானு மானத்தால் முன்கர்த்தாவைவிஸ்கரித்துச் சா தித்திருக்க, கூறிபது கூறலென்னுங் குற்றம் வரத் திரும்பக்கூ டவமானேன்? உள்ளது.இப்போது காரியானு மானங்கோத்த பா சேஷியானு மானத்தாற் சாதித்துச் சிறப்பிக்கின்றார்.

ஞானவான் கர்த்தாவாகவேண்டுமென்று வறிவுள்ளவனா யப் பிரசித்தஞான வான்மாத்தானே கர்த்தா,பிரசித்தனன்றியி னுக்குமே வேறே ரீசுரன்வேண்டிய தில்லைபென்று மீமாஞ்சகன் சொல்ல; மறுத்துணர்த்துகின்றார். விஞ்ஞானாகலர் ப்ரளயா லர்க ளறிவின்றி யப்பிரசித்தராதலால்.—

புருடன்றானும் - சகலன்றானும்,—

அத்கனுகாணம்பெற்றால்- அங்கவேறொரு ரீர்த்தாச் சிருட் டத்துக்கெடுத்த துலதேக சூக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொ ருந்தினால்,

அறிதலால் - அவனறிவுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு கூவதி ன்நித வறியனாகியகர்த்தாச் சித்தித்தலானும்.

அவன் கர்த்தாவல்லன் முதற்காரணத்தானே கர்த்தாவென்று சாங்கியன்முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்து கின்றார்.—

அவற்றை - அந்தத்தனுகரணதிகளை,

மாயைமுதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணஞ்வேவப்பட்டு,—

உய்த்திடும் - உண்டாக்கும்,—

அதனால் - முதற்காரணமாகையால், யாதொன்று முதற்காரண மஃதறிவில்லது மண்போலவென்று.—

மாயைக்கு உணர்வொன்று மில்லைபென்றே வைத்தனர்—பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்,—

அதனால் எல்லாம் வருவிப்பானொருவன் வேண்டும் - சுகலதையு மறிந்துண்டாக்கு மொருகர்த்தாவிரும்பப்படுவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமொக்கும், மற்றொருகூடவு ளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது. மாயையேதன்காரியத்தைத் தரும், இஃதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனின்? அறியாது கூறியும். குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதிரபாகிய தனுகரணதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாபை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவனாவையான் இவ்வனை

தினும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெ
லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவ
னென்பதாம்.

புத்திமற்காரிபமென்பது வடசொன்முடிபு.

என்றித் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மை
யின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும்பொருள்பட நின்றது.

ஏகாரத் தேற்றம்.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கர்த்
தா வேண்டாம், தானே தோன்று மென்றவனை நோக்கி; மேல்
யுதத் தருளிச்செய்கிறார்.

புத்திமற்காரிபத்தாற் பூதாதிபுருடன்றானு மத்தனுகரண
பெற்று லறிதலால் - [அந்வயம்] பூதங்கள் முதலான தன
பும்கரணமும் புருடன்பெற்ற காலத்து, புத்திமற் கிருத்தியமா
யிவனறிபத்தக்கவை யெல்லாத்தையு மிவனறிகையாலே,--அவற்
றமாயையுய்த்திடும்-அந்ததனுகரணதிகளை யிவன்பொருட்டா
மாயை கொடாநிற்கும்.—அதனால் மாபைக் குணர்வொன்று
யில்லையென்றே வைத்திடும்-இப்படி கொடுத்தாலும் அந்தமாயை
க்குப் பிரஞ்சை சற்றுமில்லையென்றே வேதாகமங்கள் சொல்
லாநிற்கும்.—அதனாலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன்வேண்டும்
ஆகையா லிவையெல்லாத்தையு முண்டாக்கிவிப்பானு மொரு
வர்த்தா வேணும்.

ஆரியன் குலா சிவனுங் குலாலனைப்போலச் சூத்த மசுத்தி
லஞாயின் ருக்கு மாகிய விருவிதப்பட்ட வத்துவாவி லுண்
வனகிலமெல்லா டான வண்டமாகிய பாண்டத்தை யுண்டா
ம். க்கிக் காரியப்படுத்தாநிற்பன். எ-று.

காரணமெனினுங் கரணமெனினு மிழுக்கா. முதற்காரண
த்தை உபாதான காரணமெனப்பெறும். காரண மென்ற சொ
ற்பொரு ளியாதெனின்? யாதொன்று காரியத்துக்கு முன்னே
யுண்டாய், இஃதில்லாவிடத்திற் காரிய நிறைவேறா தென்பது
மாய், வேரேயு மொன்றையுண்டாக்காததுமாய், இருக்கு மியா
தொன்று காரணமெனப் பெறும். உ-ம். “சட்டிசூடஞ் சால்
கலசந் தோண்டி சார்வாதி யெனப், பட்டவிலை தோன்றும்
பதம்பண்ணி—லிட்டமுத, லிந்தவிதந்தன்னையிலக்கிய மண்ணி
ன்றொழிவே, இந்தவியல் காரிபமென்னும்” “குலாலன்றன் கைடற்
றிக் கோலாற் சுழற்றவுலாவுந்திகிரியதன்மேலுந்-துலாவுமணு,
மத்தமணிற் கைத்தொழிலா லாக்குமவன் சாலாதி, யிந்தவினை
காரணமென் றென்” என விதனுட் காரியகாரணத்தின் முறை
யையறிக.

இதற்குப் பிரமாணம் பார்க்கியை மதங்கம் நிசுவாசமென
வறிக. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்களைத் திட்டாந்த
பூர்வகமாகத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

காரியம் - காரியமாகிய பிரவஞ்சத்திற்கு, [இவண் நாலம்
வேற்றமை தொக்குகின்றது,]—காரணங்கள் முதுறுனை நிமித்

த மண்டிரிகை பண்ணுமவன் முத றுணை நிமித்தம் பாரிற்சண்
டாங்குதேரின் மண்மாயையாகத் திரிகை தன்சத்தியாக வா
ரியன் குலாலனும்நின்றாக்குவ னகிலமெல்லாம். எனக்கூட்
டப் பொரு ளுரைக்க,—* உபாதானகாரணஞ் சககாரிகாரண
நிமித்தகாரணமென மூவிதமாம். அவைகள்,கடாதிகளுச் சூபா
தானகாரண மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணந் திரிகையாதி
களும், நிமித்தகாரணங் குலாலனுமாகப் பூமியினிடத்திற் கண்
டோம்; அதுபோ லறுமிதிக்கில், கடாதிகளுக்கு மண்போலப்
பிரபஞ்சத்திற் சூபாதானகாரண மாயையும், திரிகையாதிகளைப்
போல சககாரிகாரண மீஸ்வரனுடைய கிரிபாசத்திப் பிரேரித
மானகாலமும். [இக்கருத்தே “காலமுங்கடவுளேவ லாற்று
ணைக் காரணம்” என்றது.] குலாலன்போல சர்வலோக பூச்ச
யரான மீஸ்வர நிமித்தகாரணமாக வநன்னியமாகநின்று சக
லப் பிரபஞ்சங்களையு முண்டாக்குவன்.

மண்போலவென் னுமன் மண்ணென்ற தாதிமுதல் வேற்று
மையி லொத்தவென்றபொருள்.

இவண் சொன்ன கர்த்தா சதாசிவேஸ்வர னுஞ்ஞாபரி
பாலகரான அநந்தேஸ்வரரை யசுத்தமாயா கருத்தியத்திற்குச்
சொன்னது.

தடி—தூ - வாஜாதி ஸகிவி ய—தூ ஸி வெ ஊ வி யி
யொதிதஃ | விடி ா ரா ஜா யி ரா ஜெ ரொ ரா யா ஂ வி
கொல லு—தூ ரா யி கி.

* முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் எ
னவுமாம்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

காரியோற்பத்தியிற் காரணம் மூன்றுமுறைமையா யிருக்
குமென் னுரைக்கின் றார்

காரியங் காரணங்கள்-கடமுதற்காரியங்களின து காரண
ங்கள்,—முதலுணை நிமித்தங்கண்டாம்- முதற்காரணமென்றுந்
துணைக்காரணமென்றும் நிமித்த காரணமென்றும் மூன்று
பகுப்பாகப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தோம், § அதெப்படி?—தேரின்-
பரீக்ஷிக்கின்,—மண்மாயையாக - மண்போல முதற்காரணஞ்
சுத்தமாபை யசுத்தமாபையாக,—திரிகை தன்சத்தியாக- திரி
கைபோலத் துணைக்காரணந் தனது சத்தியு மதனாலேவப்பட்
ட வநந்தேசுர சத்தியுமாக,—ஆரியன் - நிமித்காரணனாகிய சி
வன்,—குலாலரூப - மண்மகஸ்போல, நின்று,—அகிலமெல்
லாம் - சகலலோகமெல்லாம்,—ஆக்குவன் - உண்டாக்குவான்
முதற்காரணம்-உபதானகாரணமென்றும், சமவாயி கார
ணமென்றும் ; துணைக்காரணம்-சககாரிகாரணமென்றும் பெயர்
பெறும்.

§ இவ்விடத்தில்:—பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவமன்
(முறைபே) முதல்துணை நிமித்தம். இக்கணழிவுபதம் பிரதியி
ல் விடப்பட்டிருக்கிறது.

—0—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அல்லதுஉம், ஒருகாரியநிகழ்ச்சிக்கு முதலுணை நிமித்தமெ
ன்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்று யமையாவென்
பதுஉம்,மூன்றுந் தம்முள் வேறுதனங் குடமுதலிய காரியத்தி

நீ காட்சிப்புலனா யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறும் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரியகாரணங்களென்னும் ஆறும்வேற்றைத்தொகை வட நூன்முடிபு.

மாயைக்கொருவ னாரென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுறைப் பக்கேண் என்பதுளப்பட இவை விரண்டிசெய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டிமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதமீதுமென்பதுமுதல் இத்துணையுள், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார்மதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத் துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும் ஐயநிகழாமல்; வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றர்ப்படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, ஆரியன் குலாலனாப் பின்னாக்குமாறு ஒன்பது செய்யுளாற் றொருத்துணர்த்து கின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீரிச்சுரசாங்கியன் நீர்சொன்ன கத்திராவே பிரவஞ்சத் துக்குக் காரணமென்னில் மாயை வேண்டிவதில்லை பென, மாபாகாரணமும் வேண்டிமென் றருளிச்செய்குறார்.

காரியங்காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தங்கண்டாம் - காரணங்களிலே நின்றுங் காரியமுண்டாமிடத்து முதற்கார

ணமென்றுத் துணைக்காரண மென்றும் நிமித்தகாரண மென்று
மூன்றுப் பிரகாரமாயிருக்கும். அதெங்கனே என்னில்,—
பாரில் மண் திரிகை பண்ணுவன் முதல்துணைநிமித்தம் - பூமி
யின்கண்ணுண்டான மண்ணுர் திரிகையும் வளையுமவனும், முத
ற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமென்று மூன்
றுவகைப்பட்டு வருகிற முறைமையைத்;—தேரின் மண்மாயை
யாகத் திரிகை கதன்சத்தியாக வாரியன்குலாலனாய்நின்றருக்கு
வனகிலமெல்லாம் - இப்படி யிந்த முறைமையெல்லாம் வி
சாரித்துப் பார்க்கில், மாயைக்கி மண்ணுவமையாகவும், சத்தி
க்கி திரிகை யுவமையாகவும், கத்தாவுக்குக் குலால னுவமையா
கவுஞ் சொல்லும் : இப்படியே நின்று பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்
டாக்குவான்.

என்னவே மாயையுங் கத்தாவு மிரண்டும் வேணுமென்ப
து கருத்து.

“மாயைக் கொருவனாரொன்னிங் கென்னி லுள்ளவாறுரை
ப்பக்கேணி” என்ற பதமும், “புத்திமற் காரியங் காண்” என்ற
திருவிருத்த முத லிரண்டும் மாயாவாதத்தில் நீரிச்சுர சாங்கிய
னைமறுத்தது. இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம். “அறிபான்புரு
டன்பிரகிருதி டசேதனங்காரியத்தினுக்குக், குறியாந்நாதனுள
னென்று கூறுமுத்தி விவேகமெனிற, செறிவாந்தனேபோ காத
றியிற் சேர்த்தீதான்வேண்டுஞ் செயலிற்போ, நெறியாற்பணி
செய் துடற்பாசம் நீக்கிக்கொண்ணீ நின்மலனால” என்னு மது
கண்டுகொள்க.

பர-நிரீ-மறு, ந-செ.

இதனாற் சொல்லியது கத்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு
மிடத்து மாயை முதற்காரணமாகவும், தனது சத்தி துணைக்

காரணமாகவும், தா நிமித்தகாரணமாகவு முண்டாக்குவனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரியகாரணங்கள் - அல்லது 2 மொருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டிங்காரணங்கள்,--முதலுணைநிமித்தம்-முதற்காரணம் துணைக்கார நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும்,--பாரின் மண்ணிரிகைபண்ணுமவன் - இவ்வுலகின்கண்ணே குடமாகிய காரியத்திற்கு மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,--முதலுணை நிமித்தங்குண்டாம்-முறையே முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுந் நிதிக்காரணமுமாதல் காட்சிபளவையா லநிந்தாம்,-- தேரின்-ஆராயுங்கால்,--அகிலமெல்லாம் - பிரவஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாதே,--மாயைமண்ணாக - மாயை மண்போலமுதற்காரணமாகவும்,--தன்சத்தி திரிகையாக - தன்சத்தியே திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,--ஆரியன் குலாலனாய்நின்று - சிவபிரான் குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாய்நின்று,--ஆக்குவன் - தோற்றுவிப்ப னென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனா ரென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணி என்பதுளப்பட விவையிரண்டு செய்யுளானஞ்சாங்கியர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக்கர்த்தா ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு மிடத்
துபாதானகாரண மூன்றென்பதுஉம், அவற்
றிற றேன்றுங்காரிபங்க ளிவைபென்ப
துஉம், தொகுத் துணர்த்துகிறார்.

விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகரி யாதிமாயை
முந்திடு மிராகமாகி முக்குண மாதிமூலந்
தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சன்னிதி தன்னினின்றே. (கக)
(இ-ள்.) விந்து சுத்தமாயைபைப்போல வசுத்தமாயையு
வின் மா முபாதான காரணமாகி
யையாகி

இன் ஐந்தாமுருபு ஒப்பின்கண் வந்தது. “இன்னொருமே
து வெல்லு நீக்கு முவமைபெனப் - பன்னுதலு முன்னடக்கப்
பார்.” எனவறிக.

மாயையி னவ் மாயையைப்போலப் பிரகிருதியு முபாதா
வியத்தம் வந்தி னகாரணமாய்வரும்.
டும்

விந் துத்தன் முற்கூறிய விந்துவிலே சூக்குமைமுதலி
பால் வைகரியுர ய நாலு வாக்குக்களிடத்தி லொன்றி லொன்
தி ருகக் காரியரூபமாய்த் தோன்றும்

மாயைமுந்திடு அந்த வசுத்தமாயையிலே யிராகதத்துவ
மிராகமாகி முதலிய வைந்துமுண்டாம்.

முக்குணமாகி அந்தமூலப் பிரகிருதியிலே குணமுதலிய
மூலந் தந்திடும் தத்துவங்களெல்லாந் தோன்றும்.

இந்தமூன் றுபாதானங்களுந் தத்தங் காரியங்களைத் தா
மாகத் தோற்றுவிக்கவற்றோ வெனின்?

சிவனவன்றன் ஆதித்தன் சன்னிதியில் ப்ரபஞ்சங் காரி
சன்னிதி தன்னி யப்படுமாறுபோல, சிவனது சன்னிதிமாத்
னின்றே திரத்திலேதானே தத்துவங்களையுந் தாத்
துவிகங்களையு முண்டாக்கிக் காரியப்படுத்து
வன் எ-று.

“பெருமாயை விந்து ப்ரகிருதியென்ன-வொருமூன் றுபா
தானமுண்டு” எனவறிக.

முந்தியென்பதனை விந்துவினிடத்துங் கூட்டுக.

இதிற்பலவெழுவாயும் பலபயனிலையும்.

இதற்குப்பிரமாணம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக.(சக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

— 0 —

மேல் ஒன்பது விருத்தத்தினு லுபாதானத் திரயங்களினி
ன்றுங் காரியரூபப் பிரபஞ்சமுண்டாம்படி தொகுத்துக் கூறு
கின்றது.

விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடு
ம்-விந்துவாகிய சுத்தமாயைபி னதோபாக மசுத்தமாயை, அவ்
வசுத்தமாயையி னிடத் தவ்வியத்தமாகிற மகானுண்டாம். இவ்
வாறு விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னு மூவர்க்குந்
தனுகரண திக் குபாதானமாகிய விந்து மோகினி மகான்மூன்று
ஞ் சித்தித்துள்ளவி லிவையிற்றின் காரியமுண்டாம்படி சொ
ல்லில்,—

விந்துத்தன்பால் வைகரிமாத்ரி முந்திடம் - விந்துவினிடத்
தினின் று நாதாதிதத்துவங்க ளுதிப்பதற்கு முன்னே வைகரிக்
நாதிகாரணமான சூஞ்சுமை பைசந்தி மத்யமையுண்டாம்,—

மாயை யிராகமாதிதந்திடும் - மோகினியாகின்ற வதோ
மாயை யிராகதத்வத்திற் காதிகாரணமான காரணமாயை, கா
லம், நியதி, கலை, வித்தைகளைப்பெற்றிடும்,

சூ-ம். யாதனுருபிற் கூநிற்றாயினும் பொருள் சென்ம
ருங்கில் வேற்றுமைசாரும். என்பவாகலின், இராகமென்ற
தற் கிராகத்திற்கு என்று நான்கனுருபாகப் பொருளுறைக்கப்
பட்டது.—

மூல முச்சுண்மாதி தந்திடும் - மூலப்பிரகிருதியாகிற வவ்
வியத்தஞ் சாத்மீக விராகத தாமதகுணங்கண் முதலிய வா
ன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கையும் பெற்றிடும்.

பிரகிருதியினின்றும் புத்திமுதலாக வொன்றினென்று
தோன்றுவதைப் பிரகிருதி தருமென்றதும், கலையினுண்டான
பிரகிருதியை மாயைதருமென்றதும், காரியத்திற் காரணோப
சாரலகூஷணை. இவ்வுற்பத்திக் கிரம மேல்விரித்துக் கூறப்படு
ம். இவ்வாறுபாதானத்திரயங்களே பிரபஞ்சத்தை யுண்டா
க்கிற் கர்த்தா வொருவ னேதுக்கெனின்.—

சிவன்-சிவனையிவ்வுபாதானங்களினின்றும் காரியங்களை
யுண்டாக்குகிறவன். சிவனாகிற் சிவன் கிரியாவானாவ னெனி
ன்?—

அவன்றன் சந்நிதி தன்னிலன்றே - அச்சிவனது சந்நிதிமா
த்திரத்திற் காரியப்படுவதாம்.

சூ-ம். அன்றென்களவி யாமெனத்தகுமே

தடிஃகூ - ய'பாகெ'ராஜீ ந'வெஷாநாஃ ஸஹியெ
ரூபகாராகு | த'யா ஸஹியிராகெ'ண விடியாத
விவா ஸிவஃ || உதி.

விந்துமோகினி மஹானென்று மூன்றுபாதானமாகச் சொல்லுகிறது கற்பனாகேளாவம்.

மாயைமொன்றே போதுமெனின்? அப்படியன்று சுத்தாவாவுக்கு விந்துவே யுபாதானமாக வேண்டும். மிசுராத்வாவுக்கு மோகினி யுபாதானமாகவேண்டும். அசுத்தாத்வாவுக்குப் பிரகிருதியே யுபாதானமாகவேண்டும். அஃதெப்படியென்னில்? பருத்தினூலிற் பட்டுப் புடைவையுங் கோணியுமாகாத்துபோல, மாயையிலே மிசுராத்துவா வொழிய சுத்தாத்வாவு மசுத்தாத்வாவுங் கூடாது.

இதற்கு சிவாத்வைதவாதி - ஈஸ்வரனே ஜகத்துபாதானகாரணமென்றும்.

வாமாத்வைதவாதி - சிற்சத்தியே ஜகத்துபாதானகாரணமென்றும்.

பாசுபதி - மாயையேஜகத் துபாதான காரணமென்றும்.

நியாய வைசேஷிகர்-பரமானுவே யுபாதான காரணமென்றும்.

சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் - பிரகிருதியே யுபாதானகாரணமென்றும் சொல்லுவார்கள்.

* அருகன்-அனுவே யுபாதான காரணமென்பன்.

புத்தன்-பஞ்சகந்தமே காரணமென்பன்;

உலகாயுதன்-நாலு பூதமே காரணமென்பன்.

அதுகூடாது. இவை சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவே யுபாதானகாரணம்.

* அருகன் மதமுதல் சேர்த்த சில ப்ரதிகளிலெழுதி விருக்கிறது. இது, யுக்தமன்று. இவ்விடத்து மாயையின் பேதங்கூறியது, மாயையுன்டென்பவர்க்கே யாகலின்.

தடிதஃ பளஷ்ரொ — நஜாயா நெஸ்ரொ நா
ணந நஸ்கிஸ்ஸுவிவதஃ | உவாஜாநஜெதா ஸி
ஜஃ பரிஸ்ஸெஷ்ண வஃதெ || நாத்ஸகிஸ்ஸுபா
ஜாநனிஜ்ஜபக்ஷாஜ்ஜஸிவஃ | ஜாயாவிநா த்ர
பாஜாநஜோஹக்ஷாஸ்தெஜெஸிதி.

மேலுஞ் சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவேகாரண மென்பத
த்ருபுத்தி. பிரபுத்தராகிய விஞ்ஞானசுருடைய தனுக்ரண
திகளுக் சுத்தமாயை காரணமல்ல. விஞ்ஞானசுலர் தேகே
ந்திரிபாதிகளை யுடையவர்களாகிலுஞ் சிவானுக்கிரகத்தினுற்
சர்வதாப்பிரபுத்தரோ. அசுத்தமாயை கர்மானுருணமான த
னுக்ரணதிகளை யுண்டாக்குவதாகையாலுஞ் சுத்தாத்துவ வர்
த்திகளாகிய விஞ்ஞானசுருக்குக் கருமமில்லாமபாலு மவர்
களுடைய தனுக்ரணதிக்குச் சுத்தமாபிருக்கிற விந்துவே காரண
ம். சுத்த மசுத்தமென் நிரண்டே யாகலின், அசுத்தம் மாயை
யாகலின், சுத்தமென்று விந்துவைச்சொல்லுகையால் ஈஸ்வரனு
க்குச் சமவாயசத்தியேடெனின்? அதுசுத்தையானாலும் ஜட
முமா யுபாதானகாரணமு மாகையாற் குலாலனுக்கு ப்ருத்
பிண்டப்போல ஈஸ்வரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியல்லது சமவா
யசத்தியல்ல.

இஃகன்றியும் அசுத்த மாண்பை கேடாபிப்பித் தான்மா
க்களுக்குக் கர்மானு ருணமாகத் தனுக்ரணதிகளை யுண்டாக்
குக்கிற வநந்தேஸ்வரருடைய தனுக்ரணதிகளுக் கியாதொன்று
காரணம். அது பிந்து. அனுருத்திரராண பேர்கள் யாதொ
ரு தனுக்ரணதிகளினுற் பந்திக்கப்படுகிறார்கள். யாதொரு தனு
வாதிகளை விட பரம முத்தியையடைகிறார் எத்தனுக்ரணதிக
ளுக் குபாதானம் விந்துவே.

சுஸ்வரனுடைய லயபோகாதி காரங்க ளியாதேர ரூபா
தியிலுண்டாயிற் றதுவும் விந்துவே.

ஆகையால் சுத்தாத்வாவுக்கு விந்துவே யுபாதான காரணம். மிச்சராத்வாவுக்கு அசுத்த மாயையே யுபாதான காரணம். அசுத்தாத்வாவுக்கு மாயாஜந்யமான ப்ரகிருதியே யுபாதான காரணம்.

ஆகைகயால் விந்து யோகினி மஹானென்று முபாதானத்
தி ரஃமு மங்கிகாரிபமே

[illegible]

தகழ் || யடிவாடாநதொ ஜாதம் ஸஸிந்நரிதி ம
 உதாழ் | கிணாடிணவொயெநவெய்தெ யத்
 வாஸிதா || விஜயெயதொ வாயம் ஸஸிந்நரி
 திமஜதாழ் | வயாடிவெடிப் ப்ரா மகொ யடி வா
 யளஸிவஸுதம் || ஸஸிந்நரிதி உதவெயெ ஸவ
 கும்பவிநீதெதி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சிலசைவாசாரியர்கள் சுத்தமாயை யொன்றுமே முதற்கா
 ரணத்துள் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுத்தமாயை பிரகி
 ருதியிரண்டும், சுத்தமாயையினின்று முறைமையிற்றோற்றி அநி
 த்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள் ; மற்று
 ள்ள சைவாசாரியர்கள் சுத்த மாயைபோல் அசுத்த மாயையும்
 நித்தியமாகும் பரமகாரணம், பிரகிருதிமாத்திரம் அநித்தியமா
 கு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள் என்று இரத்தி
 நத்திரயத்திற் சொல்லி யிருத்தலால், அசுத்தமாயையும் நித்திய
 மென்பார்கருத்து இரண்டாங் குத்திரத்தில் 'நித்தமாயருவா'
 என்றும் திருவிருத்த முதல் விருத்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின்
 றார்.

அநித்தியமென்பார்கருத் துப்போ தறிவிக்கின்றார்.

விந்துவின்மாயையாகி - சுத்தமாயை யினின்றும் அசுத்த
 மாயைதோற்றி, —

மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் - அந்தவசுத்தமாயையையி
 னின்றும் பிரகிருதி தோன்றும், —

விந்துத்தன்பால் - திரும்பச் சுத்தமாயையி னின்றும், —

வைகரியாதி வந்திடும் - (எனக்கூட்டுக) சங்காரக்கிரம கணனைக்கு வைகரிமுதல், சிருட்டிக்கிரம கணனைக்கு அதிசூக்குமை முதலாதலால், மகாமாயைவினின்றும் மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிரளாபபரியந்தம் அவரவர்க்கு வேறுவேறு யான்மாக்களைப்பற்றிப் பிரணவகலாசத்தி சதுஷ்டய ரூபவிருதய பங்கஜத்திருக்கும் பிரணவ பஞ்சம நாதகலாசத்தி கர்ப்பப் பிரதான நாதத்துக்குள் ளாண்டியுறுப்புப்போ லப்படிச் சத்திரூபமாயடங்கிச் சிவதத்துவமைந்தின திடமாயிருக்கின்ற நாத விந்து மகார உகார அகாரபெயர்ப் பிரணவகலைக லேந்தயும் பற்றிக்கொண்டதிசூக்குமை சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்கின்ற வாக்குகடோற்றும்.

அவ்வாக்கு நான்கென்னுமிடத்து ; உகார அகாரங்களி ரண்டினையும் பற்றி வைகரிவரும், அதிசூக்குமை சூக்குமையின டங்கும்.—

மாபைமுந்திரிமராகமாதி - சங்காரக்கிரம கணனைக்கு ராகமுதல், சிருட்டிக் கிரம கணனைக்குக் காலமுதலாதலான, மாயைவினின்றுங் கால நிபதி கலை வித்தை ராகங்கள் புருடத த்துவத்தோடு மேற்சொல்லு முறைமையில்,—

முந்திடும் - உண்டாம்,—

முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும்-பிரகிருதி, முக்குணத்தது வமுதற் பிரதிவிதத்வ மீரூகுந் தத்துவங்களை மேற்சொ ள்லு முறைமையிற் ரேற்றுவதற்கும் நிமித்தமின்றி யாமோ வாகாது,—

சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே - சிவனது சங்கந் பத்திலும், சிவனதியற்றுதற் கர்த்தாவாகிய அணந்தேசுரர் சங் கப்பத்திலும் முன்னின்றே.

சிவனவன் தன்னு மாறும்வெற்றுமைத் தொகை விரிவுவிட்டு சிவஞாகிய வவனென்று பண்புத்தொகை மரத்திரம் விரிவுபண்ணினால் மாறுபடும், அசுத்தாத்தவா அனந்தேசுரற் கர்த்துவமாதலால்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல்பெற்றும். அவற்றுள், மல கன்மங்களோடுவிரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயைபெற்று, அஃகேய விரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழாய்வு மலகன்மங்களோடுவிரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயைபென்றும், அவ்வசுத்தமாயைபது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதி மாயைபென்றும் கூறப்படும். அம்முன்றனுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலு வாக்குந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவமைந் தந்தோன்றும். பிரகிருதி மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல்வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவ மிருபத்துநாலுந் தோன்றும். இவ்வனஞ் சூடருபமான விந்து மோகிளி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரிபங்களைச் சிவசுத்தி சங்கற்பருப சந்திதியினின்றுந் தோற்றுவிக்கு மென்பதாம்.

விந்துவின் மாயாகிய என்புழிக் கீழென்னும் பொருள்படவந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அதோ மாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறிபாதார்

வீந்துவைப்போல மாயையாகியென உவமையுறுபாகக்கொண்
டுரைப்பாரும், வீந்துவினின்று மாபை தோன்றிமென நீக்கப்
பொருட்டாகக் கொண்டிரைப்பாருமாயினார். இரத்தினத்திர
யமென்னும வடநூலின் அவ்விரண்டினையும் பிறர்கருத்தாக
வைத்தோதுதலின் அவைபொருந்தாமையறிந். அந்தார் சீக
ண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்று யமையாவெ
ன்னுங்கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நித்யே கூறினார்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விசுதி.

இதனானே, முதற்காரண மூன்றாமாறும், அவை தத்தங்
காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கு மாறும், அது முதலவனையின்று
மமையாதவாறும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

இப்படி மாயையிலே நின்றும் கர்த்தரப் பிரபஞ்சத்தை
யுண்டாக்குகிறபடி பெப்படியென்ற மாணுக்களைனோக்கி மே
லருளிச்செய்கிறார்.

வீந்துவின்மாய்கையாகி - வீந்துவாகிய சுத்தமாய்வையை
ப்போல அசுத்த மாய்கையும் நித்திய வுபாதானமாகி,—மா
யையி னவியத்தம்வந்திடும் - அந்த அசுத்தமாயையிலே அவ்
வியத்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்,—வீந்துத் தன்பால்
வைகரிபாதி - முன்சொன்ன வீந்திதுவிலே நின்றும் வைகரிம
த்திமை பைசந்தி சூக்குமையென்கிற நாலுறவாக்குந் தோன்று
ம்,—மாயைமூந்திமாராகமாதி - முன்சொன்ன மாயையிலே
அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்கிற தத்துவம் அஞ்சும்
தோன்றும்,—மூக்குண மாகிமூலந் தந்திடும் - சாத்துவித இ

ராசத தாமதம் என்கின்ற மூன்றுகுணமுதலான தத்துவங்கள் டங்கலையும் மூலப்பிரகிருதி தோற்றிவிக்கும். இந்த வுபாதானங் களிலே இவைதானே தோன்றுமோ வென்னில்?—சிவனவன் றன் சன்னிதி தன்னிலன்றே - இவையித்தையெல்லாங் கர்த்தா வினுடைய சன்னதியிலே தோற்றுவிக்கும்.

மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடும்என்றது எல்லா தத்துவ ங்களுந் தோன்றுமுன்னே மூலப்பிரகிருதிக்குத் தோத்தஞ்சொ ல்லவேண்டினது, இதுவும் உபாதானமாகையினு லெனக்கொ ள்க.

மாயைமுந்தி விர்துத் தன்பால் வைகரியாதி என்றது சுத்தமாயா காரண காரியங்களுக்குப் பின்னமற் றிருக்கையினு லும், சிவதத்துவ மஞ்சும் காரியப்படு மிடத்து நாலு வாக்கு களாகக் காரியப்படுகையினுலும் எனக்கொள்க.

மாயை முந்தி மராகமாதிம என்றது வித்திபாதத்துவ மேழுக்குள் அஞ்சுக்குத் தோற்றஞ்சொல்லி, இரண்டிற்குத் தோற்றஞ் சொல்லியிருந்து புருடன் தனித்தொரு முதலல்லா தது கொண்டு தோற்றஞ்சொன்னுரில்லை, காரியப்படு மிடத்தி லே கண்டுகொள்ளவேணும் ஆகையினுலும், ப்ரகிருதிக்கி முன் னே தோற்றஞ் சொல்லுகையினுலு மெனக்கொள்க.

முக்குண மாதிரிமூலந்தந்திடும், முக்குணமு மொத்தவிடம் அவ்வியத்தமாயும், அவ்வியத்தந், தானே சித்தமாயும் ஒருகுண மேறினவிடம் புத்தியாய் முக்குணமும் புத்தியிலே சென்று பொருந்த புத்தியிலே நின்று ஆங்காரந்தோன்றியும், இந்த வாங் காரந் தான் மூன்றுவகைப்பட்ட வாங்காரமாய் இதன் முக் குணஞ்சென்று பொருந்த மனதும் சோத்திராதியும் வாங்காதியு ம்சத்தாதியும் இந்தச் சத்தாதியிலே பூதாதியும் இவையெல்லா

தோன்றுகையினால் சித்தமுதல் பிருதிவு ஈராயின. ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலுக்கு முக்குணங்களே முதலென்றதெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லிபது விந்து மோகினி மாணென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று தானத்திலும்; வைகாரியாதி யான நாலு வர்க்குசனும், அராகமாதிபான தத்துவங்க ளஞ்சும், சூண் மாதியான தத்துவங்க ளிருபத்துலும், ஆக மூன்று வகைப்பட்ட தத்துவங்களும் சிவனுடைய சன்னதிபிலே தோன்றுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

(சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் எனக் காரியப் பிரவஞ்ச முத்திரப் படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல்பெற்றும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவான முதற்காரணமாய்நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃ தேனையிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயையாகி— அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும்,—மாயையி னவ்வியத் தம்வந்திடும் - அவ் வசுத்தமாயையினது தூலப்ரிணமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றுங் கூறப்படும். அம்முன்றனுள்,—விந்துத்தன்பால் - சுத்தமாயையி னின்றும்,—வைகரியாதிமுந்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும்.—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகமாதி முந்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி யராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவ மைந்து

ந்தோன்றுர்.—மூலம்—பிரகிருதிமாயையின்றும்,—முக்குணமா
தி முத்திதும்—சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத்
தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவ யிருபத்துநாலுந் தோன்று
ம், இங்ஙனம் சடரூபமான விந்து மோகினி மான்மூன்றுத் த
த்தங் காரிபங்களை,—சிவனவன் தன் சந்நிதிதன்னினின்றே—
சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும்—தோற்
துவிக்கு மென்பதாம்.

இதஞனே முதற்சாரண மூன்றாமாறும்,அவை தத்தங்கா
ரிபங்களைத் தோற்றுவிக்குமாமும், அதுமுத லவனையின்று ய
மைபாதவாறும் தொகுத்துக்கூடப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொகுத்துப் போந்தவற்றுள் வைகரி
யென்னும் வாக்கின திலக்கணஞ் சங்
காரக் கிரமத்தாலுணர்த்துகிறார்.

வைகரி செவியிற் கேட்பதா யத்தவசனமாடி,மே
ய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம், பொய்
யற வடைவுடைத்தாய்ப் புந்திகா ரணமதாடி, யையபி
ல் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம்.(உ0)

(இ.ஸ்.) வைசரி வைகரிபென்னும் வாக்குச் செவிக்குக் கே
செவியிற் ட்கப்படுவதாகி
கேட்பதா

ய்

அத்த வசன அத்தந்த வத்தங்களைப் பொருந்திய சத்
மாகி திசொரூபமாய்

மெய்தரு மு மெய்தரும் உதான வாயுவைச் சார்ந்து
தானவாயு மேவி பல்லு மிதழு நாவு மூக்கு மண்ணமுமாகிய
ட விளந்தவன் முயற்சியும், தானத்தினையும் பொருந்தி;
னம் ஐப்பத்தோ ரக்கரமாம்.

பொய்யற வ விபரிதமற அகாரமுதலிய வொழுங்கிற்
டை வுடைத்தா றுலவெழுத் தெட்டுவர்க்கத்தைப் பொருந்
ய் திநிற்பதாய்,

புந்தி காரண யாவனொருவனொன்றை யறியுமிடத் திவ
மதாகி னுடையவறியே துணைக்காரணமாக வுள்ள
தாய்,

ஐயமில் பிரா சந்தேகமறப் பிராணவாயு மூலாதாரத்
ணவாயு வடைந் தினின்று பிரமரந்திரமளவாக முட்டிநின்
தெழுந் தடைவு று காரிப்பபடுத்தி வருகிறதே யிதுக்கு மு
டைத்தாம். தைமையாம். எ-று.

உதானவாயு - எழுவாய், அடைவுடைத்தாம் - பயனிலை.
வைகரிசெவியிற் கேட்பதாம் என்ற விருத்தமுத லெட்டு
க்கும் இரத்தினத் திரமென்னும் பிரகரணமே பிரமாண மெ
னவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தூலாருந்ததி டிபாயேன வைகரி முதலானவாக்குக
ணன்கிளையுந் தரிசுப்பிக்கின்றது

† நிபாயமாக.

(வைகரி...வுடைத்தாம்)-வைகரிவாக்கானது பிறர்செவிக்
குக் கேட்பதுமாய்த் தேகத்தி லுதானவாயுவுடனேகூடித் தூ
லாகூர வ்யாத்தியாய்ப் புத்தியினால் வர்ணனுசந்தான ரூப

மாக நிச்சந்தேகமாகப் பிராணவாயுவுடனே கூடி யர்த்தத்திற்
கு வாசகமுமாய் வசனிக்கிறவனுக் குபகாரத்தைப்பண்ணுவது
மாயிருக்கும். எ - று.

தடிக்கூடப் பள்ளிக்கு — வெவ்வேர் ஸ்ரோத்ர வி
ஷயா ஸ்ரோத்ரவணம்புரிந்து ஹா | ஸ்ரோத்ரவிஷய
தெ வாயுப் பூயொகூடாபகாரிணீ || ஸ்ரோத்ர
வணம்புரிந்து ஸ்ரோத்ரவணம்புரிந்து வாயுவிகேதி.

— ௦ —

ஞானப்பிரகாசஞான வருமானு.

— ௦ —

சங்காரகிரமத்தில் வாக்குகளில் வைகரிவாக்கின திலக்க
ண முணர்த்துகின்றார்.

வைகரி செவியிற் கேட்பதாய் - வைகரிவாக்குக் கேட்பவ
ன் செவியிற் கேட்பதாய், — அர்த்தவசனமாகி - கேட்பவனது
நாதத்தினைந்து முறைமையின் மத்திமையாக்கி, — அவனுக்கு
ப் பின்பொருளைப் போதிப்பதால், முன் சொல்பவனது கிரியா
சத்தி பொருந்திய வகங்காரப் பிரயத்திநப் பிரேரிதமாய், — மெ
ய்தரும் - உண்மைகொடுக்கும், — உதானவாயு. — மேவிட - பொ
ருந்தி, இச்சாசத்தி பொருந்திய மனச்சங்கற்பத்தால், — விளைந்
தவண்ணம் - பைசந்தியிற் பரிணமித்த வக்கரங்கள், — புந்தி கா
ரணமதாகி - ஞானசத்தி பொருந்திய புத்திபோதங் காரணமா
க. — பொய்யற வடைவுடைத்தாய் - விபரீதமற் றொழுங்குபெ
ற்று மத்திமையாய், — ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெழுந்த
டைவுடைத்தாய் - பிராணசம்சய காரக விரேசகமற்ற பிராண
வாயுவைப் பொருந்திப் புறம்பே புறப்பட்டு வைகரியாயுற்பவி
த்த முறைமையிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிய வைகரிபாதி நான்கனுள், வைகரிபாவது தன் செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்தபொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்; அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சங்கற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றா னுந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய வக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிரானனென்னுங் காற்றா னுந்தப்பட்டு டெழுந்து புறத்தேய டைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத் தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிடவினைந்தவன்னம் என்றது அனுவாதம்.

வினைதல் உருவெவையுந் தெரிதல்.

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிரானவாயு, மனத்தின்ருழிற்பாடாகிய ஐய மின்றாகற் கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிரான வாயுவென ஏதுப் பெயர்கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலேகூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புத்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறற்குரிய சங்கற்பவுணர்வினமேற் றுயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சுத்த மாயாகாரியங் காரியப்படுகிற முறைமை மே லரு ளிச் செங்குரார்.

வைகரி செவியிற்கேட்பதாய் - வைகரிவரக்கானது இவனுடைய சோத்திரத்துக்கு விஷயமாய், - அத்தவசனமாகி - அத்தங்களை பொருந்தின சத்தமுமாய், - மெய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் - தேகத்திலே யுண்டாய்நிற்கிற வுதானவாயுப் பொருந்த வுண்டானவாக்காம், - பொய்பறவடை வுடைத்தாம் - சத்தியமாக வடைவே வொழுங்குபட வுடையதாய், - புத்திகாரணமதாகி - இவனுடைய வறிவைக் காரணமாக வுடையதாய், - ஐயமில் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம் - சந்தேகமற்ற பிராணவாயுவுடனே கூடிவருகிறதே இதுக்கு முறைமையாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வைகரிவாக்கானது உதானவாயுக் கூடின பிராணவாயு தன்னோடு கூடிவந்த வசனம் சூக்கும முதலாயுள்ள வாக்குகளைச் செவியின் பகுதியினே கேட்க, நினைந்தபொருளை யறிவியா நிற்குமென்ன முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிய வைகரிபாதி நான்கனுள், - வைகரி - வைகரியாவது, - செவியிற்கேட்பதாய் - தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்கும் கேட்கப்பட்டு, - அத்தவசனமாகி - நினைந்தபொருளைச் சொல்லும்சொல்லாய், - புத்திகாரணமதாகி - அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குந் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற் கேதுவாதலும், - மெய்தரும் - உடம்பின் கண்ணிக்குந், - உதானவாயுமேவிட - உதானனென்னுங்காற்றா லுந்தப்பட்டு, - விளைந்தவன்னம் - மத்திமைதானத்துச் சூச்சுமருபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய வகரங்கள், - ஐயமில்பிராணவாயு - மனத்தின் ரொழிற்பாடாகி

ய வையமின்றாகற் கேதுவா யகங்காரத்தைச் செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங்காற்றால்,— அடைந்தெழுந்து - உந்தப்பட்டெழுந்து,—பொய்யற வடைவுடைத்தாம் - விபாகமறப் புறத்தே யடைதலுடைத்தாதலுமாகிய விரண்டும்,—அடைவுடைத்தாம்—இலக்கணமாக வுடைத்தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் முறையானே மத்திமையென்னும்
வாக்கின திலக்கண முணர்த்துகிறார்.

உள்ளுணர் வோசையாகிச் செவியினி லுறுத
ல்செய்யா, தொள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யு
டையதன்யித், தெள்ளிய வக்கரங்கள் சிந்திடுஞ் செய
லதின்றி, மெள்ளவே பெழுவதாகு மத்திமை வேற
தாயே. (உக)

(இ-ள்) உஞ்ஞ மத்திமையென்னும் வாக்கு வைகரிக்குக்
ணர் வோ காரணமா யிதற்கு வேறுமா யிவனுடைய
சையாகிச் கண்டத்தின்கண்ணின் றறிவா யுள்ளேயோ
செவியினி லுறு ர்தொனியுமாய்ச் சோத்திரத்துக்கு விடய
தல்செய்யாது மாகாமற் சவிகற்ப சொருபமாய்ப் புத்தியி
ன்க ணெழுத்துக்களை யொழுங்குபட நிறு
வி

ஒள்ளிய பிரா னல்ல பிராணவாயுவைச் சார்ந்த புறம்
ணவாயு விருத்தி பே பேசுவிச்சுந் தன்மையினைப் பொருந்தா
யை யுடையதன் மல்,
தி

தெள்ளிய வக் பைசந்தியினின்றும் விளங்கப்படாத
 கரங்கள் சிந்திடு வக்கரங்களை மிடறுமுதலிய தானங்களைப்
 ஞ் செயலதின்றி பொருந்தி நானாவிதமாகப் புறம்பே புறப்
 பட்டு ஜீவிக்குந் தொழில்களுமின்றி
 மெள்ளவே புத்தியு முபாதானமாய் மெத்தென்று
 யெழுவதாகு ம தோன்றுவதாய் தூலவொலிக்குக் காரண
 த்திமை வேறதா மாய் வேறுபட் டெழுந்திருப்ப தியாத அ
 யே. து மத்திமையாம். எ-து. (௨௧)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

(உள்ளுணர்...வேறதாயே) - மத்தியமைவாக்கான திவ்
 ளைகரிவாக்கிற்கன்னியமுமாய்ப் பிறர்செவிக்குக்கேட்கப்படாம
 லந் சர்க்கதமான சத்தத்தையுமுடைத்தாய் வர்ணனுசந்தானமு
 மின்றிப் பிராணவாயு விருத்தியுடன்கூடாததுமாய் மந்தசுவா
 சத்தையுடையதுமாயிருக்கும்.

தடி-தூ-ததெ-தவ - ப்ராணவயுத்தி உத்திகூரணா
 வா-மொஷ உஜ்ஜாஹயா | வண-ரூ-ருவாந-ஸ-யா
 ந-வி-ரஹா-ய-ஸ-உ-ஜ்ஜெ-வெ-தி .

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

மத்திமைவாக்கினது லக்ஷணங்கூறுகின்றார்.

உள்ளுணர்வோசைபாகி - சொல்பவன திருதயரதி கண்
 டாந்தத்துக்குள் அவனதறிவுக் கறியப்பட்டு, அவனாற் சொல்
 ப்படும் பொருளில் அவனறிவைவிளக்குத் தொனியாகி,—செவி

வினிலுறுதல் செய்யாது-கேட்பவன்செவிக் கேளுததாய் வைகரி யாய்த் திரிந்து மேலவனுக்குக் கேட்கப்படுவதாய்,—ஒள்ளிய பிரானவாயு விருத்தியை யுடைய தன்நி-உதானவாயு வியாபா ரமாத் திரமுடையதாய் பலமுடைய பிரானவாயு வியாபாரத் தினது விடுதலுடையதாய்,— தெள்ளியவக்கரங்கள் சித்திரிந் செயல்கின்றி - தெளிவாகிய வன்னங்கள் சிதறுதலின்றி யொ முங்குபெற்று,—மத்திமை,—வைகரிக்கும் பைசந்திக்கும்,வேற ய்,—மெள்ளவே யெழுவதாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

செவியிற் கேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண் டத்திலே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவான்ரன்னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்புக்கேதுவாய் உள்ளேயுணரப்படுமோ சையாதலும், பிரானவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதானவாயு வின் தொழிற்பாடுமாத் திரையே ஆண்டுண்மையிற் சூக்குமரு மாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும் பல்லிதழ்நாடண் ணங்களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதலின்னாயுடாகிய அவ்விரண்டி லக்கணத்தானு முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேற ய நியப்படுவது மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டுரமொழிசலான் உணரோசையென்னும் வினைத் தொகையின் ஓசையெனயது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொ ருட்பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விசுதி.

“உயிரிற் சேர்ந்துவருமவை மருவுமுரு வெலையுற் செரித் து-முத்தியிடுஞ் செவியுறு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கிவி

மெத்திமை" என்றார் புடைதூலாசிரியரும். ஸ்ரீயிரிற்சேர்ந்துவருமமை யென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வையகரியை.

§ சிவப்பிரகாசம்-௨௬-செ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மத்திமை காரியப்படுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

உள்ளுணர் வோசையாகி - இவனுக்குள்ளே யறிவுமாய் தொனியுமாய்,—செவியினி லுறுதல்செய்யாது - இவனுடைய சோத்திரத்துக்கும் விஷயமாகாமல்,—ஒள்ளிப் பிராணவாயு வ்ருத்தியை யுடையது - நன்றான பிராணவாயுவின் து தொழிலையு முடையதாய்,—அன்றித் தென்னிய வக்கரங்கள் சித்திக்கு செயலதின்றி - அதவுமன்றி ஆன்மாவுக்கு மயக்கமறத் தெளிந்தவக்கரங்களை சிதறும் லொழுங்குபடக் கூடிக் கொள்ளுகிற தொழிலையு முடைத்தாய்,—மெள்ளவேமெழுவதாகு மத்திமை வேறதாயே - வையகரிவாக்குக்கு வேறுபட்டு மெத்தனவே யெழுந்திருக்கிறது மத்திமையென்றது.

இகளுற் சொல்லியது பிராணவாயுவிலே கூடிவருகிற அக்கரங்களைப் பொருந்தத்தக்க ரூபங்க ளெல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபட நிறுத்திச் செவிக்குக் கேளாமல்இவனுக்குள்ளே யறிவாய்தொனியுமாய், நாவிலே பிறக்கு மத்திமையென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

செவியினி லுறுதல்செய்யாது - செவியிற்கேட்கப் படாதாயும்,—மெள்ளவேமெழுவது - மெல்லோசையாகக் கண்டத்

தில் விளங்குதலுண்மையால்,—உள்ளுணரோசையாகி-உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாதலும்,—ஒள்ளியபிராணவாயு விருத்தி யையுடையதன்றி - விளங்கியபிராணவாயுவின் ரொழிற்பாடின றி யுதானவாயுவின் ரொழிற் பாடுமாத்திரையே யாண்டுண்மை யின்,—தெள்ளியவக்கரங்கள் - சூக்குமரூபமாய் வடிவுவிளங்கிய வக்கரங்கள்,—சுந்திடுஞ்செயலதின்றி - பிரிந்துதோன்றினு ம்பல் விதம் நா வண்ணங்களிற்பட்டுச் சிதறிப்போத லின்றையு மாகிய விவ்வி ரண்டுஇலக்கணத்தானும்,—வேறதாய் - முறையே பைசந்திச்சூம்வைகரிக்கும் வேறு யறியப்படுவது,—மத்தி மையாகும் - மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் முறையானே பைசந்திவாக்கி

னிலக்கண முணர்த்துகுறார்.

வேற்றுமைப் பட்டவன்மை வெவ்வேறு விபா கமாகித், தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் சொயம்பிர கா சமாகிச், சாற்றிடு மடிவினண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங், காற்றவே யுடையதாகிப் பைசந்தி யமர்ந் துநிற்கும். (உஉ.)

(இ-ள்.) வேற்றுமைப் பட்டவன்மை வாக்கு மத்திமையை
மையப் பட்டவன்மை
வெவ்வேறு விபாகமாகி
பைசந்தியென்னும் வாக்கு மத்திமையை
ப்பற்றி விளங்காதிருக்கிற வந்தருபமாகித்
தன்னிடத்துக் காரியங்களெல்லாம் விளங்
காத புத்திபாற் சுட்டி யீடுதென்றறிப்பப்டா
த வக்கரங்களை பொன்றென் ரெவ்வாத
வடிவாக வுடையதாய்,

தோற்றுத லடைவொடுக்கிச்
சூக்குமையாகிய வாக்கே தனக்குக் கார
ணமாய்த் தன்னிடத்திற் ருேற்றப்பட்டவ

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பைசந்திவாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களை யுஞ் சூக்குமருமாய் அடைவுபடவொடுக்கி நிற்கும் மயில்முட்டையிநீர்போலப் பலவகைப்பட்ட வெழுத்துக்கண் மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி, மீதுவஞ் சூக்குமருமாய்க் கொண்டு சித்தையின்க ணிற்றலும், நீருவிகற்பவுணர்விற்கு ஏதுவாததுமாகிய இரண்டிலிலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

விபாகம் - பிரிவு.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

பைசந்தி காரியப்படு முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

வேற்றுமைப்பட்டவன்னம் வெவ்வேறுவிபாகமாகி - ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுக்கிற சுபாவத்தை யுடைத்தாகிய அக்கரங்களை வேறுவேறான ரூபங்களை யுடைத்தாய், —தோற்றுதலடைவொடுக்கி - தோன்றுகிற முறைமைகளை அடைவிலே கூட்டி, —சொயம்பிரகாசமாகி-அந்த வக்கரங்களுக்குள்ள பிரகாசமேயாய், —சார்ந்திடு மயிலினன்னடத் தரித்திடுஞ் சலமேபோன்று-சொல்லப்பட்ட மயிலின் முட்டைக்குட் ஜலத்திலே பஞ்சவன்னங்களுந்தோன்றி உருத்தெரிபாது நின்று உடைத்தால் ஜலமான தன்மைபோல, —ஆற்றவே யுடைத்தாகி-அக்கரங்களைத் தோன்றா திருக்கச்செய்தே உள்ளே சிக்கினவே உடைத்தாய், —பைசந்தி பமர்ந்து நிற்கும் - பைசந்தி வாக்கானது ஆண்மாவாகி கதிவாய் இப்படியே பொருந்திநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது மயிலின் முட்டைக்குட் ஜலத்திலே மயி லுருகிநித்துத் தோன்றி உடைத்தால் ஜலமான தன்மைபோல, சித்தத்திலே யோ ருணர்வுமாத் திரமாய் நிற்கும் பைசந்தி வாக்கானதென்ற முறமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பைசந்தி-பைசந்திவாக்காவது,—வேற்றுமைப்பட்டவன் னம் - மேல்விளங்கித்தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களை யும்,—அங்காற்றவேயுடையதாக - சூக்குமரூபமா யடைவுபட வொடுக்கநிற்கும்,—சாற்றிடுமயிலி னண்ணடந்தரித்திடுஞ் சல மேபோன்று-ஈறுகின்றமயிலின் முட்டையிற்றரித்திடு நீர்போ ல,—வெவ்வேறு விபாகமாக்கி - பலவகைப்பட்ட வெழுத்துக் கண் மத்திமைத்கானத்துப் பிரிவுபட,—தோற்றுதலடைவொ டிக்கி - விளங்கித்தோன்று முறைமையினையடக்கி,—சொயம்பி ரகாசமாக - மிகவுஞ்சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு,—அமர்ந் துநி ற்கும் - சிந்தையி ன்க ணிற்றலு நிருவிகற்பவுணர்வுக் கேது வாகலு ராகிய விராண்டு மிலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ஊ—

மேன் முறையானே சூக்குமவாக்கின்முறைமையுணர்த்துகருர்.

சூக்கும வாக்கதுள்ளோர் சோதியா யழிவதன் றி, யாக்கிடு மதிகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக்கண்டா, னீக்கம் லறிவானந்த முதன்மைநித் தியமுடைத்தா ய்ப், போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் புருடனின் றும்.

(உக)

(இ-ள்.) சூக்கும சூக்குமையென்னும் வாக்கான தள்ளே
வாக்கதுள் யத்தமாத் திரத்தை விளக்குகிறதாய்
ளோர் சோ
தியாய்

அழிவதன்றி மற்ற வாக்குகளிப்போலத் தோன்றுவ
து மொடுங்குவதுமின்றித் தானிலைபெற்றிய
ல்பாயிருக்கும்

சூக்கடு மதிகா அதிகாரத்தை யுண்டாக்கி யத்தை யழிக்
கிற விந்தச் சூக்குமவாக்கினுடைய வுண்மை
யா தொருபுருடன் விவேகஞானத்தினாலே
யிது பரமமான பந்தமென்று விசாரத் தி
தற்கு மேலான விந்துவையுங் கடந்திருக்கிற
தத்தப்புருடற்கு

நீக்கமி லறிவா நீங்காதபேரறிவும் பரமமான வானந்த
னந்த முதன்மை முஞ் சுதந்தரத்தையு நித்தியத்துவத்தையு
நித்திய முடைத் பெற்று ஜனனமரணங்களையும் விட்டு நீங்கி
தாய்ப் போக் யான்மவித்தா யிருப்பார்கள். எ-று.
கொடு வர விளை
ப்பு விகாரமும்
புருடனின்றும்

இதுமுதலிய பந்தம் நீங்கவே மோட்சமடைவெனப்பது
கருத்து. உ-ம். 'அநாதிமுத்த சின்மய ஸோக்கா ஞாதிமாசு,
மநாதிசுத்த மாயையி ஞன்மாக்கண் - மனாதிவினை, யாக்கப் பு
லிதமந்த நாதத்தாம் விந்துவினும், வாக்கொருநான் கென்றா
ர் மதித்து.' 'சூக்குமைநம் பைசந்தி மத்திமைசொல் வைகரி
பென், ருக்கு மிவற்றின்பே ரடைவறிக - சூக்குமைதான், பந்
தித்தான் மரவுணர்வைப் பைசந்தி மத்திமையா, மந்தத்திற்

நூல வெழுத்தாம்.' 'வாக்கி னுதித்துப் பொருளை மதிப்பிக்கை
க், காக்கும் பதத்தி னவயவமாய் - வாக்கியமாய்ப், பாவா யி
யலாகி நூலாய்ப் பரந்திலங்கு, மோவாதே மத்திமையி னுந்
று.' என விவைகளை யறிக. (உந)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சூக்குமவாக்கதுள்ளோர் சோதியாயழிவதின்றி - சூக்கு
மவாக்கான தந்தர்க்கதமாய் விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய்த் தன
னுடையகாரியவிருத்தியான பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னு
மூன்றுவாக்கு மொடுங்கிய காலத்துந் தானொடுங்குவதின்றி
நிற்கு மான்மஞானக்கிரியாப் பிரதிபந்தகமான வாணவமலகி
விர்த்தியுடனே நிவிர்த்தியாகையாற் றானே யான்மாசஞ்சுக்குப்
பரமானபந்தமூந் தன்னுடையநிவிர்த்தியே பரமானமோக்ஷமு
மாகப் பிரத்யான்ம நியதமாய்நிற்கும்,—

ததௌ - ஸஞ்ஜாவிஷேகஸாணா நிவ்யுதாஸெ
ஷவ்யுதிகா | சூலெயா நவஸுரொ ஸ்ய சூலெயா
ததௌ - நரவரா || தனிவ்யுதௌ விநா ஸஞ்ஜா
ததௌ - யாவாஸுகொ யதஹதி.

தன்னைக் கண்டா லதிகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும் புரு
டனின்றும் போக்கொடுவரவிளைப்பு விகாரமுமின்றும் நீக்க
மிலநிவாணந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாம். (எனமாறுக.)
இச்சூக்கும வாக்கிற் கன்னியமாக வான்மாக்க டங்களைக்
காண்ப தருமை. குருகடாஷத்தினுற் கலாசோதனை பண்ண
ப்பெற்ற வான்மா வானவன் சூக்கும வாக்கிற் கன்யமாகத்
தன்னைக் கண்டாற் போகாதி காரத்திற் கழிவினையுண்டாக்கு

மவ்விடத்துப் பும்ஸத்வமல நிவிர்த்தி யாகையா லான்மாவு
க்குப் புருட னென்னும் பெயரில்லையாம். ஆன்மாவைக் கஞ்சு
கம்போல வாவரித் தேகதேச விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு திரி
யும் பும்ஸத்வமலம் போகையால் ஜநந மரணமு மதனாலுன்
டான ப்ராந்தியும் விகாரமு மில்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவி
ர்த்தி. நையாயிகரைப்போ லாத்தியந்திக துக்க சம்சேதமே
மோக்ஷ மென்ப தன்றி சைவ சித்தாந்தத்திற்கு ஸ்வதந்தி
ரத்தையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்டவ்யாப்தியு முன்
டென்பதனா னிரபேக்ஷ சர்வஞ்ஞதையும் பரமானந்தஸ்வாநுப
வமுஞ் ஸ்வாதந்திரியமு நித்தியதையமுண்டாமென் றிதன்
பொருள்.

தஜ-கூந்ததெ-வ-விவீகாசுநதெதெஹுஃ ஸ-
வாஸாஸக-சுவிசு | ஸா-ருவஜெ-பாகி ரெவான
ஸ-ருக்ஷ-வாஹநவாயிநி | யஸ்யா-ஃ ஃ ஸா-ரு
வாயா லிகாரொநிவத-தெ || சுந-சு-ராவி - வி
சுபாய-வொயவஜெந நிம-ஃ த-விஸ-கித- | கெ
வ-வா-ந-நொ-ய-ரொ-நி-த-ஜி-த-பு-ஃ ||
நா-ஸ-ரெ-தி-ந-வொ-ஃ-தி-ந-ஸு-ர-னொ-ந-வி-கா-ஸ-வா-
நி-தி ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சூக்குமைவாக்கின திலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமைவாக்கது உள்ளோர் சோதியாய் - தூலசரீரத்தி
ன் இருதயாதாரத் திருக்கும் பார்த்திவபங்கசப்பொகுட்டினது

குழிப்பற்றி, அதனது அழிவில் வேறொன்றுபற்றி, பிரளய பரியந்தம் மிருக்கு முன்சொன்ன பரசரீர விந்துசத்திசதுஷ்டய பங்கசத்திலிருக்கும் பிரதான நாத கர்பத்திருக்கும் பிரணவ கலாநாத சத்தியைப் பற்றி யிருத்தலா லொப்பற்ற அந்தரங்க பிரகாசமாய்,—

அழிவதின்றி - பிரளயபரியந்த மீறின்றி இருக்கும்.—

(அது) தன்னைக்கண்டால்,—

முறைமையிற் பிரகிருதிபுருட விவேகஞானத்தாற் சாங்கியன் பாதஞ்சலன் வேதாந்தி இவர் முதலோர்க்குப் புருடதத்துவப் பிராப்தி.

மலபரி பக்ருவமின்றிக் கேவலங் கலாதத்வாந்த தீக்ஷாசுத்தி மாயாபுருஷ விவேக ஞானத்தாற் சைவைகதேசிகட்கு விஞ்ஞானாகலப் பிராப்தி.

மலாந்த தீக்ஷாசுத்தி மலபுருஷ விவேகஞானத்தால் மந்ததராதி தீவிராந்த மலபரிபாகமுடைய மகாவிரதர் முதலோர் சாமானியசைவர், சைவசித்தாந்திகளிற் சிலர்க்குஞ் சுத்ததத்துவப் பிராப்தி.

மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்தி மகாமாயா புருஷவிவேக ஞானத்தாற் நீவிரதர மலபரிபாக முடைய சைவ சித்தாந்திகட்குப் பரமோக்ஷப் பிராப்தி.

நாதபுருடவிவேகஞானமே மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலா லந்த நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் சூக்குமை வாக்கை நான்வே நிது வேறென்று விவேகித்துத் தரிசித்தால்,—

அதிகாரத்துக் கழிவினையாக்கும்—மோக்ஷாதிகாரங் கொடுத்துப் போகாதிகாரத்துக்கு நாசத்தைப் பண்ணும்தான்

ங்குவதே கொடுப்பதும். அப்போது புருஷன் சர்வபாச முத்
தனாய் சின்மாத்ரனாய்.—

நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய்-சங்
காரத்திற் பசுத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே போகாநந்த
ம் முத்தியிற் சிவனுக்குப் போல, சிவத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி
விளக்கமே மோக்ஷானந்த மாதலால் நீக்கமிலென்றது; மலம
றைப்பிலும் ஸ்வமிட்ட மாய்ப் புருடனோடு சமவாயசம்பந்த
மாயிருத்த லொன்றாதலால்,—

[நீக்கமிலறிவானந்தம் - சர்வஞ்ஞத்துவ சிவத்ரூப சர்வஞ்
ஞதை நிருத்தி, அநாதிபோதம் முக்குண வடிவாகிய ஞானசத்
திப்பிவியத்தி,

நீக்கமின் முதன்மை - சர்வ கர்த்திருத்துவ சிவத்
ரூப ஸ்வதந்திரதை யலுத்தசத்தி யனந்தசத்தி முக்குண
வடிவமாகிய கரிபாசத்தி யபிவியத்தி இப்படி யறுவிதமாய்.
இருவிதமாய் ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவத்துவரூப சிற்சத்தி யபி
வியத்தி யென்கின்ற சிவத்துவ விளக்கமாகிய சிவானந்தத் தொ
த்த தனது சிவானந்தத்தை.

நித்தியமுடைத்தாய் - சிவசத்தி விளக்கஞற் நிரூபச்சிவ
சத்திவிளக்கு விருப்பிற்றிச் சர்வப்பிரகாரமாய் மலமறை
ப்புநீங்கி விளங்குதலாற் கெடாதிடைவிடாது அநுபவிப்பா
னாகி,]—

போக்கொடுவரவினெப்பு விகாரமுமின்றும் - இறப்புப் பிற
ப்பில்வருந் தொய்வின்றோன்றும் வேற்றுமையு மில்லாதவ
னாம்.

போக்கொடு வரவினெப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்
ருமென்றும் எழுவாய் பயனிலை யிசைத்துப் பொருளுரைக்கலு
மாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவகுண விளக்கமே சிவானந்தமென்று சித்தாந்தஞ் சித்தித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவானந்தமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அதுமாறுபடு மென்பது பிரமாணதீபிகை சித்தாந்தசிகாமணி சிவஞானபோத வியாக்கியான மிவைகளிலே காண்பித்துக் கண்டித்தனம், இது சொல்லிப்பதேது? சிவத்வசின்ன குணவிளக்கமுங் குணமாகாதோ! குணமாகாமே! உள்ளது. குணமானாலுங் குணியிலிருப்பதன்று கந்தாதிகளிடத்துத் தீவிராதி தன்மம்போல சிவத்வ லக்ஷணங் குணத்திலிருக்கு மதனான் மாறுபாட்டில்லை.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூக்குமவாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கேடழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாருபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப்பெரும்போக முண்டாமென்பதாம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய்இன்றாமெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது “கால முலகம்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தினியல் பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்க

மில்லிவானந்த முதன்மை நித்திபமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு
வரவினைப்பும் விசாரமும் புருடனின்றும் என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்நிரைக்கு அழிவினைச்
செய்யுமெனவே, அதுசிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின்
வேறன்மை பெற்றும்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது அதிசூக்குமவாக்கினை
வியஞ்சுகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போ
லன்றி, நம்மனோர்ச்சூக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனா
மாறுபோலத் தன்னியல்பா வினிது விளங்கக் காண்டல். சுண்
டாலெனவெ அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும். இ
வ்வாறன்றி, 'ஒவிடவிந்துஞான முதிப்பதோர்ஞானமுண்டேற்
சேஷயர் கொடியினுன்றன்சேவடிசேரலாம்,என்பதே ஈண்டை
க்கும் பொருளாகக்கொண்டு, 'கண்டாலாக்கிடும்' எனக்கூட்டி
த் தமக்குவேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், 'அழிவதி
ன்றி யழிவினையாக்கிடும்' என்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்
படுத்தற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகார
த்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியில்லக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக்கூறுத
ற் கோரியையின்மையும் நோக்கிலர்.

நிரம்பவழுகியருளை வருமாறு.

—0—

மேல் சூக்குமை வாக்குக் காரியப்படுகிற முறைமை யரு
ளிச் செய்கிறார்.

சூக்குமவாகத்துள்ளோர் சோதியாய் - சூக்குமைவாக்கெ
ன்று சொல்லப்பட்டதுதான் ஆன்மாவுக்குள்ளே அவரவ ரறி
வுக்குத்தக்க பிரகாசத்தினை யுடைத்தாய்,—அழிவதின்றியாக்கி

மும்-கேடின்றியே மேலுண்டான மூன்று வாக்குகளையும் அந்த வாக்குகளுக்குண்டான காரியங்களையு முண்டாக்காநிற்கும்,— அதிகாரத்திற் கழிவினை - இப்படித்தான் கொடுக்கத்தக்க யி ன்த அதிகாரங்களுக்கு அழிவுண்டாங் காலத்து அடையிற் றை ஒடுக்கிக் கொள்ளுவதுமாய்,—தன்னைக் கண்டால் நீக்கமி லறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவினைப்பு விகாரமும் புருடனின்றும் - தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்தால் ஒருகாலத்திலும் பிரியாத வறிவினையுற்ற சொருபத் தையும் பிரபஞ்சத்துக் கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற முதன்மை யும் அழியாத முறைமையை யு முடைத்தாய், இப்படிக் கொத்தி ருக்கிற தன்னுண்மைபைத் தரிசித்த பக்குவான்மாக்களுக்குச் ச கதுக்கங்களுக் கீடாகச் சொர்க்க நரகங்களிற் போகையும், அது தொலைந்தவாறே பூலோகத்திலே வருகையுமாய் ; கொள்ளிவ ட்டம்போலவும் கரங்குபோலவும் வட்டஞ்சுத்தித் திரிகிற இந்த விகாரங்களும் இளைப்புகளு மெத்தன வில்லையாய் விடும்.

இதனாற் சொல்லியது சூக்கும வாக்கானது ஆன்மாவுக் குள்ளே யிருப்பதொரு பிரகாசமுமாய் அறிவுமாய் மற்றுள்ள வாக்குகளுக்கெல்லா முதன்மையுமாய்த் தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்த பெரியோர்களுக்கு நிர்விகாரத்தையு முண்டாக்கி அவ ர்களுக்கு ஜநந மரண துக்கமென்கிற இளைப்பும் இல்லையாக் கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சூக்குமவாக்கது - சூக்குமவாக்கானது,—உள்ளோர்சோ தியாய் - பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குத

ஹம் ஞானமாத்திராக் கேதுவாதஹமாக்ய விலக்கணத்தையு
டையதாய், — அழிவதின்றி - தான்சுத்தமாயாநுபமாய்க் கேடி
ன்றிலைபெற்று, — அதிகாரந்திற் கழிவினையாக்கிடும் - அதுதான்
பைசந்தி மத்திமைவைகரிபாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதி
காரமாத்திரைக்கே யழிவுண்டாக்கும், — தன்னைக்கண்டால் - த
வவிசேடத்தா லதனையுள்ளபடி காணப்பெற்றால், — புருடன் -
அப்புருடனுக்கு, — நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமு
டைத்தாய் - நீங்காதபேரழிவு மானந்தமுந் சுதந்தரமு நித்
தியத்தவமுமுடையதாய், — போக்கொடுவரவினைப்பும் விகா
ரமுமின்றி - நாசோற்பத்தியான்வரு மினைப்பும் விகாரமுமுறுத
லுமில்லைபாய், — ஆம் - சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய
பரமுத்திப்பெரும்போகமு முண்டாமென்பதாம்,

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாக்கு நான்கும், நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சக
லைகளி லிருப்பார்க்குக் காரியத்துவாரத்தா
ல் சீவிக்கு முறைமை யுணர்த்துகொர்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையை
ப்பற்றித், திகழ்ந்திடு மஞ்சதாகச் செயல்பரி னாமமன்
று, புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங்குடி லானாற்
போல, மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயை யென்பர்
நல்லோர். (உச)

(இ-ள்.) நிகழ்ந் விளங்காநின்ற வாக்கு நான்கும் நிவிர்
திடும் வாக் த்திமுதலிய கலைகளி லிருப்பார்ச் கஞ்சுவி
கு நான்கு தமாய் சீவியாநிற்கும். அஃதெங்ஙனமென

நீ வி ர்த்தாதி க ல்? நிவிர்த்திமுதலான புவனவாசிகளுக்கு
 லையைப் பற்றித் திகவுந் தூலமாயும், ப்ரதிட்டாகல புவனவா
 சிகழ்ந்திடு மஞ் சிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்தியாகலா புவ
 சதாக னவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திகலா
 புவனவாசிகளுக் கதிசூக்குமமாயும், சாந்தி
 யாதீதகலா புவனவாசிகளுக்கு அதிசூக்கு
 மதரமாயும் சீவியாநிற்கும்.

இங்ஙன மூவகை யான்மாக்களுக்கும் சீவிக்குமுறைமை
 யறிக.

செயல்பரி ணை அவை காரியமாகிறபோது பரிணாமவாத்
 மமன்று மன்று

அஃதாவது, பா நயிராயும், தயிர் மோராயும்; இப்படி யொ
 ருபொருடான் முன்பிருந்தவடிவைப் பேதித்து மற்றொரு வடி
 வாகை. உ-ம். 'வாளாகை தாளாகை பரிணாம மண்ணிற்-பிளை மூ
 னையாதி பெறும்'. எனவறிக.

புகழ்ந்திடும் வி மடிப்புடைவையைத்தானே விரித்துக் கூ
 ருத்தியாகும் ப டாரமாய்க் காரியப்படுமென்று சொல்லும்
 டங்குடி லானுந் விருத்திகாரியமுமன்று,
 போல

மகிழ்ந்திடும் மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திப் பிரமந்தானே
 பிரமமன்று விவர்த்தமாகுமென்னும் விவர்த்தவாதமும
 ன்று, பரிணாமமாயிற் பாலுக்கு நாசம் வரு
 மாறுபோல வுபாதானத்துக்கு நாசம் வரு
 மாதலா லதுகூடாது

விருத்திகாரியமென்னில்? படமாய்க் காரியப்படும்போது
 குடிலுக்குக் காரியமில்லாமற் போமாதலாற் கூடாது.

விவர்த்தவாதமென்னில் ?காரியத்துக் கசத்தாய் விடுமா
தலா விதுவுங் கூடாது.

மாமாயை பெ வாயு வடிக்கிறபோது சமுத்திர மெப்ப
ன்பர் நல்லோர் டி யொரு ப்ரதேசத்திலே விகாரப்படும்
அதுபோலச் சிவன்றனது பரிக்கிரகசத்தியா
யிருக்கிற குண்டலியி னேகதேசத்தைப் பரி
ணமிப்பித்துத் தத்துவ தாத்துவிதங்களைத்
தோற்றுவித்துக் காரியப் படுத்துவிப்பனெ
ன் றறிவா லுயர்ந்தோர் சொல்லுவர்கள்.
எ-று. (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நாலு நிவிர்தாதி கலையைப்பற்றித் திக
ழ்ந்திடு மைந்ததாக - முன்சொன்னவைகரிபாதி வாக்குநான்
கு நிவிர்த்தாதி கலைகளுடைய ஸ்வரூபமாகக்கொண் டைந்து
பேதமாய்த் தத்தத்கலாவாசிகளுக் கவ்வாறே தாரதம்யமாகச்
சுத்தார்த்தப் பிரகாசகமாயிருக்கும்,—

தடி-கூ பளஷரெ — லெஸஷா உத- வி-யா
வுதி நிவருத லாஜி கலாஸூயாக் | வனுயா லிஜிதெ
வருய ஹதி.

காலொத ரெவ - ஸாந்திவி-ஜி லாபு திஜாவநிவரு
தி லெஜி தாஃகலாஃ | வாகுகிர-வாஃ ப்ராண லுத
கூயாஸாஸு ஸாஸிதா ஹதி-

ஜெமெஜுவருத ள - லெஸஷா ஸஜாஜி கா ஸி

தடிவதுதிநிபுவதுதாதி கவாஸ்யாணாம் சூத்நாநா
தம் ஹாவெந பனுவஜா நொவ காரிகெதுஸ-
ஹதி.

செயல் பரிணாமமன்று புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங்
குடி லாஹற்போல - இவ்வாக்கானது விந்துவின் பரிணாமம்
ல. பரிணாமமாகிய ஃ கதீரந் ததியாய் ததி தக்ரமாஹற்போல
விந்துவுக்கு நித்தியதை யில்லாமற்போய்விடும். போகில், புநஸ்
ஸிருஷ்டி யுண்டாசாது. ஆகையாற் புடைவையே கூடாரமான
துபோல விந்த வாக்குகள் விந்துவிருத்திருபமே,—

ஃ பால் - தயிர் - மோர்.

தடி-தம் பளஷரெ — ஸவிகஹ் விஜாநாதி து
வவொயொ லியாநதஃ | வுதுநரெவஜதா ஸரிநொஃ
விபுஸெ வக-ஹதிதஹதி.

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயைபென்பர் நல்லோர் -
இவ்வாக்கு விந்துவிருத்தியென்று சொல்லவேண்டுமெனில், பர
மான்மாவே வாக்குருபமென்றும் வாக்கே பரமான்மாவென்
றுஞ் சுருதியர்த்தங்கள் கேட்கப்படுகையினுற் சத்தம் பிரமமே
மெனின்? பரமானந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச்
*சமவாயிகாரணமன்று. அஃதெவ்வாநெனின்? வாக்கானது வி
காரியாகையினாலும் ஜடமாகையினாலும் பிரதி புருட நியத
மாக வநேக மாகையினாலும், பிரமமும் விகாரியுட் ஜடமுமநேக
முமாய் விநிமாகையான் மஹாமாயையே வாக்குவிருத்திக்குச்
சமவாயி காரணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

தடி-தம் ததெதுவ - பரஜாதெவ வாஹாதாவா
மெவாதெ திஹ-ஹதிதஃ |

இது பூர்வடகம்.

மேல் சித்தாந்தம்.

நஹுக் காஸணகா ஸஹாஸஹவெய—ஃ கஹாஹந ||
தெஷாஃ யக் காஸணஃ விபுரா ஸஹித— ரிதி உபு
தாநிதி.

* முதற்காரணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பஞ்சகலைகளில் வாக்கிருக்கும் முறைமை வகுத் துணர்த்
துகின்றார்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித்
திகழ்ந்திடும் அஞ்சதாக - நிவிர்த்திகலா கர்ப்ப புவன வாசிக
ளுக்குத் தூலதரமாயும், பிரதிஷ்டாகலா கர்ப்ப புவன வாசிக
ளுக்குத் தூலமாயும், வித்யாகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச்
சூக்குமமாயும், சாந்திகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூக்
குமமாயும் சாந்தியதீதகலா கர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக்
கும தமமாயு மிருக்குமென் றிதன்பொருள்,—செயல் - காரிய
பட்டுதல்,—பரிணாமமன்று - மண்ணிலின் னுங் கடகலச முதலா
னவைபோல மகாமாயையிலே நின்றும் வாக்குற்பத்தி தூலபரி
ணதி ரூபமன்று,—படங்குடி லாஹற்போலப் புகழ்ந்திடும் விரு
த்தியாகும் - புடைவை கூடாரமாஹற்போல விருத்திரூபமா
ம்; விருத்திக்கும் பரிணாமத்துக்கும் அத்தியந்தம் பேதமில்லா
மையால் முற்றுவமையன்று, சூக்கும பரிணாமமாகுமென் றிதன்
பொருள். அந்தவாக்கு விருத்திக்குக் காரணம்,—மகிழ்ந்திடும்
பிரமமன்று—சத்தப் பிரமவாதி சொல்லு மான்மாவன்று,—நல்
லோர் மாமாயை யென்பர்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்குவாக்கு
களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சா
ர்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்க
ளி னிருக்கும். இவைசுத்தமாயினின்றும் விருத்தியாய்க்
காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயா காரியம்போலப் பரிணாம
மாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குகளைச் சத்தப்பிரம
வாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதவின்
நிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமா
யாருபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாளுப குப்பைப்போலப் புத்தர்
சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாளுகிய வாடைபோ
லத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராளுப
நீர்த்தோற்றம் போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தவாத
மும், சித்தாந்தத்திற்கேலாமைவின்? அவற்றையொழித்து, சித்
தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்
டினுள் இச்செயலியாதோவென்னின்? ஐபநீக்குதற்பொருட்டுப்
பரிணாமமன்று விருத்திபாகுமென்றும், அந்நேற் பிரமம்போ
லுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று, மாமாயையா
மென்றுங் கூறினார்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத் திகரம் உகாரமாய்த் தி
ரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ்சென்றியையும்.

பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்க
ளோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடி லானு

ற்போல; விருத்தியெனவே ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பது உம் பெரப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிற்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற்பரிணமித்தலுமென்ப பரிணாமிருவகைப்படும். அவற்றுள் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவது உமென்க.

விருத்தியென்பது சூக்குமபரிணாமமென்ப.

நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும்ஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிஷ்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தி யதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால்வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென்றுரைத்தலு மொன்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வாக்குகள் நாலும் கலைகளைந்தாலும் காரியப்படுகிற முறைமை அருளிச்செய்குரர்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும்ஞ்சதாக-இந்தக் கலைகளைந்தாலும் ஆனமாவாக்குள்ள வறிவு விளங்காநிற்கும்,—செயல் பரிணாமமன்று புதழ்ந்திடும்விருத்தியாகும் படங்குடிலானுற்போல-சுத்தமாயாகாரியம் அசுத்தமாயாகாரிய மப்பரிணாமமிராது, சொல்லப்பட்ட விர்த்திதானே காரியமாயிருக்கும். அகென்போலவென்னில்? புடவைதான் குடிலானுற்போல. இப்படியே யிருந்ததாமாயினும்,—மகி

ழந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையென்பர் நல்லோர் - சர்வான்
மாக்களிடத்திலும் அதுக்கிரக மூர்த்தமாயிருக்கிற கத்தாவல்ல,
மகத்தான சுத்தமாயென்று சொல்லுவார்கள் ஓதியுணர்ந்த
பெரிபோர்கள்.

வாக்கு நாலு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும்
பஞ்சதாகளன்றது நிவிர்த்தி வைகரியைக் காரியப்படுத்தும், பி
ரதிட்டை மத்திமையைக் காரியப்படுத்தும், வித்தை பைசந்தி
பைக் காரியப்படுத்தும், சாந்தி சாந்தியாதீதை சூக்குமையைக்
காரியப்படுத்து மென்னு மது கண்டுகொள்க.

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையென்பர் நல்லோர்-க
ர்த்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனிபெல்லாஞ் சுத்தமாயையி
லே கொள்ளுகையினாலும், வேதாகமங்களிலே நின்று தோண்
றுகையினாலு மெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பஞ்சகலைகளினாலே நாலு வாக்கு
ங் காரியப்படுகிற முறைமையும், சுத்தமாயா காரணகாரியங்
கள் தன்னிற் பின்னமில்லையென்றும், இந்த மாயை கத்தாவா
காதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த
வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குகளும்,—நிவிர்த்தாதி கலையை
பற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளைப் பற்றுக் கோடா
கச் சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டிச் சிவ
தத்துவ முதலிப பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும்,— படங்
கு லானாற்போல - படமே குடி லானாற்போல,—புகழ்ந்தி

மும் விருத்தியாகும் - இவை சுத்த மாயையி னின்றும் புகழ் த்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப் படுவன வன்றி,— செயல் பரி ணாம மன்று - அசுத்த மாயா காரியம் போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல,— மகிழ்ந்திடும் பிரமமென்பர் - இவ்வா க்குக்களைச் சத்தபிரமவாதிகள் மகிழ்ந்திடும் பிரமமென்பர்.— கல்லோர் - சைவசித்தாந்திகள்,— அன்றுமாமாயையென்பர் - பிரமமாதவின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரேபரிக்கிரகசத்தியென்ன ப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமென்று கூறுவரென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் விந்து காரியமுணர்த்தி, மேல் விஞ்ஞான கலர்க்கு தனுவாதிவைந்தவமென் றுணர்த்துகிறார்.

வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவ ரொன்றிவர்க் கு,வைத்துறும் பதங்கள்வன்னம் புவனங்கண் மந்திரங் க,டத்துவஞ் சரீரம்போகங்கரணங்க டாமெலாமு,முய் த்திடும் வயிந்தவந்தா னுபாதான மாகிநின்றே. (உரு)

(இ-ள்.)வித்தைக சுத்தவித்தையிலிருக்குஞ் சுத்தகோடி ம ள் வித்தை ந்திர மூர்த்திகளுக்கும்,சுசுரதத்துவத்திலிரு யீசர் சசா க்கும் அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏக சிவர் நேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி சரீகண் டர் சிகண்டி என்னும் அட்டவித்தேசுர ரா கிய வெண்மர்க்கும், சதாசிவ தத்துவத்தி லிருக்கும் பிரணவர் சாதாக்கியர் தீத்தர் காரணர் சுசீவர் ஈசர் சூக்குமர் காலர் தேசேசர் அம்பு எனக் கூறிய வனுசதாசிவர் பதின்மர்க்கும்

என்றிவர்க்கு என்று சொல்லப்பட்ட விவர்களுக்குப் ப
வைத்துறும் பத தமுதலான தெல்லாம் பொருந்தும். அஃகி
ங்கள் வன்னம்பு யாதெனில்?

வனங்கண் மந்தி
ரங்க டத்துவஞ்
சரீரம் போகங் க
ரணங்க டாமெ
லாமும்

உய்த்திடும் சுத்தமாயை யுபாதானமாய்நின்று தரா
வயிந்தவந்தா னு தரபோகங்களை யுண்டாக்கி யவைகளைச் செ
பாதானமாக நி னுத்தாநிற்கும். எ-று.
ன்றே.

அட்டவித்யேசர் அணுசதாசிவரென்னுது வித்தையேசர்
சதாசிவரென்றது தலைக்குறைத்தல்.

தான் - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

சத்தருபத்துடனே மந்திரங்களைக் கூட்டிச் சொல்லாம
ற்பின்னர்க் கூறியதென்னெனில்? தலைதிமாரற்றமென்னுந்
தந்தர யுக்தியெனவறிக. (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமானு.

—0—

மேல் விந்து உபாதான காரணமாய்க் காரியப்பட்டுத் தத்
வ தாத்விகங்க ஞுண்டாவது இன்னான்கென் றுணர்த்துகிறார்.

வன்னம் பதங்கள் மந்திரங்கள் வித்தைகள் வித்தை
யேசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவஞ் சரீரங் கர
உக

ணம் புலனம் போகங்கடாமெலாமும் வயிந்தவந்தா னுபாதா
னமாகி நின்றேயுய்த்திமும். (எனமாறுக.) வர்ணங்களும் பதங்
களு மந்திரங்களு மந்திரேஸ்வரர் மந்திரமகேஸ்வர ரணுசுதா
சிவாதிகளுக் கதிட்டானமான தத்துவங்களுக்கு சரீரங்களுங்
கரணங்களும் புலனங்களும் போகவஸ்துக்களுக்கு சுத்தமாயை
யாகிற விந்துபாதானமாகின் றீஸ்வரசத்தி ப்ரேரகத்தினு
லுண்டாக்குவதாம்.

எல்லாமென்ற திராகாதி தத்துவமில்லாதபொழுது போ
கங் கூடாதாதையா லசுத்தாத்துவாவிலேபோல சுத்தாத்வா
விலும் காலம் நிபதி கலை வித்தை இராகம் புருடதத்வம்அந்தக்
கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் எல்லா
முண்டென்றது.

தடி-கூடபௌஷ்டொ — சுயாயொஹாமு உஜிஷ்டொ
ஹொமொராமாடிவிஷ்ணுதஃ || சுதஷ்டொஷா ஶொவெந
கூமொஹொமொஜெஹூரா | சுதூவி காவ உவ்யா நி
நுயொய்யொ || சிகூதாநுதூ ஸகாமி வெநந
வாநிதிஜாதாஹதி .

ஆனால் கலாதி சம்பந்த முண்டாகையினாலே இவர்களும்
சகலரே என்னில் ? விஞ்ஞான கலர்க்குக் கலாதிசம்பந்தமுண்
டாயிருந்துங் கலாதிபரதந்திர எல்லாதபடியா லகலரே.

தடி-கூட தடுதெதுவ - சுதாதி தகூஸம் யொயாசு
ஸகூகூ ஶெணாஸி தடு | தெஷாஜதூவிஸகூஹாவெ
ஸகூகூகூகூவி||தெஷாங்கூாதி யொமெவி யார

தந்த்ருக்ருதநதெஃ | விஜாநகெவவா ஸஸாஸு
ஸகவாஸகவாஸவீதி .

இவ்விடத்து போகமாவன? இரத்தினகசிதமான கிரகா
திகளுஞ் * ச்ருக்கு சந்தன வனிதாதிகளுஞ் சர்வமு மசத்தா
த்வாவிலேபால, சுத்தாத்வாவினுஞ் சுத்தமுமாய் திவ்வியமு
மாய் துக்கலேச வர்ஜிதமுமாய் தீக்ஷயினு விவன் யோசிக்
கப்பட்ட பேர்களுக்கு வித்யாதிதத்துவங்களில் ஞானக்கிரியா
சத்தி யபிவிர்த்தி தாரதம்மியதையாக வுண்டாம். * மாலை.

தடி—தூ ததெத்ருவ - ஸ—ஜாநெடு தாமித சுவாமி
ஸ—ஜாணநாநா ஐஹாதி நாடி | விவித்ருப—ஸ ஜாவா
ஹி வவிதாமி ஐஹாந்திவ || திவ ஐஹிஜஹாஸுரெஸு
ஹொமெஜ—ஐவவிவரிதெஃதந—ஹொமெஜ
பாநெஜ—ஐ வவிதாந—ஹ தாமிவ || ஹொமாயி கா
ஸயாஸுகிரவிவ ஐக ஹஜீக்ஷயா | யெஷாந்தெஷா
ஹ—ஹொமாய—ஐ ஸிவெந பரிகலீதவிதி .

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி மாமாயைவினின்று மசாதாரணசத்த சிருட்டிசொ
ஸ்விச் சாதாரண சத்தார்த்த சிருட்டிபைச் சாற்றுகின்றார்.

வித்தைகள் - சத்தகோடி மகாமந்திரர்கள்,—வித்தை
யீசர் - அனந்தாதி மந்திர மகேசுவரர்கள்,—சதாசிவர் - அனூச
தாசிவர்கள்,—என்றிவர்க்கு வைந்திடும்பதங்கள் - சாதாரண

ங்களா யிருக்கும் பதங்கள் எண்பத்தொன்று.—வன்னம் ஐம்பத் தொன்று,—புவனங்கள் இருதூற் றிருபத்துநான்கு,— மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு,—தத்துவம் அசாதாரணமா யிருக்கும் சுத்தகலாதி சுத்த பிருதிவியந்தம் முப்பத்தொன்று.—சரீரம் - சாதரண சாதரணமாயிருக்கும் தூலதேகம்,—போகம்—போக்கியப்பொருள்,—கரணம் - முன் சொன்ன தத்துவங்களில் விசேடமாகும் இந்திரிபங்கள்,—தாமெலாமும் - இவைகளெல்லாவற்றையும்,— வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயையி லுண்டாகிய சுத்தவித்தை ஈசரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னுஞ் சிவதத்துவமைந்துந்தானே தானேதங்கள் தங்களிடத் திருப்பவர்க்கு முறைமையில்,—உபதானமாகநின்றே உய்த்திடும்—சமவாயி காரணயாய்நின் னுண்டாக்கும்.

மாயையிற்பிரபஞ்ச மாயையிற்கோத்துண்டாவதுபோல, மாமாயையிற் கோத்துண்டாகவேண்டியதிஸ்ஸை. விஞ்ஞானகலருட் பரிபக்குவ மலர்களி லுதுக்கிரகப்பட்டு மலபாகமின்றிப் பதிபதார்த்துக்குட் பிரவேசித்துப் பதியாயிருக்கின்ற மந்திரர்கள் மந்திரமகேச்வரர்கள் அணுசதாசிவர்கள் என்னும் இவர்களை விஞ்ஞான கலர்களென்று சிலர் வியாக்கியானம் பண்ணினார்கள். அது முன்னின் மலையும். ஒருமலத்தார் விஞ்ஞானகலர் என்று சொல்லியிருக்க, மலம் நீங்கி அதிகாரமலமாத்திரர்களாய் அபரபதிகளாய்க்கடந்துபோனவர் எப்படி விஞ்ஞானகலராவார்கள், ஆகார்கள். அப்படியாகிற் சிலவிடத் தப்படிச் சொல்லி யிருப்பதேது?உள்ளது. பூர்வத்தி லிருப்பைநோக்கிப் புறப்பட்டவசனம். இப்போதிருப்பை நோக்கி பெழுந்த வசனமன்று. விஞ்ஞானகலர் மாயைக்குமேற் சுத்த வித்தைக்குக் கீழ் நடுத்தானத்திலே யெண்ணிறந்திருப்பார்கள் என்றழிக்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர் அணுசதாசிவர் முதலிய வபரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும் முதற்காரணமென்பதாம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விசுத்தி பெற்றது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலுஞ் சுத்தமாயையி லுண்டான தோற்ற மருளிச் செய்கிறார்.

(அந்வயம்.) மாமாயையானது தான் உபாதானமாகி நின்று நாதம் விந்து சாதாக்கியம் ஈசுரம் சுத்தவித்தைகளென்கிற சிவதத்துவங்க னேந்தும் பஞ்சகலைகளும் நாலுவாக்குகளும் ஐம்பத்தோ ரக்கரங்களும் வேதாகமங்களிலே சொல்லி யிருக்கிற பொருந்தப்பட்ட எண்பத்தொரு பதங்களும் சத்தகோடி மந்திரங்களு மந்திரர் அட்ட வித்தியேசுரர் அணுசதாசிவ ரிவர்களுக் குண்டாகிய தனுசுரண புவனபோகங்களும்; விஞ்ஞான கலர்க்குத் தனுசுரண புவன போகங்களுந் தோன்றுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது,— வித்தைகள்-ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்றி

மந்திரேசுரர்,—வித்தையேசர் - மந்திரமேச்சுரர்,—சதாசிவ
 ரென்றிவர்க்கு-அணுசகாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வை
 த்துறும்பதங்கள்-வேண்டப்படும் பதங்களுந்,—வன்னம்-அக்க
 ரங்களும்—புவனங்கள்-புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திர
 ங்களும்,—தத்துவம்-தத்துவங்களும்,—சரீரம்-சரீரங்களும்,—
 போகம்-போகங்களும்,—கரணங்கடாமெலாமும் - கரணங்க
 ளுமாகிய சுத்தாதத்துவர்க்க ளெவற்றினுக்கும்,—உபாதானமா
 கினின்றே யுய்த்திடும்-முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்துமென்
 பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த விந்துஞான மூவகைப்பட்ட வான்மா
 க்களுக்குத் தாரதன்மியமாக சீவிக்
 கு முறைமையை யுணர்த்துகிறார்.

மூவகை யணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான
 மேவின தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்றா
 மோவிட விந்துஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற்
 சேவுபர் கொடியினுன்றன் சேவடி சேரலாமே. (உசு)

(இ-ள்.) மூவகை மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு விந்
 யணுக்களுக் துகாரியமாய் நாலுவிருத்தியை முடைய
 கு முறை சத்தஞானந் தாரதன்மியமாகப் பொருந்
 மையால் விந்து தி சீவியாதிருக்குமாகில், அவர்களுக்கு ஞா
 னான மேவின னமுண்டாகாது.
 தில்லையாகில் வி
 ளங்கிய ஞானமி
 ன்றும்

ஓவிட விந்து விந்து ஞானம் பரமமான பந்தத்துக்கு
 ஞான முதி ப்ப க் காரணமாகையா லந்த ஞானத்தைவிட்
 தோர் ஞானமு டிச் சுத்தமாபைக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சிவ
 ண்டேற் சேவ்ய னது ப்ரசாதத்தினாலே சிவஞான மிவர்க்
 ர் கொடியினுன் றுக்குப் ப்ரகாசிக்குமாயின்; உயர்ந்த விட
 தன் சேவடி சே பக்கொடிபையுடைய சிவனது சீபாதகம
 ரலாமே. லங்களை யடையலாம். எ-று.

ஏகாரம் ஈற்றை.

முறைமை என்பதனாற் ப்ரணவாதிகளைப்பற்ற வந்தா
 திகளுக்குக் குறைய சீவிக்கும், அவர்களைப்பற்ற சத்தகோ
 டி மகாமந்திரங்களுக்குக் குறையும், அவர்களைப்பற்ற மண்ட
 லாதிகளுக்கு, அவர்களைப்பற்ற ககனேசாதிகளுக்கு, அவர்க
 ளைப்பற்ற ப்ரமாண்டதாரகராகிய வருத்திராதிகளுக்கும் ப்ர
 மாதிகளுக்குங் குறையக்குறைய சீவிக்குமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சுத்தாசுத்த வாசிகளான வான்மாக்களுக்கு
 ஏறியுங் குறைந்தும் விளங்குமெனவறிக. (உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(மூவகை...சேரலாமே)-விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சக
 லொன்னுமிவர்களுக் கடையே சுத்தாத்வா மிசிராத்வா அசுத்
 தாத்வா தாரதம்மியமாக வாச்சியவாசகஞானமானது பொ
 ருந்திற்றில்லையாகி லறிவேயில்லையாம். இவ்வாச்சிப வரசகஞா
 னமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்து, மேல் விஞ்ஞானப்ரகாச
 மு மப்பிரகாசமாரம்படி சிவானந்தானுபவ ஞானோதயமுண்டா

மாகில் ருஷபக்கொடியை யுயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரைம
லர்போன்ற சிரீபாதத்தையடையலாமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொல்லிய மந்திரர் முதன் மூவகையான்மாக்களு
க்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம், முன்சொல்லிய வாக்குவிருத்திமுதல்
வந்துகாரியமின்றி உண்டாகாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

(சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சூக்குமைவாக்கு முதலிய விந்து
ஞானமிருந்தாலுங் கன்மத்தினால் மாயையி லுண்டாகிய தூல
சரீர சூக்குமசரீர சம்பந்தத்தினாலே சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரகா
சிக்கவில்லை யாதலால்.) மூவகைய ணுக்களுக்கு - மந்திரர் மந்
திரமகேச்வரர் அணுசதாசிவர்களுக்கு,—முறைமையால் விந்து
ஞானமேவியதில்லையாகில்-சூக்குமைமுதல் வாக்கு விர்த்தி ச
ம்பந்தக்கிரமத்தில் ஞானத்தை விளக்குதலான் ஞானமென்
று பெயருடைய முன்னடுத்த விருத்திற் சொல்லிய வயிந்த
வ சூக்குமதேக தூலதேக புவனாதிகாரிய சம்பந்த மில்லாதி
ருந்தால்,—விளங்கிய ஞானமின்றும் - சர்வஞ்ஞத்துவ சத்தி
யிற் சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷயஞானம் அவர்களிடத்
திற் காணப்பட்ட தில்லையாய்விடும்,—விந்துஞானம்-இப்போ
து சொல்லிய வயிந்தவ தத்துவதாத்துவிக வாக்குரூபவியஞ்
சக ஞானமூமவர்க் குபாதி பொருந்திச் சர்வஞ்ஞத்துவசத்தியி
ற் சமுற்பன்ன சர்வவிஷயவியங்கிய சவிகற்ப ஞானமும்,—
ஓஷ்ட-நீங்கிட,—உதிப்பதோர் ஞானமுண்டேல்-பரமுத்திக்க
ருகராமிவர்க்குச் சிவநிரீக்ஷணபாத்ர நிர்விகற்ப சமாதி சமு
ற்பன்ன நிர்விகற்ப சீவனமுத்தி சாட்சாத்த்கார ஞானமும்.

சகலர்க்கு முன்சொல்லிய மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்தி மகா
மாயாபுருஷ விவேகஞான சிவத்தியான சிவசமாதியினுற்பவி
க்கு மொப்பற்ற சிவவிஷய சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்கார ஞான
ந்தான், சமாதிக்ஞான மாத்திரந்தான், தியானஞானமாத்திரந்
தான், விவேகஞான மாத்திரந்தான்; உள்ளதே! அடுத்த மு
றைமையினும்,—சேஷயர் கொடியினுன்றன்,—சேவடி சேரலா
மே-திருவடியைப் பெறலாகுந்தானே!

காரிய லக்ஷணயினால் முன்சொல்லிய அறிவானந்த முத
ன்மை யென்கின்ற சிற்சத்தி லக்ஷண சிவத்துவாபி வியத்தி
பெறலாகுந்தானே!

சத்தியோநிருவாண தீட்சாசுத்தியாகில், அசத்தியோ
நிருவாண தீக்ஷா மாத்திரத்துக் கங்கமாகிய விவேகஞானத்தி
யானசமாதி சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்காரங்களின்றுப் பெறலாம்.

மூலகையனுக்களாவார் விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சக
லர்க ளல்லர், விதேகிகளாகும். முதலிருவர்க்கும் விந்துஞான
மில்லாமையால் விந்துஞான மென்றது வாக்குமாத்திர மென்
று பண்ணி, அஃதெல்லார்க்கு முண்டென்று சகலர்க்குள் உத்
தம மத்திம அதமர்கள் மூலகை டனுக்களென்று பொருளுரை
த்தாலு மாறுபாடில்லையே! உள்ளது; ஒருபிரகாரத்தா லப்ப
டியும் பொருளுரைக்கலாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக் கே
துவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்
தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திராகையென்றி, விஞ்
ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்ட

ப்படும் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குகள் தன்
னின் வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க; அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு
ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின், அவனப்பொழுதே பரமுத்தியை
த் தலைப்படுவனென்பதாம்.

எனவே, இவ்வாக்குகள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முரையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர்
மூதலியோர் போலன்றிச் சகலர் மூதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்ச
வேறுபாடுபற்றி முரையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூல
மாயும் பொருத்துதல்.

ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென் றுபசரி
த்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்குத் தனுவில்லையென மயங்
கிக் கூறுவாருமுளர்; அஃது ஆகம வசனங்களோடு முரணுதலி
ன் அவசித்தாந்தமென் றெழுக.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றேன்றுங்
காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மூன் சொன்ன சுத்தமாயையா லொழிந்து மூன்று வகை
ப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு மறிவுண்டாகா தென்று மேலருளிச்
செய்கிறார்.

மூவகையனுக்களுக்கு முறமையால் விர்துஞான மேவின
தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்றும் - ஆன்மவர்க்கமெல்லா
மலசம்பந்திகளாயிருக்கையினால் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்க

களுக்கும் அவரவ ரறியும் பகுதிக் கீடாக வயிந்தவ ஞானக் கூட்டநின்று அறிவிக்கிறதில்லையாகில் இவர்களுடைய விச்சா ஞானக் கிரிபைகளாலே பிரகாசிக்கப்பட்ட வறிவுண்டாகாது.-- ஒவிட விந்துஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் சேவயர் கொடியினுன்றன் சேவடிசேரலாமே - இப்படி சிவதத்துவங்க னேந்தாலும் வேதாகம சாத்திர புராணங்களினாலும் அறியப் பட்ட வயிந்தவஞானத்தினாலேயும் ஒழியும்படிக் கீடாக யிவனி டத்திலே பிரகாசிக்கத்தக்க தொரு சிவஞான முண்டாகில், உப ர்த விஷபக்கொடியை யுடைய தம்பிரானுருடைய சீபாதத் தைப் பொருந்தலாம்.

இதனாற் சொல்லியது மூன்றுவகைப்பட்ட வான்மாக்க ளுக்கு வயிந்தவஞானத்தா லொழிப அறிவுண்டாகா தென் றும், இந்த ஞானமு மொழியும்படி யிவர்களிடத்திலே சிவஞா னம் பிரகாசித்த காலத்து சிவனுடைய திருவடியைச் சென்று கூடலாமென்னு முறையை மறிவித்தது.

‘விந்துவின் மாபை’ என்ற திருவிருத்தத்தில் ‘விந்த தன்பால் வைகரியாதி’ என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ் வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

விந்துஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகையணுக்களுக்கும் - ஈன் மிக்கூறிய சுத்தப் பிரவஞ்சம்போல, வித்தைகள் வித்தையீச ர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளையா கலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையான் மேவினதில்லையாகில்—மு றையே தூலமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலதமமாயும் பொருந்தியறி

தலில்லையாயின்,—விளங்கியஞானமின்றும் - சவிகற்பஞானத்
திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்களா லுண்டாகும் ஞானமில்லே
யாம்,—விந்துஞானமோவிட - விந்துஞானம் பரமபந்தமாத
லின் றன்னின்வேறுகக் காணப்பட்டிருங்க,—உதிப்பதோர் ஞா
னமுண்டேல் - அதற்குமேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்
குமாயின்,—சேஷுடர் கொடியினுன்றன் சேவடி சேரலாமே-
அவனப்பொழுதே யிடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான் நிருவ
டி சேர்தலாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவ னென்பதாம்.

இவை ஏழு செய்யுளானும் சுத்தமாயையிற் றேன்றுங் கர்
ரியங்களு மவற்றினியல்பும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் வாக்கின் முறைமையைக் கூறி யருவமாயிருக்கிற
மாயையினின்றும் ப்ரடஞ்சகாரியந் தோன்று
முறைமையை யுணர்த்துகிறார்.

அருவினி லுருவந்தோன்றி யங்காங்கி பாவமா
கி, யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்
லாம், பெருகிடுஞ் சுருங்கும்பேதா பேதமோ டபேத
மாகு, மொருவனே யெல்லாமாகி யல்லா யுடனுமா
வன். (உஎ)

(இ-ள்.) அருவி அருபமாகிய மாயையினின் றுருவமாகிய
னி லுருவந் தனுவாதிக டோன்றித் தேகமுந் தேகியும்
தோன்றி ய போன்று, அஃதாவது தனுவாதிகள் சரீரம்
ங்காங்கி பாவமா போலவும் மாயை ஁ான்மாவைப்போலவுங்
கி யுருவினி லுரு கலந்து பிறிவற்று நின்று, பின்பொரு டடி.

வமாயே யுதித்தி விலே நின்றந் தூலவுருவம் பரிணமித் தொ
டும் ருவடிவாகித் தோன்றிநிற்கும்.

உலக மெல்லா இந்த முறையே விசுவமெல்லா மாயைதா
ம் பெருகிடம் னே நரர் மிருகாதிபான வெண்பத்து நான்
கு தூராயிரம் யோனிபேதமாய் விரியும்.

சுருங்கும் பே பேதமு மபேதமுமாகிய வாண்பெண்ணு
தாபேதமோ ட கியும் அந்தப் பேதமாகிய வாண்பெண்போ
பேதமாகும். லத் தோன்றுகையினாலே பேதமல்லாத வ
வியாகியுந் தோன்றிப் பெருகாநிற்கும்.

ஒருவனே யெ அந்தக் கர்த்தாதானே யிவைகளெல்லா
ல்லாமாகி யல்ல மாகியிந்தப் பிரபஞ்சத்துக் கன்யனுமாய் வ்
வா யுடனுமாவன் யாத்தியினாலே யநன்யனுமா யிருப்பன்.(உஎ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அருவினிலுருவந்தோன்றி யங்காங்கிபாவமாகி யுருவினிலு
ருவமாயே யுதித்திடும்-அருவமாகிய மாயையின் முதல் சூக்கும்
ருபந்தோன்றி, தோன்றினவளவிற் சூக்குமருபமங்கமு மான்
மாவங்கியுமென்கிற தன்மையைப்பொருந்தி, மேற்சூக்குமருபத்
திற் தூலருபமானதுண்டாம்,— உலகமெல்லாம் பெருகிடஞ்சுரு
ங்கும் - உலகங்களுக்கு மிப்மடியே சூக்குமமரீகிய தத்துவங்
களுண்டா யதிலேதூலமாகிய வுலகமுண்டாய்விரியும். விரிந்த
வடைவே தூலஞ்சூக்குமத்தினுஞ் சூக்குமங்காரணத்தினுமொடு
ங்கும். இனி யந்தக் காரணமான மாயையும் காரிபமாகிய பிர
பஞ்சமு மெவ்வாறு நிற்குமெனின்?—பேதாபேதமோ டபே
தமாகும் - காரிய காரணங்களாயிருக்கிற வவசரத்தின் மாயை

யென்றும் பிரபஞ்சமென்று பிரண்டுபெய ருரைக்கவுண்டாய்
காரிய காரணங்களை பிரிக்கப்படாத தன்மையாற் பேதாபேத
மூமாம், வஸ்துததுபேதமூமாம். வஸ்து ஒருமுதலாகையா விப்
படி மாயைதானே யிவ்வாறாகிற் கர்த்தா கேவல நிமித்தமே
போவெனின்?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவ
ன் - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சமெல்லாமாய் ப்ரபஞ்
சத்தன்மையுந் தானல்லவா † யனுப்பிரவிஷ்டனாகின்று ஸ்தி
தியையும் பண்ணுவனென் நிதன்பொருள்.

† உள்ளே நின்று.

ஒருவனென்னுது ஒருவனையென்ற ஏகாரத்தினு லகேகே
ஸ்வர ‡ வியாவிருத்தி.

‡ தள்ளப்படுதல்.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிறப்கித் தினிமேற்
செப்பும் படிக்குப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாகாரியத்தையும்
அப்படிச்செப்பும்படிக் கப்படியுரைக்கின்றார்.

அங்காங்கிபாவமாகி-காரியசத்தி சமூகமே மாயையாதலா
ன் மாயையங்கி, காரியங்க ளங்கங்கொன்னுந் தன்மையாகி,—
அருவினில் - காரியசத்தி ரூபமாகிய மாயையின்,—உருவம்-அந்
தக்காரியசத்தி வியத்திருபமாகிய கலாதி காரியம்,—தோன்றி -
உற்பத்தியாய்,—உருவினிலுருவமாயே-அந்தக்கலாதி காரியத்தி
னின்னும் பிரகிருதி முதலாகியகாரியமாகித்தானே,—உலகமெல்
லாம்-கலாதி பிருதிவி யந்தமாய தத்துவதாத்விகப் பொருள்க
ளெல்லாம்,—உதித்திரிம்-உற்பத்தியாய்,—பெருகிகிஞ்சருங்கும்-

சிருட்டிகாலத்தில் வியத்திருபமாயும் சங்காரகாலத்திற் சத்தி
ருபமாயுமிருக்கும்,— பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - வியத்
திருபமாய்க் காரணம் பெருகிக் காரியமான காலத்திற்கடமும்
மிருத்தும்போலக் காரியகாரணங்கள் விசேஷா விசேஷமாய்
த்தோற்றும், சத்திருபமாய்க் காரியஞ் சருங்கிக் காரணமா
னகாலத்திற் காரிய காரணங்கள் அவிசேஷங்களாய்த் தோற்
றும், நிமித்தகாரணனன்றி யாமோ வாகாதென் னுணர்த்துகி
ன்றார்,—ஒருவனே பெல்லாமாகி யல்லா யுடனுமாவன்—சிவன்
ரானே அநந்தத் துவாரத்தாலே மாயா காரியமெல்லாவற்றையு
ம்பண்ணுகிறவனாய்க் குலாலன் தண்டு முதலியவற்றைக் கைக்
கொண்டு பிடித்துப் பண்ணுவது போலம் பண்ணுவனுமாய்த்
தனது சத்திருப காரண சங்கற்ப சலனமற்ற தொழிலினால் ப
ண்ணிப்பவனுமாவன்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும் தூலமாகிய கலாதியும்,
அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அசனினுந் தூலங்களா
கிய குணத்ததுவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத்தூலங்களினி
ன்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வா
றே காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றி, நிலந் நீர் தீ வளி
விசும்பு ஆண் பெண் அவி என்றற்றொடக்கத்து அவயவப்பகு
ப்புடைமனவாய், வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும்.
இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட்பெரும்பா
லும் வேற்றுமை கூறும் நைபாயிகர் முதலியோர் மதம் அடா
து. மற்றென்னெனில்? பரிணாமமாதலே நோக்கிப் பேதாபேத

மாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம், மேற்சிவனவன்
றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட
நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்
தான் அவற்றைக் காரிப்பபடித்துங்கால், கலப்பினாலொன்றாயு
ம் பொருண்மையால் வேறாயுஞ் செலுத்துதலான் உடனாய் நிற்
பனென்பதாம்.

எல்லா மென்றதனாற் சுத்மாயா விருத்தியினும் அவ்வாறு
நிற்பனென்பது பெறுதும்.

உருவினிலருவாய்த் தோன்றுதெனப் பிரித்தமையின், ஏ
காரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒருவனே என்னும் ஏகாரம் தேற்றம்.

அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அதிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்றுமென்னும் மாயாவாத
த்தை மறுப்பார் அருவினிலருவந் தோன்றியென்னும், அவய
வமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவியென்பதொன்
றில்லை பென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கி
பாவமாகியென்னும், நிலமுதலிய உருவம் பொருளினின்றிங்
கந்தகுணமுதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்
தை மறுப்பார் உருவினிலருவவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூ
றினார்.

பெருகிடுந் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்ப
ற்றி ஒருபொட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமைகூறும், அவ்வா
தத்தை மறுத்தற்பொருட்டு; பிறவுமன்ன.

இதனானே மாயை முந்திடுமராகமாதி முக்குணமாதிமூல
ந் தந்திடும் என்றதன்கட்படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்
ட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமாயையிற் றேற்றமு மது காரிப்பபட்ட முறைமை யு மறுளிச் செய்து, மேல் சுத்தமாபையின்று பிரபஞ்சந் தோ ன்றுகிற முறைமை யுருளிச்செய்குரர்.

அருவினிலுருவந்தோன்றி - அருவமாயிருக்கிற மாயையில் நின்று மாயாகாரிபமான பிரபஞ்சருபந் தோன்றி,—அங்காங்குபாவமாக - இவையிரண்டிற் தேகமுந் தேகியும்போலப் பிரிய ற்று நின்றதாய்,—உருவினி லுருவமாயே யுதித்ததி முலகமெல் லாம் பெருகிதிற் றுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - இந்தப் பிரவஞ்ச மளவிந்த வடிவாகப் பெருகித் தூலா காரமாய் நிற்கும், ஒங்குங்காலத்திற் சூக்குமமா யற்பமாய் வநிம், இந்த வடிவுகன்தான் ஒன்றுக்கொன்று இரூளும் வெளியு ம்போல பேதங்களுமாய், சொல்லும் பொருளும்போலப் பேதா பேதங்களுமாய், பொன்னும் பணியும்போல அபேதங்களுமாய்; இப்படியே தோன்றுநிற்கும். இந்தப் பிரவஞ்சந் தானே நின்று காரிப்பபடுமோ வென்னிச்?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவன் - கர்த்தா தானே முன் சொல்லப்பட்டவை யெ ல்லாந் தானேயாய் விசாரித்துப் பார்த்தால் இவையிற்றுக்கு ள் ளொன்றுமில்லவுமாய் இப்படித் தோய்வற நித்கச்செய் தேயும் இவை யெல்லாத் தையும் விட்டு நீங்காமல் பிறிவதும்.

இப்படி எண்ணிறந்த வடிவமாயிருக்கிற விசுவத்தோ டே கர்த்தாவுங்கூடி விசுவரூபியாய் நித்தனென்பதற்குப் பிர மாணம் திருப்பாட்டு. “இருநிலநாய்த் தீயாகநீருமாகி யியமா னனனொயெரியுங் காத்துமாகி, யருநிலைய திங்களாய் ஞாயிராகி யா காசமாயட்ட மூர்த்தியாகப், பெருநலனுங் குற்றமொடுபெண்

ஊமாணும் பிறருருவுந் தம்முருவும் வேறதாகி, நெருனலை
யாயின்னாகி நானையாகி நிமிர்புன்சடையடிக ணின்றவாதே.”
கீர்த்தித் திருவகவல். “வேறுவேறுருவும் வேறுவேறுநிபந்தையு
ம், நூறுநூறுபிர மிபல்பினதாகி” என்றும், திருவண்டப்பகுதி,
“நாடொறு-மருக்கநிற்சோதி யமைத்தோன்றிருத்தகு - மதியி
ற்றண்மை வைத்தோன்றிண்டிறற் - றியின் வெம்மை செய்தோ
ன்பொய்தீர்-வானிற்கலப்பு வைத்தோன் மேதகு-காலினுக்கங்
கண்டோ னிழறிகழ்-நீரினின்சுவை நிகழ்த்தோன் வெளிப்பட-ம
ண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னன்றென்-றெனைப்பலகோடி யெ
னைப்பலபிறவு - மனைத்தனைத்தவ்வயி னடைத்தோன்.” திருத்
தோனோக்கம். “நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசும்புநிலாப்பகலோ
ன், புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றோ
னுலகேழெனத் திசைபத்தெனத் தானொருவனுமே, பலவாக
நின்றவா தோனோக்கமாடாமோ.” என்றும், திருக்களிற்றுப்
படி. “ஏதேனுங்காரணத்தா லெவ்வுலகிலெத்திரமு, மாதேயும்
பாக நிலைச்சுனையே—யாதலினுற், பேதமேசெய்வா ய்பேதமே
செய்துநீவாய், பேதாபேதஞ்செய்வாய் பின்.” என்னுமதுங் க
ண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது உருவமாகிய மாயையிலே நின்று
உருவமாகிய பிரவஞ்சம் கர்த்தாவாலே தோன்றுமென்றும், கர்
த்தர் விந்தப் பிரவஞ்சந் தானேயாய் இவை யல்லவுமாய் இப்
படி நிற்கச்செய்யும் விட்டு நீங்காமற் பிரிவற நிற்பனென்னு
முறைமையு முறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அருவினுலுருவந்தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையினின்
றுந்துலமாகிய கலாதியு மவற்றினுந்துலமாகிய மூலப்பகுதியு
மதனினுந் தூலங்களாகிய குணத்ததுவ முதலாயினவுந் தோன்
றும்,—உருவினிலுருவமாடேயுதித்திடும்-அந்தத் தூலங்களினின்
றுந் தோன்றுங்காரிய மவற்றினுந்துலமேயாம்,—உலகமெல்லா
மங்காங்கிபாவமாகி - இவ்வாறே காரியப்பிரவஞ்சமெல்லாந்
தோன்றி நீல நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொ
டக்கத்தவை யவ்வப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருநிஞ் சுருங்
கும்-வளர்ந்துந்தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும்.இத்தன்மையவா
கிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட்பெரும்பாலும் வேற்றுமை
கூறு நையாயிகர் முதலியோர் மதமடாது.மற்றென்னெனின்,—
பேதாபேதமோ டபேதமாகும்-பரிணாமாதலைநோக்கிப் பேதா
பேதமாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி லபேதமாம்,—ஒருவனே-
மேற் சிவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்று மென்பதனாற்
பெறப்பட்டநிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன்,—எல்லாமாகி -
அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தா னவற்றைக் காரியப்படுத்தாங்கா
ற் கலப்பினாலொன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால்
வேருகியும்,—உடனுமாவன் - செலுத்துதலாலுடனாகியு நிற்ப
னென்பதாம்.

இதனானே மாயை முத்திமராகமாகி முக்குணமாகி
லந் தந்திடும்” என்றதன்கட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்
பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தமாயையிற் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுவதில்லை, பிர
மத்தினின்றும் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுமென்னு
ம் பாற்கரியணைநோக்கி யுணர்த்துகிறார்.

அருவுரு வீனாதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில்,
வருவது மில்லைபென்னின் வான்வளி யாதிபூதந், த
ருவது தன்னின்மேக சலனசத் தங்களோடு. முருவின்
மன் னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்
ளே. (உஅ)

(இ-ள்.) அருவுரு முற்கூறிப் வருவத்திலே நின்று முருவந்
வீனாதாகு தோன்றுது? அவிகாரமாகிய மாயையினின்
ம் விகார றும் விகாரமாகிய ப்ரபஞ்சந் தோன்றுகை
மு மவிகாரத்தி க் கொரு காரணமுமில்லையென்று நீ சொல்
ல் வருவது மில் லீ?

வான்வளி யா அருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுதலி
திபூதந் தருவது ய பூதங்க ளுண்டாகாநிற்கும்.
தன்னின் இன்னு மவ்வானில்,

மேக சலனச அந்த வாகாசத்திலே மேகமுஞ் சலனத்
த்தங்களோடு மூ தையுந் திரட்சிபையுமுடைய மின்னுமிடியு
ருவின்மின் னுரு மிவையெல்லாந் தோன்றுநிற்கும்
மேறெல்லா முதி
ததிடு.

உணர்ந்து அதுபோல வருவமாயுள்ள மாயையிலே
கொள்ளே. யருவமாயுள்ள ப்ரபஞ்சந் தோன்றுங் கா
ணென் றறிந்துகொள்வாயாக. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் விசுவசா ரோத்திரத்தி லெனவ
றிக. (௨-அ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலு மதற்கோர் புறநடை.

அருவுருவீனாதாரும் விகாரமுமவிகாரத்து வருவதுமில்லை
யென்னின்-அருபத்திலுருபமுண்டாகாது அவிகாரத்தில் விகா
ரமுண்டாகாது. ஆகையா லருபமாயிருக்கிறமாயை ருபமாயிரு
க்கிற பிரபஞ்சத்தைப்பெறுது. அவிகாரியாயிருக்கிற சிவனிடத்
திற்குருத்தியமாகிற விகாரமும்வாராதெனின்?—வான் - ஆகா
சம்விகாரமஜிதமாயிருக்க,—வளியாதிபூதந் தருவதுமேகம் -
ஈபார்த்தியமாயிருக்கிறதுமத்தையும் ஜலத்தையுந் தேஜசையும்
அருபமாயிருக்கிறவாயு வதுபந்தித்துக்கொண்டு மேகத்தையுண்டா
கக்கும்.—தன்னிற்சலனசத்தங்களோடு முருவின்மின் ஒரு
மேரெல்லாமுதித்திடும்-அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயுதருமமாகி
ய சலனமும், இவைகளுக் கவகாசப்பிரதமாயுள்ள வாகாய
குணமான சத்தமும், தேஜசினுடைய தர்மமான மின்னிடயு
ம், ஆப்பியதருமமான ஜலமும், பிருதிவிதருமமானருபமு முண்டா
கக்கண்டோம்;— உணர்ந்துகொள்ளே.-இவ்வாறுசொன்ன
திருஷ்டாந்தத்தின்படியே தாஷ்டாந்திகத்தையு மறிந்துகொ
ள்வாயாக. அவையாவன? மாயையுங் கன்மமு மாணவமுமான்
மாவுங்கூடி நித்தியநின்மலநிர்விகாரியாயிருக்கிற லீஸ்வரனுடைய
சந்நிதியிற் பிரபஞ்சமுண்டாம். உண்டாம்படி, மாயாகாரிய
மாகிய தனுரனாதிகளுங் கன்மபலமாகிய சுகதுக்கங்களும், ஆ
ணவதர்மமாகிய மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய ஞாகிரு
த்வ கர்த்திருத்வ போக்திருத்துவங்களும், ஸ்வரசிற்சத்தி கி

ருத்தியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமுமுண்டாய்; இவையைந் து
ங்கூடிப் பிரபஞ்சமா மென்றிதன்பொருள்.

¶ ப்ருதிவிவிகாரம், x இடங்கொடுக்கிற, ÷ மப்பு,

இங்ஙனமன்றி வான்வளியாதி பூதந்தருமென்பது, ஆகா
சத்துவ்வாயுவும் வாயுவிலக்கியு மக்கினியிலப்பு மப்புவிற் பி
ருதிவியுமுண்டாமென்று சொல்லலாகாதோவெனின்? மேற்பி
ரபஞ்சபூதோற்பத்திவி லாகாசாதிகளி லொன்றிலொன்று தோ
ன்றுமென் டதை நிராகரித்து, பஞ்சதன்மாத் தினாயிற் பஞ்சபூ
தங்களுந் தோன்றுமென்று சமர்த்தித்திருக்கையாற் பூசங்க
ளொன்றி லொன்று தோன்றுமென்று சொல்லில், ஸ்வமத அஞ்
ஞானமும் பரமதாப்பியனுஞ்ஞாயு மிரண்டு நிக்கிரகஸ்தானமு
ண்டாம்.

தடி—கூட காஷ்டாஸைந - ய-குஜெஜாதி ஸ்வீடம்
உரு—தாஃ ஸனிபொதஃகூடுவெஹதி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

தந்துமுதலிய வருவத்தினின்றும் படமுதலியவருவந் தோ
ன்றுதல் கண்டிருந்தும், அருவினி லுருவந் தோன்று மென்ப
தடாதென் றீசங்கித்து மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

அரு-மாயை, — உருவீனாதாகும் - கலாதினை யு ண்டாக்க
மாட்டாது, — விகாரமும்-பரிணமமும், — அவிகாரத்தில்-பரி
ணமமல்லாத பொருளின், — வருவதுமில்லை யென்னில்-வாரா
தென்று நீசொல்லில், வைதுகமதத்தினுன் மறுக்கின்றார், — வா
ன்-அருவாகிய ஆகாசமானது, — வளியாதி பூதந்தருவது-வாயு
வாதி பூதங்களை யுண்டாக்குவது, — தன்னில் - அதனிடத்தில்

அந்தப் பூதவிகாரங்களாகிய தூம தூளி படல முதலியவற்றின்,--மேகசுலன சத்தங்களோடு முருவின் மின்னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்ளே.

அந்தமேகத் தசைவு தொளிகளோடுகூடி, உருவென்பது வருவித்த, உருயின், உருவில் உருமேறென்றுபொருள்கள்கொண்டு இவைபெல்லா முதித்திடுமென்று கூட்டுக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனில்? அறிபாதுகூறிலாய்; உன்மதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தில் நின்றும் உருவமும், விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங் கண் முறையே தோன்றும். அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களுந் பலவோசைகளுந் பலமின்களுந் பலவிடிகளுந் இன்னு மிவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வருவாய் முடியுமென்பதாம்.

சற்காரியங்கொண்ட வெமக்காயின் அதுவழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனானேமாயாவாதி மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிசுரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருநா வருமாறு.

—o—

மாயையிலே நின்றுப் பிரபஞ்சந் தோன்று மென்கிறது அர்த்தமல்ல, பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற பாற்கரிபனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

அருவுருவீனாதாரமும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவதாயில்லை - மாயையிலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்று தென்பாணென்னில்? அதிசூக்கமா யிருக்கிற மாயையிலே நின்று எண்ணிறந்த ரூபங்களாயிருக்கிற பிரவஞ்சந் தோன்றப்படாது. அதெப்படியென்னில்? அவிகாரமா யிருப்ப தொருபொருளிலே நின்று விகாரமா யிருக்கப்பட்ட பல பொருள்களு முண்டாகைக்கேதுவுமில்லை,—என்னில் - என்று நீ சொல்வாயாகில்,—வான் வளியாதி பூசந் தருவது - ஆகாசத்திலே வாயுபூத முதலான பூதங்களெல்லா முண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும்,— தன்னின் மேகசுலன சத்தங்ஙனோடு முருவில் மின்னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்ளோ - அந்த ஆகாசந் தன்னிலே சலிப்புந் திரட்சியும் பொருந்தியிருக்கிற மேகமும் உருவத்தையுடைய வில்லும் பிரகாசத்தையுடைய மின்னும் இடியும் இகையெல்லாந்தோன்றாநிற்கும்; இந்த முறைகையு மாராயந் தறிவாயாக.

பாற்கரிபன்:—பிரமத்திலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றி யொடுங்க யொழிந்து மாயையிலே நின்றுப் பிரபஞ்சந் தோன்றினதற்குப் பிரமாணம், பரடட்சம்; அவன் மதம். “சுத்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்து சீவனாகித் திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லாமுத்தியனைச் சாரக்கண்ட ஞானங்கள், வைத்தேமொழியு மாமடைகள் சொன்ன மரபேவந்தக்கா, லொத்தேகேட்டுப் பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென் றுணாத்தனனே.,,

சித்-பர-பாற், உ - செ.

அவன் மறுப்பு:—உன்னுகின்றபிர மத்திலேசிரிதிவ் வுலக
மானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசில காலமோடழியு மழிப
வந்துதவு மாயையாற், நன்னிலொன்றுபெனில் வருதலோடிது
தி தருதலாலது சடத்ததா, மின்னமுஞ்சகமி துண்மையன்றுச
ட மென்னவேயுறுதி மன்னுமே” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பாற் - மறு, - உ - செ.

இதனும் சொல்லியது அருவத்திலே நின்று முருவங் தோ
ன்றது, அவிகாரத்திலே நின்றும் விகாரந் தோன்றாதாற்போ
லவென்று பாற்காரியன் சொல்ல; அவனை மறுத்து, அருவமாயி
ருக்கிற வாகாசத்திலே நின்றும் உருவமாயிருக்கிற பூதங்ஞம்,
உருவமாயிருக்கிற மேகமுதலானவையுந் தோன்றுகிற முறை
மைபோலே, அருவமாயிருக்கிற மாயையிலே நின்றும் உம்முடைய
கத்தாவாலே பிரபஞ்ச முண்டாகிற தெப்படியென்னில்? எ
எண்ணிநந்த ரூபங்களாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்னு மு
றையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

அருவவிகாரத்தின் - அருவும் அவிகாரமென்னும் பெற்றி
த்தாகி, மாயையினின்றும்,—உருவிகாரம் - உருவமாய் விகாரி
யுமாகிய பிரவஞ்சம்,—ஈனதுவருவது மில்லைபாருென்னில்—
தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனின்? அறிபாது கூறினாய்,—
வான் வளியாதிபூதந்தருவது- உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியு
மாகிய வாகாயத்தினின்று முருவமும் விகாரியுமாகிய வாயுமு
தலிய பூதங்கண் முறைபேதோன்றும்,—தன்னின் - அதுவேயு
மன்றி யவ்வாகாயத்தினின்றும்,—மேகசுன்னசத்தங்தனோடு

ம் - பலமுகில்களு முகிலின்கட் பலவிகாரங்களும் பலவோசைகளோடும்,—உருவமின்னுதுமேறெல்லா முதித்தும் - உருவமாகிய பலமின்னுக்களும், பலவிடிகளும், இன்னும் இவைபோல் வனதோன்றுமாகலான்,—உணர்ந்துகொள்ளே - அதனைமறந்தங்ஙனங் கூறுத லுனக்கே வழுவாய்முடியு மென்பதனை யறிவாயாகவென்பதாம்.

இதனானே மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

 க - சூத்திரம், க - அதிகாரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய

பரபஞ்சந் தானாகத் தோற்றவற்றோவெனி

ல்? ஒருகர்த்தாவா லுண்டாமென்பதற்

குதாரணமிட் டிணர்த்து கிறார்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலே, பெண்ணிய வருவமெல்லா மியற்றுவா னீசன் றானுங், கண்ணுகா ரியங்களெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன், பண்ணுவ தெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற் பகரக்கேணி. (உசு)

(இ-ள்.) மண்ணி பூமியின் கண் மண்ணின் விகாரமாகிய கனிற் கடா டாதி காரியங்களெல்லாங் குலாலன லுன் தி பெல்லா டாக்கப்படு மதுபோல

மவருவது குலா

லனாலே

எண்ணிய வு சிவன் குலாலனைப்போலக் கரண சிருட்
ருவமெல்லா மிய டியின்றிச் சங்கற்பமாத் திரத்திலே மாயை
ற்றுவா னீசன்றா யினிடத்துத் தனுவாதிக்கோ யுண்டாக்காநிற்
னும் பன்

கண்ணுகா ரி தான் கருதப்பட்ட சகத்திலுண்டாகிய
யங்கெல்லாங் காரிபங்க எல்லாத் தையுந் தத்தங்காரண
காரண மதனிற் றங்களிலே நின்றுதிப்பிப்பன்
காண்பன்

பண்ணுவ தெ உமது கர்த்தாவோ அகண்ட பரிபூரண
ங்கேநின்றிங் கெ னுயிருக்கிறவன், எவ்விடத்தே யெந்தவடி
ன்றிற் பகரக் வை யெடுத்தாக்கொண்டு நின்று பண்ணினு
சேண் னென்று கேட்கிறாயாகி? யாமதனை விளங்
கச் சொல்வாம், அதனைக்கேட்பாயாக எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசமும் பெளஷ் கரமு மெனவறிக. (உக)

.சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

மண்ணினிற் கடாதிமெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே யெ
ண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவனீசன்றானும் - பூமியினிடத்தின்
மிருத்துகடமுதலான பாண்டங்களெல்லாங் குலாலனா லுண்
டாம், அப்படிபோல பூகர்த்தைவமனுஷிய தேகாதிடவயவங்க
ளாகப்பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரனுண்டாக்கு
வன். எங்கெனெனின்?—கண்ணுகாரிபங்களெல்லாங் காரணமத
னிற்காண்பன் - கருதப்பட்ட காரிபங்களெல்லாங் காரணங்க
ளிலுண்டாக்குவன்.— பண்ணுவதெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற்

பகரக்கேணி - இப்பிரபஞ்சத்தை யுன்டாக்கும்பொழுது கத்
தா வெங்கேனின் றுண்டாக்குவனெனின் சொல்லக்கேளென் றி
தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

திருஷ்டாந்தமுன்னோகச் சிவன்கிருத்தியம் பண்ணுமுறை
மையறிவிக்கின்றார்.

மண்ணினின் - மிருக்பிண்டத்தினின்றும்,—கடாதிபெல்
லாம் - சும்பகலசமுதலிப காரிபங்கனெல்லம்,—சூலாலனாலே
வருவது - மண்மகனாலுன்டாவது, அப்படி,—ஈசன் றானும்—சிவ
னும்,—எண்ணிபவருவமெல்லா மியற்றுவன் - நினைந்தகாரியங்
கனெல்லாம் நிருமிப்பன். முதற் காரணமின்றி முடிப்பானோ
வெனில்? சர்வசாமர்த்ய மிருந்தாலு மது கூடாது. பின் எப்படி
யென்னில்?—கண்ணுகாரியங்கனெல்லாங் காரணமதனிற்காண்
பன்—நினைத்த காரிபங்க னெல்லாம் முதற்காரணமாகிய மரபை
யினின்று முன்டாக்குவன்.—சூலால்ன் பூமி யாதாரமாக நின்
று கடாதி காரியம் பண்ணக்கண்டோமே,—ஈசன் றானும் எங்கே
நின்றுபண்ணுவ தென்றில்,—பகரக்கேணி - சொல்லுவாரம்
நீகேள்.

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு, உதிப்பதும், என்பது முதல் 'அருவுரு' என்
பதீரூகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒரு
உனோ டொருத்திபென்றென் றுரைத்திமுலகமெல்லாம் வரு
முறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வே

ண்டும்' என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துவலியுறுத்தி; இனி நாமாக யநாத் முத்த சித்திருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும், என்னும் இரண்டாவ் கூற்றை அவ்வாறுவலியுறுத்துவான்றொடங்கினார்.

இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போலின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்கனையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்யக் கண்டோமே ! ஆரியன் யாங்ஙனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெண்ணிபவருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்னுனும் என்றது அதுவாதம்.

ஆயின் என்பது சொல்வெச்சம்.

காரணம் என்றது நிலமென்னுந் துணையாய்நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதவினா. இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியதுகூ றலென்னும் வழப்படவுரைத்தார்.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

புத்தன் மாயையிலே நின்றும் உம்முடைய கத்தாவாலே பி ரபஞ்சமுன் டாகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச் செய்கிறார்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலே—மண்ணினி லுண்டான கடாதி கொல்லாங் குலாலனாலே யுண்டாகி ற முறைமைபோல, —எண்ணிய வருவமெல்லா மியற்றுவ னீச ன்ருனும் - முன்சொல்லப்பட்ட எண்ணிந்ந்த வடிவுகொல்லா

வற்றையுங் கத்தா அந்த மாயையைக்கொண்டே யுண்டாக்கா
நிற்பன்,—சண்ணுகாரியங்கொல்லாங் காரண மதனிற்காண்ப
ன் - கருதப்பட்ட காரியங்கொல்லாவத்சையுங் காரணத்தினு
லே யுண்டாக்காநிற்பன்,—பண்ணுவ தெங்கேநின்றிங்கு - இந்
தப் பிரபஞ்சத்தை உம்முடைய கத்தாவானவன் எவ்விடத்தி
லேநின் னுண்டாக்கினான்,— என்றிடிந்பகரக்கேண் - என்று
கேட்பாபாகில் நாம்சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம். அவன்மதம். “உள்ளது
கடாதிபோல வுதிப்பித்தா னென்றுரைக்கன், மெள்ளவேயெங்
குநின்று விதித்தனனுலகின்மீது, வள்ளமுனின்ருனென்னில் வ
ந்ததாமுலக முன்னே, தள்ளிடாதெங்குநிற்கி லெங்குமுன் றந்
ததாமே”. என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பொத் - செள, உஉ - செ.

இதனாற் சொல்லியது குலாலன் மண்ணிலே நின்றங் கடா
திகளை யுண்டாக்குகிற முறைமைபோல, கத்தாவு மாயையாகிய
காரணத்திலேநின்றும் எண்ணிநந்த வடிவுகளாயுள்ள பிரபஞ்ச
காரியங்களை யுண்டாக்குவனென்றும்; இப்படி யுண்டாக்கு மிட
த்து எங்கேநின் னுண்டாக்குவனென்று கேட்டவனைப் பார்
த்து மேல்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவென் றருளிச்செய்த
முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

இவ்வாறு ‘உதிம்பதமீதும்’ என்பதுமுதல் அருவுரு என்ப
தீருகிய விருபத்தேழு செய்யுளானு முதற் செய்யுளின் ‘ஒருவ
னோடொருத்தி யொன்றென் னுரைத்திடு முலகமெல்லாம் வரு

முறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவன்வே
ண்டும், என்ற முதற்கூற்றை முறைபே அவ்வவர் மதம்பற்றி யா
சங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி; இனி, ஈனுமாகி யநாதிமுத்த
சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும்' என்னு மிரண்டாங்
கூற்றை யவ்வாறு வலியுறுத்துவான்றொடங்கினார்.

குலாலனாலே - குபவனால், —மண்ணினிற்கடாதி யெல்லா
ம்வருவது - மண்ணினிற்கடமுதலிய காரிபமனைத்தும் வருகல்
போல, —ஈசன் - ஆரியனும், —எண்ணிபவருவமெல்லா மிபற்று
வன் - அகிலமெல்லாவற்றையு மாக்குவனாயின், — தானுங்கண்
னு காரியங்களெல்லாம் - குயவன்னுனுங் கருதியகடாதி காரி
யங்களையெல்லாம், — காரணமதனிற்காண்பன் - அவற்றிற்கு
க்காரணமாகிய வந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்யக்கண்டோமெ. அ
துபோல, —இங்கு-ஆரி பவிலிவிடத்து, —எங்கேநின்று பண்ணு
வது - யாங்கனநின்றுசெய்வன், —என்றிடிற்பகரக்கேணி - எ
ன்ற வினாவிட்கு விடை மேற் கூறப்படுதலி னீயநிவாயாக வெ
ன்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சாங்கிமன் உமது கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையென்றிர், அவ
னொருதொழிலை யெப்படி யியற்றுவனென்று
சொல்ல; அதற்குத் திட்டாந்த பூர்
வமாக வுணர்த்துகிறார்.

சீலமோ வுலகம்போலத் தெரிப்பரி ததனான்றிற்
குங், கோலமு மறிவாரில்லை யாயினுங் கூறக்கேணி,
ஞாலமே ழிநையுந்தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம்பண்

னுங், காலமே போலக்கொண்ணீ யச்செயல் கடவுட்க
ண்ணே. (50)

(இ.ன்.) சீலமோ அந்தக் கர்த்தாவினுடைய சுபாவத்தை
வுலகம்போ விசாரிக்குமிடத்து மூர்த்த மாகையாலுஞ்
லத் தெரிப் செயல் காணப்படாதபடியாலு மின்னபடி
பரிது பென் றளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரிது;

அதனுநிற்குங் ஆதலா லவனது சொருபத்தையு மவனிற்
கோலமு மறியா கு நிலைமையினையு மொருவராலு மளவிட்டுச்
ரில்லை சொல்லுதற் கரிது;

ஆயினுங் கூற ஆளுலு மவனது நிலைமையை யாஞ்சொ
க்கேண் ல்வாம், அதனைக் கேட்பாயாக :

ஞாலமே பூ னோகம் புவனோகம் சுவனோகம் மகா
னையுந்நது நிறு லோகம் சனனோகம் தபோலோகம் சத்தி
த்திப்பின் னுசம் யனோகமெனக் கூறிய வேழுலோகங்களையு
பண்ணுங் கால ன் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துஞ்
மே போலக்கொ செய்கை கூடிநிற்கிற காலமெப்படி வடிவந்
ண்ணீ யச்செய றிருந்தும் எப்படிப் பலத்தைக்கொடுத்தது;
ல் கடவுட் கண் அதுபோலச் சிவனு மமூர்த்தஞாயினு மவனதி
ணை ச்சாசத்தியாலே சகத்தைப் பண்ணுநிற்பன்.

ஞால மேழினையும் என்ற உம்மையால் அதலவிதல முந்வி
ய வேழினையு மெனவறிக.

ஓகார மெதிர்மறை.

உம்மை எதிரது தழீஇய வெச்சவுட்மை.

ஓகாரம் ஈற்றசை.

இதற்குக் கிரணகம மெனவறிக.

(51)

५२५

— 0 —

சீலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிததனான்றிந்ருங் கோல
முமறிவாநிலை-பமேஸ்வரனுடைய சரித்திர முலோகத்திலுண்
டாகிய பிரமாத்தேவர்களைப்போலத் தெரிப்பரித, அதனா லப்
பரமேஸ்வரனுடைய நிலைபெற்றஸ்வரூபத்தையும் நிற்குநிலையை
யும் ஒருவராலு மறிப்போகாது,—ஆயினுங்கூறக்கேணீ - அப்
படி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாதாயினுந் திட்டாந்தத்தி
னாற் சொல்லுகிறோம் நீ கேள்,—ஞாலமேழினையுந்தந்து நிறுத்
திப்பின்னாசம் பண்ணுங் காலமே போலக் கொண்ணீ - எழுவ
கைப் பிரப்பினாகிய ஜந்துக்க ணிறைந்த பூனோசமுதலிய ஏழு
பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கி நிலைபெறுவித் தமிழ்க்குங் காலமே
போல, சிவனு மரூபமுமாய் வியாபியுமாய்நின்று பண்ணுவனெ
ன்று நீயறிந்துகொள்,—நிலைசெயல் கடவுட்டன்னை - சிவனே
சர்வாதாரமுமா யிருக்கச் சர்வமுஞ் சிவனிடத்திலேயே நிலைபெ
றுமென் றிதன்பொருள்.

தலைகூடு மென்மென்று .. ய யோ கா வெ ஹ ஹ

தெ-பாவி ஐயுறுதெ மலஸாயகஃ | ணவம் ஸிவொ
ஹுஜெருதெ-பாவி கூர தெ காய-ஜி_ஹயா||ஸவ-பா
யாரஜநாயார ஜிதி.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா நிற்கும் நிலைமையை நிர்வசனிக்கின்றார்.

சீலமோ வுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - பரமேசுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்குப் போலச் சொல்லுவது துல்லபம், அமூர்த்தமாகையால்,—அதனு னிற்குங் கோலமுமறிவாரில்லை -ஆகையால், இந்தப்பரமேசுவரனுடைய சகளவிக்கிரக தடத்தலக்ஷணத்தையுங் காண்பாரில்லை, ஸ்வரூபலக்ஷணந்தூரமென்பது சொல்லவேண்டுமோ!—ஆயினுங் கூறக்கேணி-அப்படியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகிறோம் நீகேள்,—ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின்னாசம் பண்ணுங் காலமேபோல - தாத்துவிக சகலபிரபஞ்சத்தையுந் தோற்று வித்து நிற்பித்துப்போக்கும், அமூர்த்தமாய், அப்பிரத்தியட்சமாய், நிராதாரமாயிருக்கும் காலமேபோல,—கடவுட்கண்ணே - காரியம்பண்ணும் சிவனிடத்திலே,—நிலைசெயல் கொண்ணீ - நிராதரமாய்நிற்கு முறைமையுஞ் சங்கற்பமாத் திர சன்னிதானத்தாற் கிர்த்தியம் நிகழ்தன் முறைமையுங் காண்பாயாக.

அப்போ காலத்துக்குப்போற் புத்திமற் கர்த்திருத்துவம் பொருந்துவ தின்றென்னின்? அப்படிச்சொல்லவேண்டாம். காலமென்பது அமூர்த்தமாய் ஸ்வதேகத் தசைவுபண்ணும் ஆன்மாவைப்போலவென்று போத்திப்பது.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனஞதீத கோசரப்பொருளாகலான், அவ னிற்கு நிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம்; அங்

நனமாயினும், ஒருவாற்றா னுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும். உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்கு மொக்குமன்றே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாபொருட்குந் தா னாதாரமாய்த் தனக்கோ ராதாரமின்றி நின்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்துகொள்க வென்பதாம்.

சீலம் தன்மை.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்ற உம்மைஇறந்தது தமிழ்இபற்று.

ஞாலமேழி'னயு மென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு.

ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்.

உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரித்தல், மக்கட் பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நின்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்குநின்றது. அற்றேன் ஞாலமேழி'னயுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னாசம்பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவந்துடியென்றற் றெடுக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்த நூற் றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய் நின்றசெய்யு முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகையவைத்தப்பட்டுத் துடக்குறுவன்பொலு மெனின்? அதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

கத்தாவினுடைய வுண்மை பிரவஞ்சத்தின் முறைமைபோலக் சொல்லுதற் கரியதென்கிறமுறைமையை மேலுள்ளிச்செய்கருத்

சீலமேயுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - அந்தக் கத்தாவின் டைய சுபாவம் பிரபஞ்சத்தை யிதுவென் றறுதியிட்டுச் சொல் லுதற் கெளிதல்ல,—அதனால் நிற்குங் கோலமு மறிவாரில்லை - அப்படியிருக்கையினாலே அவனுடைய நிலைபெற்ற சொருபமும் ஒருவ ரளவிடப்படாது,—ஆயினும் கூறக்கேணி - ஆலுங் சொல்ல நீ கேட்பாயாக,—ஞாலமேழினையுந்தந்து நிறுத்திப் பின்னொசும்பண்ணுங் காலமேபோலக்கொள்நீ நிலையெயல் கடவு ட்கண்ணே - ஈரோழண்ட மென்னப்பட்ட உலகங்களை சிருட் டித்தும் துதித்தும் சங்கரித்துஞ் செய்கைக்குங் கூடிநிற்கற காலங்களி னுண்மைபோல; கர்த்தாவின்னுடைய வாக்கினையினது நிலையும அவனுடைய நிரதிசயங்களையும் புத்தி பண்ணுவா யாக.

இதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவனை மறுப்பு. “கா ரியமாயுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதிதன்போற் காரிய கத் தாவொருவன்வேண்டு, மாரியமா யறப்பொருளோ டின்பம்நீ டெல்லா மறைந்துயிர்கட் கறிவுசெயலளிப்பதுநூ லந்தூல், கூ ரியராயுள்ளோர்க ளோதவோதிக் கொண்டுவரலான் முன்னே குற்றமின்றிச், சீரியபே ரறிவுடையோன் செப்பவேண்டுஞ் செ யலினுக்குங் கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென்றறியே”. என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித்-பர-சௌ-மறு, ஈச-செ.

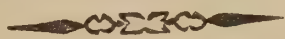
இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவின்னுண்மை பிரபஞ்சத்திலு ள்ள முறைமைபோல அறிதற் கெளிதல்லவென்றும், ஆயினும் சொல்லுமிடத்தின் உலகங்களெல்லாந் தோன்றுகைக்கும் நிற் கைக்கும் ஒடுங்குகைக்குங் கூடிநிற்கற காலங்களின் முறைமை போலத் தன்னுடைய வாக்கினையாலே எல்லாக் கிருத்தியங்களை யுஞ் செய்வன் என்கற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சீலமோவுலகம்போலத் செரிப்பரிததனால் - அவன்றன்மை
புலகம்போலன்றி வாக்குமனாதிதகோசரப்பொருளாகலான், —
நிற்குங்கோலமு மறிவாறில்லை - அவனிற்குநிலையு மவ்வியல்பிற்
றேயாம், — ஆயினுங்கூறக்கேணி - அங்ஙனமாயினு மொருவாற்றா
னுவையில வைத்து உனக்குக்காட்டுதும், — ரூலமேழினையுத்த
ந்து நிறுத்துப்பின்னாசம்பண்ணும் காலமேபோல - உலகமெல்
லாங் காலத்தாற்றேன்றி நின்று மழித்துங் காரியப்படுமென்
டதெல்லோர்க்கு மொக்குமனதே! அக்காலமவற்றைக் காரிப்ப
டுத்துங்கா லெல்லாப்பொருட்குந் தான் ஆகாரமாய்த் தனக்
கோராதாரமின்றி நிற்கற்போல, — கடவுட்கண் - சிவசத்தி, —
நிலைசெயல்கொண்ண - நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்து
முறைமை யுணர்ந்துகொள்க வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசரீரியுமாய் நிர்விகாரியமுமா யிருக்கிற சிவன் சி
ருட்டியாதிகளைச் செய்யுமதற்குத் திட்டாந்த
பூர்வமா யவனைமறுத் துணர்த்துகிறார்.

கற்றதூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினி லட
ங்கித்தோன்றும், பெற்றியுஞ் சாக்ஹிராதி யுயிரினிற்
பிறந்தொடுக்க, முற்றதும் போலவெல்லா வுலகமு மு
தித்தொடுங்கப், பற்றொடு பற்றதின்றி நின்றனன் பர
ஹமன்றே.

(ஈக)

(இ-ள்.) கற்றநூ
ந் பொரு
ஞஞ்சொல்
லங் கருத்தினி
லடங்கித்தோன்
றும் பெற்றியும்

யாதாமொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாக
மங்களின் சத்தமத்தமாகிய விரண்டினையு
ங் கற்றவன தறிவிலே யிருந்து வருத்தமற
வவனிடத்திற்கேன்றி யொடுங்குமுறைமை
போலவும்,

சாக்கிராதி யு
யிரினிற் பிறந்
தொடுக்க முற்ற
தும்போல

சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகளேந்து மான்
மாவனிடத்தே ப்ரயாசமற வொடுங்கித்
தோன்றுகிற முறைமைபோலவும்,

எல்லா வுலக
மு முதித்தொடு
ங்கப் பற்றொடுப
ற்றதின்றி நின்ற
னன் பரனுமன்
றே.

நிர்விகாரியான சிவன்றன் சன்னிதிமாத்
திரத்திலே யெல்லாப் பிரபஞ்சங்களையுந்
தோற்றி யொடுக்கினுனையாயினுந் தானொரு
செயலுஞ் செய்யாது பணியறநிற்பன். எ-று.

“அன்றென்களவியு மின்றென்களவியு மாகுமென்ப.”

இதற்கு விசுவாசோத்தர மெனவறிக.

(நக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லாஞ் சிவனிடத்தில்திற்ப தெவ்வாறெனின்.

கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
ன்றும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாத்திரங்களிற் சத்தமுமா
த்தமும், நினைக்கும்போதுதோன்றி யல்லாதநேரந் தோன்றாத
முறைமைபோலவும்,--சாக்கிராதி யுயிரினிற்பிறந்தொடுக்க மு

ந்றதும்போல - சாக்கிராதியவத்தைகளிற் கருவிக ளான்மா
வினிடத்திற் றடிப் பிரிந்தொடுக்க முற்றதுபோலவும். [சாக்கி
ராதியென்ற தாகுபெயர்]—எல்லாவகமு முதித்தொடுங்கப்
பற்றொடுபற்றதின்னி நின்றனன்பரனுமன்றே - பிரபஞ்சமெல்
லாந் தோன்றிநின்றொடுங்கப் பிரபஞ்சத்திற் றுண்பற்றுதலின்
நி, அதிப்பற்றிய வான்மாவினோடே தானநநியமாகப் பர ன
நாதியே நின்றன னென்றிதன் பொருள்.

கற்றனாற்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
ன்றல்போல வென்றது சிவன் பிரபஞ்சத்தையின்னபடி யுண்
டர்க்கவேண்டுமென்று நினைத்தபொழுதுண்டா யல்லாதபொ
ழு தில்லையாதலுக்குத்திட்டாந்தம்.

சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க முற்றதுபோலவென்
றது சத்தர் உத்யுத்தர் பிரவிருத்த ரவசரங்களிற் சத்திக ள
பிவியத்தியானதற்கு மந்தர்க்கதமானதற்குந் திட்டாந்தம்.

தடி—த தகூபு காஸெ — ஸகிவ்யாவயுதி லெ
ஜாஹகி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமானு.

—o—

சிவசங்கற்பத்தான் மாயையில் விகாரமாய்ச் சிவனுக்கு
விகாரமின்றிப் பிரபஞ்சந்தோற்று முறைமையை விரிக்கின்றார்.

கற்றனார்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
ன்றும் பெற்றியும்—முன்படித்துப் பழகிய சாத்திரச் சொல்லனு
பூதி பொருளனுபூதிகள் புத்தியிற் சூட்டிய வாசனையொடுங்கிக்

கண்ணெழுத்தியைபு முதலிய காரணத்தில், திரும்ப அந்தவாச
னை கிளம்பி மதியினினைவு வருவிக்க; நினைத்தவரு வுயிர்த்துணை
வி மனத்தி லிச்சிக்க, சூர்துமைவாக்கிற் சொல் முன்தோற்ற,
மதிமணிவிளக்கின்மலர்ந்த சிற்சத்தியிற் சொல்லனுபுதி பொ
ருளனுபுதிகள் பின்றோற்றுமுறைமையும் போல,—சாக்கிரூதி --
சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகளைந்தும்,—உயிரினிற்றிற்ற்தொடுக்க
முற்றதும்போல—உருவாகி நிமித்தஞுகிய வான்மாவின் பொருந்
திய கருவிகளிற் தமோசுணங் கிளம்பிக்கிளம்பி மெள்ளமெள்
ள மேலிடமேலிடச் சத்துவகுணஞ் சற்றே சிற்சத்தி மனச்ச
ங்கற்பத்தோடு குன்றிக்குன்றி மூவர் முறைமையிற் றோற்றி,
திரும்பத் தமோசுண சத்துவகுணங்களின் கோற்றுதல் கு
றைதல் மாறிவர மரைந்ததும் போல,—பரனும்-சிவனும்,—எ
ல்லாவலகமு முதித்தொடுங்க - சகல காரியப் பிரபஞ்சமுற்று
ம் மாயையிற் றோற்றி யழிப, அந்தப் பிரபஞ்சத் தோடு,—அன
றே - அநாதியே,—பற்றொடு பற்றுகின்றி -உனது சத்தியாகிய
சொருப காரணத்தினது சத்திய சங்கற்பத் தொழிலாகிய ச
ன்னிதிச் சொருப சம்மந்தியாய் நின்று, கடத்தொடுதொட்டு
க் கைகொடுபிடித்த தண்டசக்கிராதி கடத்தி னைசைநர் ரொழி
ற் சம்பந்திபோற் சம்பந்தியன்றி,—நின்றனன்-வியாபித்திருப்
பன்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

கரணங்களாகிய சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகள் ஆன்மா
வினொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்படத் து
டக்குறுதல்போல,முதல்வன் எல்லாவலசமுந் தன்பாலொடுங்

சியுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும்
அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாயும், கற்றநூற்பொருளு
ஞ்சொல்லும் வாதனாபமாய்ப் புத்திதத்துவத்தை மொட்.
டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஓடுங்கித் தோன்றும்வழி அவ்
வான்மபோதம் அதபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, ஆண்டுத்
துடக்குறுதலின்றியே நின்றனனென்பதாம்.

எதிர்கிரனிதையாகக்கொள்க.

என்குக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதலிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவைமூன்று செய்யுளானும் மண்ணினின்றேமருவிடு மெ
ன்றது தடைவிடைகளாற் நெறித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனைமுன்வைத்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

நிருவிகாரிபா யிருக்கிற கத்தா சிருட்டி திதி சங்காரமெ
ன்கிற மூன்று தொழிலையுஞ் செய்யுமிடத்து அவனுக்குப் பார
மாகாதோவென்ற ஆசீவகன் சொல்ல, அவனை மறுத்து மேலரு
ளிச் செய்குரார்.

கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினி லடங்கித்
தோன்றும் பெற்றியும்- கற்கப்பட்ட சாத்திரங்களிற் சத்தமும
த்தமுமிரண்டும் ஆன்மாவினுடைய வறிவிலேயொடுங்கி யுண்டா
கிற முறைமையும்,—சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந் தொடுக்கமுற்ற
தும்போல - சாக்கிரமுதலான அஞ்சவத்தைசனும் ஆன்மாவினி
டத்திலே தோன்றியொடுங்குகிற முறைமைபோல,—எல்லாவுல

கழு முதித்தொடுங்கப் பற்றெடுபற்றதின் நின்று நின்றனன் பரனார்
ன்றே - அந்தக் கர்த்தாவும் தன்னாலே எல்லாப் பிரபஞ்சமும்
தோன்றி யொடுங்கும்படி தான் கூடிநிற்கயிலேயும் தனக்கொரு
பணியற்றிற்ற முறைமை; ஆன்மாவின்றிவிலே சத்தார்த்தங்க
னொடுங்கித் தோன்றுகையிலும் நினைவுமாத்திர மொழிந்து அந்
தறிவுக்கொரு பாரமற்று நின்றார்ப்போலவும், ஆன்மா அஞ்சவத்
தைப்பட்டு அவத்தை நீங்கி விழித்தவிடத்து அந்த வவத்தையி
னுக்கு நினைவுமாத்திரம் மெய்யாய்ப் பயனில்லையானுற் போலவு
ம், கர்த்தாவும் சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொ
ழிலையுஞ்செய்கச் செய்தேயும் அவனுக்குப் பாரமற்றிற்ற முறை
மையும் இத்தன்மையது.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். “நோக்காது
நோக்கி நொடித்ததன்றே காலத்திற், முக்காது நின்றனத்திற்
கண்டினைவ-நோக்காதே, கண்டநனவுணவிற கண்டகனவுணர
க், கண்டவனி ஸ்நிற்றிற்றாக் கட்டு.” என்னுமது கண்டுகொள்க.

சிவ-போ, க - சூ, ச-செ.

இதனாற் சொல்லியது, கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமெ
ன்கிற மூன்று தொழிலையும் செய்யுமிடத்துத் தனக்கு பாரமற
நின்று செய்வனென்னு முறைமை அறிவித்தது.

சுப்ரம்ணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதி - கரணங்களானாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்
தைகள், —உயிரினி லொடுக்கமுற்றும் பிரந்ததும்போல - ஆன்
மாவின்னொடுங்கித் தோன்றும்வழி யான்மாவும்வத்தைப்பட்டுத்
தொடக்குறுதல்போல. —பரனும் - முதல்வனும், — எல்லாவலக

முதித்தொடுங்க - எல்லாவுகமுந் தன்பா லொடுங்கியுதிப்ப, —
பற்றொடுநின் றனன் - தானுமதுபற்றி யிலயம் போக மதிகார
மென்னு மவத்தைப்பட்டுத் தொடக்குறுவோனாகியும், — கற்ற
தூற்பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கி - கற்றகற்றதூ
ற் பொருளுஞ்சொல்லும் வாதனாருபமாய்ப் புத்திதத்துவத்
தை பொட்டினின் றுன்ம போதத்தின்கண் ஒடுங்கி, — தோ
ன்றும்பெற்றியும்போல - தோன்றும்வழி மவ்வான்ம போத
மதுபற்றித்தொடக்குறுத வாறுபோல. — பற்றதின்றி நின்ற
னன் - ஆண்டுத்தொடக்குறுதலின்றிபே நின்றன நென்பதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மன்னிநின்றே மருவிடுமென்ப
தனைத் தடைவிடைகளாற் றெறித்துணர்த்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புத்த னவத்தையிலொடுங்கின வான்மாக்கண் மீளவுந்

தோன்றுவா னேனென்று சொல்ல,

மறுத் துணர்த்துகுரர்.

உயிரவை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென் னர
ன்பாலென்னிற், செயிருறு மலத்தினாகுஞ் சிதைந்த
தே தென்னிற்சித்தத், தயர்வொழி காரியங்க ளுழியுங்
கா ரணங்கிடக்கும், பயிறரு காரியம்பின் பிண்டுபோற்
பண்ணுமிசன்.

(௩௨)

(இ - ள்.) உயிர பரமேசுரன் சன்னிதியிலே யழிந்துபோ
வை யொடு ன விப்பிரபஞ்சமு மான்மாக்களு மறித்துத்
ங்கிப் பின்னு மு தோன்றுவ தென் என்று கேட்குறியாகில்,
திதெப்ப னரன்
பா லென்னில்

செயிருறு மல குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவமலங்
த்தினாகும் காரணமாக வுண்டாகாநிற்கும்.

சிதைந்த தே ஆன லான்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு ம
தென்னில் ழிவில்லாதிருக்குமாயி னந்தச் சங்காரந்த
ன்னிற் சங்காரப்பட்ட தேதென்று நீ சொ
ல்லில்?

சித்தத் தயர் ஆன்மாவின்னது ஞானக் கிரியைகளை சீவி
வொழி காரியங் ப்பிக்கின்ற காரியருபங்களழியும்
களழியும்

காரணங் கிட காரியத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட காரண
க்கும் மழியாது நிற்கும்

பயிற்று காரிய அந்தக்காரணங் கிடக்கையாலே யந்தக்
ம் பின் பண்டு கர்த்தா செய்யத்தக்க காரியங்களை மீண்டு
போற் பண்ணுமீ முன்புபோல சிருட்டிகளை யுண்டாக்காநிற்
சன். பன். ஏ-று. (நூஉ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் ஜநகாரண முணர்த்துதல்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதெ னரன்பாலென்னி
ல் - ஆன்மாவானவைகள் சர்வசங்கார காலத்தி லன்னமயம்
ப்ராணமயமனோமயமாகிய கோசத்திரயமுஞ் சம்ஹாரத்தையு
டைய விவையிற்றைச் சம்ஹாரம்பண்ணின அரனிடத்திலொ
டுங்கின முத்த னென்னுது திரும்ப வுற்பத்தி சொல்லுங் கா
ரண மேதெனின்?— செயிருறு மலத்தினாகும் சிதைந்ததே

தெனின் -சூற்றமாகியவாணவமலநீங்குவதே மோகூழ், மலநீங்
காமற் றனுவாதி யுபசம்ஹாரப்டுகையாற் சிவனுடன்கூடியிரு
ந்துஞ் சிவானுபவம் விளங்காத்து காரணத்தினுற் புந்ருற்பத்தி
யாகவேண்டியது, ஆம்பொழுது கோசத்திரயமு நாசத்தை
யடைகையா லெவ்வா னுண்டாமெனின்?—சித்தத் தயர்வொ
ழிகாரியங்க ளழியுங்காரணங்கிடக்கும் - ஆன்மாவி னயர்வெ
ன்னு மஞ்ஞானத்தை நீக்கு மாயாகாரியங்கெட்டுக் காரணமாகி
யமாயை சம்ஹாரகாலத்தினு நிற்குமாதலால்,—பயிறுகாரிய
ம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் - அம்மாயைக்கொண்டு பூ
ர்வம்போலச் சங்காரத்திற்குப்பின்புந் தனுவாதி காரியங்களைப்
பரமேஸ்வரன் பண்ணுவனென் றிதன்பொள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சித்துக்கும் அசித்துக்கும் தோற்ற மொடுக்கஞ் சாத்திர
ஞ் சொல்லுமாதலான் மாயையிற் றோற்ற மொடுக்க முயிர்க்
கு மதிக்கப்படாது, சித்துக்குச் சடத்தன்மை வருமாதலாலே
பாரிசேடத்தாற் சிவனிடத்திற் செப்பவேண்டும், சிவனிடத்
தொடுங்கினால் முத்திபடெந்து போகாமற் றிரும்பச் சித்துதிப்
பா னேனென் றுசங்கத்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்
னில் - சிவனிடத்திற் சித்துக்குத்தோற்ற மொடுக்கம் ப்ரமத்
தில் நாராயணப் பிரகிருதியிற் பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்
ரத்திரிபோல, சித்தாந்திகள் செப்பார்கள். பின்னெப்படி?—
செயிருறுமலத்தினாகும் - ஆன்மாகச்னுக்குத் தோற்றமொடுக்க
ம் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்க டோற்றி யொடுங்கிக் கட்டவி

ட மோகமுற்ற மல மொருபிரதேசத்தில் நீங்க மறைக்க, அதனால் ஞானக்கிரியைகள் விளங்க மறைய உபசரிக்கப்படும் விகாரமின்றி, ஞானக்கிரியைகட்குக் கலையினால் விளங்குதல், மலத்தினான் மறைதல், சித்துக்கு ஜநந மரணம் சிவனிமித்த மாதலால் அரன்பாலென் உபசரிக்கப்பட்டது. சடத்துக்குச் சிவசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனதுகாரண ரூபத்திற் காரியரூப மறைதல், காரணரூப மறையக் காரியரூபம் விளங்குதல், நாச முற்பத்தி,—சிதைந்த தேதென்னில் - ஆணவ முதலிய மலங்களிருக்கிற் சங்கரிக்கப்பட்ட தேதெனில்,—சித்தத்தயர்வொழி - மனசில் மயக்கத்தைவிடு,—காரியங்களழியும்—காரியப்பொருளொடுங்கும்,—காரணங் கிடக்கும் - முத துணை நிமித்தமென்கின்ற காரணத்திரய மிருக்கும் அதனால்,—பயிரருகாரியங்கள்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன் - சிவனிமித்தகாரணனாய் நின்று போசகபோக்கியங்களாக முன்பழகிய காரியப் பொருள்களை முந்திய சிருட்டியிற் போல முதற்காரணத்தினின்று துணைக்காரணத்தினுற் றேற்றுவிப்பன்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுருத்துகின்றார்.

ஈரூகியோனா லீறெய்திய வுலகம் ஈரெய்தியவாறே யொழியாது மீளவுமவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்? மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டித் தோன்றும். அற்றேன், மீளவுந்தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவே யமையும். அவ்வாறன்றி அழித லெற்றுக்கெனின்? உயிரினினைப்பு ஒழித்த

ற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னே வினைத்தொடர்ச்சிக்குறியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வனென்பதாம்.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல் என முன்னர்க் கூறுவாராகலின், அதற்குறியவிபைபு ஈண்டயுணர்த்துவார் காரணங்கிடக்கும் பயிற்றுகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமிசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

ஏதென்பது ஏற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின் கண்ணதாகிய இளைப்பு.

உழிபவென்னும் வினைபெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத் தியல்பின்வைத்துத் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

நிரம்பவழுகியருளை வருமாறு.

—0—

புத்தன் உம்முடைய கர்த்தாவினிடத்திலே யொடுங்கின ஆன்மாக்கள் மீளவுந் தோன்றுவா னென்னென்றுசொல்ல, அவனைமறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

உயிரவைபொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னில் - கர்த்தாவினிடத்திலே யொடுங்கினவான்மாக்கள் மீளவுந் தோன்றவேண்டுவானெனென்று நீ சொல்லில், —செயிருமலத்தினாலும்—சூற்றத்தைப் பொருந்தின ஆணவமலங் காரணத்தா

ஊன்டாகாநிற்கும், — சிதைந்ததேதென்னில் - ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கும் அழிவில்லையா யிருக்குமாகில் அந்தச் சங்காரத் தன்னில சங்காரப்பட்ட தேதென்று நீ சொல்லில், — சித்த த்தயர்வொழி காரி பங்களழியும் - ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே ம றைப்பையு ண்டாக்கி மயக்கிக்கொண்டு நிற்கிற ஆணவமலத்தின் சத்திகளை நீக்குகிற மாயையின் காரி பமாகிய முப்பத்தொரு தத் துவங்களுமழியும், — காரணங் கிடக்கும் - அந்தக் காரியங்களை யு ண்டாக்கப்பட்ட காரணமாகிய மாயை கிடக்கும், — பயிரருகா ரியம்பின் பண்டுபோந்தண்ணுமீசன் - அந்தக் காரணமாகிய மா ய்கைக் கிடக்கையினாலே அந்தக் கன்மங்களுக் கிடான தேகா திப் பிரபஞ்சங்களைக் கர்த்தா மீண்டுமுன்போலே யு ண்டாக்கா நிற்பன்.

செயிருறு மலத்தினுகுமென்று புத்தனை மறுத்தற்குப் பிர மாணம் சிவஞானபோதம். “இலையித்ததன்னி லிலையித்ததாம லத்தா லிலையித்தவாறுளதாவேண்டு - மிலையித்த, தத்திதியிலென் னிலழி பாதவையழிவத், தத்திதியு மாதியு ராமங்கு.” என்றும், ப ரபட்சம். எப்பொருளு ரணித்தமென வியம்பிடுவையணித்த மில் லதற்கோ வுள்ளதந்தோ வுளதிலதானதற்கோ, செப்பிடினில தற்கில்ல தென்றுமிலைச் சென்றடைவ துள்ளதற்கே லுள்ளதெ ன்றுமுண்டா, மப்படிதானுளதிலதா மப்பொருளுக்கென்னி லு ளதிலதாகா விலது முள்ளதாகா, திப்பொருளுக் கறித்தமிலை பென்றென்றைக் காட்டா யென்றேருன்றும் பொருணின்நிக் கறுதியாமே.” என்னுமது கண்டுகொள்க.

சிவ - போத - க - சூ, உ - செ.

சித் - பர - செள - மறு, கங் - செ.

இதனாற் சொல்லிபது ஒடுங்கிய பிரபஞ்ச மலங்காரணஞ லு ண்டாமென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தா லு ண்டானமறைப்

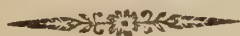
பை நீக்கின மாயாகாரிய மழியுமென்றும், மீளவு மாயா காரணத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் கர்த்தா வுண்டாக்குவானென்னு முரை மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஈசன் - ஈராகியோனல்.—ஒடுங்கியுயிரவை - ஈறெய்திய வுயிரோடுங்கூடியவுலகம் பின்னும் ஈறெய்தியவாறே பொழியாது மீளவும்,—அரன்பாலுதிப்ப தென்னெனில் - அரன்பானின்று தோன்றுத லெற்றுக்கெனின்,—செயிருறு- குற்றம்பொருந்திய,—மலத்தினாகும் - மலபரிபாகம் வருதற்பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்ததேதென்னில்—அற்றேன, மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையும்; அவ்வாறன்றி யழித லெற்றுக்கெனின்?—சித்தத்தயர்வொழிகாரியங்க ளழியும் - உயிரி னிளைப்பொழித்தற் பொருட்டு முன்னிளைப்பினைச்செய்து நின்ற காரியங்க ளழியுமாகலான்.—காரணம் பயிரருக டக்கும் - அழிந்த வழியு முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக் குரியன வாய் தத்தங்காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பாயின்றுகிடக்கின்ற,—காரியம்பின் - அக்காரியங்களைப்பின்பு,—பண்டுபோற்பண்ணும் - ஒடுங்கியவாறே யுதிப்பச் செய்வனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாராத்திரியுமது கர்த்தா கருத்தியஞ் செய்யுமி டத்து விகாரியாகாறோ வென்ன, அவிகாரியெ ன்று திருட்டாந்தமிட் டுணர்த்துகறார்.

தோற்றுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கண்முன்றும், போற்றவே யுடையனீசன் புகுந்த
நஉ

து விகாரமென்னிற், சாற்றிய கதிரோனிற்கத் தாமரை யலருங்காந்தங், காற்றிடுங் கனலைநீருங் காந்திடுங் காசினிக்கே. (௩௩)

(இ-ள்.) தோற் றுவித் தளி த்துப் பின் னுந் துடைத்தரு டொழில்சண்மூ ன்னும் போற்ற வே யுடையனீச ன்

ஈசரனே சிருட்டிமுதலிய மூன்று கருத் தியங்கலையுஞ் செய்தற்குரிபனென் றெல்லா ராலுங் கொண்டாடத்தக்க மகிமையை யுடையன்.

புகுந்தது வி காரமென்னில் ?

விகாரியாவனென்று நீசொல்லில்? அவன் விகாரியல்ல; அவிகாரியே! அஃதென்போல வென்னில் ?

சாற்றிய கதி ரோனிற்கத் தா மரையலருங் கா ந்தங் காற்றிடுங் கனலைநீருங் கா ந்திடுங் காசினிக் கே.

இந்தப் பூமியின்கண்ணே யவிகாரியாகி யவாதித்தன் சன்னிதியிலே குரியகாந்த ம ச்னிதையுமிழாநிற்கின்றது, முகுளித மான முளரியலராநின்றது, சலமானது மண்ணின் கண்ணே சுவறிச் செல்லாநின்றது, இந்தமு றையிலே கர்த்தா வவிகாரிபாய்நின்று ப்ர பஞ்சத்தை நடத்துவான். எ - று. (௩௩)

உம்மை முற்றும்மை.

இதற்குப்பிரமாணம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவ னிர்விகாரியென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்றுவித்தளித்ததுப் பின்னுந் துடைத்தருடொழில்க ண்மூன்றும் போற்றவேயுடையனீசன் புகுந்தது விகாரமென்

னில் - ச்ருஷ்டி திதி சம்ஹாரமென்கிற மூன்றுகருத்தியத்தையு
மீஸ்வரன்பண்ணுவானாகில் அவனுக்கு விகாரமுண்டாயிற்றெ
ன்று சொல்லின், —கரசினிக்கே சாற்றிபகதிரோனிற்கத் தாம
னையருளுங் காந்தங்காற்றிடுங்கனலை நீருங்கரந்திடும்-ஆதித்த
னீர்விகாரியாய் நிர்க, விவ்வுலகின்கட் டாமனையானது விகசித்
தும், சூரியகாந்தமான தக்கனையையுமிழும், நீரானது சுவறிநிம்,
இப்படிப்போலச் சிவனீர்விகாரியாய்நிற்க விப்பிரபஞ்சநானு
விதமாக வவன்சந்நிதிமாத்திரத்திற் காரியப்படுமெனவறிக.

தடி—தடி - யபாகெ—பாஜிந வெஷாயா ஸனியெ
ர—வகாரகடி தயா ஸனியிபா தெருண விடியாதவி
லு ஸிவ . ஐதி . சுநபுதாவி - யபாகெ—ரஸி ஸம்ஸ
ப—பாகு படிம் ஸொயெ ஸஜாநகெ - கானிவிசு ப்
திவ—பு—புதி தயாநபாநி நஜாத—விசு | ரா ம செ
ஷா நவாக—ஸு தபெஸஸு நதளயதஃ ||

தாமனையருமென்றது - சங்கோசமாயிருந்தமாயை ச்ரு
ஷ்டிகாலத்திற் றனுவாதிவிகாசமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

காந்தமனலையுமிழுமென்றது - கன்மம் ஸ்திதி காலத்திற் ப
லோதயமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

நீர்சுவறுமென்றது - சங்காரகாலத்திற் பிரபஞ்மொடுங்கு
தற்குத் திட்டாந்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமானு.

சிவன் கருத்தியகருத் தானுமும் விகாரியல்லென்று வி
ளம்புகின்றார்.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் தடைத்தருள் தொழில்
கள் மூன்றும்-சுருட்டி திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்று கிருத்
தியங்களையும், சொல்லாமல் சித்திக்கும் திரோபாவானுக் கிரக
மென்கின்ற விரண்டு கிருத்தியங்களையும்,— ஈசன் - சிவன்,—
போற்றவேயுடை-யன் - பண்ணுதற்குரியன்.—புகுந்ததுவிகார
மென்னில் - குலாலாதிசுளுக்குப் போல முன்னிருந்த முறைமை
விட்டு வேறொரு முறைமை யாகுதலாகிய விகர்திவந்ததெ
ன்னில், அஃதில்லை;—சாற்றிய கதரோனிற்கத் தாமனாயலரும்
காந்தங்காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசினிக்கே-உலகத்
தின்னகண்ணே காரணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டசூரியன் முன்னின்
றமுறைமையி னிற்கக் கமல மலரும், சூரியகாந்தக் கல்லுத் தா
னும் அசைவற்றிருந்து அக்கினியைக்கக்கும், காசினிக்கே யென
வின்னுமெடுத்துப் பூமிக்குள்ளே நீருஞ்சுவறும்.

நீர்சொன்ன துமக்குத் திட்டாந்தமன்று, சூரியனுக்குக்
கமலமலரக்கடவது, காந்தங்கனலைக் கக்கக் கடவது, நீர் நில
த்திலே சுவறக்கடவது என்னுஞ் சங்கற்பமில்லை; காரியம் நிகழ்
க்கண்டோம், இதுகொண்டு பூகங்கர்த்தா, பிரசுருதிகர்த்தா,
கன்மங்கர்த்தா, காலங்கர்த்தா என்கின்ற வாதங்கள் வந்து
லாவ; புத்திமான் கர்த்தாவென்பதுபொய்யாய்த் தூரம் போ
யிற்று: சத்தியம். நீசொல்லியது சூரிடனுக்குக் கமனசங்கற்பத்
துவாரத்தினுள் கமலவிகாசாதி சங்கற்ப காரியமாமென்று கா
ணுதலால் வேறுமாறில்லை.

கடகாரியம் நிருமித்தலிலே குலாலனுக்கு விகாரமுண்டெ
ன்றீர், சகத்காரிய நிருமித்தலிலே சிவனுக்கு விகாரமில்லையெ
ன்றீர், சேதனப்பொருள்க ளீரண்டி லொன்றி லுமக்கு பட்ச
பாதமேன்? சத்தியமே நீசொன்னது. கடவிகர்தியிலே குலா

லதூல சரீர விகிர்ந்தி காரணம், குலால தூலசரீர விகிர்ந்தியிலே குலால சூக்குமசரீரவிகிர்ந்தி காரணம், குலாலசூக்கும சரீரவிகிர்ந்தியிலே விகிர்ந்தியில்லாத குலால சிற்சத்தி யசலசங்கற்பமேகாரணம். அவ்விடத்தும் விகிர்ந்தியில் விகிர்ந்தியுள்ள பொருள் காரணமென்னில் அநவஸ்தைவரும். குலாலதூல சூக்கும சரீரவிகிர்ந்தித் துவாரத்தினாலே குலாலனுக்கு விகிர்ந்தி சொன்னோம், சடசாக்ஷாத்சத்தி சரீரத்திலையென்பதே பரமார்த்தம்.

சிருஷ்டியாவது சாத்துவிக குணதிகத்தாற் கர்த்திருசங்கற்பத்தால் முதற்காரணத்திற் காரியப்பொருள் வெளியாதல்.

திதியாவது ராசத குணதி கத்தாற் றேற்றிப அந்தந்தப்பொருள் அந்தந்தத்தொழிலி லமைந்து முதற்காரணம் பற்றுக நின்றல்.

சங்காரமாவது தாமதகுணதிக்கத்தாற் றனது தனது தொழில்களை விட்டு முதற்காரணத்திற் முழுகிமறைதல்.

திரோபாவமாவது மிகுதியும் நிந்திதமாகியபோக்கிப்பொருளினு மிது நன்கென்று நமுவாதிருத்தல்.

அநுக்கிரகமாவது பாசவீதி சிவத்துவ விலக்கமென வறிக.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

ஒருகடவுண் மூன்று தொழி லிடையரூது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரிபாவான்போலுமென்பார்க்கு, அஃதில்லையென்பது; தனக்குரிய முத்தொழில் செய்யுமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின்வைத்து அறியப்படுமென்பதாம்.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவையிரண்டு செய்ளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித் துப் பரிகரித்து ஈனுமாகி மருவுவித்துமொறு வலியுறுத்தப்ப ட்டது.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—o—

பஞ்சராத்திரி இந்தக் கிருத்தியங்களை உம்முடைய கர்த் தா செய்யுமிடத்து விகாரியாகாரு வென்றுசொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்கறார்.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில் கண்முன்னும் போற்றவே யுடையனீசன்-பிரபஞ்சத்தைச் சிரு ட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துஞ் செய்கிற வந்தக் கிருத்திய ங்கள் மூன்றும் நீர்சொல்லத்தக்கதாக உம்முடைய கர்த்தாவுக் கு அநாதியே யுண்டாயிருக்கில்,—புகுந்தது விகாரமென்னில் - ஆன்மாக்களைப்போலே கர்த்தாவுக்கும் விகாரமுண்டான தெ ன்று நீ சொல்லில்? இந்தத் தொழில்களைச் செய்கச்செய்தேயும் விகாரங்களி லகப்பட்டால்; அதென்போல வென்னில்?—சாற் றிய சத்வோனிற்கத் தாமமையலருங் காந்தங்காற்றிடும் கனலைநீ ருங் காந்திடுவ்தாசினிக்கே - சொல்லப்பட்ட ஆதித்தன் சன்ன தியிலே தாமமையானது அலராநிற்கவும், சூரிபகாந்தக் கல்லா னது அக்கின்பை யுமிழாநிற்கவும், சலமானது சுவராநிற்கவும், இந்தப் பூமியிலே மூன்று தொழிலும் ஆதித்தனாலே தொழிற்ப டிகைச் செய்தேயும் ஆதித்தனுக்கு விகாரமில்லா திருந்தாற் போல; கர்த்தாவும் முன்சொல்லப்பட்ட கிருத்தியங்களைச் செய் ய்கச் செய்தேயும் விகாரமற்றிருப்பன்.

இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்கச்செய்தேயும் கர்த்தாவுக்கு விகாரமில்லை யென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவண்டப்பகுதி, “படைப்போற்படைக்கும் பழையோன்படைத்தவை-காப்போற்காக்குங் கடவுள்காப்பவை-கரப்போன்கரப்பவை கருதாக்கருத்துடைக்கடவுள்.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று கிருத்தியங்களையுஞ் செய்கைச்செய்தேயும் விகாரமற்று நிற்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கண் மூன்றும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னு மிறுதியைச்செய்விக்கின்ற விம்முத்தொழிலும்,—போற்றவேயுடையன் - இடை-யறாது செய்வானாயின்,—புகுத்தது விகாரமென்னின் - பாரமெய்தி விகாரிபாவான் போலுமென்பார்க் கஃதில்லைபென்பது,—சாற்றியகதி ரோனிற்க - யாவரானும் புகழப்படுகின்ற ஞாயிற்றின்சந்நிதிக்கண்,—காந்தங்கனலைக்காற்றிடும் - சூரியகாந்தக் கல்லின்கணெருப்பைக்காலச்செய்தலும்,—தாமரையலரும் - தரமரையலரச் செய்தலும்,—காசினிக்கு - பூமியின்கண்,—நீருங்காந்திடும் - நீரைக்காந்திடச் செய்தலுமாகிய தனக்குரியமுத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின்வைத்தறியப் படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தகம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவிவித்திடமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது.

உரைத்தவித் தொழில்கண்மூன்று மூவருக் குல
கமோத, வரைத்தொரு வனுக்கேயாக்கி வைத்ததிங்
கென்னையென்னில், வினாக்கம லத்தோன்மாலு மேவ
லான் மேவினோர்கள், புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய
னண்ணலாலே. (௩௪)

(இ-ள்.) உரைத் ஞாதாக்க ளித்தொழில்கண் மூன்று மூ
தவித் தொ வருக்கு முரித்தென்றுசொல்லச் சிவனுக்கே
ழில்கண் மூ யிம்மூன்றுவகைக் கிருத்திபமென்று வரை
ன்று மூவருக் கு யறுத்துக் கூறியதென்னையென்று நீசொல்
லகமோத வரை லுக்ருயாகல்?
த் தொருவனுக்
கேயாக்கி வைத்
த்திங் கென்னே
யென்னில்

வினாக்கமலத் மேலான சிவனுடைய வதுகாரசத்தி, பிர
தோன்மாலு மே ம விஷ்ணுக்களுக்கு அவனுடைய வேவலி
வலான் மேவி னாலே பொருந்தி யவரவர் கிருத்தியங்களை
னோர்கள் புரைத் ச் செய்வார்கள். எ - று.
த்திகாரசத்தி
புண்ணிய னண்
ணலாலே

அதிகாரசத்தியாவது, முக்குணன்மிகையாகிய வாமை பி
ரமாவை யதிட்டிக்கை, சேட்டை மாயனை யதிட்டித்துக் கிரு
த்தியங்களைச் செய்கை.

உம்மை என்.

ஏகார மீற்றசை.

இதற்கு விசுவசாரோத்தரமும் வாய்விய சங்கிதையும் சுவச்சந்தமு மெனவறிக. (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவனுடைய வேவலாற் பிரமவிஷ்ணுக்கள் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார்களென்பதுநாத்தல்.

உரைத்த வித்தொழில்கள்மூன்று மூவருக்குலகமோத வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைப்பதிங் கென்னையென்னில் - சொல்லாநின்ற சிருட்டிதி சங்காரமென்னு மிம்மூன்றுகருத்தியமும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் மூவர்க்கு முலகத்தார் சொல்ல, பிரமாதிகளைக்கி யொருவற்கே மூன்றுகருத்தியமு மிவ்விடத்துச் சொல்லுவானெனெனின், —வினாக்கமலத்தோன் மாலுமேவலால் மேவினோர்கள் - கமலோற்பவனும்விஷ்ணுவும், [உம்மையினாலுஞ் சந்தியோக விசிஷ்டையினாலுங் காலருத்திரனும் இம்மூவரும்] சீர்கண்ட பரமேஸ்வரனுடைய வேவலினாலித்தொழில்களைப் பொருந்தினபேர்கள். அஃதெங்கெனெனின், —புரைத்ததிகாரசத்தி புண்ணியனண்ணலாலே - புண்ணியனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய வதிகாரசத்தியானது, பிரமாசிருட்டிக்கவும் விஷ்ணுவிரக்டிக்கவும் காலருத்திரன் சங்கரிக்கவும் பொருந்துகையலே, † அயோதஹத்தியென்றும்போல சிவசத்தியிவர்களை யுதிட்டித்துச்செய்கையா லிவர்களே செய்ததெனப்பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தி லந்தர்ப்பா வமெனவுமறிக. சிருஷ்டிகாலத்திற் சீர்கண்டபரமேஸ்வரர்

பிரகிருதியிற் குக்குட்சிருட்டியைத் தாமுண்டாக்கித் தூலசிருட்டியாதிக்குத் தம ததிகார சத்தினைப் பிரமாதிகளிடத்திற் வைத்து, ஸ்தூலமாயிருக்கிற சிருட்டிஸ்திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவிப்பர்.

‡ இரும்பு சுடுகிறது.

தடி-தூடு சூழித டுப-ராணெ — யடி ஜயா ஜமசு
ஸ்ரஷா விரினிஃ பாவகொஹரிஃ | ஸாஹத-டா கா
வா-ஹி-ராபெயா நஜஸெஸெ விநாகிநெ ||

அல்லது உம், பிரமவிஷ்டுணுக்க ளதிகாரசத்திக்குத் தக்க புண்ணியத்தைப்பண்ணப் பெற்றவர்களென் றுன்மவர்க்கமாகச் சொல்லுவார்கள். அதற்கு வேதாகமங்களில் பஹு-விரோத முண்டு. அஃதன்றியு மிச்சாத்திரத்தினும் 'நவந்தருபேதமேக நா தனே நடிப்பன்' என்பதற்கும் விரோதமாதலால் பிரமாலினிடத்திற் கிரியாசத்திபதிந்து கருமப்பிரதானமு ஞானப்பிரதானமுமாயிருக்கும், விஷ்ணுவினிடத்தின் ஞானக்கிரியைகள் சமானமாய்ப்பதிந்து ஞானகருமசாம்மிபமாயிருக்கும், காலருத்திரனிடத்தில் ஞானசத்திபதிந்து ஞானமே பிரதானமாயிருக்கும். சிவன்மாயாதீதர். பிரமாசிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணுபாலனம் பண்ணுவர், காலருத்திரர் சங்காரம் பண்ணுவர். ஆகையாலவர்கள் சாஞ்சனராகலிற் பிரகிருதியிற் குணத்திரயத்தையதிஷ்டித்துக்கொண்டு பிரமாண்டவர்த்திகளாயிருப்பார்கள்

தடி-தூடு - ஸ்ரஹாணஜ டுபதி-ஸூராஸ ஹ விஷா
டிபொபொ || ஸாஹதாஸெ ஜஜஸூ ஸா ஸுரா ஜ
ஸதாஜஸாஃ | ஐதி .

வஸ்து பேதமில்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மியத்தினு
ளும் ஸ்தாந தாரதம்மியத்தினுனுங் கிருத்திய தாரதம்மியத்தி
னுனுமபேதமாய் குருசிஷ்ய நியாயமாகவுஞ் சுவாமி பூத்ய நி
யாயமாகவு நடப்பதுண் டென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் பிரம விஷ்ணு காலாக்கினிரு
த்திர விவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்க மூன்றுதொழிலும், சரீக்
ண்டமூர்த்திக்குச் சொல்லிய தென்னைபென? அதற்கு உத்தரமு
ரைக்கின்றார்.

உரைத்தவித்தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக் குலகமோத-
சிருட்டி திதி சங்காரமென்கற கிருத்திய மூன்றும், பிரமவிஷ்
ணு காலாக்கினிருத்திர ரிவர்களுக் குலகஞ்சொல்ல,—

வரைத் தொருவனுக்கேயாக்கி வைத்த திங் கென்னை யெ
ன்னில் - குணமத்ய நிலையராயும், பிரகிருதி யக்கிர நிலையரா
யும், இராகாந்த நிலையராயு மிருக்கின்ற, ஸ்ரீகண்டமூர்த்தி யொ
ருவருக்கே நியமித்துச் சொல்லிய தேதென்னில்? முறைமை
யிற் சொல்லுவாம்.

பிரதம மகாசிருஷ்டி காலத்திற் பரசிவன் சுத்தமாயையி
னின்றும் பொருட் பிரபஞ்சஞ் சொற்பிரபஞ்சமுமாயிருக்கு
ம் சுத்தத்துவமஞ்சையுஞ் சுத்தாத்துவவாசிகட்குச் சிருஷ்டித்
ததில் புவனங்கள் சூக்குமதேகங்கள் தூலதேகங்கள் போக்கிய
ப்பொருள்க ளிவைகளைப் பொதுச்சிறப்பாசப் பண்ணிப் பொரு
த்தி, சுத்த சுத்தாசுத்த வசுத்தாத்துவ வாசிகளெல்லார்க்கு

ம் வேறுவேறு நாதமாகிய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்தி, அங்கப் பரதேகத்துக்குள் ளிருக்கும் பிரணவகலா பஞ்சகருபமாகிய சிவதத்துவ மஞ்சையு மிருக்கப் பண்ணிக் காத்து, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிலதேகா திகளையுஞ் சங்கரிப்பர்.

பின்னந்த மஹாசிருட்டி காலத்தி லநந்தேசுரர் அசுத்த மாயையினின்றும் புவனக்கொத்தாயுஞ் சூக்துமதேகக்கொத் தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற கலாதிபிருதிவியந்த தத்துவங் களையுந் தூலசரீரங்களையும் போக்யப் பொருள்களையும் பொ துச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக்காத்து; மஹாப்பிரளயத் தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிறிது தேகங்களையும் ஸ்ரீகண்டா தித் துவாரத்தினாலுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்.

மத்யம சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்ரர்பிர கிருதியினின்றும் புவஞாதாரக் கொத்துமாத் திரமா யிருக்கின்ற குணதி பிருதிவியந்த தத்துவங்களைப் பொதுவாகப் பண்ணிப் போக்கியப் பொருள்களைத் தூலதேகங்களைப் பொதுச்சி றப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காத்து மத்தியமப் பிரளயத் தில் முற்றுஞ்சங்கரிப்பர்.

அவரதேவலால் குணநிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ் ணுக்களும், பிரமாண்டத் துண்ணிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவி ஷ்ணுக்களும், குணதிபிருதிவியந்த புவனங்களிற்றூலதேகங்களை யும் போக்கியப்பொருள்களையுப் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காப்பார்கள். பிரதமபிரளயத்தில் ஸ்ரீகண்டரேவ லாற் றமதிருப்புத்தொடங்கிச் சுவர்க்கபரியந்தஞ் சங்கரிக்குங் காலாக்கினிருத்திரரே அவாந்தரத்தும் பிரமாண்டத்துட் லேச ரீரங்களோடு போக்யப் பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால்,—

புண்ணியன் - பரசிவாநுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கு முன்சொல்லிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,—

புரைத்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே - பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக் கொத்திருக்கும் பிரகிருதிகாரிப சிருஷ்டியாதி கிர்த்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே, அவனோவுதற்கர்த்தா;—

வினாக்கமலத்தோன் மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்-காலாகனிருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுக்க ளியற்றுதற் கர்த்தாக்கள்: ஆதலால், அவரொருவருக்கேயாகவைத்தது. அதுவன்றி

புண்ணியன் - ஸ்ரீம தநந்தேசுரானுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கும் பிரமாண்டத்துட் சிவலோக கைலாச மேரு சிகர நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன்,

புரைத் ததிகாரசத்தி நண்ணலாலே-ஸ்ரீம தநந்தேசுரரிடத்தினின்று மநந்தேசுரருக் கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்துட் பிரம விஷ்ணுமுகலோர்களுக்கு நிக்ரஹானுக் கிரகம் பண்ணுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே அவனோவுதற்கர்த்தா.

வினாக்கமலத்தோன்மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்-பிரமாண்டத் துள்நிலையராகிய காலாக்கினி ருத்திரரோடு கூடியிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்க ளியற்றுதற் கர்த்தாக்கள். அது வன்றியும்,

புண்ணியன் - பரசிவாநுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கும் ஈசுரதத்துவ நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,

புரைத்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே-பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக் கொத்திருக்கு மநந்தேசுரரோடுகூடி மாயா

காரிய சிருட்டியாதி கிருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெற
லாலே, அவர் ஸ்வயமாயுங் குணநிலைய பிரமாண்டநிலைய விரு
ஸ்ரீகண்டத்துவாரத்திலையு மேவுதற் கர்த்தா,

வினாக்கமலத்தோன் மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்-கு
ணத்துள் பிரமாண்டத்து ளிருவகைப் பிரமவிஷ்ணுக்களு மி
யற்றுதற் கர்த்தாக்கள்,

இப்படி ஸ்ரீகண்டத் திரியம் பிரேரகம், காலாக்கினி ருத்
திரரோடு பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம் பிரோரியம் எனவறிசு.

பரசிவ னேவுதற்கர்த்தா, அநந்தேசாதிகளோடுகூட ஸ்ரீ
கண்டத்திரயம் பிரமவிஷ்ணு சதுஷ்டயமெல்லா மியற்றுதற்
கர்த்தாவாயிருக்கும்.

* இவ்விடத்து ஞானப்பிரகாசர் ஈசு-ஈசு-வது செய்யு
ட்களை வைத்து, ஈசு-ஈசு-வது செய்யுட்களை ஈசு-ஈசு-வதாக
அமைத்து உணர்பாடம் கூறியிருக்கின்றனர். அது சிருஷ்டியா
திகளைக் கூறி அதன்காரண முணர்த்தவேண்டு மென்பதுபோ
லும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத்தான் முதல்வனு
டைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையாரன்றி அத்
தொழிற்குச் சுதந்திரரல்லராகலான், முத்தொழிலுஞ் செய்தற்
குறிய சுதந்திரமீதுமாகி யொருவனுக்கேயுண்டென்பதாம்.

நல்வினைக்கண் வாழ்நாளின்மாலயனாகி” என்றார் புடை
துலாசிரியரும். வேதம் புராணம்இதிகாச முதலியவற்றிற்கும்

இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலிய வற்றுட் காண்க.

வரைந்து வரைத்தென வலித்தது.

புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

புரைத்தல் உயர்தல்.

நிரம்பவகிழயருநா வருமாறு.

—0—

மேலும் பஞ்சராத்நிரி இந்த மூன்றுதொழிலும் பிரம்மா விட்டுணு உருத்திரன் என்கிற மூன்றுபேர்க்கு முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்ல, சிவ னொருவனுமே செய்வானென்று சொல்லுவா னெனென்றுசொல்ல; அவனை மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

உரைத்தவித் தொழில்கள் மூன்று மூவருக் குலகமோத - சொல்லப்பட்ட விந்தக் கருத்தியங்கள் மூன்றும் பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்கும் உருத்திரனுக்கும் உள்ளதென்று ஞாதாக் கள் சொல்ல,—வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைப்பதிங்கென் னைபென்னில் - இந்த மூன்று தொழிலுஞ் சிவனொருவனுக்குமே யுள்ளதென்று நீர் நியமித்துச் சொன்ன தெப்படியென்று சொல்லுகுறையாகில், சிருட்டித்தி யிரண்டும் பிரம் விட்டுணுச்சுருக் குச் சிவன் சுற்றித்த வதிகாரமாகையால், மூன்று தொழிலுஞ் சிவனுக்கேயுள்ளது. அதெங்ஙனே பென்னில்,—விரைக்கமலத் தோன்மாலும் மேவலான்மேவினோர்கள்புரைத்ததிகாரசத்திபு

ண்ணிய னண்ணலாலே - மணம்பொருந்தின தாமரைப் பூவிலே இருக்கும் பிரம்மாவும் விட்டுணுவங் கர்த்தாவினுடைய வேவலினாலே தனதாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிற வவர்கள், பொருந்தப்பட்ட புவனங்களிலுண்டான ஆஞ்ஞாசத்திகளை அநாதியே தம்பிரானார் பொருந்தி நின்று அவரவர் கிருத்தியங்களை செய்க்கையினாலே, அவர்களுக்கு ஒரு முதன்மையிலே ; சிவனுக்கே யெல்லாமுதன்மையும்.

வரைத்தொருவனுக்கே யாக்கியென்பதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம் - சதகம். “ஆயினான் மறையவனு நீயேயாத லறிந்தியா னியாவரினுங் கடையனாய், நாயிச்சுன னுதலையு நோக்கிக்கண்டு நாதனே நானுனக்கோ ரன்பனென்பே, னாயினே னுதலாலா ன்னிகொண்டா யடியார்தாமில்லையே யன்றிமற்றோர், பேயனே னிதுதானுன் பெருமையன்றே யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசுகேனே.” என்றும், பரபட்சம். நாரணனயனையின்று மயனும் நாரணனையின்றுங், காரணமொருவருக்கங் கொருவர்தாமிருவருக்கும், வாரணமுரித்தவள்ளல் காரணனென்றுமன்றத், தாரண முரைக்கும்பக்கத் தவர்களுமடைந்தாரன்றே.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பாஞ் - மறு, எ - செ.

“விடைக்தமலத்தோன் மாலு மேவலால்மேவினோர்கள், ரபுரைத்ததிகாரசத்திபுண்ணியனண்ணலாலே” என்பதற்குப் பிரமாணம். திருப்பாட்டு “பாராழிவட்டம் பகையால் நலிந்தாட்டவாடி, பேராழியான திடர்கண்டருள்செய்தவாபேணி, நீராழிவிட்டேற நெஞ்சிடங் கொண்டவர்க்குப், போராழியிந்தபுகழும் புசுழற்றதன்றே” என்றும், திருவாசகம் - சதகம். சாவமுன் னுட்டக்கன் வேள்வித்தகர்தின்று நஞ்சுமஞ்சி, யாவவெந்தாபெ

ன் தவிதாவிடுநம் மவரவர்க்கே, மூவரென்றே யெம்பிரானொடு
மெண்ணி விண்ணுண்மென்மேற், நேவரென்றேயிதுமாந் தென்
னபாவந் திரிதவரோ.” என்றும், திருத்தோனோக்கம். “ பங்கய
மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத், தங்கணிதந்தரன் சேவடி
மேற் சாற்றுதலுஞ், சங்கரனெம்பிரான் சக்கரமாந் கருளிய
வா, நெங்கும்பரவிநாந் தோனோக்க மாடாமோ.” என்றும்,
திருச்சாழல். “ சலமுடையசலந்தரன்ற னுடறடிந்தநல்லாழி,
நலமுடையநாரணற்கன் றருளியவாரென்னேடி, நலமுடைய
நாரணன்ற நயனமிடந்தரனடிக்கீழலராகவிடவாழி யருளின
ன்காண்சாழலோ.” என்றும், பரபட்சம், “ சீவன்கள்சன்ன
ம்போலச் சிலவயற்றுதித்தமாலேத், தேவென்றே யுலகங்காக்க
ச்சுவேச்சையால் சனித்தானென்றீர், பூவன்பின் படைக்கமாட்
டா தரனடிபோற்றவேதக், கோவந்துமுகத்திறுன்றிச் சிரு
ட்டியைக்கொடுத்தல்கூறும்,” என்றும்,வானங்கிழ்மண்ணுமெல்
லாமாயனே கத்தாவென்பாய், தானஞ்சஞ்சலந்தரன்ற னுடல்
கீண்டசக்கரத்தை, யானஞ்சுமாவாவன்பாற் பெற்றுலகளித்த
வார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன் காப்பேபா
கும்,” என்றும், அஞ்சியன்றரிதானோட வசுரரைக்குமரனோலே,
துஞ்சிவித்தொருபெண்ணோலே தாருகனுடறுணிப்பித், தஞ்சிட
ப்புரந்தியூட்டிச் சலந்தரனுடல்கீண்டோத, நஞ்சினே யுண்மென்
றோ நாயகனுலகங்காத்தான்.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பாஞ் - மறு, சு - சு - உஉ - செ. ,

இதனாற் சொல்லியது சருவசிருட்டியில் மூன்றுதொழி
லும் சிவனே செய்வனென்றும், பிரம விட்டுணுக்களுடைய
சிருட்டியுந் திதியும் சிவன்கொடுக்க வவர்கள் செய்வார்களெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உரைத்த இத்தொழில்கள்மூன்றும் - சொல்லம்படு மிம்மு
த்தொழிற்சனும்,—மூவருக்குலகமோத - மூன்றுகடவுளு மியற்
றுமென வுலகந் சொல்லாநிற்பவும்,—வரைத் தொருவனுக்கே
யாக்கவைத்ததிங் கெண்ணையென்னில்- வரையறுத் தொருகடவு
ளுக்கேமுத்தொழிலுர்சுதந்தரமென்ப தெண்ணையெனில்?--விரை
க்கமலத்தோன்மாலும்-வாசனைபொருந்திய கமலத்தின்சுணுரை
கின்றஅயன் மாலாரிருவரும்,—புண்ணிய நண்ணலாலே - புண்
ணிய விசேடத்தான்,—புறாத்ததிகாரசத்தி - முதல்வனுடைய
உயர்ந்த அதிகாரசத்தி,—ஏவலான் மேவ்னோர்கள் - அவனதே
வலாற் பெற்றுடையாரன்றிச் சுதந்திரரல்லர். ஆகலான் முத்
தொழிலும் செய்தற்குரிய சுதந்திர மீதுமாகி ஒருவனுக்கே
யுண்டென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது.

இறுதியாங் காலந்தன்னி லொருவனே யிருவரு
ந்த, முறுதியி னின்றொன்னி லிறுதிதா னுண்டாகா
தா, மறுதியி லரனையெல்லா மழித்தலா லவனாவி
ன்னும், பெறுதுநா மாக்கநோக்கம் பேரதி கரணத்
தாலே.

(ஈடு)

(இ-ள்.) இறுதி எல்லாரு மொடுங்கிய சங்கராகாலத்தி
யாங் கால லே சிவனொருவனுமே யுளன்.
ந் தன்னி லொருவனே

இருவருந்த மு
அதியினின்றொ
ன்னில்

உம்முடைய சிவனைப்போல வில்விருவரு
ங் கர்த்தாவாய்ச் சங்காரப்படார்க ளென்
னில்?

இறுதிதா னு
ண்டாகாதாம்

அப்பொழுது ப்ரக்ருதி மட்டு மழிகிற முந்
தினசங்காரமும், மாபைமட்டு மழிகிற மத்
திமசங்காரமும், நாதமட்டுமழிகிற மகாச
ங்காரமுமாக இவை மூவிதமான சங்கார
முண்டாகமாட்டாது;

அதுதியி ல்ர
னே யெல்லா ம
ழித்தலால்.

இம் மூவிதமான சங்காரத்தையுஞ் சிவ
னே சங்கரிக்கையால்.

அவ னு லின்
னும் பெறுதுநா
மாக்க நோக்கம்
பேரதி கரணத்

அந்தக் கர்த்தாத்நானே மேலுஞ் சிருட்
டியுந் திதியு மவ்விருவரையு மதிட்டித்துக்
கொண்டு கிருத்தியங்களை யுண்டாக்காநிற்ப
ன். எ - று.

தாலே.

உதிகரண மென்பதனா லதிட்டித்து நடத்துவனென வ
றிக.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்திலும் காந்தபுராணத்திலுங் கா
ண்க. (ருரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே - மஹாப்பிரளயத்
திற் பரமேஸ்வர லொருவனேநிற்பன். [ஏகாரத்திலுற் பிரம

இம்முன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திமத நிராகரணம், அம்மதத்தின் விஸ்தாரம் பரபஞ்சத்திற் சொல்லினோம் கண்டு, கொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்தில் பரசிவமொன்றுமே பதிக ளுக்குப் பாரிசேஷிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதிடாங் காலந்தன்னில்-மகாம்பிரளயத்தில்,—

ஒருவனே - பரசிவனொருவனோ, பதிகளிற் பாரிசேஷித் து நிற்பார்,—

இருவருந் தம்முறுதியி னின்றொன்னில் - பிரம விஷ் ணுக்கருளியரும், (தாமென்பது பவராணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது,) சிவசாஸ்த்திரீயத்திற்கு அநந்தாதி அதிகாரகர்த் தாக்களனைவருந்தமதுகருத்தியங்களோ டிருந்தார்களாகில்,—

இறுதிதானுண்டாகாதாம்-மகாம்பிரளயம் வாராதாகும். ஆதலால்,—

அறுதியில் - அத்திதிகால முடிவில்,—

அரணே-பரசிவனே,

எல்லா மழித்தலால் - சிவதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவ பரியந்தம் பிரபஞ்சமுற்றுஞ் சங்கரிபித்துச் சங்கரித்தலால்,—

அவனால் - அந்தப்பரசிவனால்,—

பேரதி கரணத்தாலே—“அதபத்யுதிஷ்டாநம்” என்று ஸ்ரீ மன் மதங்காகமவசனத்தால் தாதான் மியத்தினால் அந்தப்பர சிவனுக்குப்பெரிதா மிருப்பாருஞ் சத்திகரணத்தினாலே தானே.

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகரணத்தாலே-பேரதிகரணத்தினின்று மென (வேற்றுமைமாறுக) “நித்யாதிஷ்டேயருபிணி” என்று பவுஷ்கரவசனத்தினால் பரிக்கிரக சத்தியாதலா லந்தப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாமிருப்பாகுஞ் சுத்தமாயையினின்று சிவதத்துவ மஞ் சுக்கும்,

இன்னும்-இனிமேலும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்—சிருட்டி திதிகளைக் காண்போம்.

திரும்ப வெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே - பரிக்கிரகசத்தியினால் அந்தப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாமிருப்பாகு மிபற்றுதற் கர்த்தாவாகும் அநந்தேசுரனாலேதான்.

திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக.

பேரதிகரணத்தாலே - தாதான்மியத்தினால் லந்த வந்தேசுரனுக்குப் பெரிதாமிருப்பாகு மந்தவந்தேசுரசத்தி கரணத்தினாலேதான்.

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகரணத்தாலே- (பேரதிகாரணத்தினின்றுமென வேற்றுமை மாறுக) பரிக்கிரகசத்தியினால் அந்தவந்தேசுரனுக்குப் பெரிதாமிருப்பாகும் அசுத்தமாயையினின்றுத் தானேகாலதத்துவமாதிரியாய்ப் பிருதிவி தத்துவமந்தமாகுந் தத்துவங்களுக்கு,—

இன்னும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்-திரும்பச் சிருட்டி ஸ்திதிகளைக் காண்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவரும் தத்த மாற்றலோடு நிலை பெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான், அக்காலத் து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றும். அல்லது உம், சங்காரக்கடவுளெனப்படுவோன், சிவவற்றை பொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக்கடவுளை வேறுசங்கரிப்பாரில்லை யாகலான் முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சிநின்றல் பெறப்படுதலானும்; ஒடுங்கியவுலகங்கட்குப் பெரிபதோராதாரம் அவனேயாகலானும், ஒடுங்கியவுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனையுரிபனென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

அறுதியிலரென்னும் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம்அதிகாரமென்பன ஒருபொருட்களவி.

பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகாரமாதலுண்மையின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பெளராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுவ் கடாவை முறைபே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்து மாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

சிருட்டிகாலத்துக்குப் பிரமாவும் திதிகாலத்துக்கு விஷ்ணுவும் சங்காரகாலத்துக்கு உருத்திரனுமாகத் தந்தாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிறது கண்டிருக்கச்செய்தே, மூன்று காலத்துக்குஞ் சங்கார கர்த்தாவேயுள்ள தியாங்கனங் காணப்பட்டதென்ற பாஞ்சரத்திரியை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இறுதியாங்காலத்தன்னி லொருவனே - சங்காரகாலத்தன்னிச் சிவன் ஒருவனுமேயுள்ளன். கார்க்கிறவனிருக்கக் காவலழியுமோ ! ஆகையாலே,—இருவருந்தம் முறுதியாய் நின்றாரெனில் - அந்தச் சங்காரகாலத்தினும் பிரம்ம விஷ்ணுக்க ளிருவருந் தங்கள் பலத்தினாலே அழியாமல் நிற்பார்களென்று நீசொல்லில்,—இறுதிதானுண்டாகாதாம் - சங்காரமென்கிற கிருத்திய முண்டாகிறது நேராகவில்லைபாம். ஆகையா லவர்களுயர் அவர்கள் கிருத்தியங்களையும் அழிப்பன். கிருத்தியங்களை யழியாமற் கிருத்திய கர்த்தாக்களையு மழித்தால்,மேல் கிருத்தியமுண்டாம்படி யெப்படி யெனில்,—அறுதியிலர னேயெல்லா மழித்தலா லவனுலின்னம் பெறுது நாமாக்கம் நோக்கம் - அந்தச் சங்காரகாலத்திற் சிவனே சருவத்தையும் சங்கரிக்கையினாலே அந்தச் சிவனாலே மேலும் சிருட்டி திதியும் நாமெல்லாரும் பெறத்தக்க துண்டாம். சங்காரகர்த்தாவாலே சங்காரமொழியச் சிருட்டி திதியுண்டாம்படி எப்படியென்னில்,—பேரதிகாரணத்தாலே - இந்தக் கிருத்தியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க மேலான வதிகார சத்திகளைத் தனக்கு கருவிகளாக வுடையனாகையினாலே.

இதற்குப் பிரமாணம் முன்னின்ற திருவிருத்தத்துக்கிட்
டபிரமாணங்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சங்காரகாலத்தில் பிரம விஷ்ணுக்
களையு மவர்களுடைய கிருத்தியங்களையு மழித்துத் தானொரு
வனுமேயாய் நிற்பனென்றும், சிருஷ்டிகாலத்திலே அவர்க
ளையும் அவர்கள் தொழில்களையு முண்டாக்குவ னென்றும், திதி
காலத்தி லவர்களுடைய வதிகாரத்தையுஞ் சங்காரகர்த்தாவே
கொடிப்பானென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

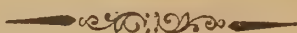
—o—

இறுதியாங்காலந்தன்னில்—சங்காரகாலத்தில்,—இருவரு
ந்தம்முறுதியி னின்றொன்னில்—ஏனையிருவரும் தத்தமாற்றலோ
டு நிலைபெறுவாராயின்,—இறுதிதா னுண்டாகாதாம் - உலகஞ்
சங்காரமாத லின்மையா னக்காலத் தவ்விருவருமுளரல்லவெ
ன்பது பெற்றும்,—அறுதியி லரணே எல்லாமழித்தலான்—அல்ல
துவுஞ் சங்காரக் கடவுள் எனப்படுவோன் சிலவற்றையொழித்
துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக்கடவுளை
வேறு சங்கரிப்பாரில்லைபாகலான்முழுதுஞ் சங்கரித்வழி,—ஒரு
வனே—அவ்வொருவனே எஞ்சிநின்றல் பெறப்படுதலானும்,—பே
ரதிகரணத்தாலே - ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரிபதோராதா
ரமவனே யாகலானும்,—ஆக்கநோக்க மவனாவின்னும் பெறுது
ம்—ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கு நிறுத்துதற்கு
மவனே யுரியனென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பவுராணிகர்மதம்பற்றி நிக
ழுங் கடாவை முறையே பாகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமா
றுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சாரத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தத்தொழில்க ளென்னபயனைக்கருதிச் செய்
கரு ளென்றவனை நோக்கி யுணர்த்துகருர்.

சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந் தோற்
றவென்னின், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழி
தலு மாமுயிர்க்கு, மன்னிய புத்திமுத்தி வழங்கவு ம
ருளான் முன்னே, துன்னிய மலங்களுல்லாந் துடை
ப்பதுஞ் சொல்லலாமே. (௩௬)

(இ-ள்.) சொன் இக்கருத்தியங்கள் கர்த்தாவா லுண்டா
ன வித்தொ க்குரைக்குக் காரணமென்னென்று நீசொ
ழில்களென் லில்

னகாரணந் தோ
ற்றவென்னில்

முன்னவன் வி அந்தக்கர்த்தா வொரு ப்ரயோசனத்தை
ளையாட்டென்று க் கருதிச் செய்பா தபடியாலே யவனது லீ
மொழிதலுமாழ் லேபென்று சொல்லப்படும்.

இவ்விளையாட்டுச் சிறுபிள்ளைகளைப்போலப் பலத்தைக்கொ
டாதோவென்னில்?

உயிர்க்கு மன் அவனதருளா லான்மாக்களுக்கு நிலைபெ
னிய புத்திமுத்தி ற்ற பராபரபோகங்களைப் புசித்துத் தொ
வழங்கவு மரு லைதற்பொருட்டும், அநாதியே செறிந்தநின்
ளான் முன்னே ற மலங்களை பொழிக்கையின் பொருட்டும்,

துன்னிப மலங்க மோட்சத்தை யடைவிக்மைக்குக் காரண
 ளெல்லாந் து மென்றுஞ் சொல்லலாகும். எ - று.
 டைப்பதுஞ்சொ
 ல்லலாமே

இதற்குச் சுவாயம்புவ மெனவறிக.

(௩௬)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மேல். சிருட்டியாதி சூசுத்தமகிருத்தியங்கட் கேதுகூறல்.
 சொன்னவித் தொழில்க ளென்னகாரணந் தோற்றவென்
 னில் - கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த சிருட்டியாதிபஞ்சகிருத்தியத்
 தையும் பண்ணுவதான கிரிபை நிர்விகாரிபான சிவனுடைய
 சத்தித்துவாரா வுண்டாகவேண்டிய வேதுவேதெனின்,—மன்
 னிபவியர்க் கருளாற்புத்திமுத்திவழங்கவும் - அநாதியே யாண
 வாதிபாசங்களைப் பொருந்தித் துக்கக்கித வாண்மாக்களுக்குக்
 கருணையினுன் மாயையினின்றுங் கலாதிகளையுண்டாக்கி யாண
 வசத்திகளை பேசுதேச நீக்கிப் போகத்தையு மாணவமாயைக
 ளையுஞ் சர்வான்மனாகீக்கி யதனான் மோகூத்தையுங் கொடுப்
 பது, (உம்மை யெண்ணுமை) ஆகிற்கர்த்தாவுக்குப் பிரயாசமு
 ண்டாமெனின்? இல்லையென்பதற்காக,—முன்னவன்வினையாட்
 டென்று மொழிதலுமாம் - மூன்றுபொருள்களுக்குண் முந்தி
 னபொருளாகிய பதியினுடைய லீலாமாத்திர மென்று சொல்
 லலுமாம் (சொல்லலுமாமென்றது சந்நிதி மாத்திரத்திற்கிருத்தி
 ய முண்டாமென்பது கருத்து) நித்தியமாகிய வாணவமாயைக
 ளிற் சத்திசமுதங்களைச் சிருட்டிகாலத்தி லுண்டாக்கிச் சங்
 காரகாலத்தி லொடுக்குவ ரென்று கீழ்ச்சொல்லிப் போந்து,
 இவ்விடத்துக் காரணங்களை நீக்குவ தென்ற தெவ்வாறெ
 னின்?—ஆங்கேதுன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொ

ல்லலாமே - அச்சத்திகளை நீக்கினதுபோல வநாதியே யான்மனை நெருங்கியிருக்கிற வாணவமாயைகளையும் வகையற நீக்குவர்.

துடைப்பதும் என்றவும்மையாற் பக்குவான் மாக்களிடத்திற் பாசங்களையெல்லா நீக்கியு மபக்குவான்மாக்களிடத்திற் பாசங்க ணிற்கையாற் பாசங்களுடைய நித்தியமுங் கெடாதென்பது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியிற் சர்வமுத்திப்பிரசங்கம் வரும்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிருட்டி முதலியகருத்தியமேதுநிமித்திய மியற்றுவதென்னப் பலம் இரண்டு திருவிருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்.

தோற்ற வென்னகாரணமென்று கூட்டுக.

வினையாட்டென்பது சிலர்கருத்து.

இது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

சங்காரக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனில், “காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி” என்பது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி. ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் வினையாடற் கருத்தென்பர். ஒருசாரார், “ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் வினையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முயற் தொழிந்தோம்,” என்பது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி. வினையாடற் கருத்தென்பார்.

யாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல, அத்துணை யெளிதிற்செயப்படுதலை நோக்கியேயாகலின். அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திசளும், முத்திகாலத்து கீழ்பேறுங் கொடுத்தற்பயத்தென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முன் முரணுமையான் உயிர்கண்மேற்சென்ற கருணையே ஆண்டைக்குக் காரணமென்பதாம்.

மொழிதலுமென்னுமும்மை எதிரது தமிழிலுது.

ஏனைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னுமும்மையோடு இபைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

காரணமென்னையெனக் கடாயினூர்க்குப் பயன்கூழிவிடுத்தல் செப்புவழுவாம் போலுமெனின், ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவும்துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின். அற்றாயினும் அதுக்கிரகமொழித் தொழிந்ததொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின், அவற்றைச் செய்வது அருளாமா நியாங்குணமெனின்? அதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருளா வருமாறு.

—0—

இந்தத் தொழில்களை என்ன பயனைக்கருதிச் செய்கிறார் உம்முடைய கர்த்தாவென்று புத்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந்தோற்றவெ
ன்னில் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் - அந்
தக் கர்த்தாவின்னுடைய திருவிளையாட்டென்று சொல் லுமாம்.
ஆயினும்முடைய கர்த்தாப் பாலரைப்போலப் பயனற்ற கா
ரிடஞ் செய்வானே யென்னில்? கர்த்தா அப்படி பயனற்ற
காரியஞ் செய்பான். அதெங்ஙனே யென்னில்?—உயிர்க்கு ம
ன்னிப புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளால் முன்னே துன்னிய
மலங்களெல்லாம் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே - தன்னுடை
ய காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போக
மோகங்களைக் கொடுக்கைக்கும், இதுவுமன்றி அநாதியே சகச
மாயிருக்கிற மலங்களைப் போக்குகைக்கும் காரணமாகச் செய்
தானென்று சொல்லலாம், பெரியோர்க ளப்படிச் சொல்லப்ப
டுகையால்.

முன்னவன் விளையாட்டென்றது இந்தத் தொழில்களைச்
செய்யுமிடத்துப் பாரமறநின் றெளிதாகச் செய்ததெனக் கொ
ள்க. இதற்குப் பிரமாணம் திருவெம்பாவை. “ மொய்பார்
தடம்பொய்கை புக்குமுகே றென்னக், கைபாற் குடைந்து கு
டைந்துன்கழல்பாடி, யையாவழிபடியோம் வாழ்தோங்காண
ரழல்போற், செய்யாவெண்ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குன்,
மையார்தடங்கண் மடந்தைமணவாளா, வையாநீயாட்கொண்
டருளும்விளையாட்டி, லுய்வார்களுயும் உகையெல்லா முய்க்
தொழிந்தோ, மெய்யாமற் காப்பா மெமையேலோ மெம்பா
வாய் ” என்றும். “ ஆர்த்தபிறவித் துயர்மெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் நிலைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங், கூத்தனிவ்வா
னுங் குவலயமு மெல்லோமுங், காத்தும்படைத்துங் கரந்த
ம்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்பவார்கலைக, ளார்
ப்பரவஞ்செய்ய வணிகுமுன்மேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகுமுப்

பொய்கைக் குடைந்துடையான்பொற்பாத; மேத்தியிருஞ்சுனை
நீ ராடேலோரொம்பாவாய்,” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிய கர்த்தா தனது காரணியத்தினாலே
ஆன்மாக்களை இரட்சிச்சை காரணமாக பஞ்சசுருத்தியஞ் செ
ய்தானென்றும்; இது செய்யுமிடத்துப் பாரமற நின்று செய்தா
னென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சொன்னவித் தொழில்கள் - சங்காரக்கடவு ளிங்ஙனங்
கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக்கா
ரண மென்னில்-செயதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—முன்னவ
ன்வினையாட்டென்று மொழிதலுமாம் “காத்தும் படைத்தும்
கரந்தும் வினையாடி” என்பது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி;(வி
னையாட்டென்பது ஐங்கலப்பாரஞ்சுமத்தல். சாத்தனுக்கு வி
னையாட் டென்பதுபோல) அத்துணை எளிதற் செய்யப்படுதலை
நோக்கியே யாகலின் அக்கருத்தும்,—உயிர்க்குமுன்னே - உயிர்
கட்கு பெத்தகாலத்து,—மன்னிய புத்திமுத்தி- தங்குதற்கேது
வாகிய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மல
ங்கலெல்லா மருளாற் றுடைப்பதும் - முத்திகாலத்துள் பொ
ருத்திய மும்மலங்களு மருளாநீங்குதலாகிய லீடுபேரால்,—
வழங்கவும் - கொடுத்தற்பபத்தென்பர்,—அருளாற் சொல்ல
லாமே - அவ்விரண்டிந் தம்முண் முரணுமையா னுயிர்கண்மேற்
சென்ற கருணையே யாண்டைக்குக் காரண மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமு மான்மாக்க
ளுக் கதுக்கிரகமென் னுணர்த்து கிரூர்.

அழிப்பினைப் பாற்றலாக்க மவ்வவர் கன்மமெல்
லாங், கழித்திட நுகரச்செய்யகை காப்பது கன்மவொ
ப்பிற், நெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பருட் செய்
திதானும், பழிப்பொழி பந்தம்வீடு பார்த்திடி னரு
ளையெல்லாம். (௩௭)

(இ - ள்.) அழிப் சங்காரமாவது, சுத்தாசுத்தமாகிய மா
பினைப் பாயையிற் காரியங்களைத் தத்தங் காரணங்க
ற்றல் னி லொடுக்கி ஜநமரணப்பட்டுத் திரியாம
லான்மாக்களை யினைப்பாற்றுகை.

அஃதெங்ஙனமென்னில்? பகலெல்லாம் வேலைசெய் தினைத்
துவ னிராத்திரி நித்தினைசெய் தினைப்பாருமாறுபோல.

ஆக்க மவ்வவ சிருஷ்டியாவது, ஒடுங்கியிருக்கிற கருவிக
ர் கன்மமெல்லா னையு மந்தவான்மாக்களையுங் கூட்டி யவரவ
ங் கழித்திட ிர் கன்மங்களை யறுபவிக்க, அவ்வவர் யோ
னிகடோறும் புக்குழன்று திரிகை.

நுகர்ச்செய் திதியாவது, அந்தக்கன்மபலங்களை யேரு
கை காப்பது மற் குறையாமற் றத்தம் விடயங்களைப்
பொருந்திப் புசித்துத் தொலைக்கை.

கன்மவொப்பி திரோபாவமாவது, கன்ம சாமீப மான்
ற் நெழித்திட மாக்களுக்குப் பிறந்தகாலத்தும் பரிபாக
மலங்க ளெல்லா மான மலங்களினது வீரிடத்தைத் தடுத்தல்.
மறைப்பு

அருள் செய்தி அதுக்கிரகமாவது. ஆன்மாக்களுக்கானவ
தானும் பழிப் முதலிய குற்றத்தைப் போக்கி ஞானத்தை
பொழி பந்தமீக் கொடுத்து வீட்டை யடைவிப்பிக்கை
டு

பார்த்திடி ன இந்தப்பிரபஞ்ச கிருத்தியங்களும் விசா
ருளேயெல்லாம். ரிக்கி லதுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். எ-று.
இதற்குச் சுவாயம்புவமும் மிருகேந்திரமு மெனவறி. (௩௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையினுற் கிருத்யங்களைப் பண்ணு
வரென்ற தெங்ஙனம், சம்ஹாரமும் மறைப்புங் கிருபையோவெ
னின்? அதுவு மாமென்று கூறல்.

ஆக்க மவ்வவர்கன்மெல்லாங் கழித்திட-கிருஷ்டியில் தனுக
ரணதிகளை யுண்டாக்குவது அவ்வான்மாக்கள் பண்ணிய கன்ம
மெல்லாம் புசித்துத் தொலைப்பதற்கு,--காத்திடல் நுகரச்செய்
தல்-ஸ்திதிபண்ணுவ தவ்வக்கன்மங்களைப் புசிப்பிக்கிறதற்கு,—
அழிப்பினைப்பாற்றல்-சங்கரிப்பது சநந மரணத்தினுற் சகலாவ
ஸ்தையினுண்டாகிய விளைப்புநீங்கத் தத்துவங்களெல்லாமொடு
க்கி யான்மாக்களைக் கேவலாவஸ்கையிற் கிடத்துகின்றது,—

தடி-ஊ ௨௫மெ-ஓடி — ஹொமஸாய நஜாக்ஷிபு
க௫சுவாகாணஸம்ஸு யஸு தஹிஸா ஹிகா கஜி விஸுஜா
யாவதிஷ்டெத || ஹவிநாஃ ஹபவிநாநாஸ வ-ஹி
தஹிதெதாயதஃ || ஸாபாவஸாநஜாஸாஹெ ௨கி .

மறைப்புக் கன்ம வொப்பின் மலங்கலெல்லாந் தெழித்
திட - திரோதானம் பண்ணுகிறது கன்மசாம்மியத்தின் மல

ங்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவதாகையாற் கன்மசாம்ய மாம ளவுங் கன்மபலத்திலே ஹையபுத்திவாராமற் புசிப்பிக்கும்படி க்குக் கன்மசாம்ய மானபொழு தத்திரோதான சத்தியே யது க்கிரக சத்தியாம்,—

தடி-கூட ததெதுவ — வரிணாயதீ தாஸுரொ ய கூட காகவிசிஷா |யொடி-ஓவநயாயதெ தடிந- டுராவிகொவ-தஹி.

அருள்-அதுக்கிரகம் பண்ணுகிறது ஆன்மாவுக் குபாதியாயு ள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவிர்த்தித் துவாரா ஸ்வஸ்வரூபமா னசச்சிதானந்தாபிவியக்தியாக்குவது,—பழிப்பொழி-ஆகையா ற் சங்காரம்பண்ணுகிறது தாமதகுணமென்றும், மறைக்கிறதவ ன்சனமென்றும், பஞ்சராத்திரி சிவதூஷணஞ் சொல்லுகின்ற தைத் தவிர்;—பார்த்திடிற் பந்தம்வீடெல்லாச் செய்திதானு ம ருளே-விசாரிக்குங் காலத்துக் கலாதி தத்துவங்வளினு லான் மாக்களைப் பந்திக்கிறது மக்கலாதிபந்தத்தைச் சங்காரகாலத் தில் விடுவிப்பதுங் கிருபையினுற்செய்யுங் கிருத்திடமென் றித ன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அழிப்பு - சங்கரித்தல்,—இளைப்பாற்றல் - பூமியின் கண் ணே சரீரேந்திரிபங்களோடே சநநமரணங்களிற்கூடுதல் பிரி தல், சுவர்க்கநரகபூமிகளிற் போதல் வருதல் முதற்செழிந் க ளான் வருந்தோய்வுதீர்த்தல், சத்திகுன்றிய மாயைக்குத் திரு ம்பச் சாமர்த்திய முண்டாக்கலுமாம், கன்மபாக நிமித்தமு

மாம்.—ஆக்கம்-திரும்பச்சிருட்டித்தல்,—அவ்வவர் கன்மமெல்
லாங்கழித்திட - பிரளயத்திற் பக்குவப்பட்ட அவரவர் கன்ம
ங்கள் முற்றும் மலபரிபாகத்திற்கு நிமித்தமாய்ப் புசிப்பித்துத்
தொலைக்க,—காப்பது - திதிசெய்வது,—நுகரச்செய்கை- கன்
மபலத்தைப் புசிப்பித்தல்,— மறைப்பருள் செய்தி தானும் -
மலபாகம் வரும்பொருட்டுக் கன்மபலபோக்கியப் பொருள்களி
லமிழ்த்துநலாகிய திரோபாவகிர்த்தியமும், தீகை பண்ணுந
லாகிய அநுக்கிரக சிருத்தியந்தானும்,—கன்மவொப்பில்- மலப
ரிபாகம்வர வரும் உபகாராபகாரகன்மபலசமத்தில்,—மலங்க
ளெல்லாந் தெழித்திட - மலமாயா கன்மங்களை நீக்கச் சிவத்
துவத்தை விளக்க, திரோபாவ கிர்த்தியத்தாற் கன்ம சமத்
துவம் வருவித்தல், அநுக்கிரககிர்த்திபத்தால் மலம் நீக்கச் சி
வத்துவம் வருவித்தல் எனப்பொருள்கொள்க. பழிப்பொழி மு
தல் பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும்;
முறையே இளைப்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத்தான் மலபா
கம் வரச்செய்யலும், கன்மங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலு
ம், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்த
ம் விரிவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான்: ஐந்தொழி
லுமருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோ
லுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக வெண்பதாம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண் டைந்தொழிலென்றன் ம
லையாம். பிறவெனின், ஆகாது; மறைப்பையு மருளையும் நிலை யி

அதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்
அமையுடைமைபற்றி ஈண்டைந்தொழிலென்ற ராகலின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந்
தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்
டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென்
னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து,
மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருணா வருமாறு.

—0—

இப்படி ரட்சிக்கிற கர்த்தா சங்கரிப்பானேனென்றும் பு
த்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்குறார்.

அழிப்பினைப்பாற்றல் - சங்கரிக்கிற கர்மத்தினாலே அலைப்
புண்ணு மான்மாக்களை இளைப்பாற்றும்படி சிறிதுநா ளவையிற்
றை நீக்கிவிட்டு வைக்கிறது. அப்படியிளைப்பாற்றிவிடாமல், ஆன்
மாக்கள் துக்கத்தையறுபவிக்க மீளவுஞ் சிருஷ்டிப்பா னேனெ
ன்னில்?—ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திட - சிருஷ்டி
க்கிறது, மலம் நீங்காதபடியாலே மலநீங்குகைக் காரணமாக
ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக்
கன்மத்தைத் தொலைபித்தல். அப்படி சிருஷ்டித்தாற்போல ம
லத்தைப் பாகம் வருத்தினது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளா
மல் நெடுங்காலம் திதிமென்று நிறுத்துவா னேனென்னில்?—
துகரச்செய்கை காப்பது - ஆன்மாக்கள் செய்தகன்ம மிகுதியா
யிருக்கையினாலே, அந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்க
வேண்டி இரட்சித்து. இப்படிசெய்யிற் கர்த்தா மறைப்பிப்பா
னேனென்னில்?—கன்மவொப்பிற்செழித்திட மலங்களெல்லா

மறைப்பு - திரோபவிக்கிற அந்தபாகத்தைப் புசித்துத் தொலைப்பித்துக் கன்ம வொப்பிலே மலங்களெல்லாம் போக அது க்கிரகமென்றது என்னில்,—அருள்செய்திதானும் பழிப்பொழிபந்தம்லீடு - அதுக்கிறக முறைமைதானும் சூற்றத்தைப்பொருந்தியிருக்கிற பாச பந்தங்களைப் போக்கி முத்திரெறியைக் கொடுக்கை.இதுவொழிந்து முன்சொல்லப்பட்டவை அதுக்கிரக மல்லவோ வென்னில்?—பார்த்திடி வருளையெல்லாம் - பார்க்குமிடத்திவனுக்கு நிக்கிரகமன்றி முன் சொல்லப்பட்ட நாலுகாரியமும் அதுக்கிரகமென்றே சொல்லப்படும்.

இந்தக் காரியமும் அதுக்கிரக மென்றதற்குப் பிரமாணம் தத்துவவிளக்கம், “கன்மந்தன்னைக் கனிவிக்குங் காழிப்பிரான் கருணை, பன்மைப்படுக்தொழி லைந்துபடைப்பு நிலைதொகுத்த, வின்மையிழந்த வொளிப்புத் துயர்நின் றெடுத்தலென்ப, வன்மைபடாநிலைமை பெரியோனுக் கமைந்தனவே.” என்னுமதுங்கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை காரணமாகக் கர்த்தா பஞ்சகிர்த்தியங்களைச் செய்தானென்னு முறைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,—அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் - அவரவர் கன்மங்கழியு முகத்தான்,—கழித்திட - மலபாகம் வரச்செய்தலும்,—காப்பது - நிலைபாவது,—நுகரச்செய்கை - கன்மங்கழியுமா ததனைநுகர் வித்தலும்,—மறைப்பு-மறை

ப்பாவது,—கன்மவொப்பின் - கன்மவொப்புவருவித்து,—மல
ங்களெல்லாந் தெழித்திட - மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அரு
ள் - அருளாவது,—பந்தம் வீடு -பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய வறு
திப் பயத்தன வாகலான்,—பார்த்திடின - பராவுமிடத்து,—
எல்லாசெய்திதானு மருளை - ஐந்தொழிலும் அருட்செயலே யா
கலின்,—பழிப்பொழி - இவற்றுட் சில மறத்தொழிலே போலு
மெனப் பழித்தலை ஒழிவாயாக வென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் சங்கரார்க்கடவுள் செய்யுந்
தொழின் மறமாய்முடியமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்டொ
ழிலென்னு மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட் டென்னும்
பரிணாமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்தும் பரிகரித்து; மேல
துசிறப்பிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் பஞ்சகருத்தியம் பண்ணுகிற கர்த்தா
வுக்கு வடிவு யாதென்று வினவ, அவனை
நோக்கி யுருமேனி யென்ற விருத்
தமீராக வொரு தொடராக
வுணர்த்து கிரூர்.

அருவமோ ரூபாரூப மானதோ வன்றிநின்ற, வு
ருவமோ வுரைக்குங்கத்தா வடிவெனக் குணர்த்திங்
கென்னி, லருவமு மரூபாரூப மானது மன்றிநின்ற,
வுருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதா
மே. (௩௮)

(இ - ள்) அருவ உம்முடைய கத்தா நிட்களமோ, சுகளநி
மோ ரூப ட்களமோ, இவையல்லாத வெல்லாவயவ

ரூப மானதோ ங்களுங் காணப்பட்ட சகலமோவென் றெ
வன்றி நின்ற வு னக்கு நீ ரறிவிக்க வேண்டுமென்று நீ சொல்
ருவமோ வுரை லில்,
க்குங் கத்தாவ
டிவெனக் குண
ர்த் திங் கென்
னில்

அருவமு மரு மூற்கூறிய நிரதிகாரியாகிய பரமகத்தாவு
பாருப மானது க்கு நீ முன்னஞ் சொல்லிய மூவிதமும் திரு
மன்றிநின்ற வுரு மேனியாம் ஏ-று.
வமு மூன்றுஞ்
சொன்ன வொ
ருவனுக் குள்ள
தாமே.

உம்மை எண்.

ஓகாரம் விஞுவின் கண் வந்தது.

இதற்குச் சுப்பிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக. (௩௮)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

உபக்கிரமத்திற் கர்த்தா சித்ருபியென் றுபசம்மாரமு ம
வ்வாறே சமர்த்திப்பதான் மத்தியே பராமர்சை கூறுகன்
றது.

அருவமோருபாருப மானதோவன்றிநின்றவுருவமோவுரை
க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில் - நீ சொல்லு
ங்கர்த்தாவின் ஸ்வரூபம் அருபமோ ரூபாருபமோ வல்ல துரு
வந்தானோ விவண்ணக் கறிவியுமெனின்?—அருவமு மருபாருப

மானது மன்றிநின்ற வருவமு மூன்றுஞ் சொன்னவொருவனுக்
குள்ளதாமே -முன்சொல்லப்பட்ட மூன்றுருபமு மொப்பற்ற
பறமேஸ்வரனுக்கு லயபோகவதிகாரங்கனிற் சுவேச்சையினு
உள்ளதாம்; அவன் ஸ்வரூபஞான சிதாநந்தப் பிரகாசமே யெ
ன் நிதன்பொருள்.

தடிஊ வாதஊ — ஸிவதகூடம் ஊவாஸெந
நிஷ்டை^ததிக்கி^ததடி | ஸகூடம் நிஷ்டை^ததி ஸா
ராபு^ததி^ததொ^த || ஊவாஸெந ஸகூடம்விஷ்டை^த
தி^த விபாஸெ^த ஹவ^ததி^ததொ^த.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—o—

இதனாலுங் கர்த்தாச்சரீரியல்லனென்பது சொல்லப்பட்
டு, சில வாழிகள் சரீரிபல்லாத கர்த்தாவுக்குக் காரியகர்த்திரு
த்துவங் கூடாதென்று சொல்லுவார்கள், அஃதெப்படியென்
று வினாவ, உத்தரமுணாக்கின்றார்.

இது வெளிப்பொருள்.

வினாவின சீஷன்கருத்து இவை:—கர்த்தா சரீரியோ, அ
ன்றி யசரீரியோ, அன்றிச்சரீரியசரீரியோ, அன்றிச்சரீரியசரீரியல்
லாதவனே; இந்த நாலு பகஷத்துள் சரீரியசரீரி யல்லாதவனா
கற் சூனியப்பொருளாய்ப் போவன், சரீரியசரீரியாகில் விருத்
ததன்மம் இரண்டுஞ் சீதமும் உஷ்ணமும்போல ஒருபொருளி
லிரா. அப்படியிருக்குமாகிலுஞ் சரீரிக்கும் அசரீரிக்குஞ் சொல்
ப்போகிரகுற்றஞ் சொல்லாமற்றானே வரும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்தருவென்றதனை இருபத்தி ரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

ஐந்தொழில் செய்யு முதல்வனுக்கு வடிவம் இன்றியமை யாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யா தெனின்? அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெருத வகரளிற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்தருவென மேற்கூறப்பட்டவொருவன்.

இதனானே அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய சங்காரக்கடவுளு ள்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—o—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த கர்த்தாவினுடைய வடிவு அருவமோ உருவமோ அருபாருபமோ வென்று கேட்டவனை நோக்கி; மூன்று மவனுக்குள்ள்தென் றருளிச் செய்கிறார்.

அருவமோருபாருப மாவதோவன்றிநின்ற வருவமோவுரை க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங்கென்னில் - நீர்சொல்லு கிற கர்த்தாவுக்கு வடிவு அருவமென்று சொல்லுமோ! உருவமெ ன்று சொல்லுமோ! இவை யிரண்டுமல்லவாய் நிற்கிற அருபாரு பந்தானோ என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லவேணுமென்று நீ

சொல்லில்?--அருவமு மருபாருபமானது மன்றிநின்றஉருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக்குள்ளதாமே-அருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், அருபாருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், இவையிரண்டு மல்லவாய் நிற்கிற உருவமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், ஆக யிவைமூன்று திருமேனியும் முன்சொன்ன கர்த்தாவுக்கு அநாதி டேய யுள்ளதாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது அருவம் உருவம் அருபாருப மென்று சொல்லப்பட்ட இந்த மூன்று திருமேனியும் சிவனுக்கே யுள்ள தென்னு முறைமைபை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உணாக்குங் கருத்தாவடிவு-ஐந்தொழில் எப்படி, முதல்வனுக்கு வடிவமின்றி யமையாமையி னவ்வடிவமாவது,— அருவமோவுருவருபமானதோவன்றி நின்றவுருவமோ-அருவாகியவடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றி நின்றவுருவாகியவடிவமோ இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவென்,—இங்கெனக்குணர்த்தென்னில் - இவ்விடத்து எனக்குணர்த்தவேண்டுமெனில்,— சொன்னவொருவனுக்கு - அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட, வொருவனுக்கு,—அருவமு மருபாருபமானது மன்றி நின்றவுருவமு மூன்றும் - அருவும் அருவுருவும் உருவுமென்கின்ற மூன்றும்,—உள்ளவாமே - வடிவாமென்பதாம்.

இதனானே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிற சங்காரக் கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறியவற்று ஒருவத்தின் முறைமை யுணர்த்துகிறார்
 நண்ணிடு முருவமென்னி நமக்குள வருவம்போ
 லப், பண்ணிட வொருவன்வேண்டு மிச்சையேற் பல
 ருமிச்சை, கண்ணிய வருவங்கொள்ளேம் யாம்பெருங்
 கடவுடானு, மெண்ணிய யோகசித்தர் போலுரு விசை
 ப்பன்றானே. (௩௩௬)

(இ-ள்.) நண்ணி அந்தக் கர்த்தாவுக் குருவந்தானே திரு
 டிமுருவமெ மேனியென்று சொல்லி?
 ன்னில்

நமக்குள வரு நமக்கொருவ ருண்டாக்கின வடிவுகள்
 வம் போலப் ப போல, வவருடைய சரீரமும் ஒருவனுண்
 ண்ணிட வொரு டாக்க வேண்டும். ஆதலா லநவத்தா தோட
 வன்வேண்டும் முண்டாம்.

இச்சையேற் இச்சையினு லுமது கர்த்தா வடிவுகொள்
 பலருமிச்சை ளுவனென்று சொல்லுகிறீராகில், ஆன்மாக்க
 ளெல்லாரும் தங்கடங்களிச்சையினுலே வ
 டிவுண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

கண்ணிய வரு யாம் நினைத்ததொரு வருக் கொள்ளமாட்
 வங் கொள்ளே டோங்காண்;
 ம் யாம்

பெருங் கடவு எல்லார்க்குங் கண்ணுற்காணவு முவமிக்
 டானு மெண்ணி கவு மளவிடவும் படாதேயிருக்கிற பெரு
 ய யோகசித்த மையினையுடைய யோகசித்தர் நினைந்ததோ
 ர் போலுரு வி ருருவைச் சமஷ்டிருபத்தாற் கொள்ளுமா

சைப்பன் றானே றுபோல, கர்த்தாவந் தனது காருண்ணி
யத்தினாலே யான்மாக்களை யிரட்சிக்கையி
ன்பொருட்டித் தனக்குவேண்டிய தோருரு
வைத் தானே கொள்வன். ஏ-று. (௩௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு வ்ருத்த தருமமாயிருக்கிற ரூபமும் ரூபாரூபமு
மருடமு மொருவனுக் குண்டெனின் அநேகாந்திக தோஷமு
ண்டாமெனன, மேலு முருபாதிகளை யொவ்வொன்றாகப் பூர்வ
பகூத்தி லாகேஷித்துச் சித்தாந்தத்தில் சமாதானங் கூறல்.

நண்ணிடுமுருவமென்னி னமக்களவுருவம்போலப் பண்ணி
ட வொருவன் வேண்டும் - பொருந்தப்பட்ட ரூபவான் பரமே
ஸ்வரனெனின்? நம்முடைய வருவத்தை யொருவனுண்டாக்
கினதுபோல வவனுடையரூபத்தை யுண்டாக்குவா றொருவன்
வேண்டும்,—இச்சையேற் பலருமிச்சை-சுவேச்சையினு லுருப
ங்கொள்வரெனின்? எல்லாருஞ் சுவேச்சையினு லுருபங்கொள்
ளலாமெனின், அங்ஙனமன்று.—கண்ணியவுருவங் கொள்ளே
மியாம் - நாமெல்லா நினைத்தவுருவங்களை பெடிக்கமாட்டோ
ம்,—பெருங்கடவுடானு மெண்ணிய வியோக சித்தர்போ லு
ருவச்சைப்பன் றானே - மஹாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக
சித்தர்க டாங்கண்ணினைத்த வருவமானது போலத் தம்முடைய
விச்சையினால் ரூபத்தைப் பொருந்துவரென்றறி.

பாந்தஞ்செலவொடுவரவு மென்பதனா விசைவனென்பதற்கு
சைப்பனென்றிருகாலத்தையுங் குறித்துச்சொல்லியதெனவறிக.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சரீரியுமாம் அசரீரியுமாம் சரீரியசரீரியுமாம் என்று நாம் சொன்னோம், சரீரியசரீரியாகிற் சரீரிக்கும் அசரீரிக்குஞ் சொல்லுவ் குற்றம் வருமென்றது ஏதென்று குரு வினாவச் சீஷன் கூறுகின்றதற்குக் கூறுகின்றார்.

நண்ணி முருவமென்னில் - கர்த்தாவைச் சரீரம் வந்து பொருந்தமென்னில், - நமக்குள வருவம்போல - நம்போல்வார்க்குள்ள சரீரத்திற்குப்போல, - பண்ணிடவொருவன் வேண்டும் - சிருட்டிக்க வேறொரு கர்த்தா விரும்பப்படுவன். அப்படியாகி லவனுக்கும் வேறொருகர்த்தா வேண்டிமென்று அநவஸ்தை வரும், - இச்சையேல் - தமது சங்கற்பத்தாற்ற மக்குச் சரீரத்தைப் பண்ணிக்கொள்வாரென்று நீர் படித்துப் பேசில், தாம்சரீரியாயிருந்து தமக்குச் சரீரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டாரோ; அன்றி யசரீரியாயிருந்து பண்ணிக்கொண்டாரோ; சரீரியாயிருந்து தம திந்தச் சரீரத்தைச் சிருட்டித்தா ரானால், அந்தச் சரீரத்தையுஞ் சரீரியாயிருந்து சிருட்டிக்க வருமென்றனவஸ்தை வரும். அசரீரியாயிருந்து சங்கற்பத்தாற்ற மது சரீரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டாரென்னில், அப்படிச் சங்கற்பத்தாற் சர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் பண்ணுவாரென்று சரீரகற்பனை நிஷ்பலமாம். அப்படியாகிலும், - புலரு மிச்சை-நர்மெல்லாரும் நமது சங்கற்பத்தால் நமக்கு வேண்டிய சரீரங்களைப்பண்ணிக் கொள்வோம். அப்படி நீ சொல்லவேண்டியதல்ல, - யாம் - நாமெல்லாரும், - கண்ணிய வருவங்கொள்ளேம் - கருதிய திவ்விய சரீரங்களை மலரதி தகைந்த சாமர்த்தியர்களாதலாற் பண்ணிப் பொருத்திக்கொள்ளமாட்டோம், - பெருங்கடவுடானும் - பரமகர்த்தாத்தானும், - எண்ணிய யோ

கர்சித்தர்போ லுரு விசைப்பன்கானே - எண்ணிக்கையாயிருக்கின்ற யோகர்கள் சித்தர்கள்போல வேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வுறையில் (௩௧-௪௦) இரண்டு செய்யுளையும் குளகமாகக் கி உறையிட்டிருப்பதால் இச்செய்யுட்டு (௪௦) செய்யுளின் உறை வரிசையிற் பாற்கவும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு ஒரு வடிவுண்டென்று சொல்லில், நம்முடைய வடிவுகள்போல அவனுடைய வடிவையும் ஒருவர் படைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல; அவனது திருமேனி ஒருவர் படைப்பி லகப்படாதென்று அருளிச்செய்குரர்.

நண்ணிடுமுருவமென்னில் நமக்குளவுருவம்போலப் பண்ணிட வொருவன்வேண்டும் - கர்த்தாவுக்கு உருவமுண்டென்று நீர் சொல்லில் நமக்குண்டான வடிவுகள்போல அவனுடைய ரூபத்தையு மொருவ ருண்டாக்கவேணும். கர்த்தா சுவேச்சா விக் கிரகனாகையாலே அவனுக்கு ஒருவடிவு ஒருவர் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தின திருமேனி தானே யெடுத்துக்கொள்வ நென்னில்?—இச்சையேற் பல ருமிச்சை - அவனது சுவேச்சையினாலே உருவங்கொள்ளுவனென்று நீர் சொல்லில்? சர்வான்மாக்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் இச்சையினாலே வடிவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள். —

கண்ணிபவருவங் கொள்ளேம்யாம் - இப்படி சருவான்மாக்களுக்
குத் தந்தா மிச்சையினாலே தங்களுக்குக் கருதப்பட்ட வடிவு
களையுண்டாக்கிக் கொள்ளுவார்களென்று நீ சொன்னதை நாங்
கொள்ளுவதில்லை. ஆனாலும்முடைய கர்த்தா வடிவு கொள்ளுகிற
படி யெப்படியென்னில்?—பெருங்கடவுடானமெண்ணியயோ
கசித்தர் போலுருவிசைப்பன்றானே - எல்லாற்கு மேலாய் மக
த்தாயிருக்கிற கர்த்தா தானும், சொல்லப்பட்ட யோகசித்தர்
கள் தங்களுக்கு வேண்டின வடிவு ஒருவர் கொடாமலிருக்கச்
செய்தே தாங்களே யெடுத்திக்கொள்ளுகிற தன்மைபோல; சிவ
னுந் தனக்குவேண்டின திருமேனி தானே கொள்ளுவான்.

கண்ணிபி முருவமென்றது, புத்தன் அவன் கர்த்தாவில்லை
யென்றும் உண்டானாலும் உருவமுமல்ல வருவமுமல்லவென்று
ஞ்சொன்ன விதற்குப் பரபட்சம், அவன்மதம் “உருவொழிநி
ன்றானென்னி லுருவமுன்படைத்தார்வேண்டு, முருவவனிச்சை
யென்னி லுலகெலாமிச்சையாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குருவ
துகன்மாலென்னி, லுருவுடை யோர்கட்கெல்லா முற்றதுகன்
மத்தாமே.” என்றும், “அருவெனிப்பவத்தினின்று மெடுத்தி
டானாகாசம்போல், மருவினனிழம்போலென்னில் மருவினர்க்
காகுமாட்சி, பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடினேசத்தோடுங்,
கருதிடவுருவம்வேண்டு மில்லையேற் கருதவின்றே.” என்னுமது
ங்கண்டிகொள்க.

சித் - பர - சௌ - மத - உரு - உக.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவினுடைய திருமேனி கன்
மத்துக்கிடமான ஆன்மாக்களுக்குள்ள வடிவுபோல ஒருவரா
ல் சிருட்டிக்கப்படா தென்றும், தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப்
பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானே கொள்ளுமென்
னு முறைமையையு மறிவித்தது.

ருசுசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(ஈக-சு) செய்யுளிரண்டும் மோர்முடிபாக்கி யுரையிட்டி
ருப்பதால் இவ்வுரை (சு) செய்யுள் வரிசையிற்பின் வைக்கப்
பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

இதுவுமது.

வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமா
போ, லுத்தமன் கொள்வனென்னி லவர்களி லொருவ
னாவ, னத்தகை யவர்களெல்லா மாக்குவ தருளாலாங்
கு, வைத்தது மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையா
மே. (சு)

(இ-ள்.) வித்தக யோக சித்தர்களைப்போலக் கர்த்தாவுக்
யோகசித்த தனக்குவண்டியதோ ருருபத்தைக்கொள்
ர் வேண்டு வனென்னில்?

ருக் கொள்ளுமா
போ லுத்தமன்
கொள்வ னென்
னில்

அவர்களிலொ
ருவனாவன்

அத்தகை யவ
ர்களெல்லா மா

அந்தயோகசித்தர் ராகத்துவேஷத்துட
ன் கூடினவர்களாகையால், அவ்வியல்பினையு
ஞ் சிவனுமுடையவனாவன்.

அத்தகைமைப் பாட்டினையுடைய யோக
சித்தர்களெல்லாருஞ் சரீரத்தை பெடுக்கிற

கூகு வ தருளால் தும் விடுகிறதுங் கர்த்தாவின தருளிஞலே
காண்.

ஆங்குவைத்த ஆவ்விடத்துச் சரீரமெடுப்பதெல்லா மா
து மாயையென் பையென்று நீர் சொல்லுவீராகில்,
னில்

வடி வெலா யாதொருவன் கொள்ளுகிற வடிவுகளெ
மாயையாமே. ல்லா மாயாதேகமொழிந்து வேறில்லைக்கா
ண். எ - று.

இதற்குக் கிரணுகமம். (௨௦)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

—0—

மே லிதுவுமது,

வித்தகயோக சித்தர் வேண்டிருக் கொள்ளுமாபோ லுத்
தமன் கொள்வானென்னி லவர்களி லொருவனாவன் - சமர்த்த
ராயுள்ள போகசித்தர்களைப் போல தேவான்மனையுள்ள பரமே
ஸ்வரன் வடிவுகொள்வ னெனில், அச்சித்தர்களி லொருவனாவ
ன்,—அத்தகை யவர்களெல்லா மாக்குவ தருளால்-அத்தன்மை
யுடைய சித்தர்களெல்லாந் தாங்கள்வேண்டிருக் கொள்ளுகிறது
பரமேஸ்வரனுடைய பிரசாதத்தினால் அல்லதுஉம்,—ஆங்கே
வைத்தது மாயையென்னில் - அவ்விடத்துச் சித்தர்களுக்குண்
டாக வைத்ததேக மாயையெனின்,—வடிவெல்லாமாயையாமே-
உருவங்களெல்லா மாயையே யாம் என் றிதன்பொருள்.

நூனப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

நீர்சொல்லிய திட்டாந்தஞ் செப்பமன்றென்று செப்புகி
ன்றார்.

வித்தகயோகர்சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமாபோ லுத் தமன் கொள்வ நென்னில் அவர்களி லொருவனாவன் - அந் த வித்தகயோகர் சித்தர்களுக்குள்ளே பொருவனாவன். ஆன லேது? அவர்கள் பிராகாமிப சித்தியினாலே தங்களுக்குச் செயற்கையாகிய திவ்வியசரீரங்களை யெடுத்துவிடுவார்கள்; த ங்களிடையிலுந் செயற்கையாகிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கை யாகிய திவ்விய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்,—அத்தகை உவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கே வைத்தது மாபை யென்னின் - அதுவன்றியு மவர்கள் ஆங்கே - அவ்விடத்து,— அத்தகையெல்லாம் - பிராகாமிப சித்தியினு லெடுக்குஞ் சரீர ங்க ளனைத்து முபாதான காரணமின்றி யுண்டாகாதென்ன,— அருளால் - சிவாஞ்ஞையினால் காரியத் துவாரத்தினாலே,— மாபைவைத்த தென்னில் - மாயை யுண்டாக்கிக் கொடுத்ததெ ன் றுத்தரஞ் சொல்லில், அத்திருட்டாந்தம்போல் அச்சிவனு க்கும்,—வடிவெலாமாயையாமே-சரீரமுற்று மாயாமயமாமே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி இம்முன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிசரிப் பாராய் உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே, ஏனைய வும் பரிசரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான்; உருவத்தின் க ணுசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின்? உருவமெல்லாம் ஒ ருபெற்றியவாகலின் உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய ப ரதந்திரம் முதல்வனுக்குமுளதாதல்வேண்டும்; அஃதென்றாயின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்குமுளதாதல்வே

ண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறு பாடு பெரிதாயினுற்போல, யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்குமுளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின்; ஒப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்? அங்ஙனமாயினும், உருவ டிவெல்லாம் ஒருபெற்றியாகலின் உருவத்தின் வேற்றுமையில் வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னைபென்பதாம்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்த மன்கொள்வனென்னின் என்றது அநுவாதஞ் செய்துகொ ண்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை.

(௩௧-௪௦)

நிரம்பவகிழயருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி யும்முடைய கர்த்தா யோகசித்தர்களைப்போல வடிவங் கொள்ளுவனாகி லவர்களி லொருவனென்று சொல்ல அல்லவென்று மறுத்து மேலருளிச் செங்குர்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தம ன்கொள்வனென்னி லவர்களிலொருவனாகும் - சாத்திரஞ்சொ ன்ன முறைமையிலே சித்திபெறத்தக்க தபசுகளைப்பண்ணின யோகசித்தர் தங்களுக்கு வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுகி ருப்போல் சிவனும் அப்படி வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுவ னென்னில்? இவனும் இந்த யோகசித்தர்களிலே ஒருவனாவன். அப்படி யல்லகாணும், சிவனுடைய வடிவு அந்த வடிவுகளுக்கு னொன்றல்ல. அதேனென்னில்? அந்தவடிவுகள் சிவனுடைய கா ருண்ணியத்தினாலே பெறுகிற வடிவுகளுமாய் மாயாதேகமுமா யிருக்கையினு லெனக் கொள்க.—அத்தகையவர்களெல்லா மாக்

சுவதருளாலாங்கு வைத்ததுமாயை - அந்த முறைமையினையுடைய யோசசித்தர்களெல்லாம் கர்த்தாவினுடைய வருளிஞலே வேண்டின வடிவுகொள்ளுவார்கள். அப்படி கொள்ளுகைச் செய்தேயு மவர்கள் கொள்ளுகிற தேகங்களெல்லா மாயாதேகமாயிருக்கும், — என்னில் வடிவெலா மாயையாமே - என்று நீர்சொல்லில் கர்த்தாவாகிலும் வடிவுகொள்ளுவனாகி லந்த வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமாம்.

இதனுற் சொல்லியது சித்தர் யோகிகளைப்போலச் சிவனும்தனக்கு வேண்டின வடிவுகொண்டாலும், அந்த வடிவுகள் போலச் சிவனுடைய வடிவு மாயாதேகமல்லவென்ன; அவனுமொரு வடிவுகொள்ளுவ னாகையினாலே வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமு மாமென்றவன்சொன்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

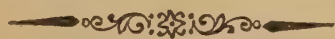
உருவநண்ணிடு மென்னில் - முதல்வனுக் குருவமுண்டென்னில், — உருவநமக்குள போல - உருவமெல்லாமொரு பெற்றியவாகலி னுருவமுடைய நம்மனோர்க் குளதாகிய பரதந்திரம்போல, — பண்ணிட கொருவன் வேண்டும் - முதல்வனுக்கு முருவுண்டாதம் கொரு கருத்தாவுண்டெனப்பட்டு பரதந்திரமாதல் வேண்டும், — இச்சையேல் - முதல்வ நினைந்த வடிவம் கொள்ளாதல் சுதந்திரமென்னில், — பலருமிச்சை - முதல்வனுக் குளதாகிய சுதந்திர நம்மனோர்க்கு முளதாதல் வேண்டும், — யாங்கண்ணியவுருவங் கொள்ளோம் - நம்மனோர் கருதிய வடிவமெடுத்தல் முடியா, — டெருங் கடவுள்தானும் - முதல்வனும், — டோகசித்தர்போல் எண்ணிய வுருவிசைப்பன்காண் - யோகசித்தர்

போலத் தான்கருதிய தொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்வ
ன்,—வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுநுக்கொள்ளுமாபோல்-சுதர
ப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டுநுக் கொள்ளுமாறுபோ
ல,—உத்தமன் கொள்வானென்னி லவர்களி லொருவனாவன்—
முதல்வ னினைந்த வடிவங் கொள்வானாயி னவ்வியோகசித்தர்
களிலொருவனாய் முடியுமெனின்,—அத்தகை யவர்களெல்லாமா
க்குவ தருளால்-அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர்
வேண்டுநுக் கொள்வது முதல்வனருளன்றி முடியாமையானு
ம்,—இங்குவைத்தது மாயைபென்னில் - அன்றியும்வ்விடத்தில்
யோகசித்தர்கட் குண்டாகிய வருவ மாயாகாரியமாய் முடித
லானும்,நம்மேனார்க்கும் யோகிகட்கு முளதாகிய வேறுபாடு பெ
ரிதாயினுற்போல யோகிகள் முதலிய நம்மேனார்க்கு முதல்வனு
க்கு முளதாகியவேறுபாடு பெரிதாகலி னொப்புமை கூறுதல்பொ
ருந்தாதெனின்?—வடிவெலாமாயையாமே-அங்ஙனமாயினுமுரு
வடிவெல்லா மொருபெற்றியாகிய மாயாகாரியமேயாகலி னுரு
வத்தின் வேற்றுமைஇல்வழி அவ்வேறுபாட்டாற்போந்த பய
னென்னை என்பதாம்.

இவைஇரண்டு செய்யுளுந் தடை.

(நக-சு)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லெமதுகர்த்தா மாயாருபியென் னுணர்த்துகிரார்.

மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகு
மாயவா ணவமகன்ற வழிவொடு தொழிலையார்க்கு
நாயக னெல்லாஞானத் தொழிஸ்முத னண்ணலாலே
பேமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால்.(சக)

ல சூக்கும் சரீரமாம்,—நாயகன் - சிவன்,—எல்லா ஞானத் தொழில்முதல் நண்ணலாலே - சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திரு த்துவரூப சிவத்துவத்தில் நின்று நிமித்தமன்றி விளங்குஞ் சக லஞானக் கிரிபாநுக்கிரகங்களைப் பொருந்தலாலே,—காயமோ மாயையன்று - அவனுக்குச் சரீர மாயோற்பன்னமன்று. அதற்கு நிமித்தமாகு மலமில்லாமையால், மலமில்லாம லிருக்கவும் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் முதலோர்க்கு மாயாசரீரம் வருவானேனென? மலவாசனையால் அதிகாரகாரணமாய் ஸ்ரீமதநந்தாதிகட்கு மகாமாயா சரீரம்போல மாயாசரீரம் அதிகுத்தமாய்வரும். சிவனுக்கு பலவாசனோற்பன்ன வதிகார மலமில்லாத படியால் காயமோ மாயையன்று, அப்போது நீர் அவனுக்குச் சொன்ன வடிவேது? சொல்லுவாம்,—காண்பது சத்திதன் னால்- சிவனது சமவேதசத்தியினாலே யவனுக்கு வடிவுண்டாக்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

இனி விடை.

நீயங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்குகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்மு ளொப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுக ளென்னையெ னிற் கூறுதும். யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் பலத்தைப் பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும் ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அப் பஞானத் தொழின்முதலுடையராம். முதல்வனாவான் அம்மல நீங்கியவறிவிற நங்கிநின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அது

யுமன்றி எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மையுமுடையன். இங்ஙனம் அங்குகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடிபைபுடைத்தாய் ஏகதேசவறிவைச்செய்யு மாயையுருவமும்தம், அநாதிமுத்த சித்துருவாசிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ்சத்தி யுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின், அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனோ நிபாது. இச்சையேற் பலருமிச்சையென்றும், மாயைபென்னில் வடிவெலா மாயையாகுமென்றுங் கூறுதல் அடாதென்பதாம்.

தானென்பது அதுவதித்தலை யுணர்த்திநின்றது.

பற்றியென்பதுபெயர். “ஐந்தவித்தநாளுற்றல்” என்புழிப் போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுநுபு விரித்துணாக்க.

நாயகனெல்லாஞானத் தொழின்முத னண்ணலாலெனவே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றாம்.

அதறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுத் தகுதியுடைய பொருட்சேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று; வியாபகவறிவைச்செய்தல் வியாபகப்பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுத் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான். ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுத் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோ லேகதேசப்படுத் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என் பதற்கு, வியாபசஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்கு மென் றுரைப்பாருமுளர். முன்னும் பின்னும் பொருளியைப்புப டுதற்கேலாது நின் றுவற்றுமாகவின் அஃதுரையன்மையறிக்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவும் புத்த னும்முடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேக மல்ல வோவென்று சொல்ல; எம்முடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேக மல்ல, சத்திவடிவுகாணும். அப்பொழுது சத்திவடி வென்றாலு மாயாவடி வென்றாலு மொவ்வாதோவென்று சொல்ல, ஒவ்வா தென்று மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

மாயைதான்மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும் - மாயாதேகமானது ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாக ஆ ணவமலங் காரணமாகவுண்டாய் வருகிறவடிவுகளாகயிருக்கும். எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் சத்திவடிவு காணும். அப்போ சத் தியாலே கொள்ளப்பட்டவடிவு அப்படியல்லவோ, அல்ல. அதெ ப்படிமெனிற்?—ஆயவாணவ மகன்றவறிவொடு தொழிலையாக் கும் நாயகன் - இப்படி அநாதியே யு ண்டாய்வருகிற ஆணவமல ததால் மறைக்கப்படாமல் மலாதீதமாயிருக்கிற ஞானசத்தி யையும் கிரியாசத்தியையும் உண்டாக்குகிற கர்த்தாவானவன்,-- எல்லா ஞானத் தொழில்முதல் நண்ணலாலே காயமோமா பையன்று - அந்தக் கர்த்தா சருவஞ்ஞத்தையும் சருவ கிருத்தி யத்தையும் சருவ முதன்மையையுமுடையவ னாகையாலே அவ னுக்கு வடிவு மாயையல்ல வரகையாலே,—காண்பது சத்திதன் னால் - அவனுடைய வருளை யவனுக்குத் திருமேனிபாம் என்ற நிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது மாயாசரீர மலசம்பந்தமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக் கொழிந்து சிவனுக்கில்லையென்றும், அவன் மலர தீதனாயிருக்கிறபடியினாலே தனது சத்தியே வடிவாகச் சகலீக ரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவனென்னு முறைமையு மறிவி த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இனி விடை.

நீ யிங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது, அங்குகளதேற்றத் தாழ்வா லங்கங்க ள தேற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்மு னொப்பனவல்ல, அற்றே லவ்வேற்றத்தாழ்வுக னென்னை யெ ன்னில் கூறுதும். யோகிக ணம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப் பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றி ஒன்றையே யறிதலுமொ ன்றையே செய்தலு மொன்றிலே முதன்மை யாதலு மாகியஅற் பருானத் தொழின்முத லுடையராம். அம்முதல்வனாவான்,— ஆயஆணவ மகன்ற - இவ்வாணவமலம் நீங்கிய,— அநிவொடு தொழிலையார்க்கு நாயகன் - அறிவிற்றங்கி நின்றுணர்த்துவோ னாகிய பசுபதி.—எல்லாருானத்தொழின் முதனண்ணலாலே - அதுவுமன்றி யெல்லா அறிவு மெல்லாத்தொழிலு மெல்லா மு தன்மையு முடையன். இங்ஙன மங்கி கட்டுத்தம்மு னேற்றத் தாழ்வுக ளுண்மையி னதற்கேற்ப,—மலத்தைப்பற்றிய பசுக்க ளுக்கு,—வருவதோர் மாயைதான்வடிவமாகும்-அதனோடியை புடைத்தா யேகதேசஅறிவைச்செய்யு மாயை யுருவமாதலும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு,—காயமோ மாயைய ன்று-வடிவ மேகதேசத்தைச்செய்யு மாயையல்ல. ஆகலின்,— சத்திதன்னால் காண்பது - மலநீங்கிய வுயிருக்கு வியாபக அறி

வைச்செய்யும் சத்தியுருவமு மாதலே யமைவுடைமையின் அங்
கங்களினுந் தம்மு னேற்றத்தாழ்வன்மை இனிது விளங்குதலா
ன் அதனையறியாது இச்சையேற் பலருமிச்சை யென்றும், மா
யையென்னில் வடிவெலா மாயை யாகுமென்றுகூறுதல் அடா
தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் படுவது சத்
தியாலென வுணர்த்து கிருர்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான்பரி னாமமாகு, நி
த்தமோ வழியுமத்தா னின்மல னருவேயென்னி, னத்
துவா மார்க்கத்துள்ளா னன்றிவ னருமைதன்னைப், புத்
திதா னுடையபேரால் விருந்தனை புகலக்கேண். (சஉ)

(இ - ள்.) சத்தி அந்தக்கர்த்தாவுக்குச் சத்திதானே வடி
யே வடிவெ வுகாணென்னில்? அப்பொழுது பரிணாமமெ
ன்றாலுந் தா ன்னுங் குற்றமுண்டாம்; அதற்கு நித்தியத்து
ன் பரிணாமமாகு வமில்லையாய்விடும். அதனாலேநின்மலனாகிய
நித்தமோ வழியு சிவன் ரூபமொழிந்து ரூபங்கொள்ளாணென
மத்தா னின்ம னுநீசொல்லில்? னருவே யென்
னில்

அத்துவா மா அருபமாகி லான்மாக்களுக்குப் பாவனை
ர்க்கத் துள்ளா கூடாது.
என்று

ஆகையால் வடிவுடையவனையே பாவித்துப் பூசிக்கையின்
பொருட்டு மயிர் தோல் முதலியவாறுங் கலைமுதலியவாறுந் தி

ருமேனியாகையால்; அத்துவாமூர்த்தியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற தில்லையாய் விடுங்காண்.

இவ னருமை நீ புத்தியை யுடையவர்களைப்போல விரு தனைப் புத்தி க்கையா லவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் வ் தா னுடைபை யாபகத்தையு முனக்குணர்த்துதும்; அதனைக் போலவிருந்தனை கேட்பாயாக. எ - று.
புகலக்கேணி.

இதற்கு மதங்கத்திலுஞ் சுவாயம்புவத்திலு மறிச (சஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான் பரிணாமமாகு நித்தமோ வழியும் - சத்தியே தேகமென்னும் பொழுது தேகம் பாவியா தி யவத்தையை உடைய வேண்டும்; அடைந்தபொழுதே பரிண மியாய் நித்தியத்வ வானியும்வரும்.---அத்தா னின்மலனருவே யென்னி லத்துவாமார்க்கத் துள்ளானன்று - அத்தன்மையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக் கர்த்தா வருபனெனில், சடத்துவாறுப் பிரவிஷ்ட னல்லவாமென்ன; உத்தரமாக,--- இவனருமை தன்னைப் புத்திகானுடைமைபோல விருந்தனை புகலக்கேணி - இவ் வாறு சங்கிதமாயுள்ள சிவஸ்வரூபத்தி னருரையைச் சொல்லு கிறோம், நீ புத்தி யுடையவனைப் போ லிருக்கிறாய் கேளென்று மேற்கூறுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்போது பரிணாம தோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரி கரிக்கின்றார், அப்போது உத்தரமாக,--- இவனருமை தன்னைப் புத்திகானுடைமைபோல விருந்தனை புகலக்கேணி - இவ் வாறு சங்கிதமாயுள்ள சிவஸ்வரூபத்தி னருரையைச் சொல்லு கிறோம், நீ புத்தி யுடையவனைப் போ லிருக்கிறாய் கேளென்று மேற்கூறுதல்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான்-சிவனுக்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் அகண்டித மூர்த்தியாகச் சொல்லலாம், கண்டிதமூர்த்தியாகச் சொல்லில், —பரிணாமமாகும்-திரிவதாகும். அதனால், — நித்தமோ வழியும் - நித்யமென்கிற துபோய் அநித்தியமாகும். மாபை கலாதி காரியமாவதுபோல ஏகதேசத்திற் கண்டித மூர்த்தியாமென்னில்? மாபைபோற் சடமாம், — அத்தால் - அந்தக்குற்றம் வருதலால், —நின்மலனருவே யென்னில் - நீர் சொன்ன வுருவமன்று, நீர்சொன்ன வருவே யென்னில்? —அத் துவாமார்க்கத் துள்ளா என்று - சிவன் சடத்துவா மார்க்கத் தருவருவாயிருக்கும் பொருள்போலல்லன், ஆவனென்னில், —இவனருமை தன்னைப் புத்திதானுடைபைபோல விருந்தனை புகலக்கேணி - மாறுபடுமென்பது சொல்ல நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனமாயினும் உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற் பரிணமித்தழிவெய்துமது சிவசத்திக்குத் தகாமையால், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட், கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்? ஆறத்துவாயையுங் கடந்த பொருளை அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாதென்பதாம்.

புத்திதானுடைபைபோல விருந்தனையென்பது இழித்தந் கண் வந்த குறிப்புமொழி.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளா எனென்பது. அத்துவாமார்க்கத் துள் ஒன்றாகக் கருதப்படா

ன்றுணைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்துவாக்கள நியல்போ
டு மாறுபட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.
அன்றுதல் அப்பொருட்டாதல் “அன்றினூர்புரமெரித்தார்த்
கு” என்பதனுநுபதிக. அற்றேன், முதல்வன் அருவமேயெனில்
அத்துவாக்களிலொருவனாய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனி
ன்? அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

—0—

தன தசத்தியே வடிவானுலும் ஒரு உருவமுண்டாம், உருவ
முண்டானபொழுதே அதுக்கொரு அழிவுமுண்டாம், ஆகையா
ல் சிவனுக்கு வடிவு அருவமென்று புத்தன்சொல்ல; அருவமல்ல
வென்று மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

சத்திபேவடிவென்றாலுந் தான்பரிணாமமாகு நித்தமோவ
ழியும்-அந்தக் கர்த்தாவுக்குத் திருமேனி சத்தியேயென்று சொ
ல்லினும் அதுக்குப் பரிணாம முண்டாய் நித்தியமென்கிற முறை
மையுமில்லையாய்விடும்,—அத்தால் நின்மலனருவேயென்னி லத்
துவாமார்க்கத்துள்ளானன்று- அநாதி நின்மலனே சிவன், அரு
பியாயிருப்பான் காணுமென்று நீ சொல்லில், ஆறுவழியாயிருந்
துள்ள அத்துவாமூர்த்தியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற
முறைமையுண்டாகாது. சிவனுடைய திருமேனீ யருவமானாலும்
அதுக்கழிவில்லை யென்றும், அத்துவாமூர்த்தி யாகையினு லரு
வமல்லவென்றுஞ்சொல்ல, இவையிரண்டு மல்லவென்னில்? பின்
னேமேனென்று கேட்க,—மேலு மருளிச்செய்குரர். இவனருமை
தன்னைப் புத்திதா னுடைமையேபோல விருந்தனை புகலக்கேணி -
ஆகையால் நீ புத்தியுடையவர்களைப்போலே யிருந்தாய்; அந்தக்

கர்த்தாவின்னுடைய வருமையை நா முனக்குச் சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவன் றனது சத்தியே வடிவாகச் சுகளிகரித்காலும், அது ஒரு காலத்திலு மழியாதென்றும்; அது அருபமாயிராதென்னு முரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியே வடிவென்றாலும் - அங்ஙனம் சத்திவடிவாயினும், — தான்டரிணமமாகு நித்தமோவழியும் - உருவமெல்லாங் கணடிதப்பொருளாதலின் பரிணமித் தழிவெய்தும், — அத்கால் - அதுசிவசத்திக்குத் தகாமையால், — நின்மல னருவேயென்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட்கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரை யென்றலே அமைவுடைத்தென்னில், — அத்துவாமார்கத்துள்ளா னன்று - ஆறத்துவாயையுங் கடந்தபொருளை யவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாதென்னில், — இவனருமை தன்னை - இவன்தன்மைமை, — புத்திதானுடையை போல இருந்தனை - புத்தியுடையாய்போல விருந்தவனே, — புகலக்கேண் - கூறுவாம் நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே ஸதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகிறார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாயி, நிலவியி மொன்றொன்றாகா நின்றவந் நிலையே

போல, வலகிலா வறிவன்னு மருவமே யென்னிலா
ய்ந்து, குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூடுவன் குறி
த்திடாயே. (சுஃ)

(இ-ள்.) உலகினி விசுவத்திலுண்டாகிய பதார்த்தமெல்லா
ந் பதார்த முருவமாயு மருவமாயும் பொருந்தாநிற்கும்.
த மெல்லா

முருவமோ டரு
வமாகி நிலவிடும்

ஒன் றென்று அருபமும் ரூபமுவ் கூடிநின்றாலும் உருவ
கா நின்ற வந்நி த்திரவிய மருவத்திரவிய மாகாது, அருவத்
லையேபோல திரவிய முருவத்திரவிய மாகாது நின்ற மு
றைமைபோல;

அலகிலா வறி சர்வஞ்ஞான சிவனு மருவத்தையுடைய
வன்னு மருவ னென்றால் அப்பொழுது

மே யென்னில்

ஆய்ந்து ஆராய்ந்து,
குலவிய பதா ஆன்மாக்களாற் கொண்டாடப்பட்ட சி
ர்த்தத்தொன்று வனும், விசுவத்திற் பதார்த்தங்களோ டொ
ய்க் கூறுவன் கு ன்றாய் விடுவன்காண். எ - று.

நித்திடாயே.

இதற்கும் பந்தமுமென்ற விருத்தத்துக்கு மதங்காகம
மெனவறிக. (சுஃ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி நிலவிடு
மொன்றென்குகா நின்ற வந்நிலையேபோல வலகிலாவறிவன்

ஞான மருவமே யென்னில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்களெல்லா முருபமாகியு முருபமாகியுமுள்ளதாம். உருபமான தருபமாகாது, அருபமான தருபமாகாது, அது நின்ற நிலையேபோல வளவிறந்த ஞானஸ்வரூபியாகிய சிவனு மருபமே யென்று சொல்லில், — ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் - விசாரித்துப் பார்க்கிற் பிரபஞ்சசத்திலுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு னொன்றாகப் பொருந்துவன், — குறித்திடாயே - அப்படியன்றி யவன் சர்வவியாபி யாகையா லெல்லா ருபமுந் தானாகி நின்ற பதியினுடைய ஸ்வபாவ ரூபமானது சிற்பிரகாச மானதமது சமவாய சத்தியே.

தடி—கூஉ - சுயு வத ி ர யி ஷா ந ஸு சி கிர
ணா து க்ஷு | கா ஷா லெவ பர ஸு கு ஷா ஸவ ி
கா ஷு தா திகா || ப்ர ய ஸா வர ணா ஸா னா வஸா ஷ
தா திராவஸா | சு ஷு தொவர தா ஸா ய் ஷு கி
கெ நொவ வய ஷு த ஷி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மாறுபடுதலை வரைந்துரைக்கின்றார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம் உருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - மாயை முதலிய வருவடும் பூத முதலிய வருவமுமாகி நிற்கும், — ஒன்றொன்றாகா நின்ற வந்நிலையேபோல - அருவருவாகாது, உருவருவாகாது நிற்கும் அந்தமுறைமையேபோல, — அலகிலாவறிவன்றானு மருவமே யென்னில் - ஒப்பற்ற ஞானமு

டைய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்,—ஆய்ந்
து குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் - விசாரித்துக்
கொண்டாடப்பட்டமகாமாயா மாயாகாரியப்பொருள்களினொ
ன்றாய் அப்பொருள்களோடு கலப்பில்லான் கலப்பன்,—குறித்
திடாயே - விசாரித்துப்பார்.

சித்தரு சடவருபோ லன்றென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய
தாகாது, நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடைய
தாகாது, சந்தரன்முதலிய அருவருவப்பொருள் அருவியல்பேயு
டையதுமாகாது, உருவியல்பேயுடையதமாகாது. இங்ஙனம் ஆ
ரத்துவாவுப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றினி
யல்புடையதாகமாட்டாது: ஆகலான், அநாதிமுத்த சித்தரு
வாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்? அவனுமவை
போல மாட்டாமை யுடையனெனப்பட்டு அவற்றொருவனா
ய் முடியுமென்பதாம்.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்து
க்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றா
காவென வுபசரித்தார்; இவ்வாறுநாயாதாற்குச் சற்காரியவா
தமுரணுமாறுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும், அருவு
ருவேயென்பார் பதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃத
ங்ஙனமாக, சத்தியேவடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அறித்த

முமாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னை யெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவகிழயருநா வருமாறு.

—0—

அந்த முறையைத் தெளிய வெனக்குச்சொல்லவேணுமென்ன மேலருளிச்செய்குரார்.

உலகிணிற்பதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான திரவியமெல்லாம் விளங்கப்பட்ட அருவமும் அத்துடனேயுருவமாயிருக்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின் தவந்நிலையேபோல - எந்தப் பதார்த்தங்கள்தான் அருவ முருவமாகாமல் உருவ மருவமாகாமல் அருவமருவமாயும் உருவமுருவமாயும் நிற்குந்தன்மைபோல,—அலகிலாவீசன்றானு மருவமேயென்னிலாய்ந்து—எண்ணிநந்த திருமேனிகளெல்லாம் தானாய்நிற்கிற பரமேசுரனையும் நீயருவமென்றே யாராய்ந்துசொல்லி,—குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய் கூறுவன் குறித்திடாயே—ஆகையா லந்தக் கர்த்தாவும் ஆன்மபோதத்தாலே அறிந்துகொண்டாடப்பட்ட பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களிலே ஒன்றாய் விடுவன் இதனை யப்படி யாகாத படியினாலே கர்த்தா வருவமல்லவென்று புத்திபண்ணிக் கொள்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்களெல்லா மாயாபதார்த்தமுமா யருவமு முருவமுமா யிருக்கும், சிவன் அவையிற்றி லொன்றாகாதபடியாலே அருவமல்லவென்னு முறையையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம் - உலகிற்காணப்பட்ட பதார்த்தமெல்லாம்,—உருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் - உருவும் அருவும் அருவுருவமாகி காணப்பட்டுநிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற அந்நிலையேபோல - ஆகாயமுதலிய அருவப்பொரு ளுருவத்தி னியல்புடையதாகாது, நிலமுதலிய வருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடையதாகாது;சந்தரன்முதலிய அருவுருவப் பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது,உருவியல்பேயுடையது மாகாது, இங்ஙன மாறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல் லாம் ஒன்று பிறிதொன்ற னியல்புடையதாக மாட்டாதாகலா ன்,—அலகிலா அறிவன்றானு மருவமேயென்னில் -அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்,—குலவி யபதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூடுவன் - அவனுங் கொண்டாடப் பட்ட பதார்த்தங்கள்போல மாட்டாமையுடைய னெனப்பட் டவற்று ளொருவனாய் முடியும்,—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - நீ விதனையாராய்ந் தறிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும் அருவுரு வேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக் கர்த்தாவின்வடி வின்னதன்மையென்

றளத் தற்கரிதென் றுணர்த்துகிறார்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த் தங்களல்லா, எந் தமு மாதிரியில்லா னளப்பில னாதலாலே, யெந்தைக்கா

னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாகி, வந்திடானெ
ன்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. (சச)

(இ-ள்.) பந்தமு ஆன்மாக்களைப் பந்திக்கப்படும் பந்தமு ம
ம் வீடுமாய வர்களை மேலானபதத்தை யடைவிக்கப்ப
பதபதார்த் டி மோட்சமுமெனக் கூறிய சொல்லும்பொ
தங்க ளல்லான் ருளு மல்லாதவன்,
அந்தமு மாதி முடிவென்னும் பதத்தி னுடையவு முத
யில்லான் லென்னும் பதத்தினுடையவும் பொருளல்
லாதவன்,

அளப்பிலன் அளவைப் பிரமாணங்களா ளளவிடற் க
ரியவன்,

ஆதிலால் இத்தன்மையை யுடையனாதலாலே;
எந்தைதா னி எமதுகர்த்தா வொருவரார் சுட்டியறித
ன்னென்று மி ற் கரியனாகையாலு மின்னதாகுமென் றள
ன்னதா மின்ன விடற் கரிதாகையானு மின்னவனாகா னெ
தாகி வந்திடா ன்று சொல்லுதற் கேதுவுடன் கூடியதொ
னென்றுஞ் சொ ரு சொல்லில்லை. எ - று.
ல்ல வழக்கொடு
மாற்றமின்றே.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உ-ம். மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தா
ன்வார்சடையான் மாசொன்றில்லா, னொப்புடைய னல்லனொ
ருவனல்ல னொருரனல்ல னொருவமையில்லி, யப்படிய னவ்வு
ருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லா,
விப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழு
திக் காட்டொணாதே. (சச)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவஸ்ரூபத்தை யதத் வியாவிருத்தியினுற் ரெகுத் துக் கூறல்.

பந்தமும் கீரிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - ஆன்மாக் களைப் பந்திப்பதுமா யானவத்துட னீங்குவதுமாய சத்தார் த்த ஸ்வரூபமான வாங்மயவிஞ்ஞான ரூபியென்று சத்தப் பிர மவாதி சொலுவதுமன்று.

இதற்குச் சம்மதி. வாக்குக்களினுற்றத்திலெழுதினோம்.

சப்தமே ப்ரம்மமென்பதற்குச் சம்மதி.

உருமென்ஐ — தாநாஹ ஐ செய் ஜாநம் வாஸ

ஷஜாத்நாஹி ஐவதா.

அந்தமு மாதியில் லான் - உற்பத்தி திதிநாசத்தையுடைய தேச மில்லாதவன்,—அளப்பிலனாதலாலே - காலதேச வஸ்துக்களினுற் பரிச்சேதிக்கப்படுகிறவ னல்லனாகையால்,— எந்தைதர னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாகி வந்திடாநென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே - எம்முடைய ஸ்வாமிதா னதிகார கர்த்தாக்களுக்கு ளின்னாரென்று மின்னதாவரென்று மின்னதாகாரொன்றுஞ் சொல்லுதற்குச் சங்கையு முத்தரமுமில்லை.

இதனாற் சத்தமே பிரமமென்பவனையு மதிகாரகர்த்தாக்களு ளொருமுர்த்தி யென்பவனையு மறுத்தது.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சாங்கரியமுண்டென் றுணாக்க வில்லையென்றும், பிரகாராந்தரத்தினு லுண்டென்று முணாக்கின்றார்.

பந்தமும் விநிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - மோகமு
ம் போதகமூமாயிருக்கும் மாயா மகாமாயா காரியமாகிய சொ
ற்பொருளாகும் பொருள்களல்லான், — அந்தமு மாதியில்லா
ன் - நித்தியன், — அளப்பிலன் - வியாபகன், — ஆதலாலே எந்
தைதான் - எமது சுவாமிதான், — இன்னனென்றும் - இக்குறியு
டையனென்றும், — இன்னதாம் - இப்படியாவதென்று சுட்டி
யறியப்படும் பொருளாமென்றும், — இன்னதாகவந்திடான் - வி
யாபகத்தால் எல்லாந் தானதுவர யிருத்தலால் இப்பொரு
ளாய் வாரான், — என்றுஞ் சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே -
சங்கையுத்தரங்களில்லை அனுமா னுகமங்களில்லை யென்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும்
பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்
லனாகலானும், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அவையிலனா
கவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுரு
வமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனாவனென்று தான் அம்முக்கூ
றும்படும் வீருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தனமென்பவற்றுள் ஒன்
நிற் படுவன் படானென்று தான் கூறுதற் கோராசங்கையுமில்
லை, ஆசங்கையின்மையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமு
மில்லையென்பதாம்.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்
லாம் அருவமாயுதிதலு மொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைக
ட்கு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக் கேடு
களின்மையானும், அவை யின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புப

பாமையானும், அவன் முக்கூற்று னொருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா நென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னள்ப்பிலனா தலாலே, பெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. என்றும்; கட்டு வீடுகளிலனாகலின் எவ்வாறுமா மென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்ன தா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்லவழக்கொடு மாற்றமின்றேயென்றும் கூறினார். எதிர் நிரணிதை. “எந்தையாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ” என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது.

பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலு முடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வ னுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையு முனவெனப்பட்டு வழுவாமா லெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெ ன்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கர்த்தாவினுண மை எப்படிபென்ன, அவனுண்மையை ஆன்மபோதத்தால் அறிந் து சொல்லப்படாதென் றருளிச்செய்கிறார்.

பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்-ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாக அவர்களைத் தொந்துக்கப்பட்ட பந் தங்களுமாய், அது புசித்துத் தொலைந்தால் விட்டு நீக்குவதாயி ருக்கத்தக்க லோகங்களுமாய், அந்த லோகங்களிலுள்ள பொரு

எகளுமல்லாத தத்துவாதீதனுமாய்,—அந்தமு மாதியில்லான்-
மற்றுள்ள வடிவுகள்போலத் தனக்கொரு முதலு முடிவுமில்லா
தவன் ஆகையினாலே,—அளப்பிலன் - ஒருவராலு மின்னபடிபெ
ன் றளந்தறியப்படாதவன்,—ஆதலாலே எந்தைதானின்னனெ
ன்று மின்னதாமின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ்சொல்ல வழக்
கொடுமாற்றமின்றே - அப்படி யிருக்கையினாலே எம்முடைய
சுவாமிதான் இன்னானென்று மின்னாகாதென்றும் இன்னதா
மென்று மின்னதாகாதென்றும் இன்னதாகி வருவனென்றும்
இன்னதாகி வாரானென்றும் சொல்லுகைக்கு அதற்குண்மை
யாதொரு வழக்குமில்லை அதற்கோ ருத்தரமு மில்லை.

எந்தைதா னின்னனென்று மின்னதாமின்னதாகி வந்தி
டா நென்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. என்றதற்
குப் பிரமாணம். தேவாரம், “மைப்படிந்த கண்ணனூந் தானுங்க
ச்சிமயானத்தான்வார்சடையான்மாசொன்றில்லா, லொப்புடை
யனல்லொருவனல்ல லோருரனல்ல லோருவமைமில்லி, யப்
படினவ்வுருவளவ்வண்ணத்த நவனருளேகண்ணகக் காணினல்
லா, லிப்படியனிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்த லிவனிறைவனென்றெ
ழுதிக் காட்டொணுதே.” என்றுஞ், சிவபுராணம். “இன்பமுந்
துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே-அன்பருக்கன்பனே யாவையுமா
யல்லையுமாஞ்-சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமைய
னே-யாதியனே பந்த னடுவாகியல்லானே.” என்றும், திருச்சு
ண்ணம். “வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு மெய்மையும்பொய்
மைபுமாயினற்குச், சோதியுமாயிருளாயினற்குத் துன்பமுமா
யின்பமாயினற்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினற்குப் பந்தமுமா
ய்லீடுமாயினற்கு, ஆதியுமந்தமுமாயினற்கு ஆடப்பொற்சுண்
ணமிடித்துணைமே.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது கர்த்தா சடசித்துக்க ளிரண்டினும் நிறைந்து அவை தானையாய் நிற்கச்செய்தேயும் அவை யொன்றுடனும் தோய்வற நிற்பன் ஆகையால், அவனுண்மையை அவனறிவிக்க வறியும் தொழிந்து ஆன்மபோதத்தால் இன்னபடியென்றுஞ் சொல்லப்படாணென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

‘சொன்ன’ ‘அழிப்பு’ ‘அருவமோ’ ‘நண்ணிமும்’ ‘வித்தக’ ‘மாயைதான்’ ‘சத்தியே’ ‘உலகினில்’ ‘பந்தமும்’ ஆகத் திருவிருத்தம் ஒன்பதும் புத்தன்.

அவன் கர்த்தா வில்லையென்றும், பிரபஞ்சம் ஒருவர் படைக்கவேண்டிவந்தில்லை அநாதிடேயென்றும் சொன்ன விதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவன்மதம் “பெறுவதிங் கென்படைத்துப் பெற்றதுவினையாட்டென்னிற், சிறுமழைவிறையதாருஞ் செய்திடுங்கன்மத்தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவருண்மை, யறிவுறுஞாலமெல்லா மநாதியென் றறிந்திடாயே.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - செள - மத, உச.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

எந்தைதான் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய வெந்தை,— பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - கட்டுவீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடைய எல்லாத்தலானும்,—அந்தமுமாதி யில்லான்-இறுவாயெ முவாயிலாகலானும்,—அளப்பிலாத்தலாலே - அளவையிலாகலானும்,— இன்னென்னும் - அருவமுருவ மருவருவமென்னு முக்கூற்றுள் இன்னாவுன்னென்றுதான்,—இன்னதா மின்னதா

கவந்திடானென்று சொல்ல - அம்முக்கூற்றுப்படும் விருத்தி பரி
ணமம்விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படானென்
றுதான் கூறுவதற்கு, — வழக்கொடுமாற்ற மின்றே - ஓ ராசங்
கையு மில்லை, யாசங்கை யின்மையி னதற்கு மறுமொழியாகிய
பரிகாரமு மில்லையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உரை —

மேன் முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர
வுத்தியா லுணர்த்துகுரார்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவில னாதலா
னு, நெறிப்பட நிறைந்தஞானத் தொழிலுடை நிலை
மையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பான் மேவு
த லிலாமையானு, நிறுத்திநி நினைந்தமேனி நின்மல
னருளிஞலே. (சுரு)

(இ - ள்.) குறித் ஆன்ம போதத்தாற் குறிக்கப்பட்டன
ததொன் று வெல்லாமாய் நிற்கின்ற நிறைவினையுடைஞ
கமாட்டாக் தலானும்,

குறைவில னாத
லானும்

நெறிப்பட நி தன்னிடத் தொருக்காலும் பிறிவற்றிருக்
றைந்த ஞானத் திற ஞானக்கிரிபைகளை யுடையனாய் நின்ற
தொழிலுடை நி லானும்,

வெறுப்பொடு

ஆன்மாக்களைப்போ விராகத் துயேஷா
விருப்புத்தன்பா திக டன்னிடத் தில்லாதவனாகையானும்,
ன் மேவுத லிலா
மையானும்

நிறுத்திடு நி நிட்களான சிவன் றனதுகாருண்ணிப
னைந்த மேனி நி த்தினாலே தனக்குப் பொருந்தினதொரு நி
ன்மல னருளிஞ ருமேனிபைக் கொண்டருளுவன். எ-று.
லே.

இதற்குச் சிந்தியத்துஞ் சுத்தாக்கிபையிலங் காண்க. (சுநி)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஆயினுஞ் சிவனுக் குருபமுண்டென் ருகமங்களிற் சொல்லு
வது முண்டேயெனின்? உண்மை. அஃதெப்படி யென்னில்?

குறித்த தொன்றுகமாட்டாக் குறைவிலஹதலானும்-ஆன்
மாக்களைப்போ லொன்று நினைத்து, அது கூடாதென்னுங் கு
றைவில்லாதவ னாகையினும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்
தொழிலுடை நிலைமையானும்-மாறுபாடில்லாத பூரணஞானக்
கிரியை நித்தியமாக வுடைய னாகையானும்,—வெறுப்பொடு வி
ருப்புத் தன்பான் மேவுவதிலாமையானும் - கோபமான நிக்கிர
கத்தையும் பிரியமான வதுக்கிரகத்தையும் பண்ணுகையினு மவை
யாற் பாவபுண்ணிபங்க டன்னிடத்திற் பொருந்தாதவ னாகை
யானும்,—நிறுத்திடுநினைந்தேனி நின்மல னருளிஞலே-நின்மல
னாகிய சிவ னுனென்று பாவிக்குஞ் சீவன்முத்தர்களுடைய
தேகத்தைக்கிருபையினுற் றமது திருமேனியாக வதிஷ்டித்து
க்கொண்டு நின்று கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவன். இதனா லநந்
தேஸ்வராதிக்களை யதுக்கிரகத் தம்மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்துக்
கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன். பூமியினு மாசாரிய
மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்துக்கொண் டதுக்கிரகம்பண்ணுவனென்
றிதன்பொருள்.

தடி-கூ ௪௫௦௧௦௦௦௦ — ததொருநாடி ௧ விவ ௨

நெச

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கூடு வதீநாம் சூர்யிதகூதஃ | காவாடி ராஜா ஷே
ஹாநாம் கரோஜி ஷோடிஸம் சத ॥ தா நவாவி
புஹவாநு ஸாஹநாநு ஹவநாயிவாநு | யெஹ
ஸவஜிஹம் யெஷாம் சகிகுடி நிஸம்யநா || ப்ருணை
தபுநு பஸம் ஸாஸாணாம் பஸம் ஸடிநம் வத-
காநு | ஸஸாஹ ஷகாரகொபெதாநு காவாஜா பயி
விதாநு || ஸிதள உகார காநெதாநு ஸஜாகூடி
ஸமெதஜஸா | யநகி ஸாசு-டி ஸிஹு சு-டி ஹ
தெநாநவிஹகூதிதஹதி ||

சுந ஷூராவி - சுகாயொ ஹத காயஸஹதி.

சிவஞானபோதம். “நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடு
முளமுண்டாத, றுனெனவொன் நின்றிபே தானதுவாய்— நா
னெனவொன், நில்லென்று தானே யெனுமவனாத் தன்னடிவை
த், தில்லென்றுதானா மிதை. எ-ம். சிவஞா-க-0-சூ, க-செ. இதனான்
நினைப்பவர் மனம்கோயிலாகக் கொள்பவன். என்பதனானும்.

தபாவிஹு வுதெஷஹம் பதிவி ஜாநநிஹு-ஹ |
பஞ்ஹு தாநகெஷெஹெஸரிவஸுதெ வதிஷதி ||
என்பதனானும் கண்டுகொள்க.

ஞானப்பிரகாசநா வருமாறு.

மேல் அதற்கோ ரோது கூறுகின்றார்.

நின்மலன் - சிவன், —சூறித்ததொன் றுகமாட்டாக் கு
றைவிலஹதலானும் - ஓவுதற் கர்த்தாவா யிருக்கின்ற சிவன்

இயற்றுதற் கர்த்தாக்களாயிருந் துடதேசகர்த்தாக்களுஞ் சிரு
ட்டிமுதலிய கிர்த்தியகர்த்தாக்களுமா யிருக்கின்ற அணுசதா
சிவர் அநந்தேசுரர் ஸ்ரீகண்டத்திரயம் பிரம விஷ்ணு புத்தர்
அருகர் கபிலர் கணாதர் முதலிய கர்த்தாக்கள் சரீரங்களைச் சா
க்ஷாத்தும் பாரம்பரியமாயு மதிட்டித்துத் தனது சரீரமாகப்
பண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் பண்ணுங்கிருத்தியந் தனது கிர்த்தி
யமாய் முடிதலால் அந்த நமது சரீரமென்று,—சூறித்த-சங்கற்
பித்த சரீரங்களுக்குள் ளொரு சரீரமும் நமதல்ல வென்னுங் கு
றைவின்றி நிறைவாகி நிற்பவ னாதலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்
ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும் - எல்லாமார்க்கத்துஞ்
செல்லப் பூரணமாகிய சிங்கிரிபாச்செய்தி சயசத்தியுடைய த
ன்மைய னாதலானும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மே
வுத விலாமையானும் - இராகத் துவேஷ விசைவு தன்னிடத்
தில்லாமையானும்,—அருளினால் - தனது சத்தி சங்கற்பத்தா
ல்,—நினைந்தமேனி - சங்கற்பித்த காரிபத்திற்கேற்ற அணு ச
தாசிவர் முதலோர் திருமேனியை,—நிறுத்திடும் - தனது திரு
மேனி போலத் தரிக்கும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமானு.

—0—

விகாரபிதற்குக் காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமாதற்கு
க் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துடக்குறுதற்குக்
காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சி
த்தருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிசுளின்மையின்; அக்
குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன், ஆணவமகன்ற வறிவொடு
தொழிலையார்த்து நின்றலின், தானினைந்ததோரு திருமேனி
யைத் தனதாகக்கொண்டருளுவனென்பதாம்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவ தென்றநிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின் றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவி னுண்மையை அவனறிவிக்க வறியும தொழிந்து ஒருவராலு மறியப்படாதென்ன, சகளிகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்த வேண்டிகையினால் அவனையு மொருவர் படைக்கவேண்டுமென்ற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி; அவனொரு வர்படைப்பி லகப்படாநென்று அருளிச்செய்கிறார்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவிலனாதலானும்- ஆன் மபோதத்தால் அதுவிது வென்று சுட்டி யறிப்படாத குறை வற்று நிறைந்த ஞானமே தனக்குத் திருமேனியாக வுடையவனா கையாலும்,—நெறிப்படநிறைந்தஞானத் தொழிலுடைநிலமை யானும் - போந்துசெய்யாமல் எப்பொழுதும் ஒருதன்மையாயி ருக்கிற சருவஞ்ஞத்தையும் சருவகருத்தியத்தையும் ஒருமை த னக்குள்ளவனாகையாலும்,—வெறுப்பொடுவிரும்புத் தன்பால் மேவுதலிலாமையானும்-பிரியாப்பிரியங்கள் தன்னிடத்துப் பொ ருந்தப்படாதவ னாகையாலும்,—நிறுத்திடுகின்றதமேனி நின்ம லனருளிஞலே - இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த முறைமைகளையு டையவ னாதலா லவனுக்கொருவ ரொருவடிவு கொடுக்க வே ண்டிவதில்லை; தனக்கு வேண்டின வடிவு தானே யெடுத்துக் கொள்ளுவன் மலரகிதனாகையால்.

சூறித்ததொன் றுகமாட்டாவென்றது, முன் அமைக்கேழல்
நாரசிங்கம் ஆதியாயுள்ள தசாவதாரமும் எனக்கொள்க.

வெறுப்பொடு விருப்புதன்பால் மேவுதலிலாமையானு மெ
ன்றது, அவன் பசுமுத லல்லவெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மபோதத்தால் சுட்டியநிய
வொண்ணாத முதலாகையாலே, சகலீகரிக்கு மிடத்துத் தனக்
கேற்ற திருமேனி தானே பெடுத்துக்கொள்ளும தொழிந்து மற்
றொருவரால் படைக்கப்பட்டவனன்றென்னு முறைமைப யறி
வித்தது. இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம். “அண்டமாரிருநாடு
கடந்தும்பர், பண்டிபோலுமோரொண்சுட ரச்சுடர், சுண்டிங்கா
ரறிவாரறிவார்க்கெலாம், வெண்டிங்கட்கண்ணி வேதுபனென்
படோ.” என்றும் “விரிகிதிர் ஞாயிரல்லர் மதியல்லர் வேத விதியல்
லர் விண்ணுநிலனார், திருதருவாயுவல்லர் செறிதீயுமல்லர் தெளிர்
ரு மல்லர் தெரிய, லரிதரு கண்ணியானே யொருபாக மாக வரு
ள்காரணத்தில்வருவா, றொரியரவாரமார்ப ரிமையாருமல்ல ரிமை
ப்பாருமல்ல ரிவடோ.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சூறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவில் ஓதலானும்—தா
னினைந்த தொன் றுகமாட்டாது விகாரப்படுத்தற்குக் காரணமா
கிய பரதந்திர மிலனாகிய தன்வயத்த ஓதலானும்,—நெரிப்பட
நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்ப
ட ஏகதேசமாதற்குக்காரணமாகிய சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களி
ன்றி முற்றுணர்வு மளகிலாற்றலு முடைய ஓதலானும்,—வெ
றுப்பொடு விருப்புத் தன்பான்மேவுத லிலாமையானும் - தொ

டங்குறுதற்குக் காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மா
ட்டிலனாகிய பொருளுடைய ஸூதலானும்,—நின்மலனருளிஸூ
லே - அத்தன்மைத்தாகிய அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய முதல்
வன் கருணையான்,—நினைந்தமேனி நிறுத்திடும் - நினைந்த தெர்
ரு திருமேனிபைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ ஞன்மாக்களுக்குக் காமங்களை யறுக்கிரக்கு
செய்கையின் பொருட்டுத் திருமேனி
கொண்டதென் றுணர்த்துகிறார்.

ஆரண மாகமங்க ளருளிஸூ லுருவுகொண்டு
காரண னருளானுகிற் கதிப்பவ ரில்லையாகு
நாரணன் முதலாயுள்ள சுரநரர் நாகர்க்கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந்தானச் செய்தியுஞ்சென்றிடாவே. (சக)

(இ - ள்.) ஆரண சிருட்டிகாலத்திற் சதாசிவ தேவநாயனா
மாக மங்க ள் தமது காருண்ணியத்தினாலே திருமேனி
ளருளிஸூ யைத் தரித்துக்கொண்டு வேதாகமங்களை ய
லுருவங் கொண் ருளிச்செய்தா ரில்லையாகில்; அவரைப்போல
டு காரண னரு ச் சருவஞ்ஞத்துவ முடையவர்களா யவை
ளானுகிற் கதிப் பிற்பைச் சொல்லுதற்கு வேறொருவரு மில்
வ ரில்லையாகும் லேயாகும்.

நாரணன்முத ஆகையா லப்பொழுது மாயன் முதலாக
லாயுள்ள சுரநர் வுள்ள தேவர்களு மானுடரும் பாதாளத்தி
ரந்நாகர்க் கெல் லிருக்குஞ்சேட னிவர்க ளெல்லார்க்கும் சிற
லாஞ் சீரணிகுரு ப்பினைப் பொருந்திய குரு பரம்பரை சம்மதி

சந்தானச் செய் தாக்கிரமம் கௌகக் கிரமமென விருவித
தியுஞ் சென்றி மாக வாகமத்தை யுண்டாக்கி; அதனைப் பா
டாவே. சபந்தமுதலிய வறுவிதமாயும் பஞ்சவிதமா
யு மொருவர்க்கோருபதேசமில்லாவிடத் தந்
தவாகமங் கேட்டதும் பலியாமற்போய்விடும். சூருசந்தான ப
ரம்பனாயுமில்லாதே போய்விடுங்காண். எ - து.

சம்ஹிதாக்கிரமமாவது:—சதாசிவ தேவநாயனார் காமிக
முதலிய சிவபேதம் பத்தினையும் முதற்கண் அணுசதாசிவர்க்கு
ம்; பின்பு அநாதிஸ்வப ஞானமுதலான பதினெட்டுருத்திரர்க்கு
மனுக்கிரகஞ்செய்வது.

கௌகக்கிரமமாவது:—சிவன் அட்டவித்தியேசுரர்க்கு மு
த லனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்பு கீழுள்ள வருத்திரர்க் குறைப்ப
து.

சம்பந்த மாருவன:—பரசம்பந்தமாவது —சிவனுக்கும் அ
ணுசதாசிவர்க்கும்.

மஹாசம்பந்தமாவது — அனந்ததேவர்க்கும் சீகண்டர்க்
கும.

அந்தராளமாவது—சீகண்டர்க்கும் தேவர்க்கும்.

திவ்வியமாவது—தேவர்களுக்கு மிருடிகளுக்கும்.

திவ்வியா திவ்வியமாவது—முனிக்கும் மனுடர்க்கும்.

அதிவ்வியமாவது — சூருக்களுக்குஞ் சீஷனுக்கு மெனவ
திக.

இவற்று ளாதியி லணுசதாசிவரை நீக்கி மற்றது பஞ்சசம்
பந்தமெனப் பெறும்.

இவ்விருவிதத்தானுஞ் சிவன் நிருமேனிகொண் டதுக்கிர
கஞ் செய்யாவிடத்துக் குருபரம்பணா சிவபேதத்துக்கு ௩௦-

உருத்திரபேதத்துக்கு-௩௬, ஆக-௬௬-உ-ம், இல்லையென்பது கருத்து.

இதற்கு வாதுளம் கிரணம்.

(சுசு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் அப்பரமசிவ னனந்தாதிமூர்த்திகளையும் பூமிபி லா சாரி மூர்த்திகளையுந் தனது திருமேனியாக வதிஷ்டித்துக் கொண்டு நிற்பானேனெனின்? வேதாகமங்களை யறுக்கிரகம் பண்ணிக் குருசிஷிய சாம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தியைப் பண்ணுவித்துத் தத் துவாரா போகமோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதாக வென்பது கூறுகின்றது.

(அந்வயம்.) காரண னருளினு லுருவுகொண் டாரணவா கமங்க ணுரணன் முதலாயுள்ள சுரர்நாகர்க்கெல்லா மருளானு கிற் கதிப்பவரில்லையாகுஞ் சீரணி குருசந்தானச் செய்தியுஞ் சென்றிடாவே - பரமகாரணராகியசிவன் கிருபையினு லனந் தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டேஸ்வரராதி மூர்த்திகளைத் திருமேனியாகக் கொண்டு நாராயணாதி தேவர்களுக்குஞ் சனற்குமாரராதி தேவருவிகளுக்கும் வசிஷ்டாதி மனுஷ்யருஷிகளுக்கும் சேஷன் முதலிய சரப்பராஜாக்களுக்கும் வேதாகமங்களை யுபதேசிப்பா திருக்கிற் சொல்லுவாரு மறிவாருமின்றிக் குருசிஷ்ய சம்பிரதாயப்பிரவிர்த்தியு மின்றிக் தருமார்த்த காமமோக்ஷமென்னுஞ் சதூர்வித புருஷார்த்தங்களையு மடைவாரற்றுப் பேரமென்றி தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

இப்படி குருதேகங்களை அதிஷ்டித்துத் தீக்ஷாபதேசஞ் செய்யாதிருந்தால், முத்தராவது மின்று குருசந்தானமும் நடவாதென்று கூறுகின்றார்.

காரணன் - சிவன், — அருளிஞ் லுருவுகொண்டு - தனதுசங்கற்ப மாத் திரத்தா லுருவு கொண்டு, இதுநமதென்று குருதேகங்களைக் குறித்துச் செலுத்தி, — ஆரண மாகமங்க ளருளா லு. கில் - வேதாக மங்களை யுபதேசியா லு. கில், — கதிப்பவரி ல்லை - முத்தராவா ரில்லை.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—o—

உயிர்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறே ருருவம் வெண்டா டைபோல, அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய முதல்வனுக் குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட் டி வேறேருருவம் வேண்டப்படுவதன் ருயினும், பிரளயாகலர்சக லரென்னும் பசுவர்ச்சுமிரண்டுப் முறைபே முன்னிலையினும் நின் னுணர் த்தினுலன்றி உணரமாட்டா மையின், உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளிடல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோ வைப்படச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குரு பரம்பரையின் சுண்வைத்தற்பொருட்டும், திருமெனி ஒருதலையான் வேண்டப் படு மென்பதாம்.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முநீ
ல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே தனுவிற்சுறிய தொழில் சுரணம்
புலனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்
போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதித னென்றல் வழுவா
ம்போலு மெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்
செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தா சுகளிகரித்து இந்தக் கிருத்தியங்க
ளைச் செய்யவேணுமோ! நிட்களமாய் நின்று செய்யவொண்
னாதோவென் றவனைமறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஆரணமாகமங்க ளருளிவருவருகொண்டு காரணனருளா
னாகிற் கதிப்பவரில்லையாகும் - கர்த்தா தனது காரணணியத்தி
னாலே ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு வடவிருகூத்தின்
கீழே எழுந்தருளியிருந்து நாலுவேதங்களையும் இருபத்தெட்டா
கமங்களையும் அவையிற்றிலே விரிந்த பொருள்களையும் அருளிச்
செய்தா னில்லையாகில், அவனை பொழிந்து மற்ருருவ ரிந்த இர
ண்டு தூல்களையுஞ் சொல்லத்தக்கவ னில்லையாகும்.—நாரணன்
முதலாயுள்ள சுரர்நரர்நாகர்க்கெல்லாஞ் சீரணிகுருசந்தானச்
செய்தியுஞ்சென்றிடாதே - டிரம விஷ்ணுக்கள் முப்பத்து முக்
கோடி தேவர்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்களாயுள்ளவர்கள் நாக
லோகத்தி லுள்ளவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாஞ் சன்ன மரண
ங்களைப் போக்குவதாயுள்ள சிறப்புப்பொருந்தி யிருக்கப்படா
நின்ற குருபாரம்பரியத்தின் முறைமையு முண்டாகமாட்டாது.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சுகளிகரித்திருந்தே வே
தாகமங்களை அருளிச்செய்யாதபொழுது மற்ருருவரால் சொ

ல்லப்படாதென்றும், அதுவன்றியும் சருவர்க்குங் குரு பாரம்பரி யமுண்டாகாதென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம். திருவம்மாளை, “பாரார்விசம்புள் ளார் பாதாளத்தார்புறத்தா, ராராலுங்காண்டற் கரிபானெம க்கெளிய, பேராளன்றென்னன் பெருந்துறையான்பிச்சேற்றி, வாராவழிபருளிவந்தென்னுளம்புகுந்த,வாராவமுதா யலைகடல் வாய்மீன்விசிறும், பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மாளு ய்.” என்றும், திருவென்பா, மூவருமுப்பத்து மூவருமற்றொழி ந்த, தேவருங்காணச் சிவபெருமான்-மாவேறி,வையகத்தேவந் திழிந்த வார்கழல்கள்வந்திக்க, மெய்பகத்தேயின்ப மிகும்.” எ ன்றும், திருக்களிற்றுப்படியார், ஆகமங்க ளெங்கே யறுசம யந் தானெங்கே, யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே-பாகத், தருள்வடிவுந்தானுமா யாண்டிலனை லந்தப், பெருவடிவை யா ரறிவார் பேசு.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

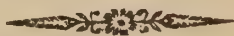
சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

(உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை யியக்குதற்கண் வேற்றோருருவ ம்வேண்டாமெபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக் குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும்) —காரணனருளிஓ லுருவுகொண்டு -முதல்வனருளா லுருக்கொண்டு,—ஆரணமாக மங்களருளாஓகில் - வேதாகமங்கள் கோவைப்பட அருளிச் செய்திலனேல்,—கதிப்பவரில்லையாகும் - பிரளையாகலர் சகலர் என்னும் பசுவர்க்கமிரண்டு முறையே முன்னிலையினும் படர்க் கையினு நின்றுணர்த்திஓ லன்றி யுணரமாட்டாமையின்;உயிர்

வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்த்து வீடுபேறடைதலில்லையாகு
ம்.—நாரணன் முதலாயுள்ளசுரர் - அதுவன்றித் திருமான்மு
தலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மானுடர்க்கும்,—நாகர்க்கெல்லா
ம் - நாகர்முதலியோர்ச்சும,—சீரணி குருசந்தானச் செய்தியு
ம் - சிறப்புப் பொருந்திய குருபரம்பரையின் வைத்தருளுந்
தவர்,—சென்றிடாவே - செல்லாமையின், திருமேனி யொருந்
தலையான் வேண்டப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை. '

சிவஞானவழிவிருந்து, சிருட்டிமுதலிய கருத்திய
நிமித்தமாகத் திருமேனி கொண்டதெல்லா ம
நுக்கிரகமென் னுணர்த்துகிறார்.

உருவருள் குணங்களோடு முணர்வரு ளுருவிற
றேன்றுங், கருமமு மருளரன்றன்றன் கரசர ணுதிசா
ங்கந், தருமரு ளுபாங்கமெல்லாந் தானரு டனக்கொன்
றின்றி, யருளுரு வுயிருக்கென்றே யாக்குவ னமலன்றா
னே. (சுஎ)

(இ-ள்.) உருவரு சிருட்டிமூர்த்தி யைந்தும் திதி மூர்த்தி
யைந்தும் சங்காரமூர்த்தி யாறுமாகப் பதி
னாறு திருமேனிகொண்டது மநுக்கிரகத்தி
ன் பொருட்டு. பிரவு மெனவறிக.

குணங்களோ அவன திச்சாஞானமு மநுக்கிரகம்.

டு முணர்வருள்

உருவிறேனே சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகருத்தியங்களு ம
நுங் கருமமு மரு ளுளே.
ள்

அரன்றன் கர அவனது பாதம் பாணி யங்குலி சடஞ்
சரணுதி சாங்கம் செவி நாசி கண்ட மகுடமுதலான சாங்க
தருமருள் மு மருளே.

உபாங்க மெல் பரிவட்டம் பூணூல் மாலை ஆயுதங்கள் ஆ
லாந் தானருள் பரணங்கள் சந்த்ரன் கங்காபவானி ஆசன
ம் முயலகன் நாகம் ஆமை இவைமுதலாயி
ன வெல்லா வுபாங்கக்களையுந் தரிக்குமது
அருளே.

தனக் கொன் இவைகளைத் தரித்தலெல்லாந் தனக்கொ
றின்றி ரு ப்ரயோசனத்தைக் கருதிக்கொண்டதன்
று. ஆனா னிட்காரணமோ வென்னில்?

அருளுரு வுயி நிட்களனாகிய சிவன் தனது காருண்ணிய
ருக்கென்றே யா த்தினு லான்மாக்களை யீடேற்றுகையின்
க்கு வ னமலன் பொருட்டுத் திருமேனிகொண்டது. எ-று.
முனே.

சாங்கமென்பது—அங்கத்துடன் கூடிய வருப்புக்க ளெ
னவறிக.

உபாங்கமென்பது—அவனைவிட்டு நீங்காமற் சமீபத்திலிரு
க்குமது.

ஒடு எண்.

தான் அசை.

வகாரம் தேற்றம்.

இதற்கு வரதுளத்துங் காரணத்துங் காண்க.

(சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—o—

மேல் கர்த்தாவானவனுக்கு ரூபாதிகளில்லை என்னில் நினைச்சுவும்போகாதா மானகயால் அவனைவழிப்பட்டுப் பிழைப்பதெவ்வாறெனின்? உத்தரம்.

உருவருளுணர்வு - சிவனுடைய வங்கமு மான்மாக்களின நுக்கிரகார்த்தமாகச் சிற்சத்தி ஸ்வரூபமானதே,—கரசரணுதியருள் - கரசரணுதியான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையினாலான ஞானஸ்வரூபமே,—குணங்களோடு சாங்கமுணர்வருள் - தேசகுண ஸ்வரூபமான சாங்கமுங் கிருபையாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உபாங்கமெல்லாம் தானருளுணர்வு - உபாங்கமானவைகடானுமருளினாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உருவிற்குறனறுங் கருமமுமருள் - இத்திருமேனிபிற்தேவர்கண்முதலானவரைத் தோற்றுவிப்பதுங் கிருபையினாலேயே,—தனக்கொன்றின்றி யருளுரு வுயிருக்கென்றே யாக்குவனசிந்தனன்றே-இங்ஙனமானதிருமேனிக்கு மாயோபாதியு மில்லாமற் றனக்கொரு பிரயோசனமு மில்லாம லான்மாக்களின் போகமோகூடார்த்தமாகப்பண்ணுந் திபானபூசையின்பொருட்டிக் கிருபையினாலுண்டாகிய பாவனாரூபசைதன்ய விக்ஃகரத்தை யுடையவனாகையினுற் சிந்திக்கப்படாதவனென் றிதன்பொருள்.

அங்ங்மாவன:—சிரசு முகமு மிருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன:—வக்ஷஸங் கண்டமும் ஸ்தனங்களுந் தோள்களு நாபியு முதரமுங் குஹ்பமு நேத்திரமு நாசியஞ் சரோத்திரங்களு மஸ்தகங்களுந் பாதங்களு மங்குலிகளு முருக்களு முழந்தாள்களுங் கணைக்கால்களுமாம்.

சாங்கமாவது:—குணமூர்த்திகளான பத்தும். அவையாவன? ஆரிண்ணியாதி குணத்திரயம்-திரிசூலம், சத்தியம்-பரசு,

பிரதாபம்-கட்கம், துரபேத்தியம்-வச்சிரம், அநுக்கிரகம் - அபய
முத்திரை, ருத்தியாதிசுத்தமாயை - நாகம், அதோமாயை-பா
சம், விவார்ணம் அங்குசம், சத்தநாதம் - கண்டை, பாசசங்கா
ரம் - அக்னி.

உபாங்கமாவன:—வஸ்திரம் உபஸீதம் மாலை கந்தம் ஆபரணம் ஆசனம் ஆவரணம் இவ்வேழுமாம்.

* தடி-தூம் வா த-ஹெ — சும பு த ி ம ஸா
மனு உபொ-மனு த-ரொ ஹவெசு | ஸிரொவகு து
ஹுடிய ரெமெனுகி ப்ருகிகி-தழ || வக்ஷ: கண ஸ
நளவாவ-நாவி-ம-ஹொடாரகையோ | நெத் னா
ஸாஸ) கண்டள வ பாணி-பாடள தயோ ம-ம-லி:
உளர-டுவ ஜாந-ஜெவெவ பு த ி ம ஸெனுகி கய)
தெ | ரெதீ-நா ம-ணர-டுவக-ஸாம்-மெனுகி
ப்ருகிகி-தழ | ம-ண விந்திகி ஜெயம் தடி-மண நு
யாவெசு || ம-ணம் ஸத ி பு தாவனுடி-மெ-
டி நா-மு-ஹந்ததா | ஃசி ராயா விவண்-டுது நாடி
ஸம்-ஹுதி-ரெவவ || வனதேடி ம-ணா: பெராசூ
தெஷாம் வக்ஷண-டுவ தெ | சிறு ம-ணம் ஸ-டுவ
த ி த ஸத ி பாரஸ்-ரிஷி தெ || வஜ்ஜி-ஸப்
தா-பொயம் டி-மெ-டி வஜ்ஜி-ஷி தெ | ம-ஸ
ஸா-ந-மு-ஹ-மெனுவ கவயனு ப்ரு-ஸஸ தெ || ஃ

சூரிய சோமேந்திராதி தேவர்களுக்குக் காச்யபாத்திரியா திகளிடத்தி லுற்பத்திபென்றிருக்க மகேஸ்வரனிடத்தி லுற்ப த்தியென்ற தென்னையோவெனின்? காச்யபாதி யுற்பன்ன சூ ரியாதிதேவர்க ளீஸ்வராங்கோற்பன்ன தேவர்களுக் கதிஷ்டேய ஸ்தானமெனவறிக.

ஈஸ்வராங்கோற்பனரான தேவர்கள் சுத்தாத்துவ வாசிக ளளாயிருந் தசுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருக்கிற வித்தேவர்களை யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருப்பர்கள்.

இப்படி யிவ்விஸ்வரனிடத்தி லுருத்ராதி சகல தேவர்க ளு முண்டானுற்போல; விஸ்வரியரனிடத்தினு முமாதி சமஸ்த தேவதாஸ்தீர்களுங் கோடிசத்திகளு முண்டாம் எனவறிவா யாக.

தஜைகம் தஜெத்ரவ — கஜெஸஸஸ ஸஹஸ்யாஃ
ஸா நஹஸஸ ஸஜைஹ வஃ | ஜெஹஸஸ ஸ ஹ
ஸ்யாஃஸாஸ ருஜெஹஸஜைஹ வஃ || ஊதம் ஜெஹ
ஸகொட ஸாஸ ருஜெஹஸஜைஹ வஃ | ஜகந்
மஹவாஸு ஹா ஹரிவஜாஜாஹ ஸஹவஃ || ஹஜ
யாநீஸாஜைஹ ஸஸிவஸ ஸிவஸஹஜைஹ வஃ | நெத்ர
ஜைஹ ஸவ்யவா ஜெஹஸஸ ஸஜைஹ வஃ | ஸஹ
பிராணவாயுஸஜைஹ ஸஜைஹ வஃ | கஜைஹ
சூஹஜைஹ ஸஜைஹ வஃ | மஹஸஸஸ மஹஜை
வஃ || ஜைஹவா ஹஜைஹ வஃ | ஜைஹ வஃ
ஸஜைஹ வஃ | வஜைஹ வஃ | ஜைஹ வஃ
மஸஜைஹ வஃ || ஜைஹ வஃ | ஜைஹ வஃ

வாக் ஸுஹி வாஃ | ஸ்ரீநாதநா ஸுஹி வாஃ
 மளரீஜாததிஸுபதம் || ஸ்ரீ ஸா ஸாஸ்தீ உ-ம-
 உராமெவ ப்ரஹாதயா | ஸவீ ஜெஹ்நா வக்ஷீ உ
 தமெவாநாஸு ஸக்யம் | ஸந்தாமெவ கொடிஸ
 கிஸ மௌரீஹ ஸுஹி வா ||

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சிவனுக்கு வாஸ்தவ தேகமில்லாமையால் திபா
 னபூசாதி நிமித்தங் காற்பநிக தேகம், அனுசதாசிவாதி தேகங்
 களைப்பொட்டிக் கற்பிக்கவேண்டும். அதேதினாற் கற்பிக்க வே
 னுமென்று வினாவ, அவனது சத்தியாற் றானே கற்பிக்கப்படு
 மென்று சாற்றுகறார்.

நிரவதுகைகளாய், நிருபிகளாய், நிரம்ச நிர்ப்பேதவதுகளா
 ய், நிஷ்காடிந்பைகளாய், நிஷ்கம்பைகளாய், நிர்ச்சலைகளா
 யிருக்கின்ற ஈசாந்யாதி மூர்த்திடந்த பஞ்சசத்தி சமுற்பன்ன
 சகிர்யாதி அஷ்டத்திரிம்சத் கலைகளாயிருக்கும் முன்பின் மூ
 லாக்கிரகங்களில் முறைமையிற்கோத்த ஞானசத்தி இச்சாசத்
 திமத்தாகிய கிரிபாசத்தி கலைகள் விண்ட அகண்ட பிண்டாசல
 சிவசரீரம் சாவதுகளாய், சருபைகளாய், சாம்சபேதவதுகளா
 ய், சுகாடிந்யைகளாய், சுகம்பைகளாய், சசலைகளாயிருக்கு
 ம் மாயாகலைகள் விண்ட கண்ட பிண்ட சல சுபசரீரம்போல்,
 அயக்காந்தம்போல் அசைவற்றிருந்துங் கிர்த்திய கிர்த்தாதலா
 ல், கடினசுண்டித சலிதசரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது.

ஆதலால், அஞ்சு பதினைந்து பத்து இரண்டு ஆகிய முகநேத்திர கரசரணதிகளிற் காடிந்ய கண்டிப்பு சலனம் வெண்ணம் நிறமுதல் நிறமாதுகளதனால் வருஞ் சகளாதி பேதஞ் சகலமுங் கற்பிதங்கள் அசத்தியங்களாம்.

ஆகையால் கிரியாசத்தி லக்ஷண சிவசரீரத்துக்கு இச்சாசத்தி சங்கற்ப ரூபப் பிரவிர்த்திலக்கண சகளாதி கார சதாசிவநாம ஈசரரூபமும், கிரியாசத்தி சமுத்தியோகரூபப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி லக்ஷண சகள நிஷ்களபோகாநாத சிவநாம சதாசிவ ரூபமும், ஞானசத்திக்குறிச் சும்மா இருப்பு ரூபநிவிர்த்தி லக்ஷண நிஷ்கள இலய சிவநாம சாந்தரூபமும், விர்த்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பமன்று.

ஆதலால் அநித்தியங் கற்பித அசத்தியங்களுமன்று.

ஆகையால் அந்த இலயபோகாதி கார முச்சொரூபமும் நித்திய சத்திய ஸ்வரூபலக்ஷணந்தானே !

ஆதலால் அந்தச் சகளமுஞ் சத்திகலா சாகித்தியத்தினாற் சகளம், மாபாகலா ராகித்தியத்தினால் நிஷ்களமாதலாற் சகள நிஷ்களமாம்.

ஆகையால் சிவனது

உருவு - அங்கமும், —அருள் - சத்திரூபம். —சாங்கந்தருங்குணங் சளோமம் உருவிற்ரோன் லும், —உணர்வுங் கருமமும்—சர்வத்தையும் அறிகுலம்பண்ணுதலும், —அருள் - சத்திவிபாராரூபம். —அரன்றன் கரசரணதி, —சிவனது பிரத்தியங்கமும், —அருள் - சத்திரூபம். —உபாங்கமும்—அருள். —எல்லாந்தானருள்—இதுவன்றிச் சிவனுக்குச் சொல்லப்படு மது யாதொன்றுண்ட தெல்லாஞ் சத்திரூபம்தான். இப்படி, —அசுந்தன்—சிவன், —அருரு—சத்திசரீரத்தை, —தனக்கொன்றின்று - தற்பிரயோசனங்

குறியாமல் பிரயோசனம் உயிருக்கென்றே,—ஆக்குவன்,

அது வானுளத்தில் வித்தரிக்கப்பட்டது.

அது வருமாறு.

“அங்கப்ரத்யங்கஸாங்கஞ்ச உபாங்கஞ்சதுரோபவேத்
 சிரோவக்தரஞ்ச ஹிருதயம் அங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
 வக்ஷகண்டஸ்தனௌபாஹு நாபிகுஹ்யோதரந்ததா
 நேத்ரநாஸாஸ்பகர்ணௌச பாணீபாதௌதநாங்குலீ
 ஊர்சஜானுஜங்கேச ப்ரத்யங்கஞ்சேதிகத்யதே
 மூர்த்திநாங்குணரூபந்து ஸாங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
 குணஞ்சின்னமிதிஞ்ஞேபம் தத்குணந்தசதாபவேத்
 குணஸ்த்யம்ப்ரதாபஞ்ச தூர்ப்பேத்யாநுக்ரஹந்ததா
 ருத்திமாயாவிவர்ணஞ்ச நாதம்ஸம்ஹிருதிரோவச
 ஏதேதசகுணப்ரோக்த்தா தேஷாம்லக்ஷணமுச்சயதே
 த்ரிகுணம்குலமியுக்தம் சத்தியம்பரசுரிஷ்யதே
 கட்கமீசப்ரதாபோயம் தூர்ப்பேத்யம்வஜ்ரமிஷ்யதே
 ஈசஸ்யாநுக்ரகம்சைவ அபயம்சப்ரசஸ்யதே
 ருத்திஸ்யாம்நாகரூபந்து பாசம்மாயாஸ்வரூபகம்
 விவர்ணமங்குசம்சைவ கண்டாநாதாத்மகம்விது
 ஸம்ஹாரமக்நிரூபம்ஸ்யாத் பாசாநாம்பஸ்மஸாத்க்ருதி
 ஏதேவைகுணரூபாச்ச ஸாங்கம்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
 வஸ்த்ரோபகீதமாலாஸ்ச கந்தமாபரணந்ததா
 ஆஸநாவரணம்சைவ உபாங்கஞ்சேதிகீர்த்திதம். இதி”

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அரண்மனையு அருளாகலான், உயிர்கட் குணர்வளிப்பதாய்
 அவ்வவுருவீற் றேன்றுந் தொழில்களுங் குணங்களுமாகிய கா

ணமும் அருள்வடிவே, கைகான் முதலியவறுப்புக்களும் அருள்வடிவே, உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே, இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே பென்பதாம்.

அருளுரு முன்னையதுவினைத்தொகை, ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

சூணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச் சூலமமுதலிய படைக்கல மாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன.

கரசர னாதிசாங்கந் தருமருளென்பது முன்வைக்கற்பாலதாயினும் செய்யுளாகலின் முறைபிறழ் வைத்தார்.

ஆதியென்றதனால் ஏனையங்கப் பிரத்திபங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வட்சொல் அன்மொழித் தொகை.

அன்றேஅசை.

இவையொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத் திருமேனியுண்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்களா லிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—0—

இப்படியும்முடைய கர்த்தா வடிவுகொண்டது என்னபயனைக் கருதி என்றவனை நோக்கி; யவனுக்கொரு பயன் வேண்டுமதில்லை, ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கைப் பொருட்டாகத் தனது கா

ருண்ணியமே திருமேனியாகக் கொண்டதென் றருளிச் செய்கி
றார்.

உருவருள் - அவனுடைய திருமேனி காருண்ணிய மூர்த்தம், — குணங்களோடு முணர்வருள் - குணங்களும் அதனுடன் கரணங்களும் ஞானம், — உருவிற்மேனும் ஹங்கருமமு மருள் - அவனுடைய திருமேனியாலே செய் துண்டாக்கப்பட்ட கிருத்தியங்களும் அந்த ஞானந்தான், — அரன்றன் கரசரணாதி சாங்கந்தருமருள் - கர்த்தாவின்னுடைய கரசரணமுதலான சாங்கவுருவங்களும் அவனாலே உண்டான ஞானமாம், — உபாங்கமெல்லாந்தானருள் - இந்தத் திருமேனியி லுண்டான இரண்டாமங்கமான வடையாளங்களு மற்று முள்ளவையும் இந்த ஞானந்தானும், — தனக்கொன்றின்றே - இப்படிச் சர்வத்திலும் தோய்ந்திருந்தாலும் தனக்கொரு விகாரமற்று நிற்பன். — அருளுருவியிருக்கென்றே யாக்குவ னமலனன்றே.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அரனுருவருள் - அரன்றனுரு அருளாகலான், — உணர்வருளுவிற்மேனும் - உயிர்கட். குணர்வளிப்பதாய அவ்வவுருவிற்மேனும், — கருமமும் குணங்களோடு மருளுரு - தொழில்களும் வாய்மை முசுவியகுணங்களாகிய கரணமும் அருளாகியவடிவே, — கரசரணாதி சாங்கந்தருமருளுரு - கைகான்முதலிய உறுப்புகளு மருளாகிய வடிவே, — உபாங்கமெல்லாந்தானருளுரு - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருளாகிய வடிவே. — அருளுரு வுயிருக்கென்றே - இவ்வருள்வடிவெல்லா முயிர்களின் பொருட்டன்றி, — தனக்கொன்றின்றி யாக்கினனசி

ந்தனன்றே - தன்பொருட்டன்மையா னிவைபற்றி சிந்திதனா
யினும் அசிந்திதனையென்பதாம்.

இவை ஒன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக் குருவத்திரு
மேனி யுண்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்களான் இகந்துபடா
மைகாத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகினை யிறந்துநின்ற தரணுரு வென்பதோரா,
ருலகவ னுருவிற்கேன்றி யொடுங்குடு மென்பதோ
ரா, ருலகினுக் குபிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரா,
ருலகினி லொருவனென்ப ருருவினை யுணராரெல்
லாம். (சஅ)

(இ-ள்.) உலகினை இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் கூடிநிறையினு
யிறந்துநின் மித்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு மதிதமாயிருக்கு
ற தரணுரு மவனுடைய திருமேனியென்று மதியார்,
வெண்டதோரார்

உலகவ னுருவி இந்தப்பிரபஞ்ச மந்தக்கர்த்தாவின் தரு
விற்கேன்றி யொ ளினாலே தோன்றி யருளினாலே யொடுங்கு
டுங்குடு மென்ப மென்று மதியார்,
தோரார்

உலகினுக் குயி ப்ரபஞ்சத்தினுள்ள வான்மாக்களுக்குப்
ருமாகி யுலகுமா பிராணனுமாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்கு ப்ரபஞ்ச
ய் நின்ற தோ முமாய் நிற்குமென்று மதியார்,
ரார்

உலகினி லொ அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய ஸ்வரு
ருவனென்ப ருரு பஸ்வபாவத்தை யுணராதவர்களுல்லா ம

வினை யுணராரொ வனையு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலே யொருவனெ
ல்லாம் ன்றுசொல்லாநிற்பார். ஏ-று. (சஅ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் விஸ்வமூர்த்தியும் அந்தர்யாமியும் விஸ்வகாரண
னும் விஸ்வாதீதனுமாய் நிற்பனென்ப துணர்த்துதல்.

(அந்வயம்.) உலகுமாய்நின்றதோரா ருலகவனுருவிற் றோ
ன்றி பொருங்கிடுமென்றுமோரா ருலகனுக்குயிருமென்றோரா ரு
லகினை யிறந்துநின்ற தரனுரு வென்பதோரா ருலகினிலொருவ
னென்ப ருருவினையுணராரெல்லாம்-சிவனுடைய திருமேனியான
சிற்சத்தி அபின்னோ நிமித்தோபாதானதையினாலே விஸ்வாதீ
மகமாக நின்றதையுஞ், சிவனுடைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி
மாயையைப் பதிந்தபொழுது ப்ரபஞ்சந்தோன்றி சத்திபராமு
கையானபொழுது பிரபஞ்சம் ஒடுங்குமென்பதும், பிரபஞ்சானு
பிரவிஷ்டையினாலே பிரபஞ்சத் துக்கு நிமிந்தாவாகிய உயிராய்
நின்றதும், அசம்கோதர சிந்தையினாலே விஸ்வாதீதனாக நின்ற
தையும் அறியார்கள், சிவனுடைய ஸ்வரூபமாகிய அகண்டா
கார சச்சிதானந்தையை யறிபாதபேர் உலகத்தில் பிரம்மாதி
தேவர்களைப்போலே யொருவனென்பார்களை நிதன்பொருள்.

தடிஃகூம் வஃருஜாஹுவெ — விஸூராத் கூ ஸடிஸடி
தடிநகஜீஸஃ விஸெஸூரஃ வரஃகாஸணஃபுரெயடி வி
ஸூயிவஃ வரஃகாஸணகாயடி ஹீநஃ நிதஃ நிஸஸ
விஷஃயெஃ வரஃகாஸஃடிஃ | விஜெயஃபுய ஃபுய ஃபுய
தஃ ஹாவநீயஃபுயஃபுய ஃபுய நிதஃபுய ஸிவதிதிவ,

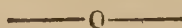
ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சிவன் ஸ்ரீகண்டப் பிரேரகராகும் அந்தேசுரராகிய மூர்த்தி யான்மாவி லந்தரான்மாவாய்த் திரும்ப வந்தஅந்தேசுரராகிய மூர்த்தியான்மாவைப் பிரமாண்டாந்தராதிபதியாகும் ஸ்ரீகண்டராகிய மூர்த்தி யான்மாவி லந்த ரான்மாவாக்கி யந்தஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாய்ச் சத்தியகாடிந்ய கண்டிப்புடைய காயகரணகலைகளாற் சுகளராயிருந்து பிரமவிஷ்ணு முதலோர்ச்சும், ஸ்வேதோபமன்னியப் பிரபிருதிசுட்கும், கிருஷ்ணர்ச்சுனாதிபர்க்கும், அனுபத்துமுவர் முதலோர்க்கும், நிக்கிரகா நிக்கிரகங்களைப்பண்ணி விளையாட்டு விளைத்துப் பின்னகம் பிரதமர்ச்சும் அர்ப்பொற்ப அத்தியற்புதப் பிரசாத ப்ரதராயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரங்களிற் சிரிது பவுராணிக மதம் பாஷிப்பதற் குபக்கிரமிக்கின்றார்.

அரணு - ஸ்ரீகண்டசரீரமாகிக் கண்டிப்புப் பொருந்திய சிவசரீரம்,—உலகினை யிறந்துநின்றது - சீவான்ம கிருத்தியவி லக்ஷண கிர்த்தியங்களை யுடையது,—என்பது ஓரார் - விசாரியார்,—உலகு-பிரபஞ்சம்,— அவனுவிற் றேன்றி யொடுங்கடுமென்று மோரார் - அந்தச் சிவனது கண்டிப்பில்லாச் சமவேதசுற்சத்தி சரீரதிட்டித வகண்டித பரிக்கிரக மஹாமாயா மாயாசத்தி சரீரத்தில் நின்னும் பிறந் திறந்திருக்குமென்பதும் விசாரியார்,—உலகனுக்குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரார்-சித்சித் பிரேரகராய் வியாபியாயிருப்பது முணரார். இப்படியிருக்கும்,— உருவினையுணராரெல்லாம்-விவேகத்தறியா ரனைவரும் ஸ்ரீகண்டருபியாயிருக்கின்ற சிவன் அதிஷ்டாகார ராதலால்,—உலகினிலொருவ னென்பர்-நம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

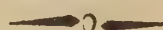
இனிசிந்திதனாகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்து முகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிக முந் தொழிற்சகனும் அவற்றாலுய பயன்களுந் தொகுத்துணர் த்துகின்றார்.

சிந்திதனாலினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதுகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற் கந்தரியாமியென்றும், விச்சவருபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்றென்பதாம்.

மாயையிற் றேன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றேன்றி ஒடுங்கியதூஉ மாமென்பது, கிழங்கிநின்றந் தோன்றிய தாமரைபைப் பங்கயமென்பதனா னுரிக.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

உலகினையிறந்துநின்ற தரனுருவென்றுமோரார் - ப்ரபஞ் சத்திற் கப்பாற்பட்டு நின்றது சிவனுடைய உருவமென்று இங் றுனஞ் சொல்லி விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்,—உலகவனுரு விற் றேன்றி யொடுங்கடுமென்றுமோரார் - இந்தப் பிரபஞ்சம் கர்த்தாவருளினாலே தோன்றி யொடுங்குமென்று நிரூபித்தறியவு மாட்டார்கள்,—உலகனுச்சூயிருமாக யுலகுமாய்நின்றதோ ரார் - பிரபஞ்சத்திலுள்ள சுருவான்மாக்களுக்கும் பிராணனு மாய் விசுவத்துக்கு விஸ்வருபியுமாய் நிற்பனென்று நிரூபித்த

நியவு மாட்டார்கள்,—உலகினினொருவனென்ப ருருவினையுணரா
 ரெல்லாம் - அவனுடைய சொரூபத்தை ஆராய்ந்து அறிகைக்
 குப் போதமில்லாதவர்களெல்லாம் அவனையு மிந்தப் பிரவஞ்சத்
 திலுள்ள வான்மாக்களைப்போல வொருவனென்று சொல்லு
 வார்கள்.

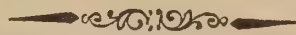
இதனாற் சொல்லியது விஸ்வாதிக்கனுமாய், விஸ்வந் தேர
 ன்றுகைக்கும் ஒடுங்குகைக்குங் காரணனுமாய், விஸ்வத்திலுண்
 டான வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய், விஸ்வரூபியுமாய்
 நின்ற கர்த்தாவினுண்மை அநியமாட்டாதவர்கள்; அவனையும்
 விஸ்வத்திலே ஒருவனென்று சொல்லுவார்களென்னு முறை
 மைபையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அரன்உரு - சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு
 வேதத்து ஞருத்திரனுருவம்,—உலகினை யிறந்து நின்றதென்ப
 தோரார் - விசுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரா
 ர்,— அவனுருவில் - அவன்வடிவத்தில், — உலகுதோன்றி யொடு
 ங்கிடுமென்று மோரார் - உலகந்தோன்றி யொடுங்குதலால் வி
 சுவ காரணனென்னுஞ் சுருதியினையு முணரார்,— உலகனுக்குயி
 ருமாகி நின்றதோரார்-விசுவத்திற் கந்தரிபாம்பென்று கூறுஞ்
 சுருதியினையுமுணரார்,—உலகுமாய் நின்ற தோரார்-விச்சுவரு
 பியென்று கூறுஞ் சுருதியினையுமுணரார்,—உருவினை யுணராரெ
 ல்லாம் - இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாகவுந் திருமேனியி
 யல்புணராரெல்லாம்,—உலகினி லொருவனென்பர்-உலகத்தினு
 ள்ளார் கூறுங்கடவுளரி லொருவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தா தேவர்களுள் னொருவனென்ன
ஆன்மென் னுணர்த்துகிறார்.

தேவரி னொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனைத்
தேவர், மூவராய் நின்றதோரார் முதலுருப் பாதிமா
த, ராவது மறியராதி யரியயற் கறியவொண்ணு, மே
வரு நிலையுமோரா ரதனுரு விளைவுமோரார். (சக)

(இ - ள்.) தேவரி இப்படி திருமேனி யெடுத்திருக்கிற சிவ
னொருவனெ னை யந்த மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்க
ன்பர் திருவு ளுக்குள்ளே யொருவனென வறிவில்லாத
ருச் சிவனை வர்கள் சொல்லா நிற்பார்கள்.

தேவர் மூவ அந்தத் தேவர்களுட் சிறப்பினையுடைய
ராய் நின்றதோ மும்மூர்த்திகளையு மவனதிட்டித் துக்கொண்
ரார் டு நின்று தந்தாங்கருத்தியங்களையு மறியார்
கள்.

முதலுருப் பா மகேஸ்வரவிக்கிரகத்திற் றேன்றிய விரு
திமாத ராவதும பத்தஞ்சி லத்தனா ரீசுரமா யிரண்டறநின்ற
றியார் முறைமையினையு மறியார்கள்.

ஆதி யரியயற் சகலத்துக்கு மாகியான வடிவர்த்தி சா
கறியவொண்ணு தாக்கிய மனற் றம்பமாய்ப் பிரமவிட்டு னு
மேவரு நிலையு க்களுக் கடிமுடி காண்ப தரிதாய்நின்றது ம
மோரார் றியார்கள்.

அதனுரு வினை அந்தத் தழற் பிழம்பிற் றேன்றிய லிங்கோற்
வுமோரார். பவமு மந்தமூர்த்தி யென் றறியார்கள். என

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்தும் வாயவ்யத்துங் காந்தத்துங்

சுரண்க.

(५५)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மேலி துவமுது.

திருவருச் சிவனைத்தேவர் தேவரி லொருவனென்பார்-ஞர்
னஸ்வருபியான சிவனை ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரரென்னும் மூர்த்
திகளுக்குள்ளே பொருவனென்பர்,—தேவர் மூவராய் நின்ற
தோரார் - ஸத்தியோ முக்த ப்ரவர்த்தனென்றும் லயபோகா
திகார ஸ்தானங்களிலே சிவன் சதாசிவன் மஹேஸ்வரன் என்
கின்ற மூன்று ஸ்வருபத்தையும் அநியாதபேர்,—முத லுருப்பா
திமாத ராவது முணரார் - ஸ்ருஷ்டாதியிலே சத்தி சிவாத்ம
கமாக இந்திரதனுசுப்போல நீலமும் பொன்மையுமாய் நின்ற
து மறியார்,—ஆதி அநியயற் கறியவொண்ணு மேவருநிலையு
மோரார் - சுகளத்துக் காதியான அமூர்த்தி சாதாக்கியம் அந
ல் ஸ்தம்பமாய் ப்ரமவிஷ்ணுக்களுக்கு மடிமுடி காண்பரிதாய்
நின்றது மறியார்,—அதனுரு விளைவுமோரார் - அந்தமூர்த்தி
சாதாக்கியத்திலே சகலப்ரபஞ்சமு முண்டாகிறது மொடுங்கு
கிறது மறியார் என்றிதன்பொருள்.

தடிநகம் வாத்தெ — ஸௌமியம் நாவூதெ
 ஹை ஜாஸாஸி ருயிராவை | ஹிந்திவாவீவா கா
 ரெ டிபெண்ணெ புகிண்டெவக || சுருததகூகா
 கௌஹீநம் தடிநகம் மீமவக ஹைவக | ஸருந
 கெ டிபுகிளாஸம் ஜெநாதிஸஹாகுகி ஹித || த

ஸுபாஹுதம-தா 2-ஞ-தீ-பா2-ஞ-த-பாதி ஸிஹொவ
தெ || ஐதி.

ஊததெஹி ஹிவ லீஜ-த- 2-ஞ-வஸ-வ ஶிஹொவ
தெ லீமெஸவ-ஹி ஸ2-த-ஹி வயஸதெ-வ-வொ
வ-தெ || ஸுபாஹுதம-ஹா ஊதவா-ஹி லீ-த-நா 2-
வ-வொவ-தெ ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

இதவுமது.

திருவுருச்சிவனை - ஸ்ரீகண்ட சரீரிபாயிருக்குஞ்சிவனை தே
வர் மூவர்களைச்செலுத்தி அவரவராய்த் தியானம் பண்ணப்ப
டுவ தென்பதறியார்,— முதலுருப்பாதி - சத்திசிவான்மகம்,—
மேவுருநிலை - இலிங்கத் தம்பாகிருதி,— அதனுருவினைவு - சதா
சிவரூபம்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் மு
றைமே வலியுறுப்பனவாய், அரியுமமனம் அடி முடி தேடியறி
யாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவி னிலைகூறும் புராணவசனமும்,
மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவினியல்பு
கூறும் புராணவசனமும், அவன்வடிவிலே விளைந்தவண்ண

மே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அத்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையு மதற்குச் சான்றென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசித்திதனென்றதற்கு உரைய ள்வை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவும் தேவர்களுக்குள்ளே ஒருவனொ ழிந்து வேறே ஒருவனென்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவ னை மேல்மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனை - ஞானமே திரு மேனியாகவுடைய பரமேஸ்வரனை மாயையே வடிவாகவுள்ள பிரம்ம விஷ்ணுக்களுடனே கூட்டி வவனையு மவர்களைப்போல ஒருவனென்று சொல்லுவார்கள் போதகீனராயுள்ளவர்கள் இ ப்படிச் சொல்லுவார்களை அறிவற்றவர்க ளென்பானெனென்னி ல்?—தேவர் மூவராய் நின்றதோரார்-பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு ப் பிராணனுமாய் இவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமா யிவர்களுடனே கூட்டி எண்ணப்பட்டமுறைமையு மறிவார்கள்;அதுகெண்டே யாயிருக்கு மறிவற்றவர்க ளென்றது. இதுவன்றியும்,—முதலு ருப்பாதிமாத ராவதுமுணரார்,—அந்தக் கர்த்தாவனுடைய திருமேனி அர்த்தஞரீசுரமாகயிருந்த காரணமும் ஏதுக்கென்றறி யார்கள்.—ஆதியரிபயற்கறியவொண்ணு மேவருநிலையுமோரார்- பரமேஸ்வரன் பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு மறியப்பட்டா தழற் பீழம்பாய் நின்றது ஏதுகாரணமென்று மறியார்கள். இதுவன் றியும்,—அவனுருவிளைவு மோரார் - அவனுடைய திருமேனியா லுண்டான பிறையோசனங்களையு மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சதகம், “தேவர்கோவறியார் ததேசுவதேன் செழும்பொழிங்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை, மூவர்கோலுய்நின்ற முதல்வன்மூர்த்தி மூதாதைமாதானும் பாகத்தெந்தை, யாவர்கோனென்னையும்வந் தாண்டுகொண்டா னியாமார்க்குங் குடியல்லோ மிபாதுமஞ்சோ, மேவினோமவ னடியா ரடியாரோடு மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனி ஞா னமே யாகையினாலும் சத்தி சிவான்மியமாயிருந்து ஆன்மாக்க ளுக்குப் போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிரவ னாகையாலும், பிர மம் விஷ்ணுக்களா லறியப்படாதவ னாகையாலும் தேவர்களி லொருவ னல்லவென்னு முறைமைபை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

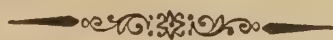
—0—

ஆதியரி பயற்கறிப வொண்ணு மேவுருநிலையுமோரார்-விச வாதிசென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையு முறையே வலி யுறுப்பனவாய் அரியுமயனு மடி முடி தேடி யறிபாவண்ண நீண்ட திருவுருவி நிலைகூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,— தேவர் மூவராய்த் திருவுருநின்றதோரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றேன்றி நின்றவடிவி னியல்பு கூறும் புராணவச னத்தினையு முணரார்,—அவனுரு வினேவுமோரார்-அவன்வடிவி லே வினேந்தவண்ணமே யுலகிற்கு வினேவுகூறும் புராணவசன த்தினையு முணரார்,—முதலுருப் பாதிமாத ராவதுமுணரார் - அர்த்தஞ ரீச்வரவடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையு முண ரார்,—சிவனைத் தேவரி னொருவனெபர்-இங்ஙனங் கூறும் புரா

ணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை யறிபாதவர் சிவபிரா
ணைக் கடவுளரில் ஒருவன் என்பர் என்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதனென்பவர்க்கு உரை
யளவை காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித
லோரார், யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோ
ரார், வேகியானாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட
லோரா, ருகியா மூடொல்லா மும்பரி லொருவனை
ன்பர். (௫0)

(இ-ள்) போகியா சிவன்றான் போகியாயிருந் தான்மாக்களு
யிருந் துயிர் க்குப் போகத்தைக்கொடுக்குந் தன்மையு மு
க்குப் போக ணரார்கள்
த்தைப்புரிதலோ
ரார்

யோகியாயோ சிவன்றான் யோகியாயிருந் தான்மாக்களு
கமுத்தி யுதவுத க் கியோகசாதனையாற்பெறு முத்தியின் மு
லதுவு மோரார் றைமையு மறியமாட்டார்கள்
வேக யானாற் இராகத் துவேட மில்லாத சிவன்றானுங்
போற்செய்த வி கோபமுடையவர்களைப்போல வான்மாக்க
னையினை வீட்ட ள்செய்த குருரகன்மங்களை யறிந்த தற்கேற்
லோரார் ற துயரங்களைத் துய்ப்பித் ததனை விடுவிப்பி
க்கு முறைமையு மவன் செயல்களென் னுண
ரார்.

ஊகியா மூட இப்படி நாளுவிதமாக வுபகரிக்குஞ் சிவ
ரெல்லா மும்பரி னது மகிமையை யுள்ளபடி விசாரித் தநிய
லொருவ னென் மாட்டாதவர்கள் தேவரி லொருவனெனக்
பர். கருதுவர்கள். ஏ - னு. (௫௦)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லிவ்வாறு நிற்குணத்தை ப்ரதிபாதித்து சகலர்க்கு
உபாஸ்யா மூர்த்தியாய் ப்ரவரத்தகர்பேதமாய கலாமஸ்தகத்
திலே யிருந்து ப்ரகிருதி மண்டல கருத்தியங்களைப் பண்ணும்
ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனை ப்ரம்ம விஷ்ணுவாதிகள் அபேகை
யாக பரமென்று கூறுகின்றது.

போகியாயிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
உமாமஹேஸ்வர மூர்த்தமாயிருந்து உலகத்தி லான்மாக்களுக்
கெல்லாம் ஸ்ரீபுருஷ ஸம்யோக மோகத்தை யுண்டாக்குவது
நிமித்தமென்றும்,— போகியாயோசமுத்தி யுதவுதலதவுமோ
ரார் - கடுக்கைவனத்தில் யோகாசனத்திலே யிருந்து போகிக
ளுக்கெல்லாம் யோகசாமர்த்திய முண்டாகித் தத்பலமாகிய
மோகூதத்தைக் கொடுப்பதற்கும்,—வேகியாஹற்போற்செய்த
விளைவினை வீட்டலோரார்-கோபத்தை யுடையவர்களைப்போ
லே யான்மாக்களைத் தண்டிக்கிமது அவர்கள் பண்ணின பாவ
மேன்மேலும் வளராம லொழிக்கிற தென்றும்,— ஊகியா
மூடொல்லா மும்பரிலொருவ னென்பர் - விசாரியாத அஞ்
ஞானிகளெல்லாம் இந்தச் சரித்திரங்களைக் கொண்டே தே
வர்களி லொருவனென்றே செர்ல்லுவார்கள் என்றிதன் பொ
ருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

போகியாய் - தேவி தேவனுயிருந்து, — யோகியாய் - த
கூணு மூர்த்தியாயிருந்து, — வேகியானுற்போல் - கோபியா
னுற்போல, — ஊகியார் - விசாரியார்.

மற்றது வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

முதல்வன்கொண்ட திருமெனிகளிற் சிலதிருமேனி போ
கவடிவமும், சிலதிருமேனி கோரவடிவமும், சிலதிருமேனி யோ
கவடிவமுமாகக்கொண்டது; முறையே உயிர்கட்குப் போகம்
புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமு
த்தியுதவுதற்பொருட்டு மாமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தா சத்தி சிவான்மியமாயிருந்து போக
மோட்சங்களைக் கொடுப்பா னென்றவனை நோக்கி, மேலருளிச்
செய்க்கார்.

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
பரமேஸ்வரன் தான் போகசொருபியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்
குப் புசிப்புகளைக் கொடுக்கிற முறைமையு மறியார்கள், — யோ
கியா யோகமுத்தி யுதவுதலதுவு மோரார் - தானே யோகத்தி

லேயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுண்டாக்கி யதனால் மேர்ட்சத்தையும் கொடுப்பது மறியார்கள்,—வேகியானுற்போற்செய்த வினைகளைவீட்டலோரார் - தான் கோபமுடையவர்களைப் போல விருந்து ஆன்மாக்களுக்குக் கோபங்களையு முண்டாக்கி அவரவர் முன்செய்த கன்மத்துக் கிடாக வுண்டாக்கிய சுகதுக் கங்களைப் புசிக்கச்செய்தே உண்டாகிய பிரியப் பிரியங்களினாலே ஆகாமியத்தையும் ஏற்றுவித்து, இப்படிப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கிற முறைமையையும் அறியார்கள்.—யூகியாமூடொல்லா மும்பரிலொருவனென்பர் - இங்ஙனம் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்கிற உபசங்காரங்களை விசாரித்துப் பாராதி புத்தியினொல்லா மிவனையுந் தேவர்களிலே ஒருவனென்று சொல்லாநிற்பர்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அதுக்கதுக்குத் தக்க திருமேனியாயிருந்து போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிற சிவனைத் தேவர்களி லொருவனென்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

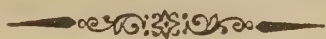
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்—முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவங்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகவடிவம் புரிதற்பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—வேகியானுற்போற் செய்தவினைவினைவீட்டலோரார் - கோரவடிவங்கொண்டது உயிர்கள்செய்தவினைவினை வீட்டுதற் பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார் - யோகவடிவங்கொ

ண்டது உயிர்க்ட்கு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டென்பத
னை யு முணரார்—ஊகியா மூடரெல்லாம்-இவ்வாறு திருமேனி
கொள்ளு முறைமையினை யாராய்ந் தறியுமறிவீல்லோர்,—உம்
பரி னொருவ னென்பர் - தேவரின் ஒருவனென்பர் எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மஹேசவிக்ரஹ நானாவிதமா யிருக்கு

மென் னுணர்த்துகிறார்.

ஒன்றொடொன் றெவ்வாவேட மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டு, நின்றலா லுலகநீங்கி நின்றன னென்
றுமோரா, சன்றியவ் வேடமெல்லா மருள்புரி தொழி
லென்றோரார், கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்ற
வக் குணமென்றோரார். (ருக)

(இ-ள்) ஒன்றொ ஓரு வடிவுக் கொருவடிவு மாயுதங்களு
டொன் றொ மொவ்வாம லிருபத்தைந் து விக்கிரக மாக
வ்வா வேட வொருகத்தாத்தானே தரித்துக்கொண்டு நி
மொருவனே தரி ற்கையால்
த்துக் கொண்டு
நின்றலால்

உலகநீங்கி நி சிவன் ப்ரபஞ்சத்துக்கு வேறா யதனைநீங்
ன்றன னென்று கி நின்றானென்ற முறைமையினையு மறியார்
மோரார் கள்.

அன்றியவ் வே இங்ஙனங் கூறிய வடிவின்றி வேதேயுண்
டமெல்லா மரு டாக்கப்பட்ட சூருமேனிகளெல்லா மான்

ள்புரி தொழிலெ மாக்களுக் கருளைக்கொடுக்கையின் பொருட்
ன் றேரார் டென்று மறியார்.

கொன்றது வி அரன் திரிபுரமுதலியவற்றைச் சங்கரித்
ணையைக் கொன் ததெல்லா மந்தந்தவான்மாக்களை யீடேற்
று நின்றவக் கு றுகையின்பொருட் டவர்கள்செய்த கன்மங்
ணமென் றேரா களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்ததன்நி யி
ர்.

தென்று கருதவுமாட்டார்கள். எ-று.

இதற்கு வாடவ்யசங்கை யெனவறிக.

" (ருக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லிதவு மதற்கே புறநடை.

ஒன்றொடொன் றெவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்
கொண்டு நின்றலா லுலகுநீங்கி நின்றனனென்று மோரார்-ப்ர
ம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னு மூன்று விக்ரஹங்களு மொன்
றோடொன் றெவ்வாததாய், ஒருவனே ஏககாலத்துலே தரித்
துக்கொண்டு நிற்கையால்; காமக்குரோதாதிகளுக்குக் காரண
மாகிய மாயா ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்யமாகநின்றதையும்,— அ
னறி யவ்வேடமெல்லா மருள்புரிதொழிலென் றேரார் - அன்றி
யந்த விக்ரஹங்களெல்லாங் க்ருபையினாலே பண்ணப்பட்ட
க்ருத்யங்களுக் கென்றும் விசாரியார். க்ருபையினாலே பண்ணுகி
ற க்ருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானே நென்னில்?—கொன்றது
விணையைக்கொன்று நின்றவக்குணமென்றேரார் - அந்தச் சம்
ஹார குணமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மத்தையே நசி
ப்பித்ததென்று விசாரியார். என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

ஒன்றொடொன் றெவ்வாவேடம் - கிராதாதி விக்கிரகபே
த ஆபுதபேதங்கள், —கொன்றது - தக்ஷ மதஸூத்ரி சங்காரம், —
வினையைக்கொன்றது - இருவினையுட் பாவத்தைப் புசிப்பித்து
நாசமாக்குவது.

மற்றது வெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியநூலா வருமாறு.

—o—

அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமா
ய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநின்ற
லும், தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம்
போகமும் வீடும் யோகமு முகவுமுகத்தான் அதுக்கிரகமொ
ன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமைசெய்வது நன்மையைப் பயத்த
லும், உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத வதிசய நிலையாகலான்;
இதுவுமதற்குச் சான்றென்பதாம்.

உலகனை யிறந்துநின்ற தரனூருவ மென்பதுஉம் ஈண்டினி
து விளக்கியதுஉமாயிற்று.

நின்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவென்னும் பெயரொச்சனீது விகாரத்தாற் றெக்
கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதஸூதற்கு ஏதுக்கா
ட்டியவாறு.

—

நிரம்பவகிமுயருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தா ஒருவனென்றால் வடிவமொன்றொழிந்து பலவாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவனை நோக்கிப் பலவடிவு அவனுக்குண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றவ னுலகநீங்கி நின்றன னென்றுமோரார் - ஒன்றை பொன்றொவ்வாமற் பலவாகக் கர்த்தாக்கொண்ட திருமேனிக ளெல்லாம் ஒருவர் கொடுத்ததல்ல, தனதிச்சையாலே தானே உண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கிறவன்; ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை நீங்கிநிற்பானென்கிற முறை மையையு மறியார்கள். இப்படித் திருமேனி பலவாக வேண்டியானே னென்னில்?—அன்றியவ்வேட மெல்லா மருள்புரிதொழிவென்றோரார் - இதுவன்றியும் அப்படி பொன்றையொன் றோராத் திருமேனிகளெல்லாம் ஆன்மாக்க ளுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணுதைப் பொருட்டாகக்கொண்ட திருமேனியென்று மறியார்கள். அப்படி யதுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிறவன் சங்கரிப்பானேனென்னில்?— கொன்றது வினைபைக் கொன்று நின்றவக் குணமென்றோரார்-திரிபுரதகன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கொலைகளெல்லாம் ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கிடான சரீரங்களையெடுத்து சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிரது யா ததை நீக்கி யிளைப்பாற்றிவைத்தது குற்றமல்ல, குணமென்று விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.

இதனுற்சொல்லியது கர்த்தா எண்ணிறந்த வடிவுகள் கொண்டது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாகவென்றும், அவன்செய்கிற நிக்கிரகமும் அதுக்கிரகமே யாமென்னு முறை மையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொ
ண்டு நின்றலால்-அங்ஙனம் போகவடிவும் கோரவடிவும் யோ
கவடிவுமாய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவு மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டு நின்றலால்,—உலகநீங்கி நின்றன னென்று
மோரார் - உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசய நிலையென
ன்பதனையுமுணரார்,—அன்றி யவ்வேடமெல்லா மருள்புரி தொ
ழிலென்றோரார் - தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும்
அங்ஙனம் போகமும் கீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தா னறுக்
கிரக மொன்றற்கே யேதுவாமென்பதனையு முணரார்,—கொ
ன்றது வினையைக்கொன்று நின்றஅக் குணமென்று ஓரார்-கொ
ல்லுதலாகிய தீமைசெய்வதும் வினைஊயக் கெடுத்தலாகிய நன்
மையைப் பயத்தலாகிய குணமென்பதனையு முணரார்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் அசிந்திதனே யென்பதற்
கேது கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

நாயகன் கண்ணயப்பா னையகி புதைப்பவெங்கும்,
பாயிரு ளாகிமுடப் பரிந்துல கினுக்குநெற்றித், தூ
யநேத் திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்தபண்பிற்,
நேயமா ரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்
னார். (ருஉ)

(இ-ள்.) நாயக கைலாயத்தின் கண் இரத்தினப் பிரத்த
ன் கண் மென்னுந் தாழ்வரையிற் கணங்களெல்லாந்

ணயப்பா ஓய தோத்திரஞ்செய்யப் பார்வதியாருடன் சி
கபுதைப்ப வ னெழுந்தருளியிருக்கிற வவதரத்தில் நிரு
த்தமுதலிய லீலைகளைப்பண்ணி யெழுந்தரு
ளியிருக்கிற சமயத்திலே, பார்வதியார்வினோதார்த்தமாகச்சி
வன் நிரு நயனத்தைப்புகைக்க,

எங்கும் பாயி உலகமெங்கும் பரந்தவிருளாற் நேவர்க
ரு ளாகமூட ளெல்லானாயுந் தேவவருடத்திற் கோடிவ
ருட மறைக்க; அப்பொழு தவர்க டோத்தி
ரஞ்செய்ய,

பரிந் துலகினு உலகத்திலுண்டான வான்மாக்களுக் கெ
க்கு ல்லாந் துயருறுவதனைக்கண் டது நீக்குகை
யின்பொருட்டுக் கிருபைசனித்த

நெற்றித் தூய பாலத்தின் ஞானக்கண்ணற் சுடர்பொ
நேத் திரத்தினு ருந்திய ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த முறை
லே சுடரொளி மையாலே,
கொடுத்தபண்பி
ன்

தேயமா ரொ தேசங்களிற் பொருந்தப்பட்ட ப்ரகாச
ளிக ளெல்லாஞ் ங்களெல்லாஞ் சிவன தறுக்கிரகத்தா லுண்
சிவனுருத் தேச டான ப்ரகாசமேயென்று விசாரியார்கள்.
தென்னார் 6 எ - று.

இதற்குச் சைவபுராணத்தி லேகாதச வருத்திர சங்கி
தையி லெனவறிக.

உ-ம். தேவாரம். “மலைமடத்தை விளையாடி வளையாடி
கரத்தான் மகிழ்ந் தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்
லா, வுலகுடன்முன் மூடவிரு ளோடும்வகை நெற்றி யொற்றை
க்கண் படைத்துகந்த வுத்தமனூர்வினவி, லலையடைந்த புனல்

பெருகி யானைமறுப் பிடறி யகலொடுசந் துந்திவரு மரிசிலின்
 நென் கலாமேற், கலையடந்து கலிக்கடியந் தணரோமப் புகை
 யாற் கணமுகில்போன் றணிகிளருங் கலையநல்லூர் சானே.”
 எனவழிக. (ருஉ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரகாசமெல்லாம் சிவனுடைய நேத்
 ரங்களின் ப்ரகாசமென்ப துணர்த்துதல்.

ஸர்வலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருநயன
 ங்களிலே லோகநாயகியாகிய பார்வதியார் விநோதத்தினாலே
 மூட வெல்லாலோகங்களும் அந்தகாரமாகையினாலே, லோகங்
 களுக்குக் கிருபையினாலே நெற்றித் திருநயனத்தினாலே ப்ரகா
 சத்தைக் கொடுத்த பரிசினாலே ; லோகங்களிலுண்டான ப்ர
 காசமெல்லாஞ் சிவனுடைய திருநயனங்களின் ப்ரகாசம் என்
 றறி என்திதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இதவுமது.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவ்வேடமெல்லாம் அருள் புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்

வி திருக்கண்புதைத்த திருவ்ளையாட்டின் கணிகழந்த நிகழ்ச்சி யே சான்றென்பதாம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.

பாம்ப்தல் பரத்தல்.

தேயம் உலகம்.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

இப்படி உம்முடைய கார்த்தா பிரபஞ்சத்தை இரட்சிப்ப னென் றெங்கேகாணப்பட்டதென் றவணைநோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

நாயகன்கண்ணம்பால் நாயகிபுதைப்ப - பரமேஸ்வரனு டைய திருநயனங்களைப் பரமேஸ்வரி விநோதமாக சீயதத்தத் தாலே மறைக்க, — எங்கும்பாபிருளாகிமுட - எவ்வீடமுமிரு ளானது பார்த்து சர்வத்தையு முடிக்கொள்ளப் பரிந்து பரமே ஸ்வரன் ஆனமாக்களுக்காக விரங்கித் திருவுளம்வாழ்ந்து உல கினுக்கு, — தூயநேத்திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்தப்பண் பில் - பிரபஞ்சத் துக்கு நெற்றியிலுண்டான சுத்தமான திருநய னத்தாலே விட்டு விளங்காநின்ற சுடர்பொருந்தின பிரகாசத் தைக் கொடுத்த முறைமையாலே, — தேயமாரொளிகளெல்லா ன் சிவனுருத் தேசதென்னார் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான சந்திர ராதித்தாக்கினி நட்சத்திர முதலான பிரகாசங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசத்தினாலே காரியப்ப டுகிற வொளிகளென்று இந்த முறைமையை உள்ளபடி யறிந்து சொல்லுகிறார்களில்லை. அதேனென்னில்? தங்கள் அகங்காரங் களால்.

இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம், “மலைமடந்தை விளையாடி வளையாடுகரத்தால் மகிழ்ந்தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளாயெல்லா, வுலகுடன் மூன்மூடவிருளோட்டிம்வகைநெற்றி யொற்றைக்கண் படைத்துகந்த வுத்தமனூர்வினவி, லலையடைந்தபுனல்பெருகி யானைமருப்பிடறி யகிலொடுசந்துந் துமரிசிவின்றென்கரைமேல், கலையடர்ந்து கவிக்கடியந் தணரோமப்புக்கையாற் கணமுகில்போன் றணிகளருங் கலையநல்லூர் காணே” எ-ம், திருவாசகம். நீத்தல்விண்ணபம், “களிவந்தசிந்தைபொ டின்கழல்கண்டுங் கலந்தருள, வெளிவந்திலேனை விநிதிகண்டாய் மெய்ச்சுடருக்கெல்லா, மொளிவந்தபூங்கழ லுத்தரகோசமங் கைக்கரசே, யெளிவந்தவெந்தைபிரா னென்னை யாளுடை யென்னப்பனே”. என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் திருநயனத்தைப் பரமேஸ்வரி மறைக்கப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தகாரமாய்விடப் பரமேஸ்வரன் நெற்றிக்கண்ணிலே அந்த வந்தகாரத்தைப் போக்குகையால்; எல்லாப் பிரகாசங்களும் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசமென்னு முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அவ்வேடமெல்லா மருள்புரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முதல்வி மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண்புகைப்ப - முதல்வனது திருக்கண்புகைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும்பாயிருளாகிமூட - எவ்விடத் தும்பரவிய இருளாகிப்போர்க்கவும்,—பரிந் துலகினுக்கு - பரிவுற்றுலகினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரந்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—

சுடரொளிகொடுத்த பண்பின் - மிகுந்தபிரகாசத்தினை யளித்த
ருளியதன்மையால்,—தேயமா ரொளிகளெல்லாம் - உலகனுள்
ள வெளிகளெல்லாம்,— சிவனுருத்தேசதென்னார் - சிவன்ற
ன் நிருமேனிப் பிரகாசமென் னுணரார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது.

கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமநின் றிட்வேட்கை
க்கு, விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை யோரார்மா
ரு, நெண்ணிவேண் மகனையேவ வெரிவிழித் திமவா
ன்பெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப் பேரின்ப
மளித்ததோரார். (ரு௩)

(இ-ள்.) கண்ணு சிவ நிமவானிற் றுழ்வரையிற் றேவதாரு
தல் யோக மரத்தினிழலிலே வேதிகையிற் பரியங்கமெ
ருப்ப னனு மியோகாதனமாக வெழுந்தருளியிருந்
த வவதரத்தில்

காம நின்றிட தேவலோகத்திருக்குந் தேவர்கண் முத
வேட்கைக்கு வி லாயினார்க்குக் காமவிகாரமின்றி யதனா ல
ண்ணுறு தேவ வர்கள் வருத்தமுற்ற முறைமையினையு மறி
ராதி மெலிந்த யார்.
மை யோரார்

மாறா நெண் மாயானவன் தேவர்களுக்குத் துயரத்
ணி வேண்மகனை கை நீக்குதல் காரணமாகத் திருவுளத்தடை
யேவ த்துத் தன்பிள்ளையாகிய காமராசனை உழை
த் திந்தச் சிவ னியோகத்தி லிருக்கையா லா

ன்மாக்களுக்குச் சுகமில்லாமற் நுயருறுகிறார்கள்; ஆகையா னீ
போ யிந்தயோகத்திற் சிவன் கருத்தைத் திருப்பென்ன, அவனு
மப்படியே யதனைக் குலைக்க,

எரிவிழித்து சிவனு மிப்படி வருவானென்று விசாரித் த
ப்பொழுது நெற்றிக்கண்ணு லவ னெரிந்து
போம்படி விழித்துப்பார்த்து,

இமவான் பெ மேனையுட னிமவான் கூடிப்பெற்ற பா
ற்ற பெண்ணினை ர்வதிபாசாச் சிவன் நிருக்கவியாணம்பண்
ப்புணர்ந்துயிர்க் ணி யருளினபின்பு, சர்வான்மாக்களுக்கு மி
குப் பேரின்ப ம குந்த போகத்திற் கருத்தண்டாக்கிக் கர்த்
ளித்த தோரார். தா கொடுக்க, அதனைப்பெற் தருபவிக்கு மு
றைமையினையு மறியார்கள். ஏ - நு.

இதற்குக் காலோத்தரத்துங் காலைங்கத்துங் காண்ட. (௫௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்த்தாவினுடைய யோகபோக ரூபங்கள் ஆன்மாக்
களின் பொருட்டல்லது தனக்கில்லையென் னுணர்த்துகின்றது.

கண்ணுதல் யோகருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு வி
ண்ணுறுதேவராதி மெலிந்தமையோரார் - நெற்றியிலே நயன
த்தையுடைய பரமேஸ்வரன் ஸகிதேவியாரா நீங்கி யோகத்தி
லிருக்கவே ஸ்ரீபுருஷர்களை விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டுங் காம
னுண்டாயிருக்கவும், தேவர்கள் முதலான போர்கள் ஸ்ரீபோக
மில்லாமல் துக்கிதரானதையும் விசாரிபார்.—மாறா னெண்ணி
வேள்மகனையேவ வெரிவிழித் திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்
புணர்ந் துயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார் - திருமால்தான்
பரமேஸ்வரன் டோகாசனத்தி லிருக்கையினாலே யெல்லாம்

க்கும் போகமில்லை யாச்சுது, அந்த யோகத்தை விலக்கெ
ன்று வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளையை யனுப்ப; அவன்போய்
புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவ்வளவில் பரமேஸ்வரன் நெ
ற்றி யனல்விழியாலே மெரித்துப் பின்பு இமவான்மகளாகிய
பார்வதியார் தபசுபண்ண அத்தபசிஞலே சந்தோஷித்துத் தி
ருக்கல்யாணம் பண்ணிக்கூடி, ஆன்மாக்களுக்கு அமைவுபெறாத
விஷய சுகத்தைக் கொடுத்ததை விசாரியார்: என்றிதன் பொ
ருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை
யின்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத்தின்
கணிகழந்த நிகழ்ச்சியே சான்நென்பதாம்.

உலகனுக்குயிருமாய் நின்றவற்றை இவ்விருவகைத் திருவி
ளையாட்டின்வைத்து இனிது விளக்கியதூஉ மாயிற்று. ஒன்றொ
டொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டதும் இ
தனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத்
தெளிவித்துச் சிந்திதனாயும் அசிந்திதனையென்றதனை வலியுறு
த்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட்கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க.

அற்றுகலினன்றே ஈண்டுக் கூறியவடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தமிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டனவென்பது.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

மோட்சத்தையன்றிப் போகஞ் சிவனே கொடுக்கவேணுமென்கிற முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுதலியோகருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமையோரார்-பரமேஸ்வரன் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கக் காமராஜனுஞ் சித்திரம்போலே நிற்க, இன்பத்துக்குத்தெய்வலோகத்திலேயுள்ளதேவர்கள்புய்லோகத்திலுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இத்தனைபேருமிகவுமெலிந்து வருத்தப்பட்டது மறியார்கள்.—மால்தானெண்ணி வேள்மகனையேவ - விஷ்ணுவானவர் பரமேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருந்த யோகத்தைக் கலைப்பதாக நல்ல விசாரம் விசாரித்துத் தன்னுடைய பிள்ளையாகிய காமராஜனையேவ,—எரிவிழுத்து - அந்தக் காமராஜன் வெந்து பஸ்மமாய் போம்படி திருநயனத்தாலே பார்த்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - ஆன்மாக்கள்படுகிற வருத்தத்தைக் கண்டு பரமேஸ்வரன தானே திருவுளம் வாழ்ந்து பருவதராஜன் புத்திரியைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போகத்தையதுபவித்து,—உயிர்

க்துப்பேரின்பமளித்ததோரார் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனுள்ள வன்றே தொடங்கி அவன் நிருவடிபைப் பெறுமளவும் விட்டு நீங்காத மிகுந்த மாயாபோகத்தைக் கொடுத்தது மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சாழல், “மலையரையன்பொற் பாவை வாணுதலாள்பெண்டிருவை, யுலகறியத்தீவேட்டா னெ ன்னுமது வென்னேடி, யுலகறியத்தீவேளா தொழிந்தனனே ஹல கனைத்துங், கலைநவின்றபொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இகளுற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் போகியாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்தைப் புசிப்பிக்கிறவன், யோகத் திலேயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்துக்கும் மிகுதியா கவருந்த; அது கண்டு மிகுதியும் தானே போகியாயிருந்து சர்வா ன்மாக்களுக்கும் போகத்தைக் கொடுத்தானென்னும் முறை மையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

(பல்வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரி தொழிலு மவ்வேடத்தை யின்றி யமையாமைக்கு) கண்ணுதல்யோகிருப்ப - நெற்றிக்கண் ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,— வேட்கைக்குக்காம னின்றிட-வேட்கைக்குக்காரணமாய்காமனிருக்கவும்,— விண்ணு றுதேவராதி-மேலிடத்துள்ள தேவர்கண்முதலியோர்,—மெலி ந்தமையோரார் - மெலிவுற்றது மறியாராய்,—மாறான்எண்ணி வேண்மதனையேவ - மாயனுங்கருதிகாமனையேவுதல் செய்ய,— எரிவிழித்து - விழித்தெரித்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணினை ப்புணர்ந்து - உமாதேவியைக்கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்ப ம

ளித்ததோரார் - உயிர்களுக் கின்பநிகழ்ச்சி யருளிச்செய்ததும்
சான்றென்பதுணரார்.

இவையிரண்டுபாட்டானு மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெரி
வித்துச் சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனையென்றதனை வலியுறுத்தி
யவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையைப் பலவாகக்கூறி,
மே லவற்றை யிரண்டு விருத்தத்தான் முடிந்தது
முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகிறார்.

படைப்பாதி தொழிலும்பத்தர்க் கருளும்பா வ
னையுதாலு, மிடப்பாக மாதராளோ டியைந்துயிர்க் கின்
பமென்று, மடைப்பானு மதுவுமுத்தி யளித்திமும் யோ
கும்பாசந், துடைப்பானுந் தொழிலுமேனி துடக்கா
னெற் சொல்லொணாதே. (௫௪)

(இ-ள்.) படைப் அழிப்பினைப்பாற்றலென்னும் பஞ்சகிருத்,
பாதி தொ தியத்தின் முறைமையினையும்,
ழிலும்

பத்தர்க்கருளு எறும்புமுதற் நேவுர்க ளீரூயுள்ள வான்
ம்பாவனையும் மாக்களைத் திருக்கண் சாத்தி யிரட்சிக்கிற
பெருமையினையும்,

தூலும் ஆரண மாகமங்களென்னு மாகமங்களு
ண்டா யதுவருங் குருமரபின் முறைமையி
னையும்,

இடப்பாக மா கண்ணுதல் யோகிருப்ப வென்பதனால் அ
தராளோ டியை த்தநா ரீசுரனாகச் சிவன் பார்வதியாளைப்
ந் துயிர்க்கின்ப பொருந்திப் போகத்தை யான்மாக்களுக்குக்
மென்று மடைப் கொடுக்கு முறைமையினையும்,
பானு மதுவும்

முத்தி யனித் யோகியாயிருந்தென்றும் யோகத்தின் மு
திமும் யோகும் த்தியின்பத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையி
னையும்,

பாசந் துடை ஞானதீக்கைபைச் செய் ததஞ் லடையு
ப்பானுந் தொழி முத்தியினையும்,
லும்

மேனி துடக் சிவன் திருமேனி தரித்துக்கொண்டு சிரு
கானேற் சொல் ட்'டிமுதலிய தொழில்களைச் செய்யாதிருப்
லொணுதே பானாகில்; கிருத்தியங்க ஞண்டென்றுஞ்
சொல்லப்படாது. எ-று.

ஆன் சாரியை.

உம்மை எண்.

இதற்குக் காமிகங் கிரணம் மகுடத்திற்காண்க. (௫௪)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

—0—

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன் திருமேனியைச் சிவ னதி
ட்டித்து நில்லாதபொழுது ப்ரகிருதியில் ஸ்ருஷ்டியாதி கிருத்
தியங் கூடாதென்ப துணர்த்துகின்றது.

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனையு னூ
லு மிடப்பாக மாதராளோ டியைந் துயிர்க் கின்பமென்று ம

டைப்பாரு மதுவும் - ஸ்ருஷ்டியாதி ச்ருத்தியங்களைப் பண்ணுவது பக்தஜநங்கள் த்யாநபூஜைக்கும் வேதாசமங்களை யருளுவதும், இடதுபாகத்தி லீஸ்வரியாருடனே கூடியிருந்து ஆனமாக்களுக்கு எப்பொழுதும் விஷயசுகத்தைச் சேர்ச்சிதனும், —முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந் துடைப்பாருந் தொழிலுமேனி துடக்கானேற் சொல்லொணாதே - பத்திமுத்தியைக் கொடுக்கும் யோகமும், அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கும் அநுக்கிரஹமாகிய கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் திருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆமென்று சொல்லொணாதென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுத்தாத்துவ கிருட்டி திதி சங்காரங்கள் போற் பிரகிருதிக்குள் உள்ள அவாந்தரகிர்த்தியம், பிரமாண்டத்திலுள்ள அவாந்தர கிர்த்தியம், சாக்ஷாத் சிவகிர்த்திய மாகட்டும்; சிவன்ட தேகமறைவினாற் சிவனுக்குக் கிர்த்தியமென்பது வேண்டாம் : அது நன்றன்று. சக்ரவர்த்தியாபிருக்கின்ற விராசாவுக்கு அந்தரங்க கிருத்தியம் பகிரங்க கிர்த்தியம்போல ; சிவனுக்கு மப்படி யந்தரங்க கிருத்தியம் பகிரங்க, கிருத்திய பிரண்டும் முறைமையிற் சாக்ஷாத் தன்னாலும் பிறரைச் செலுத்தியவர் தானாகி மறைவாலும் நடக்குமென்று கூறுகின்றார்.

முறைமையிற் பிரதம மஹாகிருஷ்டியில் சிவன் சிவதத்துவ பஞ்சக கிருட்டிபண்ணிப் பின் னநந்தேசுர சரீரசரீரியாய் அசுத்தமாயையி னின்றும் காலதத்துவ முதற் பிரதிவி தத்துவ மந்தமாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களை யுண்டாக்கி, உருத்திர

ரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும் பிரமாவையும் பாரிசு
ங்களி னின்றும், சூரிய சோமாக்கனிகளை வல திடது நெற்றி
நேத்திரங்களி னின்றும், விக்கனேஸ்வரரையுஞ் சுப்ரமணிய
ரையுங் கண்டத்தினின்று மிருதயத்தினின்று மிப்படி வாதுளத்
திற் சொன்னபடி; மற்றமற்ற அங்கங்களி னின்றும் தேவர்களி
ருடிகள் வேதசாஸ்திரங்கள் மற்றுமுள்ளன வுண்டாக்குவர்.

நடுவே நடுவே வரும் அவாந்தர சிருஷ்டியில்

மேனி துடக்கானேல் - பிரகருதிநிலைய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீர
யாயும், பிரமாண்டநிலைய ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும் 'இராத்தருந்
தால்,—படைப்பாதித்கொழிலும்-மத்தியமப்பிரளய முடிவினி
ற் குணத்தவமுதற் பிருதிவி தத்வமீராகுந் தத்வதாத்விகசி
ருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களும்,—பத்தர்க்கருளும் பாவனையும்-
திஷ்வாவான்களா யிருக்கும் சிஷ்டருக் குபதேசித்துக் காண்பி
க்கும் நிராலம்ப சாலம்ப சிவத்தியானமும்,—தூலும் - சிவாக
மோபதேசமும்;--இடப்பாக மாதராளோ டியைந் துயிர்க்கின்
பமென்றும் அடைப்பானுமதுவும் - உண்டாக்குவதும்,—முத்
தியளித்திடுமிபோகும் - உபதேசித்துக்காண்பிக்கும் சாலம்ப நி
ராலம்ப சிவத்தியானமும்,—பாசந்துடைப்பானுந் கொழிலு
ப்திகைஷயைப் பண்ணுவதும்,—சொல்லொணுதே - ஆமென்ற
தையப்படாதே.

சூரியனைக் காசிபர் புத்திரரென்பதும், சந்திரனை அத்திரி
புத்திரரென்பதும், ருஷிகளைப் பிரமா முதலோர் புத்திரர்க
ளென்பதும், வேதசாஸ்திரங்களைப் பிரமா முதலோர் சொன்
னதென்பதும், சுப்பிரமண்ணியர் விக்கனேசுர நிவர்களை ஸ்ரீக
ண்ட புத்திரர்க ளென்பதும், இவைமுதலிய பலவும்; அவாந்
தர சிருஷ்டியில்.

முன் சொல்லியபடி மஹா ச்ருஷ்டியில் மகேசுர புத்திரர்களே.

மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ மாதலால் ஸௌகிகாதி அதி மார்க்காந்த சாஸ்திரங்கள் சாக்ஷாத்தும் பிராகாராந்தரத்தினாலும் வந்தாலும் மகேசுர சாத்திரங்களே.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

ஆரணமாகமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேச மாத்திரைக்கேயன்றி, உலகவனுருவிற்கேற்றி யொடுங்கிமென்பது முதலாக, இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையரு னிறுதியெனனும் ஐந்தொழில்செய்தற்கும்; அவ்வடிவம் இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தினோதியவாறே இயங்கியற் பொருளும் நிலையிற்பொருளுமாகிய உலகங்கள், முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டிதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன வியற்றவேண்டிதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டிதலானும், அருச்சிரகத்திற்கு யோகருந்து காட்டவேண்டிதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டிதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பதுகண்டுகொள்க.

ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதினென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினை மொப்பின் அருளுதற்பொருட்டிச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று. பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூல் என்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடைப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று. இவ்வாறன்றி எண்ணுட்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்டலென்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினுரென்றுரைப்பினுமாம்

பாசந் துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற வக்குணமென்பதனான் அறிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம். செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறிபதென்றுணர்க.

உலகினைபென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும், மேலைச் செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ் வருளுருவின், பேதங்களும், அவற்றாலுய தொழில்களும் பயனும், அவையின்றியலையாச் சிறப்பினவாமாறும்; தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சர்வஞ்ஞானியிருக்கிற உம்முடைய கர்த்தா அருபமாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கமாட்டானோ! உ

ருவமேன் கொள்ளுகுற நென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்குறார்.

படைப்பாதித்தொழிலும் - சிருட்டி முதலாகிய கிருத்தியங்களும்;—பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - சிவபத்தர்களுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணும் ஒருமையும்;—தூலும் - சாத்திரங்களும்;—இடப்பாகமாதராளோ டிசைந்துயிற்கின்பமென்று மடைப்பாறாமதவும் - பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய இடப்பாகத்திலே பரமேஸ்வரியை வைத்துக்கொண்டிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் போகத்தைக்கொடுக்கிற அந்த முறைமையும்;—முத்தியளித்திடுமியோரும்- ஆன்மாக்களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கிற சிவயோகமும்;—பாசந்துடைப்பாறாந்தொழிலும்-ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவ மறிந்து ஆசாரியனாக எழுந்தருளிவந்து பாசங்களைப்போக்குகிற தீட்சைகளும்;—மேனிதொடக்கானேற் சொல்லொணாதே - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பரமேஸ்வரன் தனது காருண்ணியத்தினாலே திருமேனிகொண்டானில்லையாகின், ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோட்ச முண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருகா வருமாறு.

—o—

(ஆரணமாகம மென்னஞ்செய்யுளில் கூறிப்போந்த வுபதேசமாத்திரைக்கே யன்றி) படைப்பாதித்தொழிலும்-படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கு வாதுளாகமத்தி னோதியவாறே இவங்கியற்பொருளு நிலையிற் பொருளுமாகிய வுலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியி லொவ்வோ ருறுப்புக்களி னின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டு மாதலானும்;— பத்தர்க்கருளும். பாவனையும்- பத்தர்களுக் கிருவினையொப்பின் அருளும்பொருட்டுச் செய்யும்

பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கு ஊனநடன மியற்ற வேண்டிதலானும்,—உயிர்க்கின்பமென்று மடைப்பனாமதவும்— உயிர்களுக்கின்பத்தைச் செய்வதாகிய திதிக்கும்,—நூலுமாத ராளோடிடப் பாகமியந்து - இடையினுக்கு நூலையொப்பாகச் செய்யுந் தேவிபோடிடைப்பாகத் திபையவேண்டிதலானும்,— முத்தியளித்திடும் யோகும் - முத்தியளிப்பதாகிய அநுக்கிரக த்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டிதலானும்,—பாசந்துடை ப்பானுந் தொழிலும் - பாசந்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற் குத் தோன்றினமுறையே யவ்வவ்வுறுப்புக்களி னெடுக்கவேண் டிதலானும்,—மேனிதொடக்கானேற் சொல்லொணாதே- இவற் றிற்கு மவ்வடிவயின்றியமைபாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படு மென்பதாம்.

உலகினைமென்பது முத லிவ்வேழுசெய்யுளானு மேலைச்செ ய்யுள்ள அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வ ருளுருவின் பேதங்களும், அவற்றாலுய தொழில்களும் படனும் அவையின்றி யமையாக் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூற ப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றலைதிமொற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தி.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முரு விறந்த, வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வான போது, திருமேனி யுபயம்பெற்றோஞ் செப்பிய மூ ன்றுநந்தங்,கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவு காணே. (ருரு)

(இ-ள்.) உருமே மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யிவைக
னி தரித்து லையுடைய சகளமே சிவனுக்குத் திருமேனி
க்கொண்ட யென்றது

தென்றலும்

உருவிறந்த வ கலைகளுடன் கூடாத நிடைமையான திரு
ருமேனி யதுவுங் மேனியின் முறைமையு மறிந்தோம்,
கண்டோம்

அருவருவான முற்கூறிய வருவமு மருவமும் ஒன்றாகக்
போது திருமே கூடித் திருமேனி கொண்டவிடத்துச் சகள
னி யுபயம் பெற் நிடைமையான திருமேனியின் முறைமையுங்க
றோம் ண்டோம்,

செபடிய மூன் இப்படிச்சொல்லிய மூவிதமான திருமே
னு நந்தங் கருமே னியுஞ் சனன மரணப்பட்டு வரு நமது வ
னி கழிக்கவந்த டிவைப் போக்கும்படிக்கு அவனது கிருபை
கருணையின் விளை யிடு லுண்டாயதென் றறிவாயாக. எ-று.
வுகாணே.

இதில் நிடைமையம் பரமென்றும், அபரஞ் சகளமென்றும்,
பராபரஞ் சகளநிடைமையமென்றும் பெறும்.

அஃதென்போல வென்னில்? சகளம் மரமானதுபோலவு
வும், நிடைமையம் நிழற்போலவும், சகளநிடைமையம் பூவும் பூவினது
மணம்போலவு மறிக.

ஒருபொருட் கிரண்டுதன்மையு முண்டென்னில்? சித்தா
ந்தத்துக்கு விருத்தமான அநைகாந்திகமென்னுங் குற்றமுண்
டாம். உருவமாயிருக்கிற புட்பத்தினிடத் தருவமாயிருக்கிற கந்
தமாயிருக்கிற கந்தமாச்சரயமாயிருத்தலாற் குற்றமில்லை யென
வறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூன்று ரூபமும் அநுக்கிரஹார்த்தமென் றுணர்த்து தல்.

உருமேனிதரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்தவருமே னியதுவுங்கண்டோம் - கர்த்தா ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண் டா னென்கையில் உருவில்லாம வருவமென்ப தறிந்தோம்,— அருவுரு வானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றோம் - கண் ணாடிநிழல்போலக் காண வுண்டாய், தீண்டிதற்கு இல்லையாயிரு க்கும் ரூபாரூப மானபோது; இருதன்மையாயிருக்கும் திருமே னியைக்கண்டோம்—செப்பியமூன்றுநந்தங் கருமேனிகழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே -சொல்லப்பட்ட ரூபம் அரூப ம் ரூபாரூபமென்னு மூன்றுதிருமேனியும் நம்முடைய கன்மகார ணாலு வரும்சேஹங்களை மாற்றவந்த க்ருபாசத்தியின் வடி வென்றறி யென்றிதன்பொருள்.

நந்தம் என்றது சகலரைச் சொன்னது.

ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக வறுக்கிரகபண்ணுவ ரென்னாமல் மூன்றுமூர்த்திகளினாலே அநுக்கிரகஹம்பண்ணுவொன்று சொ ல்வது கல்பனாகெளரவமென்னில்? அதல்ல. சகல ராதி தீகை பண்ணுவதற்காக குருமூர்த்தியாயும், த்யானபூஜார்த்தமாக ச களாகள மாகியும், அந்தர்யாமிபாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹரிப்பதற்காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மூன்று திருமேனியு மூகிக்கப்பட்டதென்றுணர்த் துகின்றார்.

உருமேனிகரித்துக்கொண்டதென்றலும் - ஸ்ரீகண்ட சுகள சரீரத்தைத் தனது சரீரமாய்ப் பரித்திருக்குமென்று படித்தமாத்திரத்தில்தான், தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு, என்று இரண்டிப்பொருள் சித்தித்தலால்,—உருவற்றத அருமேனியதுவுங் கண்டோம் - உருவாதிதமாய் அருவாயிருக்கும் நிட்கள சரீரமனுமிதித்தறிந்தோம்,—அருவுருவானபோது - அருவுமுருவுமாயிருக்குமீசுரசரீரமென்று,—திருமேனியுபயம் பெற்றோம்—சுகளநிஷ்கள சரீரமுந் தியானிப்போம்,—செப்பிய மூன்று நந்தங் கருமேனிகழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகாணே—அசலம் சலாசலம் சலம் என்றும், பரம் சூக்குமம் தூலமென்றும், சாற்றிய மூன்று சரீரமும்; பரசரீர சூக்கும சரீரத்தோடுகூடப் பிதிர் மாதிரு சுக்கில சுரோணிதங்களினுண்டாகிய ஸ்தூல சரீர சம்சாரத்தை நீக்கவந்த சிவசத்திவடிவாயும் சிவசத்தி யபிவியத்தி வடிவாயு மிருக்கின்றதுதானே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

திருமேனியெல்லாம் ஒருநிகரனவாகலின், ஏனைய வருவத்திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளதுண்மையும்; அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும், உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையானுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலு முருவற்றத வருமேனியதுவுங்கண்டோமென்றும்; அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்

தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பது பற்றி அரு
வுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றோமென்றும், வேறு
பொறுளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோ டொக்குமெ
ன்பதுபற்றி மூன்று னந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன் வடிவென்றும், கூறினார்.

இதனானே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும்
அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடுதாக்கிய இயைபுபற்
றிச் சாதிக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு உருவமொழிந்து அருவம் அரு
பாருபம் காணப்பட்ட தில்லையென்றவனை மறுத்து மே ளருளி
ச்செய்கிறார்.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிரந்த வரு
மேனிபதுவுங் கண்டோம்-பரமேஸ்வரன் சுகளமான திருமேனி
யெடுத்துக்கொண்டா னென்றபொழுதே சுகளமுமன்றியே நிட்
களமான திருமேனி உண்டென்று மறிந்தோம்.--அருவுருவான
போது திருமேனி யுபயம்பெற்றோம்- நிட்களமானபோதே திரு
மேனி சுகள நிட்டுளமென்னு முறைமையு மறிந்தோம். இப்படி
ஒருவனுக்கு மூன்று திருமேனியாகச் சொல்லுவானே என்னி
ல்?—செப்பியமூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன்வடிவுகானே - இங்கனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று திருமே
னியும் நமக்குள்ளதாகிய கர்ப்பாசபத்திற் ரொங்கனை அநாதியே
யொழியாமல் வரப்பட்ட தேகாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த
காருண்ணியமான திருமேனியென் றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே யொழியாமல் வரப்பட்ட சன்ன மரண துக்கங்களைப் போக்குவது காரணமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு சகள நிட்களாம் சகளநிட்கள மென்னுமூன்று திருமேனியும் அநாதியே யுள்ளதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

‘குறித்ததொன்று’ ‘ஆரணம்’ ‘உருவருள்’ ‘உலகனை’ ‘தேவரில்’ ‘போக்யாய்’ ‘ஒன்றொடொன்று’ ‘நாயகன்’ ‘கண்ணுதல்’ ‘படைப்பாதி’ ‘உருமேனி’ ஆகத் திருவிருத்தம் - கக-ம், பஞ்சராத்திரி. அவன் சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும், திதி கர்த்தாவே செய்வன் என்றதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவன்மதம். “உந்தியி லயனையீன்று மவனைக்கொண் டிலகுண்டாக்கி, வந்தமிலுலகழிக்க வரனையுமாக்கு வித்துத், தந்திடுஞ் சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானேயாகி, வந்திடுந் தோற்றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன்.” என்றும் அவன் மறுப்பு. “அயன்றனைப் பயந்தானென்றாய் டரியயன் சிரஞ்சிதப்பப், பயந்திடான் றலைமாறானும் படைத்திடான் சிரத்தைக்கள்ளும், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனென்கைதப்பேயன்றோ, தியங்கிடா துணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுந்தேர்ந்தே.” என்றும், “அழிப்பரியேவென்றா யரிதனையழிக்குமன்றங், கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, னழிப்பரியேவென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ, வழித்திடுமரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சி - பா - மத-உ, மறு - ரு - அ.

அருவமேயென்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் உருமேனியென்ற திருவிருத்தமீறாக வந்து முடிந்தது.

டிப் பஞ்சகலைகளு மங்கமாகவும்; புவனங்கள் உரோமம், வன்ன
ங்கள் தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்கள் நரம்பு, தத்துவம் எ
ன்புந்தசையும், இப்படி யாறத்துவாவும் சதாசிவர்க்குத் திருமே
னியாகவும், பிராணபூதம் பரமசிவ னெனவுமறிக.

இதற்கு வாதுளத்தும் ப்ரம சம்பு பத்ததியினுங் காண்க.

உ - ம். “அவயவங் கலைகளாகு மாதிய புவனரோமஞ், சு
வையுறு துவக்குவன்னஞ் சோரிமந் திரமதாருந், தவமுறு பத
நரம்பு தத்துவந் தாதுவாகுஞ், சிவமுயர் சதாசிவர்க்குச் சிற
ந்தவா னுறுப்புந்தானே.” எனவறிக. (ரு௬)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல்சிவன் ஷடத்வமூர்த்தியென்று வேதங்களிலேசொ
ல்ல, இவ்விடத்துசித்ருபனென்று சொல்லுவா னெனென்பதற்
குஉத்தரம்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வறைகுவதென்னைபெனில் - மந்த்ர
பத வர்ண புவன தத்துவ கலையென்கிற வாரதவாவும் கர்த்தா
வுக்கு தேகமென்று வேதங்கள்சொல்ல, நீ சிற்சத்தியே மூர்த்
தியென்று சொன்ன தென்னவென்னில்?—நித்தரூய் நிறைந் த
வற்றி னீங்கிடாநிலைமையானும் - கர்த்தாவானவன் நித்தியனு
மாய் பரிபூர்ணனுமாய் அந் தத்வாக்களைப் பிரியாத நிலையுடை
யவனாகையாலும்,— சித்துடனசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டிதனா
தலானும் - சித்தாகிய வான்மாக்களுக்கு மசித்தாகிய மாயாகா
ரியங்களுக்கும் பிரேரகனாகையாலும்,—வைத்ததாமத்துவாவும்
வடிவென மறைகளெல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தே
ஹமென்ன வேதாகமங்கள் ஸ்த்தாபித்ததென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

செப்பியது நன்றுதான். அவ்வள வ்வ்வளவில், ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தி என்னும் டஞ்சசத்தி புறவுரு வு டைத்தாய், ஆரணி சன்னி ரோதயித்திரி என்னுந் திரிசத்தி உள் ளுருவுடைத்தாயிருக்கும் கிரியாசத்தி சரீரப் புறவுருவி லுதித்த சகினியாதி யஷ்டத்திரிம்சத்த கலைகளினது பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி பிரவிருத்திநிவிர்த்தி வடிவாயிருக்கும் சகளவுருச் சரீரம், சகள நிஷ்கள வருவுருச்சரீரம், நிஷ்கள வருச்சரீரம், சொருபமென் னு முன்சொன்னீர்; திரும்ப அதுவன்றி மூன்றுள் சகளசரீரமா த்திரஞ் சத்திகலா சாகித்தியத்தினாலே சகளமாதலால், மாயா கலா ராகித்தியத்தினாலே நிஷ்களமாதலால், சகள நிஷ்களமெ ன்று முன்சொன்னீர். திரும்ப வதுவன்றி இப்போது ஸ்ரீகண்ட தேகதேகியா யிருக்கின்ற சிவனுக்கு ஸ்வரூப தடத்துங்களிலே நி ஷ்களம் சக்ளநிஷ்களம் சகளமாயும் சரீரஞ்சொன்னீர். திரும் ப அதுவன்றி அத்துவா மூர்த்தியாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதே தென் றுசங்கிக்க உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வரைகுவது என்னையென்னில் - ஏதென்று நீ வினாவினால்,—நித்தனாய் நிரைந்த வற்றி னீங்கி டாநிலைமையானும் - நித்தியனாய் இடைவிடாது வியாபித்துப் பிரியாதிருத்தலானும்,—சித்துட னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டி துருதலானும்—சேதனசடபதார்த்தங்க ளனைத்திற்கும் பிரேரக னுதலானும்,—அத்துவாவும் - ஆறுமார்க்கமுஞ் சிவனுக்கு,— வடிவென - சரீரமாக,—மறைகள்எல்லாம் - சிவாகமங்கள்,— வையத்ததாம் - சொன்னதாம்.

அப்படி யன்றே. ஆன்மாக்களுக்குச் சலையென்றும், அசலே யென்றும் மூர்த்தி யிரண்டு.

அவற்றுள் அசலையாவது-முன் பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்தி மூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தால் தானசைவின்றி அசைவினாற் கடகாரிப நிகழப்பண்ணும். அதனால் மூர்த்தியென் னுபசரிக்கப்பட்டது.

சலையாவது முன்பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற பிரணவ கலாபஞ்சக ரூபமாய், நாதத்து ளஞ்சாயிருக்கும் சிவதத்துவ தாத்துவிக பரதேக மூர்த்தியாயும், ஏழு இருபத்துநாலா யிருக்கும் வித்தியாதத்துவ ஆன்மதத்துவ தாத்துவிக சூக்குமதேக மூர்த்தியாயும், பௌவன தூலதேக மூர்த்தியாயும் இருக்கும்.

அசலையென்று முன்சொன்ன ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்திமூர்த்தி, சங்கற்பத்தால் அசைந்து சஞ்சரித்துக் காரியப்படும். அதனால், இஃதொன்றுமே நிருபசரித வாஸ்தவமூர்த்தி.

கரசரணதியாயும் கரசரணதி சம்பந்தமாயுங் காணப்படுதலால் அப்படிச் சிவன திரண்டு மூர்த்திகளில் அசலையாவது? ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்திமூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தாற்றானசைவன்றி அசைவினாற் கடகாரியம் நிகழப்பண்ணும், அதனால் மூர்த்தியென்று உபசரிக்கப்பட்டது.

சலையாவது சுத்தாதத்துவ பரதேக மூர்த்தியாயும், சுத்தாசுத்தாதத்துவ சூக்குமதேக மூர்த்தியாயும், அசுத்தாதத்துவ தூலதேக மூர்த்தியாயும் இருக்கும்.

அசலையென்று முன் சொன்ன ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்தி; மூர்த்தி சங்கற்பத்தால் அசைந்துசஞ்சரித்துக் காரியப்படும். இதனாலும், லிங்கத்திற் கலாதி சடத்துவ நியாசம்பண்ணுகலானும், வாஸ்தவபந்த மூர்த்தியல்லா திருந்தாலும், மூர்த்தியென்னுபசரிக்கப்பட்டது.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேய
ன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்க
ளாகும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னைபெனின்? அது
எல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமா மியல்புடைய முதல்வனுக்குத்
தனது திரோதானசத்தியா னவற்றோடுளதாகிய இயைபு நோ
க்கிக் கூறும் உபசாரமேயாமென்பதாம்.

அத்துவாவும் என்னுமும்மை உபசாரவடிவென்ப துணர்த்
திரின்றது.

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

உருவ மருவ முநவாரூப மூன்றும் பரமேஸ்வரனுக்குத் தி
ருமேனியாயிருக்க, அத்துவாமூர்த்தியென்று வேதஞ் சொல்லு
கிறது எப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கி
றார்.

அத்துவா மூர்த்திபாக வறைகுவ தென்னைபென்னிற்-பர
மேஸ்வரனுக்கு மந்திரம் பதம் வன்னம் புலகந் தத்துவங் க
லைபென்கின்ற ஷடாத்துவாக்களோ திருமேனிபாக வேதஞ்சொ
ன்ன தெப்படி என்று கேட்கிறார்களில்?—நித்தனாய் நிறைந்தவ
ற்றை நீங்கிடா நிலைமையானும் - அழிவில்லாத சம்பூரணரூ ய
ந்த அத்துவாவிலே நிலைபெற்று நிற்கிற முறைமையையுடைய
ஐதலானும்; அதுவன்றியும்,—சித்துட னசித்துக்கெல்லாந் சே
ட்டித ஐதலானும் - அநாதியே சித்தாகிய ஆன்மாக்களையும் அ

சித்தாகிய பாசத்தையும் சேட்டிப்பனாகையாலும்,— வைத்த தா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம் - பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்டது.

இதனாற்சொல்லியது அநாதியே பரமேஸ்வரன் சடசித்துக்க ளிரண்டிலும் நிறைந்துநின்று அவையிற்றை சேட்டிப்பிக்கையால் அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்ற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(எண்டுக்கடறியவற்றா னிறைவனுக்குக் கருணைவடிவேபன்றி மாயைவடிவில்லையாயின்),— மறைகளெல்லாம்-ஆகமங்களெல்லாம்,— அத்துவாமூர்த்தியாக அறைகுவதென்னெயென்னில் - அத்துவாக்களாறு முதல்வனுக்கு வடிவமாகக் கூறுதலென்னை பென்னின்,—நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்றவ்வத்துவாக்களினுங் கலந்து எல்லாமாகி நின்றலானும்,—நித்தனாய் - அவையல்லனாய் நின்றலானும்,—சித்துட னசித்துக் கெல்லாஞ் சேட்டிதனாதலானும் - சடசித்துக்களையெல்லாம் செலுத்தி யுடனுமாய் நிற்குமியல்புடைய முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவும் வடிவெனவைத்ததாம் - தனதுதிரோதான சத்தியானவற்றோ ளிளதாகிய வியைபுநோக்கி யத்துவாவும் வடிவெனக் கூறுமுபசாரமேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆறத்துவாவினிடைச் சிறந்த மந்திரமே திரு
மேனியென் றுணர்த்துகிரார்.

மந்திர மத்துவாவின் மிகுத்தொரு வடிவமாகத்
தந்ததே னரனுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குப் பாதானங்கள்
விந்துமோகினிமான்மூன்றாய்வற்றின்மேலாகிவிந்துச்
சின்தையர் ரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்துநிற்கும். (ரு)

(இ-ள்) மந்திர ஆறத்துவாவினுண் மந்திராத்தவாவே
மத்துவாவி சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்க
ன் மிகுத் ள் சொல்லியதென்று நீகேட்குராயாகில்,
தொரு வடிவமா
கத் தந்ததே ன
ரனுக் கென்னின்

சகத்தினுக் கு
பாதானங்கள்
விந்து மோகினி
மான்மூன்றாய்
ப்ரபஞ்சோற்பத்திக் குபாதானகாரணங்
கண் மூன்றாயிருக்குங் குண்டலி பென்றும்
அசுத்த மாயைபென்றும் ப்ரகிருதியென்றும்.
அம்மூன்றுந் தன்னி லொக்குமோ வென்னி
ல்?

இவற்றின்மே
லாகிவிந்துச் சிந்
கையர் ரதீதமா
ன சிவசத்தி சே
ர்ந்துநிற்கும்.
இங்ஙனங் கூறிய மூன்றினுண், மேலாகிய
சுத்தமாயை சுத்தமாயிருத்தலாலு மான்மா
க்கண் மனதாற் சிந்தித்தற் கரிதுமாய் நிட்
களமுமாயிருக்கும் பராசத்தி யதனை யதிட்
டித்துக்கொண்டு வாக்குண்டா யதிற்றோற்
றிய மந்திரங்களே சுத்தனுக்குத் திருமேனி
யாகா நிற்குமென் றறிவாயாக. எ-று.

இதற்கு வாதுளோத்தரத்திற் காண்க.

(௫௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மந்த்ர ரூப முணர்த்துதல்.

மந்திரமத்துவாவின் மிகுத்ததோர்வடிவமாகத் தந்ததென ரனுக்கென்னில் - அத்வாச்சுக்குள்ளே மந்த்ராத்வாவே முக்யமான மூர்த்தியாக வரனுக்குச் சொன்ன தென்னைமெனில்,—சுகத்தினுக்குபாதாநங்கள் விந்துமோகினிமான்மூன்றா மிவற்றின்மேலாகிவிந்து சிந்தையாரதீதமான சிவசத்திசேர்ந்து நிற்கும் - ப்ரபஞ்சத்துக் குபாதாநமானது விந்துவென்றும் மோஹிரியென்றும் மஹானென்றும் மூன்றும். இந்த மூன்றுபாதாநத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக்கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும்.

யாதாமொன்று ஜடமு மநேகமுமாயுள்ளது அஃதெல்லாங் காரியமும் அசத்துமென்னு மதுமானத்தால் ஜடமாக, ஜகத்துபாதாந காரணம் மூன்றென்று சொல்லுசையால் காரியமும் அசத்துமாம். இதனால் சைவம் சற்காரியவாதமென்பதற்கு விரோதமென்னில்? மேயமஹாமாயென்ப தொன்றே முதற்காரணம். அந்த மஹாமாயை சத்ருபையசத்தி கூடும் தம்பண்ண, அந்த கூடும்பதப் பிரதேசம் ப்ரகாசமென்றும் மோஹகமென்றும் ஆஞ்ஞகமென்றும் த்ரிவிதமாம். அதற்கே பரியாயமாக சுத்தமென்றும் சுத்தாசுத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் பிந்துவென்றும் மோகினியென்றும் மஹானென்றும் இத்தாதிநாமங்களுண்டு. இந்த உபாதாநங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்று முண்டான சுத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு சாந்தாத்ம

கமென்றும், மோஹிநியிலே யுண்டான மிச்ராத்வா ப்ரபஞ்சத் திற்குக் கோராத்மகமென்றும், மஹானிலே யுண்டான அசுத் தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு மூடாத்மக மென்றும் பெயராம். பரமோபாதாந காரணம் குண்டலினி மஹாமாயாதி நாமத் தையுடையதொன்றே அபரவிந்து மோஹினி மஹானென்னு மிம்மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்று மு ண்டான குணாத்மகங்கள். இக்கருத்தே “விந்துவின் மாயை யாகி மாயையினவ்வியத்தம் வந்திம்” என்றதும்.

குண்டலினி மூலோபாதான மென்பதற்குச் சம்மதி.

பௌஷ்டீ ரொ — ஸாஹகஸ்யவிநீ ஸஹொஸ்திஸாஹ
ஜாஜயாதிசு|உபாஜாநகை தொ ஹ தொஃ கஸா
வெதிசுதிசுசாயா

குணத்ரயம் உண்டான விஸ்வம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் என்பதற்கு சம்மதியும் அதில்கானே

விஸம் மஹாதி கஸாஹாஹொஸ்திஸாதி கஸயா|

மோகநியே நித்யம் என்றதும், ஆ மோகஸ்தாயி யாகை யினாலும், குண குணி பேதோபசாரத்தினாலும், ஆகையினாலே மூலோபாதான காரணம் மஹாமாயை ஏகமே பென்பதற்குச் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதமில்லை என்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வாச்சிய மந்திரமும், அந்தச் சத்தி சரீரமென்று சாதித் ததனால் சங்கிக்கப்படுவ தன்றென்று வாசகமந்திரத்தை மன சில் வைத்துச் சங்கித் துத்தர முரைக்கின்றார்.

அத்துவாவில - ஆறத்துவாவுக்குள், —மந்திரம்-மந்திராத்
துவா, —அரனுக்கு - சிவனுக்கு, —மிகுத்தொருவடிவமாக - மிகு
தியும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியாக, —தந்ததெனனென்னில் - சொன
னதேதென்று நீ சொல்லில், — சகத்தினுக் குபாதானங்கள் -
உலகத்துக்கு முதற்காரணங்கள், —விந்துமோகினி மான்முன்
றும் - மகாமாயை மாயை பிரகிருதியென்று மூன்று வகையா
ம், —இவற்றில் - இம்முதற்காரண மூன்றனும், —விந்து - மகா
மாயையானது, —சிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்
கும் - சித்தத்தை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும் சிவசத்தி சாட்
சாத் சன்னிதிப் பட்டிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

இவ்வுடா ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

நிரம்பவழகியருடா வருமாறு.

பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாக்க ளாறும் திருமேனியாயிரு
க்க மந்திர மூர்த்தத்தை விசேஷமான திருமேனியென்றது, எப்
படி பென்றவனை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்.

மந்திரமத்துவாவின் மிகுத்தொருவடிவமாகத், தந்ததே
ளரனுக்கென்னில் - ஓடாததுவாக்களிலும் வைத்துக் கொண்
டு மந்திராத் துவாவை பரமேஸ்வரனுக்கு சேட்டமான திரு
மேனியென்றும் வேதாகமங்கள் சொன்னபடி பெப்படியென்

னில்?—சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான் மூன்
றும் - பிரபஞ்சத்துக் குபாதானங்கள் சுத்தமாயை பென்றும்
அசுத்தமாயை பென்றும் பிரகிருதியென்றும் மூன்றுவகையா
ம்.—இவற்றின் மேலாகி விந்துச்சிந்தையாரதீதமான சிவசத்
தி சேர்ந்துநிற்கும் - இவையிற்றுக்கெல்லா மேலுமாய் சுத்தா
தீதமான சிவனுடைய பராசத்தியை மாமாயையென்று சொல்
வப்பட்ட விந்துப் பொருந்திற்கும்.

விந்துவென்றது விந்துவை, மோகினியென்றது அதோமா
யையை,மானென்றது காரியமாயையாகிய பிரகிருதியை. விந்து
ச்சிந்தையா ரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்குமென்றது,சிவ
னுடைய சத்தியைப்பொருந்தி நிற்கிற சுத்தமாயையிற் றேற்றி
ன மந்திரங்களாகையால், மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்ற
தெனக் கொள்க.

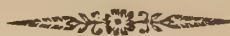
இதனாற் சொல்லியது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிற
சிவசத்தியைவிட்டு நீங்காத விந்துவிற்கேற்றின மந்திரங்க
ளே சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்கையினால், அத்துவாமூர்த்
தத்திலு மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்னு முறைமை யறிவித்
தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகிரார்.

சுத்தமாம் விந்துத்தன்னிற் றேன்றிய வாதலா
னுஞ், சத்திதான் பிறோரித்துப்பின் றுனதிட் டித்துக்
கொண்டே, பத்தினுற் புத்திமுத்தி யளித்தலா லரனு
க்கென்றே, வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென மறைக
ளெல்லாம். (நுஅ)

(இ - ள்.) சுத்த மந்திரமோனி மகாமாயாவென்னும் வா
மாம் விந்து க்கியமுண்டாதலால் விந்துவின் கண் டோ
த் தன்னிற் ற்ற முண்டாகையாலும்,
றேன்றிய வாத
லானும்

சத்திதான் பி அந்தமந்திரங்களைப் பராசத்தி தானே
ரோரித்துப் பின் தோற்றுவித்து, பின்பதனைச் சத்திதானே
றுனதிட் டித்து யதிட்டித்துக்கொண்டே நிற்கையாலும்,
க்கொண்டே

அத்தினால் அந்தக் காரணத்தினாலே
புத்திமுத்திய இந்த மந்திரங்கொண்டே சிவபூசையக்
ளித்தலால் னிகாரியஞ் சபமுதலியவற்றால் வழிபட்ட
வான்மாக்களுக்குப் போக்மோட்சங் கொ
டுக்குஞ் சாமர்த்திய முண்டாகையினாலே,

அரனுக் கென் வேதாகமங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கு மந்தி
றே வைத்ததா ரமே திருமேனியென் றறுதியிட்டிச் சொல்
மந்திரங்கள் வ லாநிற்கும். எ - று.
டிவென மறைக
ளெல்லாம்.

அத்து சாரியை.

இம்மந்திரத்தின் பகுதியை விரிக்கற் பெருகும்.

இதற்கு வாதுனோத்தரத்திற் காண்க.

(௫௮)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சுத்தமாம் விந்துதன்னிற் றேன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையென்று பெயரையுடைய விந்துவிலே தோன்றினதாகை யாலும்,—சத்திதான்பிரோரித்துப்பின் றுனதிட்டித்துக்கொண் டே யத்தியாற்புத்திமுத்தி யளிந்தலால் - சிவசத்தியானது ம ந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அதுப்ரவிஷ்டமாய் மந்திரங்க ளை யதிஷ்டாநமாய் நின்று பிரோரித்து உபாஸகர்க்குப் போக மோஷைத்தைக் கொடுத்த லுண்டாகையால்,—அரணுக்கென்றே வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம் -அரணுக்கு மந்திரரூபமென்று வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டது என்றித ன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அதனால் ஏதென்னச் சம்பந்தஞ் சாதிக்கின்றார்.

சுத்தமாம்விந்து தன்னிற்றேன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையினின்றுஞ் சிவசத்தி சங்கர்பத்தாற்றேற்றிய காரணத் தினாலும்,— சத்திதான்பிரோரித்துப்பின் றுனதிட்டித்துக்கொ ண்டே - அந்தச்சிவசத்திதான் தனது சங்கற்பத்திலுண்டாகச் சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அந்த ஆதிதைவிக திவ்வியாக்கிவிசம

மந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகனுச்சரிக்குங் கரிக் கொத்த ஆத்தியான்மிக மந்திரங்களிலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவை களிற்சாணித்திய மாய்த்தானே,—அத்தினால் - மாந்திரிகனாலே சபிக்கப் பூசிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்களினாலே,—புத்திமு த்தியளித்தலால் - சித்திமோகூடங்களைக் கொடுத்தலால்,—அ ரனுக்கென்றே வைத்ததாமந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல் லாம்-சிவனுக்கு மந்திரங்கள் சரீரமென்று சிவாகமங்களனைத்து ன் செப்பியதாம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதனோ க்கப்பென்பதாம்.

சுகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்ற மென்றது அநுவாதம்.

ஆரதிதம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்னிற் றேன்றின வென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரிபாதி எனக்கூறிப் போந்தவற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்ததெ ன்றார்.

(ரு௭ - ரு௮)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரமூர்த்தத்தின் விசேஷ மேலு மருளிச்செய்குரார்.

சுத்தமாம்வீர்துதன்னிற் றேன்றியவாதலானும் - இப்படிச் சிவசத்தியைப் பொருந்தி சுத்தமாயிருக்கிற வீர்துவினேதோன்றப்பட்ட தாகையினாலும்,—சத்திதான் பிரேரித்துப் பின்ருனதிட்டித்துக்கொண்டு - அந்தப் பராசத்தியானது இந்த மந்திரங்களிலே யதிட்டித்து இந்த மந்திரம் தானாக நின்று,—அத்தியாற் புத்திமுத்தி யளித்தலால் - விருப்பத்துடனே அந்த மந்திரங்களினாலே ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோகூதங்களை யுங் கொடுத்து நிற்கையினாலும்,—அரனுக்கென்றே வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம் - இப்படி யிந்த மந்திரங்களிருக்கையினாலே பரமேஸ்வரனுக்குமந்திரமே திருமேனிபென்று வேதாகமங்கள் சொல்லாநின்றது.

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்தியானது சுத்தமாயையிலே நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து, அந்த மந்திரங்களை யதிட்டித்து, அவை தானாக விருந்து மவையிற்றினு லான்மாக்களுக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து;இப்படி யிருக்கையினால் இந்த மந்திரங்களே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரமொரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளுமந்திரத்தை யொருவடிவமா

க, — மிகுத் துத்தந்ததென்னென்னில் — சிறந்தெடுத்தோதிய தென்னையெனின், — சகத்தினுக் குபாதானங்கள் — உலகிற்கு முதற்காரணங்கள், — விந்துமோகினிமான்முன்றும் — சுத்தமாயை, — அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும், — இவற்றின்மேலாகிவிந்து — இம்முன்றின் மேலாகிய விந்துவின்கண், — சிந்தையாரதீதமான — மனாதீதமாகிய, — சிவசத்திசேர்ந்து நிற்கும் — சிவசத்திசேரப்பட்டு நின்றலானும்.

சுத்தமாம் விந்துதன்னில் — சுத்தமாயையில், — தோன்றியவாதலானும் — தோற்றியதலைமயானும், — சத்திதூரன்பிரேரித்து — சத்திசாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்தியும், — பின்முனதட்டித்துக்கொண்டே — கணித்தபின் பயன கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு, — அத்தினுற் புத்திமுத்தியளித்தலால் — அதனூற் போகமோகூத்ததை டளித்தலாகிய பயனும்பற்றி, — மறைகளெல்லாம் அரணுகு — ஆகமங்களெல்லா முதல்வனுக்கு, — மந்திரங்கள் வடிவெனவைத்த தென்றேயாம் — மந்திரவடிவம் விசேட வுரிமையாதனோக்கிக் கூறியனவேயாமென்பதாம்.

(௫௭-௫௮)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகுறார்.

மந்திர மதனிற்பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத்
தந்திரஞ் சொன்னவாறிய் கென்னென்றிற்சாற்றக்கேணி
முந்திய தோற்றத்தாலு மந்திர மூலத்தாலு
மந்தியில் சத்தியாதிக் கிசைத்தலு மாகுமன்றே. (௫௯)

(- இ ள்.) மந்தி சுத்தாத்துவாவிற் றேற்றிய மந்திரங்க
ர மதனிற் ளநேகமுளவாயினு மீசானமுதலிய வைந்

பஞ்ச மந்திர து மந்திரங்களுமே திருமேனியென்று திவ்
ம் வடிவமாகத் வியாகமங்கள் கூறியதென்னென்று நீ கே
தந்திரஞ் சொன் ட்குறியாகில்,
னவாறிங் கென்
னெனின்

சாற்றக்கேண் அதனை யாம் விளங்க வுனக்குச் சொல்
வாங் கேட்பாயாக.

முந்திய தோ சிவன்றானே சுத்தமாயையிற் றேற்றுவி
ற்றத்தாலும் க்கையானும்,

மந்திர மூலத் சத்தகோடி மஹாமந்திரங்களுக்கு மீசான
தானும் முதலிய மந்திர மைந்துமே ப்ரதானமாகை
யானும்

அந்தமில் சத் ஆதியாகிய சதாசிவதேவர் முதலாயின
துபாதிக் கிசைத் ர்க்கு ஈசானி பூரணி ரவுத்திரி வாமைமூர்
தலு மா குமன் த்தி சேட்டையு மதிட்டித்துக்கொண்டு ப
றே. ஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்திநிற்கையாலு மி
ந்த வைந்து மந்திரமுமே சிவனுக்குத் திரு
மேனி. ஏ - று.

இதற்கு ம்ருகேந்திரத்தும் மதங்கத்துங் காண்க.

சிவன் முதற்கண் பஞ்சமந்திரங்களைத் தேர்ந்துவித்துப்
பின்பு பதமந்திரங்களை யுண்டாக்குகையால் மந்திரமூலமென
ச் சிறப்பித்தா றெனவறிக.

மந்திரங்களெல்லாஞ் சத்தியின் சொரூபமாயே யிருக்கு
மென்று ரத்தத் திரயத்தி லோதினா றெனவறிக. (௫௬)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பஞ்சமந்திர தனுவென் னுணர்த்துதல்.

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம்வடிவமாக தந்திரஞ்சொன் னவாறிங் கென்னெனின்சாற்றக்கேண் - சப்தகோடி மஹாமந் திரங்களிலும் பஞ்சபர்மஹ மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யாக வாகமம் சொன்ன தென்னபெனில் சொல்லக்கேள்,—மு ந்திய கோற்றத்தாலு மந்திரமூலத்தாலு மந்தமில்சத்தியாதித் திசைத்தலு மாகுமன்றே - பராசத்தி மூலாகிய பஞ்சசத்திக ளால் சுத்தமாயையிலே பஞ்சமந்திரங்களு முகற்றேன் னுகையி னாலும், நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லா மிந்த ஐந்து மந்திரங்களு ங் காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள் விக்ரஹத் துக் காதியாகிய சகாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூட்டி நிற்கையாலும், பஞ்சமந்திரங்களே சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொ ன்னதென் றறிவாயாக என்றிதன்பொருள்.

சிவனுக்கு மந்திரதனுவு மாயாதனுவு மில்லாமல் ‡ சித்ஸ்வரூ பமேயாயிருக்கவும், சாதகருடைய த்பானபூஜைக ணிமித்தமா கச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திரதனுவு வுபசாரமல்லது ஸ்வபா வமல்ல. பஞ்சமந்திரமாவது அநுகரஹ திரோதான சம்ஹா ஸ்திதி ஸ்ருஷ்டார்த்தமாக, ஈசானம் தத்புருஷ அகோர வாம தேவ சத்யோசாதங்கள் மூர்த்தா வக்த்ர ஹிருகய குஹ்ய மூர் த்திகளாகச்சொல்லப்பட்டது. ‡ சித்ஸ்வரூபம்-ஞானஸ்வரூபம்.

தான் சர்வோத்க்ருஷ்டமுமாய் தத்பதத்தை ஜன்மாக்க ளுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூர்த்தாவென்றது.

பிந்துநாத வ்ருத்தியான சப்தஜாலங்களை ஜகத்திலே பூரி க்கையினாலே தத்புருஷ வக்த்ரமென்றது.

கோரமென்றது - அஞ்ஞானம், தத்விநோதியா யிருக்கிற ஞானம் அகோரம். அகோரம் ஹிருதயபரியாய மாகையால் அகோரம் ஹிருதயமென்றது.

சர்வான்மாக்களுக்கும் பிந்து வ்ருத்தியாகிய விஞ்ஞான திகளை யுற்பவிக்கையாலும், இது சூக்ச்ம க்ருத்தியமாகையின லும் வாமதேவ குஹ்பமென்றது.

விஞ்ஞானந்த கோசமாகிய காரணதேஹம் ஆன்மாக்களுக் கு முதலுண்டாயுள்ளவில் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூ க்ச்ம ஸ்ரூல சரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சாமாத்திரத்தி னு லே மந்திரோஸ்வர மந்திரங்களை அதிஷ்டித் துடனே யுண்டா க்குகையினுலே சத்யோஜாத மூர்த்தியென்றது.

இந்த மந்திரங்களைந்தும் ஐந்து சத்திகள்.

ஹாரணி ஜநநி ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சத்திகளும் பரிக்கிரஹ சத்திகள்.

ஆட சத்திகள் எட்டு.

இதில் ஹாரினியானது:—ஆன்மாக்களுடைய தனுகரண தி சர்வத்தையும் மாபையிலே உபசம்ஹாரம் பண்ணுவதுஞ் செ ய்து, பக்வமலரை பரசிவத்திலே யடைவிப்பிக்கையுஞ் செய்யு மாகையால்; சம்ஹாரமும் அதுக்கிரஹமும் ஹாரணியினுடைய க்ருத்தியமாயிருக்கும்.

ஜநநியானது:—ஜகத் தூர்ப்பத்தியைப் பண்ணுகிற ஸ்வ பாவமாயிருக்கும்.

ரோதயித்திரியானது:—ஸ்திதிகாலத்திலே ஆன்மாக்களு க்கு போக நியமனத்தையும், ப்ரளயத்திலே சகலர் ப்ரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் இவர்களை மாயாதோ பாகத்திலு மாயாமத்ய கையிலும் மாயோ பரியிலும் வாச நியமனத்தையும் பண்ணிவி க்கும்.

தடி-கூ — ஐயாடிவ-ஐரெ வாடுகூ கூரெடுணெ
ஷாவ 2) வடிகி.

ஆகையால் ஸ்திதியும் திரோதாநமும் ரோதயிந்திரியினு
டைய க்ருத்திபமாயிருக்கும்.

இஃதன்றியும் ஹிருதயாதி ஆறங்கமும் மூர்த்தாதிகளைப்
போல உபசாரமே.

அவையாவன?—

அஸ்தித்வம். அஃதுண்மையான சுபாவசத்தி, அது ஹிருத
யம்.

ஸர்வோத்தர குணமாகிற நித்யத்ருத்தியாகிற சத்தி சிரசு.

மாயையிற் சர்வனையும் வஜ்ஜிநித்துக்கொண்டு தன்னொத்தா
ருக்கும் வஸவ்ருத்தி யாகாமலிருக்கிற சத்தி சிகையுமாம்.

தன்னையுந் தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு அந்யரையும் ரக்ஷி
க்கிற சக்தியே கவசம்.

சர்வஜகத்திற்கு மூலமாயிருக்கிற சத்தி நேத்திரம்

பக்தருடைய அஞ்ஞானங்களை ஹரிக்கிற ப்ரதாப சத்தி
யே அஸ்த்ரம்

இவ்வாறுபசார கல்பனைமொழிய சிவனுக்கு வாஸ்தவ
மாகச் சரீரமில்லை.

தடி-கூ வாது-டு — யொநீநானு யதீ நானு
யாநிநாந் 2)கிணாந் தயா | யாந ப-குஜா நிதி
தாய நிஷ்டை ஸகலம் ஹவசு || ஂஂஸாந ப-ஂ-
ஷாவொர வாஜா தாடிகாஃ கூராக | ன தாஃ ஸடா
ஸிவாவஸூஹதி .

ரஸஸீரந குயொடாஹுத புபுஹுமெ||டவா தஹ
 ல்யஸகி ஹாரிணீ த புபுதெவஹெயெ | ஜநநீ
 ஜமதொஜந ஸஹாவாஸுரா திதடி புகி || ரொய
 யித் புணஹவஸுபுஹெயெ நிடலுவிதடி | ஹொ
 மெஷவி ஸதஸுபாவி விடியாகி யத ஸத || ன
 தாஸஹகய ஸிஸு ஸுரீர கரணாகிகா || சுதரஹ
 ஹாஸுராஹாநெ புபுதாஸகி ஸிவாதகா || ஹுஸி
 ரஸுஹகா வடி ஹொஹநா ஸாணி நாஜத || வசு
 ஹாவொ ஹுதயகஸுபு ஸிர ஸவெஹுஹுதொ ஹ
 ன || வஸிகுஹவராயநம் யவீஹாவொபரிஸிதா |
 ஸஹாவஹுதபெந புஷாஹ ஸகிஹுஹி ஹொவநெ ||
 தெஜ கவஹ ஸாபுஹுத ஹாஹுஹுபெஹுதெஸ
 வஹுஜதாயஹாஸீஜம் யத தஸெ நிரீகூணடி || ஹொ
 ஸாவஹுஸஹுஹுஹொ புதாஹொஹுகிரஹு
 தெ | ஹதிஹாஹாநாஜி புபுத வஹுதகி ||

ஸர்வ ஜகத்திற்கு மேலாயிருக்கிற யாதொரு குணத்தினு
 லே லோகங்களுக்கெல்லா மீஸ்வரனுயிருக்கொரு; அதனாலே
 ஈசானென்று நாமமாம்.

மூர்த்தாவென்று சொல்லப்பட்டதொழிய சாக்ஷாத் அவ
 யவமல்ல.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். கூடுக

தடி—கூடு — பளஷுரெ—ஹஷெ யெ ந ஜமத
வடூ ம—ணெநொபரி வதி—நா | ஸெ—கூ—ஸெ
ஷெஸ்கூந—கூநாவயவஸநொடூ ,

தேவநராதி தேஹாவச்சின்னராயிருக்கிற ஆன்மாக்களிட
த்திலே அந்தர்பாயியா யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருக்கையினு
லே தத்புருஷனென்னு நாமமாம்.

தடி—கூடு - தஸ ௨ தஸ ௨ தந—வபாத தஸ ௨
கூஷுகியெநஸூ | ததூரணா ஆஜநாஅவிஸத
கூப—கூஷவகூகுகுகி . கூநதூரவி .. ஸா நெத
வாயம் வஸதி ஸகௌ பூரணிநா ஜீஸுரொனா ரிதி .
குவொஸாஷ ௨யொடூ பகுவ—கெவொகூழ .

ஆன்மாக்களை தர்மமார்த்த காமங்களினாலே வஞ்சித்து
அதோமாயையிலே கவிழ்ச்சையினாலே வாமா, ப்ரகாசஸ்வபா
வராசையினாலே தேவர் ; ஆனபடியினாலே வாமதேவர் என்
றது.

வாஜாஸிவம—வாஜகூடிகி .

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மேற்சிறப் புணர்த்துகின்றார்

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம் வடிவமாக - மந்திரங்களுக்
குள்ளே வச்சேஷித்து ஈசானமுத லேந்து மந்திரமும் சரீரமா .

க,—தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனில் - சிவாகமஞ் செப்பிய தேதென்னில்,—சாற்றக்கேண்-சொல்ல நீகேள்,—முந்திய தோற்றத்தாலும் - பிரதமசிருட்டியாதலாலும்,—மந்திர மூலத்தாலும்- மந்திரங்களிற் பிரதானங்க ளாதலானும், விசேஷித்து வடிவென்றுச் செப்பியது மநநத் திராண தன்மித்துவம், சிவசத்திக்கும் சிவனுக்குமே நாதாக்ருதிவாசகங்கள் மந்திரங்களென் றெப்படிச் சொல்லப்படும் ; சத்தியந்தானே!—அந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலு மாகுமன்றே - நித்தி யர்ஷ்டத்திரம்சத்தகலாபேத ஈசானியாதி மூர்த்தியந்த சத்திபேத சிவசத்திக்கும், ஆதியென்னும் ஈசானியாதி சத்தியோ சாதாந்த சிவபேத சிவனுக்கும், மந்திர மென்பது முக்கியமாய்ச் சொல்லலாகும் ; மநநத் திராணதன்மித்துவஞ் சாட்சா திருக்கையால், சிவம் சத்தியாகிய வாச்சிய மந்திரங்களுக்கு நாமமாதலால், வாசக மந்திரங்களுக்கு மந்திரமென்பதுபசாரம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதிபது, ஏனைய மந்திரங்ெக்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி யென்பதாம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம், அவற்றைச் செலுத்திற்குந் திரோதான சத்திக்கிசையச் செய்த உபசாரவடிவென்பார்; சத்தியாதிக்கிசைத்தலு மாகுமென இறுதிக்கட் கூறினார்.

சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினு மொக்
கும்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவைநான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திரு
மேனி இவைமென்பது கூறப்பட்டது.

‘அருவமோ’ என்பதுமுதல் இதுகாறும் திருமேனியி னியல்
புகூறுமுகத்தால் ‘அநாதிமுத்த சித்துருவாதலைத்’ தெரித்துண
ர்த்தியவாறு.

அற்றேல் அயன் முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்தி மா
ன்களாக வைத்துத் தத்தமெல்லை யளவும் அவரவர்வடிவின்
அத்துவநியாசஞ் செய்யுமானும் ஆகமங்களின் விதித்தலின்; அவ
ருருவும் அரணுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்? அதற்கு வி
டை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன மந்திரங்களெல்லாம் சிவனுக்குத் திருமே
னியாயிருக்க அந்த மந்திரங்களுக்குள் ஐந்து மந்திரத்தைத்
திருமேனியென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி மே லருளிச்
செய்கிறார்.

மந்திரமதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ்
சொன்னவாறிங் கென்னெனின் சாற்றக்கேணி - மந்திரங்கள்
பலவற்றி னுள்ளும் ஐந்து மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யெ

ன்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்? நாமுனக்குச் சொல்லக் கேட்பாயாக — முந்திய தோற்றத்தாலும் — எல்லா மந்திரங்களுக்கு முன்னே இந்த ஐந்து மந்திரங்களுந் தோற்றப்பட்ட தாகையாலும், — மந்திரமூலத்தாலும் — ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்திபோசாதம் என்னு மிவை ஐந்துமந்திரமும் மூலமாகையாலும், இஃதன்றியும், — அந்தமில்சத்தியாதிக்கே சைதலமாகுமன்றே — இங்ஙனம் இந்தமந்திரங்க ளிருக்கையினாலே முடிவில்லாத சத்திகளுக்குக் கார்த்தாவாகிய தம்பிராணர்க்கு ஈசானாதி மந்திரங்க ளைந்தும் திருமேனியாகச் சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இதனாற் சொல்லியது மந்திரங்க ளெல்லாவற்றிற்கு ஞானம் ஈசானாதி ஐந்து மந்திரமும் முந்தத் தோன்றுசையினாலும், மந்திரங்களுக்குண் மூலமாகையினாலும், பரமேஸ்வரனுக் கந்த ஐந்து மந்திரமே திருமேனியென்று சாத்திரஞ் சொன்னதென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தந்திரம் — ஆகமங்களில், — மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரவடிவமாக — மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தை வடிவமாக, — சொன்னவா நிற்கென்னெனில் — சிறந்தெடுத்தோதிய தென்னையெனில், — சாற்றக்கேணி — கூறுவது நீ கேட்பாயாக. — முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் — ஏனைமந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படச் தோன்றி முற்படக் கொண்டவடிவாதல் பற்றியும், — அந்தமில் சத்தியாதிக்கு — அவற்றைச் செலுத்திற்கும் ஆதிசத்தியாகிய திரோதான சத்திக்கு, — இ

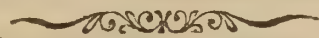
சைத்தலு மாகுமன்றே - இசையச்செய்தல் வடிவென்பதாம்.

அருவமோ என்பதுமுத லிதுகாறுந் திருமேனியி னிப்பல்பு கூறு முகத்தான் அநாதிமுத்த சித்துருவாதலைத் தெரித்துணர் த்தி பவாறு.

க-சூ, உ-அ-ம், முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மந்திரங்களை யதிட்டித்த சத்தி, கிரு
த்திய கர்த்தாக்களிடத் ததிட்டத்து நிற்
குமென் னுணர்த்துகிறார்.

அயன்றனை யாதியாக வரனுரு வென்பதென்னை,
பயந்திடுஞ் சத்தியாதி படைத்தலாம் படைப்புமூல,
முயன்றன ரிவரோயாகின் முன்னவ னென்னைமுற்று,
நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன்றா
மே. (சு0)

(இ-ள்.) அயன்ற பிரமாமுதலிப கிருத்தியகர்த்தாக்களைச்
னை யாதி சிவனென்று சொல்லுகிற தெதப்படிபென்னி
யாக வரனு ல்?

ரு வென்பதென்

னை

பயந்திடுஞ் ச சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்
த்திபாதி பதித யுஞ் சிவசத்தி பிரமாமுதலாயினு ரிடத்துப்
லால் பதிந் தவர்களு முலகங்களெல்லாத் தையுஞ்
சிருட்டியுந் திதியுந் சங்காரமு மவனுடைய

பிரேரகத்தி லிவர்களுந் தொழிலைச் செய்கையால், இவர்களுயு
ஞ் சிவனென வெண்ணப்படும்?

அஃதென்போலவென்னில்? ஆசாரியரை யந்தச்சிவனது
சத்தி யதுட்டித்துக் கிரிபையை நடத்த, அவரைச் சிவனென்
றே கருதுமாறுபோ லெனவறிக.

படைப்புமுல சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களை யிவர்க
முயன்றன ரிவ னே செய்வார்களாயின் பின்னைக் கர்த்தா
ரோயாகின் முன் வேணுமென்று சருத வேண்டுவ தில்லையென்
னவ னென்னை னு நீ சொல்லில்

முற்று நயந்தி பஞ்ச கிருத்தியங்களுயு மந்தக் கர்த்தா
டு மவனிவர்க்கு வே செய்தற்குரித்தாதலால், அந்தக்கர்த்தா
நண்ணுவ தொ வே பிரமன் மால் உருத்திரன் ஈசரன் சதா
ரோ வெரன்றா சிவரென்னு மிவர்களுக் கொவ்வொரு கிருத்
மே. தியங்களைப் பிறித்துக்கொடுக்க வந்தந்தக்
கிருத்தியங்களுயே யவர்கள் செய்தற்குரி
த்து. ௭-அ.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு வாயவ்யசங்கிதை பெனவறிக.

(௬௦).

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேல் சர்வக்ருத்யத்திற்கும் சிவனே கர்த்தாவென்ப து
ணர்த்துகின்றது.

அபன்றனையாதியாக வரணுவென்பதென்னை - சிவனுடை
ய விக்ரஹங்கன ப்ரம்மாவே யாதியாகச்சொல்ல, நீர் சதாசிவ
த்தை யாதிபாகச் சொன்ன தென்னைமென்னில்,— பயந்திடுஞ்

சத்தியாதி பதிதலாற்படைப்புமூலம் - ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்திப
த்திற்கு ஆதிபாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி பொருந்துத
லால் ஐந்துபேரும் ஐந்து க்ருத்யம் பண்ணுவார்கள், ஸ்ருஷ்டி
யை முதலாக வெண்ணுகையினாலே தொழின் முதன்மையின
லே ப்ரம்ஹாவை முதலாக வெண்ணப்பட்டது,—முயன்றனரி
வரோயாகின் முன்னவனென்கை - ஐந்துபேரு மைந்து தொழிலை
யுஞ் செய்யில் இவ்வைவர்க்கு முன்னவனாகி ஸயாவஸ்திதனாகி
ஹரனென்னு நாம் முடையவர் செய்ததென்னெனில்,—முற்று
நயந்திடுமவன் - பரிக்கிரஹ சத்தியாகிய சத்தமாம்பைப காரி
யோன்முகமாகக் கூடாபம்பண்ணியும், ப்ரளயத்திலே ஆன்மாக்க
ளுடைய கர்மங்கள் சம்ஹாரரூபமாக மாயையிலேயிருந் தத
னைப் பலோன்முகமாக்கியும், திரோதானம் பண்ண யோக்யரை
த் திரோதானம்பண்ணியும், விஞ்ஞானகலரில் அதிபகவர்க்குச் ச
ச்சிதாநந் தாவய சாக்ஷாத்காரத்தைத் தரிசிப்பித்தும், இவ்வா
று பஞ்ச க்ருத்யங்களும் ஏதெவ்வாறாகவேணு மவ்வாறு திருவு
ள்ளத்து நோக்கியிருப்பார். இங்ஙனம் சூக்ஷமமாகிய க்ருத்தியங்
களைச் செய்து ஸ்தூல க்ருத்தியங்களுக்கு,—இவர்க்கு நண்ணு
வதொரோவொன்றாமே - சதாசிவர் மஹேஸ்வரர் ருத்ரர் வி
ஷ்ணு ப்ரம்ஹா என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் அநுக்கிரஹ
த்ரோதான ஸம்ஹார ஸ்திதி சிருஷ்டியெனனு மைந்து க்ருத்தி
யங்களு மொவ்வொரு கர்த்தாவுக் கொவ்வொரு க்ருத்தியம்
ஸ்வதந்தரமாகவும், நின்ற நாலு க்ருத்தியமும் அநுஷங்கீகமா
கவும்பரமசிவனது சக்தியாலே பொருந்துமென்றிதன்பொருள்.

தடி—தூ ௨௫௦௦௦௦௦ — ஸூபெ வூபெ

ஸோயய'து ஸோயயொயாது ஸோயயாது ஸோயயாது ஸோயய

நுவாஅயநு கரி- கர- 12ாயாசுசிவி-தி யொம- 2-
பு-க-வ-3-நு-ப-சு-நு-ஸ-வ-4-ப-டி-5-பு-வ-ஸ-ஜா-த-தி.

இந்த விருத்தத்தில் ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர ரிடத்திலே சிவனுடைய சத்தி பதிந்துநின்று க்ருத்யங்களைப் பண்ணவேண்டுமென்றதற்கு: சத்திக ளனேகமாகில் சத்திமானு மனேகராகவேண்டுமாகில் அனேகேஸ்வரத்வம் வரும் என்றும், மேல் விருத்தத்திலே சங்கைபண்ணி, சத்தி யொன்றே பென்பது முதலான உத்தரங் கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பிரமாதிரி சாஞ்சன நிரஞ்சன மந்திரங்களை நிரஞ்சன சாம்பவ மந்திரருபங்களாகச் செட்புவ தேதென் றுசங்கிக்க வுத்தர முரைக்கின்றார்.

அபன்றனை யாதிபாக வரணு வென்பதென்னை - விதிமுதற் பஞ்ச காரணமூர்த்தி வடிவன் சிவனென்று சிவாகமஞ்செட்புவதேதென்னி? - பயந்திரிஞ் சத்தியாதி பதிதலால்-சநலி ஆரணி ரோதயித்திரி என்கின்ற சிவசத்திக ளதிஷ்டித்த, அவர்களைக்கொண்டு பஞ்சகிர்த்தியம் பண்ணுவித்தலாலே, - படைப்புமுல முடின்றன ரிவரோயாயின் முன்னவ நென்னை-(என்னில்) - சிருட்டிமுகலிய பஞ்சகிர்த்தியம்பண்ணுவ திவராகிற் சிவனேதுக்கு, கற்பனாக வுரவ தோஷம்வருமாகலால் வேண்டிவ தன்றென்று நீ சொல்லில்? அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். - முற்று நயந்திரிமவன் - சாம்பசதாசிவன் சுத்தமாயாகிர்த்திய மஞ்சும் சாஷாத்தானாயும், அசுத்தமாயை பாகுருதி கிர்த்தியமஞ்சும் அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினாலேயும் ப

ண்ணுவன்.—இவர்க்கு நண்ணுவது - இவ்வணு சதாசிவ னன்
ந்தேசுரன் சூத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந்
துவதாகிய க்ருத்தியம்,—ஒரோவொன் ருமே - ஒவ்வொன்று
தானே.

அவர்க்குள், அணுசதாசிவனுக்கு அனுக்கிரக கிருத்திடமொ
ன்றுமே, ஈசுரனென்னு மநந்தேசுரனுக்கு சுத்தமாயையிற் றி
ரோதான க்ருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் அசுத்தமாயா கிர்த்
தியம் அஞ்சும் நடந்தாலும் திரோதான கிர்த்தியம் பிரதான
ம், உருத்திர னென்னுஞ் சீகண்டர்த்குப் ப்ரகருதிக்குமேற் ச
ங்காரகிருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் ப்ரகருதி கிருத்திய மை
ந்தும் நடந்தாலும் சங்கார கிருத்தியம் ப்ரதானம், குணநில
ய விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாண்ட நிலய விஷ்ணுவுக்கும் ப்ரகருதி
க்கு மேல் திதிக்குத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் ப்ரகருதிக்குட்
லேசரீர போக்கியப்பொருட் டிதிகிர்த்தியம் ப்ரதானம், குண
நிலய பிரமாவுக்கும் ப்ரமாண்ட நிலய ப்ரமாவுக்கும் ப்ரகரு
திக்குமேல் சிருஷ்டி கிருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் ப்ரகரு
த்திக்குட் லேசரீர போக்கியப் பொருட்சிருட்டி கிர்த்தியம் ப்
ரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொன்றென்ற தெனவறிக.

சத்தி மூன்றாகில், பஞ்சகிர்த்திப மெப்படி பண்ணும்? எப்
படிபண்ணவிக்கும்? சத்திடந்தானே! ஜநநிக்குச் சிருட்டிகிருத்
தியமொன்றுமே, ஆரணிக்குச் சங்கார கிருத்தியமும் அநுக்கிர
ஹக்ருத்தியமும், ரோதயித்திரிக்குத் திதிக்குத்தியமும் திரோபா
வ கிருத்தியமும், என்பதனால் விரோதமன்று. ஆரணி ரோதயித்
திரி ஜநநி மூன்றும் சத்திசரீர கற்பனையினாலே சிவனுக்குச் சூ
க்குமதேகம்; ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்திபென்னும்
பஞ்சசத்தியும் அநுக்கிரகமுத லஞ்ச கிர்த்தியத்தையும் அடை

விற்பண்ணுநின்ற சத்திசரீர கற்பனையினாலே சிவனுக்குத் துலசரீரம் என்பதறிக.

இருதயாதி யாறுமந்திரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ளதன்று, சரீரமும் சரீரியும் சம்பந்தமான விடத்துப் பிரபாவ ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் 'மண்ணினிக்கடாதி' என்பது முதன் 'மந்திரமதனில்' என்பது ஈராகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற் செய்யுளின் 'ஈறுமாகி மருவிடுமநாதி'முத்த சித்துரு மண்ணினிநே'என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிசுரித்து வலியுறுத்தி; இனி 'தான்முதல்' என்ற முன்றுங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனுருவம் அரியருவ முதலியவற்றையும், அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து, வேதாகமங்களிற் ரத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின் விதித்தலின்; சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலைபற்க. படைப்பாதித்தொழில் செய்யுஞ் சனனிமுதலிய சிவசத்திகள் ஒரேவொன்று அவர்மாட்டுப்பதிந்து நின்று செலுத்துதலான், அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித் தோதப்பண்டன வென்பதாம்.

அற்றேல் ஒருதொழிற் கருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினுற்கு அரணையின்றியமையாமைபோல், அயனரிமுதலாயினுற்கு அரனருளையின்றி யமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார்,படைப்புமுலமுயன்றனரி

வரையாயின் முன்னவனென்னை, என்றும். அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினாற்போல அரசனுக்கு அயனரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவரென்பது ஏதமுகத்தான் விளக்குவார், முற்றுநயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றாமே என்றுங் கூறினார்.

உவமை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

ஐ அழகு; அஃதாசுபெயரான் அழகுடை யுருவத்தின் மேனின்றது. இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லொடு இயைபின்மை நோக்கிலர்.

ஆக வரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பையரவல்குல் போனின்றது.

ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல்.

படைப்பு மூலம் படைப்பாதினென்க.

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரோபென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித் தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பெளராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திர நீக்கி 'ஈறுமாகி மறுவிடும்' என்றதனை வலியுறுத்தியது.

இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியபு நீக்கி 'தான்முதல்' என்றதனை வலியுறுத்தியது.

இவை யிரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல் அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமா னொருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேனாக்கஞ்சிப் பா

௬௭0 சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ந்தன்வாயின் விழுந்தா லொப்பு, மறித்தும் அநேகேசுவரவாதமா
ய் முடியும்போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வ
ருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

முன்சொன்ன ஐந்து மந்திரமுமே பரமேஸ்வரனுக்குத்
திருமேனியென்று சொல்லில்? பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வர
னுடைய திருமேனி பென்றது எப்படி. பென்றவனை நோக்கி
மேல் மறுத் தருளிச் செம்குருர்.

அபன்றனையாதிபாக வரனுருவென்பதென்னை - பிரம்மா
முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனியென்று சொல்லுகி
றது எப்படி. தென்னில்?— பயந்திடுஞ்சத்தியாதி பதிதலால் -
விசுவத்தையெல்லா மூன்றாக்குகிற கிரியாசத்தி முதலான சத்
திகள் பொருந்துகையாலே,—படைப்புமூல முயன்றனரிவோ -
சிருஷ்டி முதலாகிய கருத்தியங்களை இவர்களுே நடத்துவர்க
ள்,—ஆயின் முன்னவென்னை - இவர்களுே நடத்துவார்களா
யின் உம்முடைய கர்த்தா வேதுக்கென்று நீசொல்லில்,—முற்று
ப் பந்திடுமவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோயொன்றாமே-சிருஷ்டி
திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழினும் பரமேஸ்வரனே
யுடையவன். இவையிற்றிலே ஒவ்வொருதொழில்களையந்தப் பர
மேஸ்வரன் கொடுக்க, அந்த வதிகாரத்தினாலே பிரம்மா விட்டு
ணக்கள் சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் செய்யா நிர்ப்பர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பிரம்மாவை சிவனுடைய திருமே
னியாக மூந்தச் சொல்லவேண்டினது, சிவன் பஞ்சகருத்தியஞ்
செய்யுமிடத்துச் சிருஷ்டி மூந்துகையினாலே அவன் சிருஷ்டிகர்

த்தா வாகையினாலென்றும், பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவிற்குஞ்
சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் சிவனுடைய சத்தி கொடுக்கச் செய்வார்க
ளென்றும், சிவன் எல்லாக் கிருத்தியிங்கனையுந் தானே செய்
வனென்னு முரைமையு மறிவித்தது.

‘சூறித்த தொன்று’ என்ற திருவிருத்தத்தில் ‘நிறுத்திநி நி
னைந்தமேனி நின்மல னருளினாலே’ என்ற பதத்துக்கு வியாக்
யானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சூறித்ததொன்றென்ற திருவிருத்த முதல் அயன்றனை பெ
ன்ற திருவிருத்த முடிவாக பதினாறு திருவிருத்தமும் பாஞ்ச
ராத்திரி சிருஷ்டி திதி சங்கார மூன்றையுஞ் செய்கிறவன் சங்
கார கர்த்தாவல்ல, திதி கர்த்தாவே யென்று அவன் சொன்ன
தற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம் அவன் மதம். “உந்தியிலயனை
யீன்று மவனைக்கொண்டிலருண்டாக்கி, யந்தநல்லுலகழிக்கவர
னையுமாக்குவித்தது, தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதா
னையாகி, வந்திடுந்தோற்றுமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன்”. எ
ன்றும், மறுப்பு. “அயன்றனைப்பயந்தானென்ற யரியயன்சிர
ஞ்சேதிப்பப், பயந்திடான்றலைமாரானும் படைத்திடான்சிரத்
தைக்கள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா நயனென்கைதப்பேய
ன்றோ, திபங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுந்தே
ரந்தே” என்றும், “அழிப்பரியேவலென்ற யரிதனையழிக்கும
ன்றங், கழிப்பதுதவிரமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, ன
ழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ, வழித்திடுமர
னையாக்க நோக்கமுமாக்குவானே.” என்னுமதுங் கண்டுகொ
ள்க.

சித் - பர - மத - ௨, மறு - ௫ - ௮.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் 'மண்ணினில் கடாது' எனபது முதல் 'மந்திரம தனில்' என்பதீருகிய மூப்பத்தொரு செய்யுளானும் முதற்செய்யுளின் 'ஈறுமாகிமருவிடு மனாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி; இனி 'தான் முதல்' என்ற மூன்றாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயன்றனையாதி-அயனூருவ மரியுருவ முதலியவற்றையும்,—ஆக அரனூருவென்பதென்னை - அரனூருவோடொத்த வருவாக வைத்து வேதாகமங்களில் தத்த மெல்லையளவும் அத்துவநியாச, மந்திரநியாச முதலியன விதித்தளவிற் சங்காரக்கடவுளோடொப்ப, அவரு முதல்வனாவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க,—பயந்திடுஞ் சத்தியாதி - படைப்பாதித் தொழில் செய்யும் சன்னிமுதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்துநின்று செலுத்துதலான் அவ்வியை புபற்றி வேதாகமங்களி னவ்வாறு உபசரித் தோதப்பட்டன.—படைப்புமூலமிவரோ மூபன்றனராயின் - அற்றேல், படைப்பாதித்தொழில்களை அயனரிமுதலாயினார் முதல்வனருளின்றியுந்தாந்தாநினைந்தவாரே செய்வரெனின்,—முன்னவனென்னை - முதல்வனெற்றிற்சு?—முற்றுநயந்திடுமவன் - ஐந்தொழிலுஞ் செய்யமுதல்வன்,—இவர்க்கு நண்ணுவதொரோ வொன்றாமே—இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழிலியற்றச் செய்தல், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினுற்போல வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவர்களை யதிட்டிக்குஞ் சத்தி யொன்றோ பலவோ
வென்ன, அதற் குதாரணமிட்
டுணர்த்துகுரார்.

சத்திதான் பலவோவென்னிற் றுறொன்றே ய
நேகமாக, வைத்திடுங் காரியத்தான் மந்திரி யாதிக்கெ
ல்லா, முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போலர னுடைய
தாகிப், புத்திமுத் திகளையெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்
தவாரும். (சுக)

(இ - ள்.) சத்தி அவர்களிடத்திற் பதிந்த சத்தி யொன்
தான் பல ேரோ பலவோ வென்னில்?
யோவென்

னில்
தாறொன்றே அந்தச்சத்தி சிவனிடத்தில் விட்டு நீங்கா
ம லக்கினிக் குட்டணம்போலச் சமவேதமா
யிருக்கிற சத்தி யொன்றுதானே!

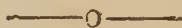
அநேக மாக சிவசத்தி யொன்றாயிருக்கவும் காரியபே
வைத்திடுங் காரி தத்தா லவனது கிருபையினாலே கிரிபாசத்
யத்தான் தி யொன்றுதானே மூன்றாகிய வாமை சே
ட்டை ரவுத்திரியெனப் பிரிந்து பெயரைப்
பெறும்.

ஒன்றுதானே பலவாகக் காரியப்படுவ தெங்ஙனமெனில்?
மந்திரி யாதிக் இராசாவின தாக்கினுசத்தி யொன்றாயி
கெல்லா முய்த் ருந்து மந்திரி முதலாயினுரிடத்துப் பலவா
திடுமொருவன்ச க சகத்திற் காரியப்படு மதுபோல,
த்தி போல்

அர னுடைய வாமைமுகவிய மூன்றுசுத்தியும் பிரமா
தாகிப் புத்தி மு முதலாயினுரை யதிட்டிப்பித் ததன்வழித்
த்திகளை யெல் தாய் நின் றுன்மாக்கட்குப் போகமோட்ச
லாம் புரிந்தவ ங்களை பெல்லா மவரவர்செய்த விருவினையி
னினைந்தவாரும். ன் பலத்துக்கீடாகக் கொடாநிற்பன். எ-று
ஏகாரத் தேற்றம்.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்து மிருகேந்திரத்துங் காண்க. (௬௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமானு.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர
ரிடத்திலே பதிந்து க்ருத்தியங்களைப் பண்ணும் சத்தியென்னை
யால் சத்தி யநேகமாகவேணும்; சத்தி யநேகமாகில், சத்திமா
னுமநேகமாய் அநேகேஸ்வரத்வம் வரும். அல்லது சக்தினொருவ
னே! சக்திபநேகையென்னில்? அந்போந்ய விருத்தாத் திரயாச
க்திகள் ஒருவனுக்கு சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்வம் வரு
ம் என்னில்? அப்படி வாராதென்றும் உத்தரம்.—மந்திரியாதிக்
கெல்லா முய்த்திடுமொருவன் சத்திபோ லரனுடையதாகி சத்
திதானொன்றே காரிபத்தா லநேகமாய் வைத்திடும் - ராஜாவி
னுடைய ஆஞ்ஞாசக்தியானது மந்திரி சேனாபதி க்ராமபாலகன்
முதலான பேர்களிடத்திலே யிருந்து தனித்தனி தொழில்க
ளைப் பண்ணிவைக்கிறுப்போல, ஹரனுடையதாகிய சத்தி யொ
ன்றே க்ருத்ய பேதங்களைச் செய்யுமென்று சொல்லப்படும்.
அப்படிச் சொல்லப்படுவதும்,— புத்திமுத்திகளையெல்லாம் பு
ரிந் தவனினைந்த வாரும் - போகமோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்பட்
ட ஹரனுடைய சத்தியானது அந்த ஹரனினையின் பேதத்தி

னாலே க்ருத்ய பேதத்தால் பேதமாகத் தோன்றும் என் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்தி யநேகமாகிற் சத்திமானு மநேகமாமெ ன்னுஞ் சங்கைக் குத்தர முநாக்கின்றார்.

(ஞானக் கிரியேச்சாசத்தி மூன்றினுட் கிரியாசத்தி ஈசா னியாதி யஞ்சு, ஆரணி யாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டாயிரு க்கு மென்றதனால்,) சத்திதான் பலவோ வென்னில் தானொன் றே - ஒருசத்திதானே,—காரியத்தால்-வ்யாபார பேதத்தினால்,—அநேகமாக வைத்திடும் - அநந்தமாகச் சொல்லப்படும்,— மந்திரி யாதிக் கெல்லாம் - மந்திரி சேஷபதி ஊர்க்காவலன் மு தலோரிடத்தில்,—உய்த்திடு மொருவன் சத்திபால் - ஒன்று யிருந்து செலுத்து மிராசாகினது ஆஞ்ஞாசத்தி யொப்ப,—அ ரனுடைபதாகி - சிவசம்பந்தியாகி,—அவனினேந்தவாறு - அந்த ச் சிவன் செலுத்தினபடி,—புத்திமுத்திகளை பெல்லாம் புரிந் தவ னினேந்தவாரும் - போகமோட்சங்களைக் கொடுத்திருப்ப தாம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடி காவலர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபா ட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே

அவ்வவர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் சன்னி முதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்படும் சிவசத்தி யொன்றே யென்பதும், அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும்; அமைச்சர் முதலாயினார் எவையெவை செய்யினும் அரசனினேந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரசனினேந்தவாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

தானொன்றே யரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடு மெனவியையும்.

அரனினேந்த வாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்க கண்டிவாழ்நாள் ஆலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூரூராயினார்.

அற்றேல் ஈண்டுக் கூறிபவாற்றால் சன்னிமுதலிய பேதமெல்லாங் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றயவழிச் சொருபமென்னையோவெனின்? அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

முன்சொன்ன சத்தி ஒன்றாயிருக்குமோ பலவாயிருக்குமோ என்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்குரார்.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சிவனுடைய சத்தியானது இப்படிப் பலபேதமாயிருக்குமோவென்று நீ சொல்லில், - தானொன்றே யநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால் - பராசத்தியொன்றுமே எப்பொழுது முள்ளது. இப்படித் தானொன்றாயிருந்தும் பெருந்தொழிலும் பலவானது பிரபஞ்ச காரியங்களு

கீடாக. அதென்போலவென்னில்?—மந்திரியாதிக்கெல்லாமுய்
த்திடு மொருவன் சத்திபோல - காரியப்பொழுதாலாகிய இரா
ச்சியத்திலுள்ள வதிகாரங்களுக்கு மற் றுண்டானவர்களுக்கும்
இராசாவினுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது நின்று முறைமைகளி
லே நடத்துகிறப்போல;—அரனுடையதாகி - அந்தப் பராசத்
தியும் பரமசிவனுக்குள்ளதாகி,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் புரி
ந்து - சருவான்மாக்களுக்கும் போக மோட்சங்களையும் கொடு
த்து,—அவநீனைத்தவாரும் - அந்தப் பரமசிவன் திருவுள்ளத்த
டைத்ததியாதொன்று, தானுமதுவாய் நின்று பஞ்சகிருத்தியங்
களைச் செய்யும்.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுடைய சத்திதானே
பெருந்தொழிலும் பலவாய்த் தானொன்றுமிருக்கு மென்றும், அ
வனுடைய திருவுள்ளப்படி பே ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோ
ட்சங்களைக் கொடுக்கு மென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திதான் பஸ்வோவென்னில் - சத்திக ளநேகமோவெ
ன்றிடின,—ஒருவன்சத்தி - அரன் சத்தியொன்றே,—மந்தி
ரயாதிக்கெல்லாம் உயத்திடும்போல - அமைச்சர்படைத்லைவர்
பாடிகாவலர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறு
பாட்டாற் பஸ்வேறு வகைப்பட்டாற்போல,—தானொன்றே—
சிவசத்தியொன்றே,—அரனுடையதாகிக் காரியத்தாலநேகமாக
வைத்திடும் - அவரவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்
டால் சன்னிமுதலியவாய்ப் பஸ்வேறுவகைப்பட்டும் சிவசத்தி
யொன்றேபென்பது மதுவே கடவுளர் மாட்டுநின்று நடாத்து

மென்பதும்,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவனினைந்தவர
ளும் - அமைச்சர் முதலாயினார் எவை எவைசெய்யினும் அரச
னினைந்த வாறன்றி யாகாமைபோல போகம் விதிபேறுகளெல்
லாம் அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமைபற்றி அறிபப்படும்.

அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமை தச்சகன்வேள்வி மார்க்க
ண்டி வாழ்நாள் ஆலாவர் தோற்றரவு முதலியவற்றா னினிதுவி
ளங்கக்கிடத்தலின் விரித்துக்கூறாராயினார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சத்திரூப முணர்த்துகுரர்.

சத்திதன் வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞான
மாகு, முயத்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துள
வோவென்னி, லெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை
செய்தி, வைத்திடு மறைபின்ஞானான் மருவிடுங் கிரி
பையெல்லாம். (கூஉ)

(இ-ள்.) சத்தித அந்தச் சத்தியினுடைய வடிவேதென்று
ன் வடிவே கேட்குறாயாகில்?

தென்னின்,

தடையிலா மலத்தினுன் மறைப்புண்டு பின்விளங்கி
ஞானமாகும். எனது போலன்றிப் பூரணமான ஞானமாயி
ருக்கும்.

உய்த்திடு மிச் இப்படி யுண்டாய விச்சையுங் கிரியையு
சை செய்தி யி மந்தஞானசத்தியின்க ணுண்டோவென்று
வை ஞானத் து கேட்குறாயாகில்?
ளவோ வென்னி
ல்

எத்திற ஞான யாதோரிடத்திலே ஞானமுண்டவ்விட முள்ள தத்திற த்தி விச்சையுங் கிரிடையும் தோன்றிக் காரி மிச்சை செய்தி யப்படுங்காண்; வைத்திடும்

மறைபின் ஞா மறைப்பில்லாத ஞானசத்தியினது சா ஞன்மருவிடுங் கி மார்த்தியத்தாலே இச்சையுங் கிரிடையும் ரியையெல்லாம். பொருந்தி காரியப்படுங்காண். ஏ-று.

ஓகாரம் விஞ.

இதற்குச் சிந்தியாகமம்.

(௬௨)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலந்தச் சத்திஸ்வரூப மேதென்பதற்கு உத்தரம்.

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்,— சத்தியினுடைய ஸ்வரூப மேதென்னில்? ஜீவான்மஞானம்போ லத் தடுக்கப்படாமல் எக்காலத்து மெத்தேசத்தும் ஸ்வப்பிர காசையாயிருக்கும்,—உய்த்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் து ளவோவென்னில்-பொருந்தப்பட்ட விச்சையானது குணம், ச்ரி பையானது வ்யாபாரம், இவைகள் ஞானத்திற்குண்டோ வெ ன்னில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்தி வைத்த லால் - ஞானமெவ்வளவுண்டு அதன் குணமான இச்சையுங் கிரி டையு மவ்வளவுண்டென்று சாஸ்த்ரசித்த மாகையினாலே,— மறைப்பில்ஞானால் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - சத்தியானது அநிவாரித ஸ்வரூபை யாகையினாலே சர்வ கர்த்ருத்வ சாமர்த் யத்தையும் தத்குணமான விச்சையையும் அடைபாதாமாகில்; ஞானாதி யிச்சாத் திரியப்பிரயக்தா என்னும் கிரம ஞாயத்தினு

லே அறிந்ததை யிச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேண்
ம்: ஆகையால் ஞானேச்சாத்திரியை யென்றும் கிரமஞ் சொல்
ல வேணும். இதன்றியும்,

ஐரோநஹாகுதிநா ஸுஜாநவிஷயகல் ஸுஜாநா ஸு
யகலனுநியததிந ஸுயாசு .

மூன்று பின்ன ஸ்வரூபமூமாய் ஏகாச்ரயமூமா யிருக்கவே
ணும். ஆகையால் இச்சையாதியாக மூன்று மொன்றே யென்
று சொல்லுகிறது விரோதமென்னில்? சத்யம். [சத்யமென்றது
அர்த்தாங்கிகாரம்.] ஒன்றை யறிந்து அதையிச்சித்து அத்வேப்
பாவர்த்திக்கிறது ஜீவான்மாக்களுக்கே! சிவனுக் கப்படியல்ல
வென்பது மேற்கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஞானக்கிரியேச்சா்ருபி சத்தியென்றீர்! அதுவிருத்தம் தட
த்தமு முச்சொருபமாயிராது. இருக்குமென்னில்? சத்தியெ
ன்ப தெடுபட்டுப் போமென்று மனசிலெண்ணிச் சங்கைபண்
ணி, உத்தர முணாக்கின்றார்.

சத்திதன் வடிவேதென்னில்- சத்தியினது ரூபமேதென்று
கேட்குறயானால்?—தடையிலா ஞானமாகும் - மறைப்பில்லாத
வறிதற்றொழிலைப் பண்ணுமறிவாகும்.— உய்த்திடு மிச்சைசெய்
தி யிவைஞானத்துளவோவென்னில் - பண்ணுதற்றொழிலாகும்
சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத் தொழிலாதலால்
ஞானசத்தியி னுண்டோவென்று நீ கேட்கில்?— எத்திறஞான
முள்ளது - இது காரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன

மென் றறிதற்றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது,—அத்திறம்-அந்தப்பிரகாரம்,—இச்சை - இஃதின்னதாகக் கடவதெனு மிச்சாசத்தித் தொழிலாகி யுத்தியோகத்திற் பின்னாகி வருஞ் சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்,—செய்தி - கிரியை,—இதைப்பண்ணு நிற்பேனென்றுங் கிரியாசத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தின்முன்னாக வரும் உத்தியோக ஞானவிசேஷமாகவும்,—வைத்தலால்-சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்,—மறைப்பின்ஞானால் - தடையற்ற ஞான விசேஷசத்தி சங்கற்பத்தால்,—எல்லாம்-காரிய சடபதார்த்த மூற்றும்,—கிரியை மருவிடும்-உற்பத்தி திதி ஞாசுலனத் தொழிலோடு பொருந்தும்.

சுலனத்தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்திய சத்திய சங்கற்பங் கிரியை யென்றுச் சொல்லப்படும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

உயிர்கட்கு அருக்கிரகமாத்திரங் குறித்தப் பொதுவகையானறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொருபம். அதுவே பராசத்தி யெனப்படும். அந்தஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவுகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று, இச்சா ஞானக் கிரிபையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கும். ஆகலான் இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சுனனிமுதலிய வியாபாரசத்திக னெல்லாம்

மூற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான் உள
வாவனவேயாமென்பதாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது.

தடுத்தற்குச்செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க.

தடையிலா ஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண்
டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதானசத்தி யென
ப்படும்.

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னு
ருபு விரித்துரைக்க.

உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று.

ஏனையபோலத் தோன்றினவல்ல வென்பார், எத்திறஞா
னமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தியென்றார். ஞானத்தின் வியா
பார விசேடங்களே அவையென்பதாம். நீடுபரா சத்திகழிச்
சா ஞான நிறைகிரிபை தர என்றதூஉம் “கிரியையறி விச்சை கிள
ந்த சத்தியேதோ-பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்” என்றதூஉ
மிக்கருத்தே நோக்கியென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானாலென நி
ன்றது அம்முக் கெடுதல் “பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான்”
“கோணாகணையான்” என்றார் போல்வனவறுள்ளுங் காண்க.
அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதென்னினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனின்போந்தபொருளொன்னை யெனின்? அது வருஞ் செ
ய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி மூன் சொல்லப்பட்ட சத்திக்கு வடிவேதென்ற வனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

சத்திதன்வடிவேதென்னிற் தடையிலா ஞானமாகும் - அந்தப் பராசத்தினுமினுடைய திருமேனி மேதென்று சொல்லிற் பரிபூரணமான ஞானமேயாயிருக்கும்.—உய்த்திடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத் துளவோவென்னில் - முன்னே பிரபஞ்சத்தை நடத்துமென்று சொல்லப்பட்ட இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவையிரண்டும் ஞானசத்திக் குள்ளேயோ வென்னில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்திவைத்தலால்—எவ்வளவு ஞானசத்தியினது நிறையுண்டானது அவ்வளவும் இச்சாசத்தியினது நிறைவுங் கிரியாசத்தியினது நிறைவும் உண்டென்று வேதாசுவாசங்கள் சொல்லுகையால்,—மறைப்பில் ஞானால் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - ஆன்மாவின் நிறைவுபோல ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்பட்டாத ஞானசத்தியினாலே கிரியாசத்திக்குள்ள தொழில்களெல்லாம் பொருந்திக் காரியப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்திக்கு வடிவு ஞானமென்றும், அந்த ஞானத்தினாலே இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் காரியப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. ,

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திதன்வடிவேதென்னில் - சிவசத்தியின் சொருபம் யாதென்னில்,—தடையிலா ஞானமாகும்,—உயிர்கட் கருக்கிர

க மாத்திரம்குறித்துப் பொதுவகையானறிந்து மறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றேயாம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். தடையிலாஞானம்,—உய்த்திடும்—அந்தஞான முயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச் சிறப்பு வகையான் வியாபரிக்குங்கா லொருகூற்றானே திரோதானசத்தி யெனநின்று இச்சாஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கு மாகலான்,—இச்சைசெய்தி யிவைஞானத்துளவோ யென்னில்—இச்சைகிரியையென்கிற இவைகள் ஞானத்தினின்று தோன்றுவன வுளவோவெனின்?—ஞானமெத்திற முள்ளது—ஞானமெவ்வா னுள்ளதோ,—அத்திறமிச்சை செய்திவைத்தலான்—அவ்வாறே யிச்சைகிரியைசொரு நடத்தலின், அவ்வி ரண்டு ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்,—கிரியைபெல்லாம் - காரிபத்தா லநேகமாகிய சனனிமுதலிய வியாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பின் ஞானமருவிடும்,—முற் கூறப்பட்ட பராசத்திருபமாகிய ஞானமொன்று னுளவாவனவேயா மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அம்முன்றினது கிருத்திய முணர்த்துகிறார்.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமுன்றாகி, நின்றிடுஞ் சத்தியிச்சை யுயிர்க்கரு ணேசமாகு, நன்றெலா ஞானசத்தி யானயந் தறிவானாத, னன்றருட் கிரியைதன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம். (சூ.௩)

(இ - ள்.) ஒன்ற சிவனிடத்தி லவினாபாவமாயிருக்கிற சமதா யிச்சா வேதசத்தி முகற்கட் பராசத்தி யொன்று ஞானக் கி ய், அதுதானே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று

ரிபையென் றொ மூவிதப்பட்டு நித்கும். இவை யிற்றுக்குத்
ருமூன்றுகி நின் தொழிலியாதென்னில் ?

றிமிகு சத்தி

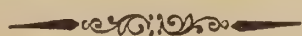
இச்சையுயிர்க் அவற்று ளிச்சையாவது சிவன் சர்வான்
கரு ணேசமாகு மாக்களையு மோட்சத்தை யடைவிக்கவே
ம் ணுமென் றவர்களிடத்து வைத்த கருபை
யாகும்.

நன்றெலாஞா ஞானசத்தியாவது சிவனான்மாக்கள் செ
னசத்தி யானய ம்த விருவினைப் பலங்க னெல்லாத்தையும் ம
ந் தறிவனாதன் வர்கள் புசித்துத் தொலைக்கையின்பொருட்
டு விருப்பி யறியாநிற்பன்.

அன்றருட் கிரி கிரியாசத்தியாவது அப்பொழுது கர்த்
யைதன்னு லாக் தாதனது காரூண்ணியமாகிய கிரியாசத்தி
கு வ கைலமெல் யாலே சகச்சிருட்டி முதலிய காரியங்களெ
லாம். ல்லாத்தையு நடத்திடுவன். ௭-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்து மிரத்தினத் திரயத்துங் கா
ண்க. (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

ஒன்றதாயிச்சா ஞானக் கிரிபையென் றொருமூன்றுகி நின்
றிமிக் - பரமசிவனுடைய ஸ்வரூமாய் ஸ்வரூப் பிரகாசையான
பராசத்தி யொன்றே யாயிருந்து, அதனுடய வ்ருத்தி பேதத்தி
னாலே யிச்சா ஞானக் கிரியையென்று மூன்றுகத்தோன்றும்,—
சத்தியிச்சை யுயிர்க்கருணையமாகும் - இச்சாசத்தி யான்மா
க்களே யறுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று இச்சித்த வவசரமா
ம்,—நன்றெலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவனாதன் - ஆன்மாக்க்

கன்பண்ணின் புண்யங்களையெல்லா மென்றதனும் பாபங்களையு
மந்தப் புண்யபாபாறு குணமான தனுகரண புவனபோகங்களை
யும் இதற்கிதுவென்று கர்த்தாவானவன் பகுத்தறிவது ஞான
சத்தியால்.—அன்றருட் கிரியைதன்னு லாக்குவனகிலமெல்லா
ம்-அநாதியே க்ருபையினாலே முன்சொன்ன தனுகரணாகி ப்ரப
ஞ்சங்களை யுன்டாக்குவது க்ரியாசத்தியாலே. க்ரியாசத்தியை
ன்றது தன்னுடைய ஸ்பரிசமாத்ரத்திலே பிந்துவிலே க்ரிடையு
ன்டாக்குகையினாலே கூறப்பட்டதன்றி சகதிஸ்வயம் க்ரிபாவ
தியென்று சொன்னதல்ல. ஆகையாற் சத்தி யொன்றேபென்
று இதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வருமாறு.

—0—

சத்தி ஒன்றுதானே அறிதல் டண்ணுதல் இச்சித்தலென்
னும் வியாபார பேதத்தால் மூன்றென்றும், அவாந்தர வியா
பார பேதத்தால் அநந்தமென்றும் சொன்னீர்; தன்மபேதத்
தாற் தன்மி பேதிக்குங், காரிப பேதத்தாற் காரணம் பேதிக்கு
ம் என்னும் நியமத்தால் சத்திபேதிக்கும். அநந்தமாயிருக்கின்
ற ஞானக்கிரியைகள் சத்திக்குச் சகசதன்மமாய் சகசகாரியமா
ய் தீபசத்திக்குத் தாகப்பிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானநர்
திபங் க்ரியாநந்தியுமில்லை, ஞானமென்றுங் கிரியையென்று
ம் இரண்டு தொழிலில்லை; ஆதலால் சத்தியொன்றென்னில் ஞா
னக்கிரியா நந்திய சாங்கரியம் பிரமாதிகளாலுந் தடுக்கப்படா
ததாய் வந்து சாருமென்று சொல்லச் சாற்றுகின்றார்.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்
நிதிஞ் சத்தி - ஞானங் கிரியை யிச்சையென்னுஞ் சத்தித் தொ

தில்சள் பிரிப்பாய்ப் பேதமா யிருக்குமென்று நாம் பேசவில்லை, அவை மத்தியத்திற்கு மந்தஞானமந்தகிரியை மந்தவிச்சை யெனுமாந்தியமும் பிரிந்துபின்னமாயிருக்கு மென்றுநாம்பே சவில்லை, தாகப்பிரகாசங்கள் போலப் பிரிப்பின்றிப் பேதமா யிருக்கும் பிரிப்பைக்குறித் தபேதமாயிருக்கும், ஆகையால் அந்தத் தொழில்களுக்குக் காரணமாகுஞ் சத்தியேகமாய் இச்சாசத்தியென்றும், ஞானசத்தியென்றும், கிரியாசத்தியென்றும், அநந்தசத்தியென்றும் பிரிப்பின்றி, மூன்றனந்த பேதமாயிராநிற்கும். சத்திமாடுகிய சிவனும், ஏகனாய் இச்சிதாவென்றும், நாதாவென்றும், கர்த்தாவென்றும், அநந்தனென்றும் பிரிப்பின்றி மூன்றனந்த பேதமாயிருப்பன். அந்தச்சத்தி சத்திமாண்கள் பண்ணுந் தொழில்களுக்குள்,—

இச்சை - நியாமிகை என்னுமிச்சாசத்தி பண்ணுந்தொழில் நாம் பேசவில்லை,—

உயிர்க்கருணைசமாகும்-இதிப்படியாய், இதிப்படியா காது, என்பதுமுதல் நியமித்தற் சித்சித்கருபையாய்,—

நாதன்-சிவன்,—

நன்றெலாம்- கருத்தியத்துக் கிணங்கும் பொருளெலாம் இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரியம் இது பிரபோசனமென்று,—

ஞானசத்தியால் - ஞானத்தொழிலைப்பண்ணும் ஞானசத்தியால்,—

நயந்தறிவன் - விரும்பிப்பார்ப்பன்.

சுரியாசத்தித் தொழில் கிரியையாதலால், இதை நான் பண்ணுகின்றேனென்றுத்யோகப்பன்,—

அன்று அருட்கிரியை தன்னால் - கிரியாசத்தியின துத்தர

கோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பவித்திரியென்னு மிச்சாசத்தி இதி
ப்படியாகக் கடவதென்னுஞ் சங்கற்பத்தால்;—

அகிலமெல்லாம் - சுகத்தனைத்தும், —

ஆக்குவன் - சிருட்டிப்பன்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை
யானொன்றாய், இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபார பேதத்
தான் மூன்றாய், அளையே மற்று மவ்வக்காரியபேதத்தாற் பல
திருப்பும். அம்மூன்றும் முறையே உயர்கட்கு மலத்தைநீக்கிச்
சிவத்தையளித்தற்கண் ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்
யக் கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்
றை யவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமா மென்ப
தாம்.

“உள்ளியதெல்லாம்” என்றார்போல நன்றெலாமென்பது
ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

நன்மைஉபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவைநான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வானு
ருவென்றல் பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே
முதற்கடவு ளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி ம
தத்தை ஆசங்கித்துப் மரிகரித்து; ‘தான்முதல்’ என்றது வலியுறு
த்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

பராசத்தி யொன்று இச்சாஞானக் கிரியை பொன்றும் தன்னிற் பின்னமாயிருக்குமோ என்றவனை நோக்கி, மேலருளிச் செப்குறார்.

ஒன்றதாய் - பராசத்தி பொன்றுமே பெப்பொழுது முள்ளதாய்த் தான் சுகளிகரிக்கு மிடத்து,—இச்சாஞானக் கிரிபை பென் ரொருமுன் ருகி நின்றிடுஞ்சத்தி - இந்தப் பராசத்திதான் ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாக இச்சாசத்தி யொன்றும் ஞானஞ்சத்திபொன்றும் கிரிபாசத்தியொன்றும் மூன்று சுபாபத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்கனே யென்னிற்,—இச்சை யுயிர்க் கருணைசமாரும்—இச்சாசத்திபானது ஆன்மாக்களுக் கறுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்கிற சினைகமேயா யிருக்கும்,—நன்றெலா ஞானசத்தியால் நபந்தறிவ நாதன் - அந்தப் பரமேஸ்வரனுனவன் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களைபெல்லாததையு முறைபிரழாமல் நன்றாக ஞானசத்தியினாலே விரும்பியறிபாரிற்பன்.—அன்றருட்கிரிகைதன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம் - அநாதியே தன்காருண்ணிபமான கிரிபாசத்தியாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை யெல்லா முண்டாக்கா நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்தி தானே இச்சாஞானக் கிரிபையென்று மூன்றும். இச்சாசத்தியாலே சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அறுக்கிரகத்தைச் செய்தும், ஞானசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களை யறிந்தும், கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கியும்; இப்படி இந்த மூன்று சத்தியும் சிவனுக்குக் கருவியாய் நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சத்தியொன்றதாய்-ப்ராசத்தியாவது தடையிலா ஞான மெனப் பொதுமைபா னென்றாய்,—இச்சாஞானக் கிரியையென் றெருமூன்றாகநின்றிடும் - இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்றுகூற யவையே மற்று மவ்வவக் காரிய பேதத்தான் பலதிறப்பிடும்,—இச்சை யுயிர்க் கருணைசமாகும்—அம்மூன்றனு ளிச்சாசத்தியாவது உயிர்கட்கு மலத்தைநீக்கிச் சிவசத்தையளித்தற்க ணுளதாகிய கருணையும்,—நன்றெலாஞா னசத்தியால் நயந்தறிவன்-ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செய் யக்கடவதான வுபாயங்களைமெல்லா நயப்பா னறியுமறிவும்,—அருட்கிரிபை தன்னு லன் தகிலமெல்லா நாதனுக்குவன் - அரு ளின் வேறல்லாத சத்தியாவது அறிந்தபோதே யவற்றை யவ் வாறே முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமு மாம்.

இவைநான்கு செய்யுளானும் அயன்றனைபாதிபாக அரணு ருவென்றல்பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே முதற்கடவுள் என்றல்செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி மத த்தையாசங்கித்துப் பரிகரித்து; 'தான் முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேற் சிவசமவாதி, உமது சிவனுக் கிச்சாஞானக் கிரியைமூன்று முண்டென்றி ராயின், அம்மூன்று மான்மாவுக்கு முண்டாகையால், அவ்வுருவருமொக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் துணர்த்துகிறார்.

சீவனு மிச்சாளுனக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப,
 னாவனென் றிடிநாதி மலமிவற் றினைமறைக்குங்,காவ
 ல னிவன்செய்கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக்காண்ப
 ன், பாவிபாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற்
 றாகும். (௬௪)

(இ-ள்.)சீவனுமிச் சான்மாவுக்கும் இச்சாசத்தி யுளவாதலா
 சா ஞானக் ற் சிவனோடு நிகர்வனென்று நீ சொல்லிச்?
 கிரியையாற்
 சிவனை யொப்ப
 னாவ னென்றிடி
 ல்

அநாதிமல மி இந்த வான்மாவினுடைய விச்சாளுனக்
 வற்றினை மறைக் கிரியைகளை அநாதியாகிப் மலமறைக்கப்பட்டு
 கும் கையால்,

! காவல னிவன் கத்தா வான்மாக்கள் செய்த கன்மபலத்
 செய் கன்மத் த துக்கீடாக விருவிதமான போகங்களை யே
 ளவினிற் கொடு ருமற் குறையாம லதனைப் புசிப்பியாநிற் ப
 ப்பக் காண்பன் ன். அதற்கேதியாதெனில்?

பாவிபாம் புத் இவன் றனக்கென வொரு சுதந்தரமில்
 திமுத்திப் பயன் லாதவ னுசையாற் றுளாய்ப் போகமோட்ச
 கொளும் பணி ங்களை யறிந்து கொள்ளு முறைமையில்லை
 ற்றாகும் யாகையாற் சிவனுக் கிவனெங்கே யொப்பெ
 ன்றபடி. எ-று.

இற்றாகும் எ - து. வலித்தவழி மெலிக்கும் வழியாகிய
 முறைமையால் இன்றாகு மென்றதாம்.

இதற்குப் பார்க்கினை பெனவறிக.

(௬௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பரமேஸ்வரனு மான்மாவும் ‡ ஸ்வாமி பூத்யபாவ மென்ப துணர்த்துதல்.

‡ ஸ்வாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானடுமைத்திரம்.

சீவனுமிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப னாவனெ ன்றிடில்-ஆன்மாவு மிச்சாஞானக் கிரிபாவானுகையாலே சிவனு க்குச் சரியாகையால் ஸ்வதந்த்ரனாவனென்று சொல்லில்?—அ நாதிமல மிவற்றினை மறைக்கும் - அநாதியே அஞ்ஞானமானது ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளேத் தகைந்துகொ ண்டிருக்கும்,—காவலனிவன்செய்கன்மத் தளவினிற்கொடுப்ப க்காண்பன் - ரக்ஷிதாவான சிவன், இந்த ஆன்மாபண்ணின் சுர் மாறுகுணமாக ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்க அந்தப் பிரகாசித் தமான ஞானத்தினாலே விஷ்ணுதாவாவன்,—பாவிபாம் புத் திமுத்தி பயன்கொளும்பண்பின்றாரும் - உண்டாவதான போக மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தைச் சிவன் கொடுக்க அநுபவிக் கு முறைமையாவது, சிவன் ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமியுள், ஆன் மா ஈஸஸஹாத்கீத வ்யாபாரனாகிய பூத்யனுமாம் என்றிதன் பொருள்.

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள் வேலைசெய்து கூலி பெறு வதாகையால், இவ்விடத்து ஆன்மாச் செய்கற கன்மமே வே லையும், அந்த கன்மாறுகுணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியுமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முடிந்தபட்சம் ஞானக்கிரியேச்சாவான் சக்த்கர்த்தா வென்று சொன்னீர், புருடனும் ஞானக்கிரியேச்சாவா னுதலால், அவனே கர்த்தாவாகட்டும்; அப்பிரத்தியட்சமா யிருக்கு மீசுரன் வேண்டிவ தில்லையென்று மீமாஞ்சன் சொல்ல, மறுத் துணர்த்துகிறார்.

சேவனும் இச்சாஞானக் கிரியையால் சிவனை யொப்பனாவ னென்றிடிச் - விசுவகர்த்தா வாவனென்னில்? விஞ்ஞானக லப் பிரளயாகலாவத்தைகளிலே அநாதி மலம்,—இவற்றினை - இச்சாஞானக் கிரியைகளே,—மறைக்கும் - தன்வசமாகப் பண்ணும்,—ஆகையால் அவர் இருவருங் கர்த்தாக்களன்று, சகலன் கர்த்தாவென்னில்?—காவலன் - சிவன்,—அவன்செய் கன்மத் தளவினில் - அந்தச் சகலான்மா பண்ணின கன்மத்துக்கீடாய் ப்பரிமிதமா யிச்சாஞானக் கிரியைகளே,—கொடுப்பக்காண்பன் - ஏகதேசத்திற் கலைகொண்டு விளக்க, அந்தப் பராக்காயிருக்குஞ் சிற்சத்தி விர்த்திருப விச்சாஞானக் கிரியைகளேக் கொண்டு ப தார்த்தங்க்ளையும்; பிரத்திபக்காய்த் தானிருக்குஞ் சிற்சத்தி விர்த்திருப இச்சாஞானக் கிரியைகளேக்கொண்டந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகளையும் பார்ப்பன்.—பாவியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற்றாகும் - வருவதாம் போகமோகூ பல மடையு முறைமையனாவன்.

சத்தியம்! இஃதிருக்க முத்தான்மா சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வக ர்த்துவ சிவத்துவாபி வியத்தியினாலே, சிவனோடே முற்றுபம னுதலால், அவன்போல விசுவகர்த்தா வாகட்டுமென்று சிவச மவாதி அநேகேசுவரவாதி முதலோர் செப்புவார்கள்; அஃதறிவி

ன்மை. சிவனதுகருபா சங்கித்த பஞ்சகிர்த்தியத்தோ ட்பின் னு வர்ச்சனீய சங்கித்த பஞ்சகருத்தியாதி காரண முத்தனென் னு மேலுத்தரிக்கையால் விசுவகர்த்தாவன்று ; சிவனே விசுவ கர்த்தா.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர் ங்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி, உயிற்களும் முதல்வ னோ டொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவைபோ லன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபிதற்குறிய தன் னையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற் குரிய தன்னையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப் பயன்போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறுகிய முத்திப் பய னும், முதலவன் கொடுப்பவே கொள்ளு முரிமைத்தன்மையும் உடைமையான்; இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச் சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகவி னென்பதாம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

இங்ஙனமுரையாதார் கன்மத்தளவினிற் கொடுப்பக் கா ண்டலே புத்திப் பயன்கோடலென்ப துணர்ந்திலர்.

இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசு ரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

க—குத்திரம். பதிபிலக்கணம். சூகூரு

அற்றியினும், ஆகமங்களின் இயசியவன் போகசியவன் அதி
காரசியவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின்; தான்முதலென்று
ஒரு பொருண்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனி
ன், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுட்க ளெழுந்தனவெ
ன்பது.

திரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

இப்படிச் சிவனுக்குண்டான இச்சாஞானக் கிரியை முன்
னும் ஆன்மாவுக் குண்டாகையால், ஆன்மாவுஞ் சிவனுக் கொப்ப
னென்று சமவாதி சொல்ல; அவனைமறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

சேவனுவிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப னுவனெ
ன்றிடில் - ஆன்மாவுக்கு இச்சையு மறியுந்தொழிலும் உடையனா
தலாலே இவனும் சிவனுக் கொப்பாவானென்று நீ சொல்லில் ?
ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிவனுடைய இச்
சாஞானக் கிரியைகளைப்போலல்ல. அதெப்படி யென்னில்?—
அநாதியல மிவற்றினைமறைக்கும் - ஆன்மா வுள்ளவன்றே ஆ
நாதியாயுள்ள ஆணவமலம் இவனுடைய விச்சாஞானக் கிரி
யைகளை அக்கினியைக் காட்ட மறைத்தாற்போல மறைத்
துக்கொண்டு நிற்கும். இதுவன்றியும்,—காவலனிவன்செய் கன்
மத்தளவினிற் கொடுப்பக்காண்பன் பாவியாம்புத்தி - கர்த்தா
வானவன் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாகத் தன்னு
டைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டே ஆணவமலத்தை
பொதுக்கி இவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளை எழுப்ப எல்
லாத்தையும் அறிந்து பொருந்தி தனக்கு முறைமையான போக
ங்களைப்புகிப்பன்,—முத்திப்பயன்கொளும்பண்பிற்றாகும்-மோ

ட்சத்திலுள்ள பிறைபோசனங் கொள்ளு முறைமையி மித் தன்மை.

‘காவலணிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக்காண் பன்’ என்றது, ஆன்மா சிற்றறிவனாகையால் இவனுடையிச்சா ஞானக் கிரியைக்குப் பேரறிவுண்டாகாதென்பது கருத்து.

இங்ஙனம் சமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம். சங் கற்ப நீராகரணம், “அவனிவனாகி யிவனவன்செய்தி, யென்று செய்வானென்றியமலத்தா, லெல்லாமறிதல்செல்லாதியர்கள், சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவறாகும்” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனற் சொல்லியது ஆன்மாவுக்கு இச்சாஞானக் கிரியைக ண்டாளுலு மலத்தினாலே மறைக்கப்படுகையினால் இவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளுக்குச் சிற்றறிவொழிந்து சிவனுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளுக்குள்ள பேரறிவுண்டாகாதென்று மாகையால்; சிவனும் ஆன்மாவும் தன்னிற் சமமல்ல வென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இச்சாஞானக்கிரியையால் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்று ட்,--சிவனை யொப்புனவன் சிவனுமென்றிடி-முதல்வனே டொ ப்ப யுயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி யுயிர்களு முத ல்வனே டொக்கும்போலுமெனமலைபற்க,--அநாதிமல மிவற்றி னை மறைக்கும்-இவையவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமல த்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும்,--காவலணிவன்செய் கன் மத்தளவினிற் கொடுப்பக்காண்பன்-சகலத்தின் முதல்வனிவன் செய்கன்மத்தளவிற்கேற்ற பயனளித்தவி னைகதேசப்பட்டு

நிகழ்தற்குரிய தன்மையும்,—பாவியாம்புத்தி-அக்கன்மத்தான் வரக்கடவதாகிய போகப் பயன்போல,—முத்திப் பயன்கொளும் பண்டிற்றுகும் - சுத்தத்தி னதனின்வேருகிய முத்திப்பயனு முதல்வன்கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத்தன்மையு ம்உடைமையான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோ டிவற்றின்வேற்றுமை பெரிதாகலின். எ-ம்.

இதனானே சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னிச்சாஞானக் கிரியா சொரூபனென்பதனை யுணர்த்தி

மேற் சுத்தமாயா காரிய முணர்த்துகுரர்,

ஞானமே யானபோது சிவன்றொழின் ஞானமொக்கி, லீனயில் சதாசிவன்பே ரீசஞந் தொழிலதேவி, ஞானமேற் கிரியைவித்தை யொளிர்சிவ னிலயபோக, மானபே ரதிகாரத்தோ டதிகர ணத்தினுமே. (௬௫)

(இ-ள்)ஞானமே கர்த்தாக் கேவலஞான ரூபமாகவே யிரு யான போ க்கிறு னப்பொழுது சிவத்தவமெனப்பெது சிவம் றும்.

இந்த ஞானசத்தியான தவனுடனே பிரண்டற வக்கினிக்கு வெம்மைபோலப் பிழிவற்று நிற்றலாற் பிழித்துச் சத்தி தத்துவமெனக் கூறிற்றிலர். உஃது சிறுபான்மை பெரும்பான்மையாகவே ஞானமென்னவே பொழிபினால் கிரியையான போது சத்தித்தத்துவ மென்பாரு முளர்.

தொழின் ஞா ஞானசத்தியுங் கிரியாசத்தியுமா யிரண்டு
 னமொக்கி லீன மொத்த வவதாஞ் சாதாக்கிய தத்துவமெ
 மில் சதாசிவன் னப் பெறும்.
 பேர்

ஈசனாந் தொ ஞானங்குறைந்து கிரியையேறிய வவதா
 ழினதேறின் மீசுரதத்துவமெனப் பெறும்.
 ஊனமேற்கிரி கிரியைகுறைந்து ஞானமேறின வவதாஞ்
 யை வித்தை சுத்தவித்தை யெனப் பெயர்பெறும்.

பெயரென்பது முற்றுங் கூட்டுக.

ஒளிர்சிவ னில ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடை
 யபோக மான யசிவன், இலயியெனவும் போகியெனவும் ம
 பே ர திகா ரத் திகாரியெனவும், சிவன் சதாசிவன் மகேசுர
 தோ டதிகரண ராக விம்முவருங் கிருத்தியங்களுக் கீடாக
 த்தினுமே. ப் பெயர்களைப்பெற்று; அந்தந்தக் கிருத்திய
 ங்களை நடத்துவார்கள். எ-று.

அதிகாரண மென்பது - வடமொழி. அஃதாவது ஒருவ
 னைப் பரமசிவ னதிட்டித்தல்.

இலயியென்பதனாற் சிவதத்துவமுஞ் சத்தி தத்துவமுமா
 க விரண்டு மடங்கும்.

போகியென்பதனாற் சதாசிவ தத்துவ மடங்கும்.

அதிகாரி யென்பதனாற் சுத்தவிதையை மீசுரமு மடங்கும்.

ஆக வைந்து மூன்றிலடங்குமென வறிக.

இதனைச் சத்தொனவும் உத்யுத்தொனவும் பிரவர்தகரெ
 னவும், ஈசர் சதாசிவன் சார்தொனவும், ஆகமங்களிற் கூறும்;
 ஆண்டாண்டு வந்துழிக் காண்க.

உருத்திர னிலயபோகமெனப் பாடமோதிற் பரமணிப்பெ

யர்க் கர்த்தமன்றென வறிக. சிவனுக்கே மிலயமுதலிய கிருத்
தியங்க ஞரித்தெனவறிக. ஆதலா லுருத்திரனென்பது கூடாது.

அணுசதாசிவனுக்கு மலமுண்டாதலா லீனமில் சதாசிவ
னெனச் சிறப்பித்தார்.

இந்தச் சிவதத் துவத்தைப் பரமகாரணமென்றும் நித்திய
மென்றும் மாமாயையென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

இதற்குப் பௌட்கரத்தும் சிந்திய விசுவசாதாக்கிய மெ
ன்னு மாகமத்துங் காண்க. (௬௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்த்தாவுக்குச் சத்திபேதத்தால் மூர்த்திபேத மு
ணர்த்துதல்.

ஞானமேயானபோது சிவன்—ஞானஸ்வரூபமேயாய்நின்
றபோது சிவனென்னு நாமம்,—தொழில்ஞானமொக்கி லீனமி
ல்சதாசிவன்பேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நின்றபோது சதா
சிவனென்னும் பெயராம்,—ஈசனாந்தொழிலதேறின் - கிரியை ய
திசமாகில் ஈஸ்வரனென்னும் பெயராம்,—ஊனமேற் கிரியைவி
த்தை யுருத்திரன் - கிரியைகுறையில் சுத்தவித்யாதி பதியான
ருத்ரனென்னும் பெயராம்,—இலயபோகமான பேரதிகாரத்
தோ டதிகரணத்தனாமே- லயபோகாதிகாரஸ்தானமான பர
நாதம் சாதாக்க்யம் மஹேஸ்வரமென்னும் ஸ்தானங்களை யதிஷ்
டித்துக்கொண்டு க்ருத்தங்களைப் பண்ணுவார் என் நிதன்பொ
ருள்.

இவ்விடத் திச்சாசத்தியைச் சொல்லாதிருந்தது ஞானக்கி
ரியை யுள்ளவிடத்தில் இச்சாசத்தி சித்தம். மூன்றிடத்திலு மிச்
சாசத்தி யுண்டாயிருக்குமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சிவசத்திக்கி லயதத்வம், போகதத்வம், அதிகாரதத்வ முதலிய பேர்வருமா றுணாக்கின்றார்.

ஞானமே யானபோது - சிவனது கிரியாசத்தி மகாமாயையிலே மாகாப்பிரளயத்திலே மகாமாயா காரியமெல்லா மொடுக்கி யொழிந்ததாய், ஞானத்தொழில் மாத்திரத்தைப்பண்ணி ஞானசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளவில்தான், —சிவன் - சிவதத்துவமென்றும் லயதத்துவமென்றும் சுத்த தத்துவமென்றும் நிஷ்கள தத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும், —தொழின் ஞானமொக்கில் - திரும்ப மகாமாயாகாரியப் பிரசவாபிமுகையோக்கிய சுர்த்தியத்திலே யுத்தியுத்தையா யிஃதிப்படியா மிஃதிப்படியாகாது இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுபிரபோசமென்னுமிச்சா ஞானத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி சவிகற்ப ஞானசத்தியிற் பின்னிதை நான் பண்ணு நிற்பேனென்று ஞானக்கிரியாத்தொழிலொத்த கிரியாசத்தித் தொழிலைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளவில்தான், — ஈனமில்சதாசிவன்பேர் - ஒத்த சதாசிவதத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்றும், உத்தியுத்ததத்துவமென்றும், சுகள நிஷ்களதத்துவமென்றும் பேரிபெற்று நிற்பன். —தொழிலதேறில் - திரும்ப மகாமாயாகாரியோற்பத்தியிலே பிரவிர்த்தியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று கிரியாத்தொழிலேறி ஞானத்தொழில்குறைந்த சங்கற்ப விச்சாதொழிலைப்பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளவில்தான், — ஈசனும் - ஈசரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும், பிரவிர்த்தி தத்துவமென்றும், சுகளதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்பன், — ஊனமேற்கிரியை - அந்தவிச்சைக்குத்தானே ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்தகாலையில் அந்தவிச்சாசத்திரூபியா யி

ருந்துள்ளவில், —வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், தூ
லஸீசுரதத்துவம் தூலாதிகாரதத்துவம் தூலப்பிரவிர்த்தித்
துவம் தூலசுகள தத்துவ மென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன, —
உருத்திரன், —சிவன் - இப்படிச் சமவேதசத்தியிற் பிரிப்பின்
பு பேதமாய்த் தோற்றும், — இலயபோகமான பேரதிகாரத்
தோடுகூடி அதிகாரணத்தனாமே - சமவேத சத்திபெனு மிருப்பு
டையனாய்க்கொண் டந்தச்சத்தி யிருப்புத்துவாரத்தினாலே ம
காமாயா பரிக்கிரகசத்தியென்று மிருப்புடையனாமே!

ஆதலால், சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சத்த
னென்றும், நிஷ்களனென்றும், சதாசிவனென்றும், போகனெ
ன்றும், உத்தியுக்தனென்றும், சுகளநிஷ்களனென்றும், ஈசுர
னென்றும், அதிகாரனென்றும், பிரவிர்த்தனென்றும், சுகளனெ
ன்றும் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற் பெற்றுநிற்பன். சத்தித்
தன்மமாகிய மகாமாயையும் சிவதத்துவமென்பது முதல் சுக
ளதத்துவமென்பதீராகச் சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரு மு
றைமையிற் பெற்று நிற்குமென்பதறித.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டுமொரு
பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையைவொழித் தொழிந்த ஞா
னங்கிரியைகளிரண்டும் தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து
வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானு
ம்; சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சத்தவித்தைமென்று ஐ
வகைப்பட்டு, இலயம் போக மதிகாரமென மூன்றாயுடங்கு மவ
த்தைகளையும், அவத்தைக்கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட

ஆதாரங்களையுமுடையனாய்: உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

உருத்திரனொமென விமையுமீ.

நாண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனே, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவிமென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை, அவற்றியல்பென்னையோவெனின்? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளை சிவதத்துவம் ஐந்தையும் பொருந்தி, இலயபோகத்தி லதிகாரமாக அதிட்டித் துக்கொண்டு, சிவனுக்குந் திருமேனியா யிருக்குமென்ற மாணுக்களை நோக்கி; மேலுள்ளிச் செய்கிறார்.

ஞானமேயானபோதுசிவம் - ஞானசத்தியொன்றுமேயாய் நிற்கிறவவதரம் சிவதத்துவமாம். என்னவே கிரியையேயா

னவவதரம் சத்திதத்துவமாம்.—தொழில் ஞான மொக்க லீ
னமில் சதாசிவம் - இந்த ஞானக்கிரியைக ளிரண்டுந் தன்னி
லொத்த வவதரம் குற்றமில்லாத சாதாக்கிய தத்துவமாம்.—
பேரீசனூந்தொழிலதேறில் - ஞானங்குறைந்து கிரியையேறின
வவதர மகேஸ்வரனும்.—ஊனமேற்கிரியைவித்தை - கிரியைபகு
றைந்து ஞானமேறின வவதரம் சுத்தவித்தை. இந்தச் சிவதத்
துவங்க னைந்தும் சிவனுக்குத் திருமேனியாய் நிற்கிற முறைமை
யருளிச்செய்குறார்.— உருத்திரநிலயபோக மானபேரதிகாரத்
தோ டதிகாரணத்தனாமே - சிவனுக்குச் சிவமுஞ் சத்தியும் நிட்
களமாயுள்ள திருமேனி, சதாசிவம் சுகள நிட்களமாயுள்ள திரு
மேனி, ஈஸ்வரனு முருத்திரனுமான விரண்டு மிக்கவதிகாரத்து
டனே கூடியிருக்கிற கரசரணங்களோடே கூடியுள்ள சுகளமா
ன திருமேனியாம்.

பேரீசனூந் தொழிலதேறி னென்றது தத்துவங்களுக்குந்
தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென்றதெனக் கொ
ள்க.

இதனூற் சொல்லியது சுத்தமாயையிற் றேன்றின தத்து
வங்களுக்கும் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென்
றும். இந்தத் தத்துவங்கள் இச்சாஞானக் கிரியா சொருபமாயி
ருக்கிற சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்குமென்னு முறைரையும்
அறிவித்தது. இதற்குப் பிரமாணம், தத்துவவிளக்கம். “போ
ற்றும்பரத்திற் பொதிகின்றஞானம்கிரியையொத்துத்,தோற்று
ஞ்சதாசிவ முன்னதஞானங் கிரியைகுன்றிற், நேற்றியவித்தை
யவத்தினறிவு டகேசன்மையால், மாற்றுஞ்சிரபுரத் தெங்கோ
னெறியில் வகுத்தனரோ.” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேற்சுநிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டு மொரு பெற்றித்தாய் விபாபரிக்கு மிச்சையொழித்து, ஒழிந்த இரண்டினுள்) ஞானமேயானபோது சிவனும் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற சிவமெனவும், —தொழின் ஞானமாம் - கிரியையாய் வியாபரிக்கிற சத்தியெனவும், —ஒக்கலீனமில் சதாசிவனும் - ஞானங்கிரியையிரண்டு மொத்துவியாபிகரிப்பிற் சதாசிவமெனவும், —தொழிலதேரிற் பேரீசனும் - ஞானங்குறைந்து கிரியையே நின் மகேசுரமெனவும், —கிரியையுனமேல் வித்தைமாம் - கிரியை குறைந்து ஞானமேறிற் சுத்தவித்தையெனவும் ஐவகைப்பட்டி, —இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடு - அவ்விலயபோகம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றாயுடங்கு மவத்தைகளையு ம், —அதிகாரனத்துருத்திரனும் - அவத்தைக்கேதுவா யங்கனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனாய் உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர்பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இந்தச் சுத்ததத்துவங்க னேந்துஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியென னுணர்த்துகிறார்.

வித்தையோ டிசர்சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்களை ந்துஞ், சுத்ததத் துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகு, நித்தமென் னுரைப்பர்கால நீங்கிய நிலைமையாலே, வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே. (சுசு) (இ-ள்.) வித்தை சுத்தவித்தை யீசுரஞ் சாசாக்கியஞ் சுத்த யோ டிசர் தி சிவமென்னு மிவ்வைந்துஞ் சுத்தமாயை

சாதாக்கியஞ்சத் யிற் றேற்றிய தாதலாற் சிவனுக்குச் சுதந்த
தி சிவங்களைந்து ர விக்கிரகமதாகும்.

ஞ் சுத்ததத்துவ
ஞ் சிவன்றன் சுத
ந்தர வடிவமா
கும்

நித்தமென்று அந்தச் சிவதத்துவ மானது காலமின்றி
ரைப்பர் கால நீ மாயையைப்போல நின்றலா லறிவாலுயர்ந்
ங்கியநிலைமையா தோ ரதனை நித்தியமென்று சொல்லுவார்
லே கள்.

வைத்திலர் மு இவை சத்தியினது கிரிபா பேதத்தாற்
ற்பிற்பாடு றேற்றிய தாதலா லிவற்றினுக் கடைவுபற்
றித் தோற்றஞ் சொல்லப்பட்ட தில்லை.

ஆனாற் சொல்லுவா னெனென்னில் ?

வருவித்தார் காரியப் பாட்டினாலே முறைபிறழாமற்
கருமத்தாலே. கூறியதென வறிக.

சிவதத்துவத்தை முதற்கட் கூறுது சுத்தவித்தையைக்
கூறிய தென்னென்னில் ? தலைதடுமாற்ற மென்னுந் தந்திர உத்
தியாற் கூறியதெனவறிக.

சுதந்தரமென்பது-வடமொழி.

அஃதாவது.—சுவம், தான், தந்தரமென்பது-தொழில்; ஆ
தலாற் சுத்தமாயாகருத்தியமெல்லாஞ் சிவசிருட்டிமெனவறிக.

இதற்கு மதங்காகமம்.

(கூகூ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் மூர்த்திலக்ஷண முணர்த்துதல்.

வித்தையோ டீசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்கீந்தம்
சுத்ததத்துவம் - சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியம் சத்தி சி
வம் என்று சொல்லப்பட்ட வைந்தும் சுத்தமாயையிற் றேற்ற
ப்பட்ட தத்வங்கள்.—சிவன்றன் சுதந்தரவடிவதாகும் - சிவ
னதானே சுத்தமாயையிலே யுதிப்பித்து அதிலே அதுட்டிரவிஷ்
டமாம் விக்கிரஹம்,—நித்தமென் றுரைப்பார் காலநீக்கிய நிலை
மையாலே - காலாதீதஞானசிவனுக்கு அதஷ்டேயஸ்தான மா
னதுகொண்டும் அசுத்தமாயா காலத்தினால் அபரிச்சேத மா
கைபாலும் நித்தமென்றுஞ் சொல்லுயார்கள்,—வைத்திலர் மு
ற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - இந்தபஞ்சதத்வங்க
ளுக்கும் க்ருத்தியபேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது, வஸ்துத மு
ற்பிற்பாடினவை.

தஜகூ தகூபு காஸெ — வ்னூநாஜெவ்யூஷா
ஹ்விசு ஜொவீஹ காவாஹி தகூபு வ்யா பார வ
ஸாஜெஷா வ்விஹி தாவகூ கவ நாஸாஸுதி.

சிவதத்வம் சத்திதத்வ மிரண்டும் சிவனுக்கும் சத்திக்கும்
அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சாதாக்கிய தத்துவம் சதா
சிவதத்வத்திற்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், ஈஸ்வரதத்
வ மஹேஸ்வரனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமாயிருக்கும், சுத்தவித்
தை ருத்ரதேவனுக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும் என்நி
தன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்தித்தத்துவத்தைச் சிவதத்துவத்து எடக்கியிருத்தலாற் காரணசிவதத்துவ மூவைந்துங் காண்பித்துக் காரியசிவதத்துவ மூவைந்துங்காண்பிக்கின்றார். காண்பிக்குமிடத்துக் காரியசிவதத்துவ மூவைந்துஞ் சிருஷ்டமென்றுஞ் சிருச்சியமென்று மிருவிதமாம்.

சிருஷ்டமாவது சிருச்சிய சிவவத்துவ னைச்சையுப் பற்றிப் பரிணதி செயற்படப் பண்ணியந்தாலும், தனதிடத்திற் விரத்திபரிணதி விவர்த்தமன்றி யதனாற் பிரிப்பில்லா வைந்து பேதமான தனது வியாபார பேதத்தினால் அப்படிப் பிரிப்பில்லா வைந்துபேதபிண்ணமாகிய சிவசத்திப் பதமுஞ்சிவபேதமாகும்.

சிருச்சிய சிவபேதத்துவமாவது ‘வித்தைகள் வித்சையசர்’ என்ற விருத்தத்தாற் கூறிய மகாமாயா பரிணதிபேதப்பிரிப்புள்ள வைந்து பேதபிண்ண சிவதத்துவமாகும்.

அந்தச் சிருட்டஞ் சிருச்சிய மிரண்டனும், சிருச்சியம் ‘வித்தைகள்’ என்ற விருத்தத்தால் முன் சொல்லப்பட்டபடியால், சிருட்ட சிவதத்துவமாதிரிஞ் செப்பிக் காண்பிக்கின்றார்.

வித்தையோடிசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும்—இந்தச் சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்துஞ் சமவேத சத்தி ரு-மாதலால், சிவனுக்குச் சிறந்தசரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது,—முன் சொன்ன சிர்ச்சிய சிவதத்துவம் பரிக்கிரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொதுச்சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது, இந்தச்சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்தும்,—காலநீங்கிய நிலைமையாலே-விர்த்தி பரிணதி விவர

த்த ரூபமில்லாமையாற் காலவரையறையைக் கடந்திருத்தலால் பெரியோர்,—நித்தமென் னுரைப்பர் - நித்தியமென்று சொல்லுவார்கள். அதனால்,—முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - முன்பின்னென்கின்றது சொல்லார். ஆகற் சொல்லுவானேன்?—வருவித்தார்கருமத்தாலே - சிருச்சிய சிவதத்துவத்தைப் பற்றிய சிவசுத்தி வியாபாரக் கிரமத்தால் சொன்னார்கள்.

இதனால் சிருச்சிய சிவதத்துவ மகாமாயா பரிணதிரூபமாய்ச் சுத்தகாலவரையறைக் குள்ளாதலால், அநித்தியமென்றும் முன்பின்னென்றும் சொல்லப்பட்டது.

சிருஷ்டம் சிருச்சிய மிரண்டுக்கும் பொதுவாகுஞ் சிவதத்துவமுஞ், சுத்திதத்துவமுஞ்; சிவதத்துவமென்றும், லயதத்துவமென்றும், சுத்ததத்துவமென்றும், நிஷ்களதத்துவமென்றும், காரண சிவதத்துவ சுத்திதத்துவப் பேர்பெற்று, காரணவிலய போகாதிகாரங்கள் முன்றினுள் ளிலயத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட டிலயத்தடங்கும்.

சதாசிவதத்துவம் - சதாசிவதத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்றும், உத்தியுத்ததத்துவமென்றும், சகளநிஷ்களதத்துவமென்றும், காரணசதாசிவ தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்றுப் போகத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுப் போகத்தடங்கும்.

ஈசரதத்துவஞ் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தோடுகூட ஈசரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும், பிரவிர்த்ததத்துவமென்றும், சகளதத்துவமென்றும், காரணஈசர தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்று அதிகாரத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதிகாரத்தடங்கும்.

ஸ்ரீ மதங்காதிகளிற் சுத்திதத்துவம் போகத்திலும், சதாசிவதத்துவ மதிகாரத்திலுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிக.

காரியசிவனு மித்தோடு பொருந்திச் சிவனென்பதாதியாய்
ச் சுகனென்பதந்தமாய்ச் காரண சிவனுக்குறைத்த பேர்பெற்
றுக் கிரமத்திற் காரணவிலய போகாதிகாரங்களுக்குக்கற்பிக்க
ப்பட்டுக் காரணவிலயபோகாதி காரங்கட் குள்ளடங்குவன்.

இம்முன்ற று யொன்பதா யிருக்கின்ற காரிய இலயபோகா
திகாரங்கள் காரணாதி காரத்துட் கற்பிக்கப்பட்ட தறிக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவ்வ வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்
கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரோ பெயராக வுடையனவாஞ் சுத்
தத்தவ மைந்தும், அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்
டானமுமாம். முன்பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரிடாசத்தி
களின் வ்யாபாரபேதம்டற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்ப
டினும், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய
காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின்,
காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது; காலவரைய
றையைக் கடந்து நின்றலால் அதபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்தி
ய வதிட்டானமென் னுரைக்கப்படு மென்புதாம்.

அந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்றதிட்டிக்கப்ப
டும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே யதிட்டிக்கப்படுதலி
ன் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன.

அதிட்டானத்தை வடிவமென் னுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ஞுடையனவாய் தத்துவங்கள் இறைவ
னுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்குனமென்னுங் கடாவை

யாசங்கித்து நித்தமென் றுரைப்ப னென்றும், நித்தமாகற்கே
துக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் கா
லநீங்கியவழி இவற்றின் றேற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல்
செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது கா
லம்பற்றி யன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார்
கருமத்தாலென்றுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலேச்செய்யுளிற் கூறிய வ்யா
பாரபேதங்களை.

அந்த வ்யாபாரங்கட்குக் காரணங் கலைவித்சிரிபெனப்
பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலி
ன், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடு இண்மைக்கு இழுக்
கின்றையு மறிக.

அற்றேல் இலபசிவன் முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்
னது சுத்தசிவ னெருவனே இவ்வதிகரணங்களைப் பற்றிய வ்
யாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை பெய்துவனெ
னின், விகாரியாவான் போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்கு
தற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்புவழுகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை சுத்த தத்து
வமென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி, மேலுமருளிச் செய்கி
னார்.

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சுத்து சிவங்களைந்துஞ் சுத்
ததத்துவம் - சுத்தவித்தையு மதனோ டசுரதத்துவமும் சாதா

க்கிய தத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சிவதத்துவமு மென்கிற தத்துவங்கள் ஐந்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானக் கிரியைகள் அதிட்டிக்கையினாலே யிவையிற்றுக்குச் சுத்ததத்துவ மென்று பேராம்,—சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும் - இவைதான் சிவனுடைய விக்கிரகங்களுக்கு சுதந்தரமான திருமேனியாயிருக்கும்,—நித்தமென்றுரைப்பர் கால நீங்கியநிலைமையாலே - இந்தத் தத்துவங்கள் காலங்களிற்படாது; ஆகையாலே யிவையிற்றை நித்தியமென்றே ஞாதாக்கள் சொல்லாநிற்பார்கள். நித்தியமாயிருக்கிற தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடு வருவானேனென்னில்?—வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - ஆகையாலே முன்னே தோன்றினது முந்தினதென்றும், பின்னே தோன்றினது பிந்தினதென்றும் சொல்லுவாரில்லை; இப்படிச் சொல்லப்பட்டது கருத்தியங்களுக் கிடாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவதத்துவங்களை சுத்ததத்துவமென்றது சிவனுடைய ஞானக்கிரியைகள் அதிட்டிக்கையினாலென்றும், காலாதீதமாயிருக்கையினாலே நித்தியமென்றும், இந்தத் தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடில்லையென்றும், கருத்தியங்களுக் கிடாக முற்பிற்பா டானதென்றுஞ் சொல்லுவார்க ளென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத்தத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவமாகும்-அவ்வவியாபாரங் கட்டிடமா பைவகைப்பட்டு மேற்குறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவ மைந்து மவ்விறைவனுக்

குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்.— கருமத்தாலே வருவித்தார் - முன்பின்னாகநிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வ்யாபார பேதம்பற்றி யிவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்பட்டனம்,—கால நீங்கிய நிலைமையாலே-இவ்வைந்துத் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய காலதத்துவமியவற்றது தோற்றத்திற்கேதுவாகாமையில்,— முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் சொல்லாது,—நித்தமென் னுரைப்பர் - காலவரையறையைக் கடந்து நின்றலா லதுபற்றி யிவை சிவனுக்கு நித்திய அதிட்டானமென் னுரைக்கப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுத்ததத்துவங்களை யதிட்டித்திருந்தாலுமதற்கு வேறுபட்டு நிற்குமதற் குதாரணமிட்டுணர்த்துகுரார்.

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றும்போலத், தருவனின் வுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும், வரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு, மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டியைந்து நிற்கும்.

(கூஎ)

(இ - ள்.) ஒருவ கூத்தாடி -யொருவனாயிருந் திராவணன்
னே யிராவ முதலிய பலகோலங்களையுங் கட்டி நடித்
ணாதி பாவ தானேயாயினு மவன் நன்னுடைய தன்மை
க முற்றும்போல குன்றாம லதுவதுவாய் நடித்தாற்போல,

தருவனில் வு கர்த்தாவுஞ் சத்த தத்துவங்கடோறு மி
ருவமெல்லாந் த ருந்தானேயாயினுந் தனது தன்மை குன்று
ன்மையுந் திரியா ம லதுவதுவாய்நின் றதற்கு வேறுபட்டுநிற்
லாகும் பன்.

வருவடி வெல் அவனியாதொரு வடிவு கொள்ளுகிறு ன
லாஞ்சத்தி துவதுவெல்லாஞ் சத்தியினது சொரூபமே!

அவ்விருவருங் கலந்துநிற்கு முறைமையாதெனில் ?

சத்திதான் ம எப்படி மரமும் வயிரமு மவினாபாவமா
ரமுங்காழ்ப்புமி யிருக்கு மப்படியே யிந்தச் சத்தியுஞ் சிவனு
ருமையும் போல டன் பிறிக்கப்படாம னிலைபெற்று நிற்கும்.
மன்னிச் சிவத்தி ள - று.

ஓ டியைந்துதி
ற்கும்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

உம்மை எதிர்மறை.

இதற்கு மதங்காகமம்.

(௯௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்த்தா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும் சிதேஹரூப
மான தன்மை பிறழானென்ப துணர்த்துதல்.

ஒருவனேவிராவணாதி பாவகமுற்றாப்போலத் தருவனில்
வருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும் - கூத்தாடியொருவ
னே இராவணாதிகளைப்போல ரூபத்தையும் அபிநயத்தையும் பிற
ர்க்குக் காட்டித் தான் றன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கெடாது

நின்றதுபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச
கருத்தியத்திற்காக விப்படி யநேக விக்ரஹங்களை அதிஷ்டித்
துக்கொண்டிருந்து க்ருத்தியங்களைப் பண்ணியும், அகண்டாகா
ரசச்சிதாநந்த ஸ்வரூப மாறுபாடாகான். அஃதெவ்வாறென்
னில்?—வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு
மிருமயும்போலமன்னி சிவத்தினோடிபைந்து நிற்கும் - இங்ங
னம் வரப்பட்ட திருமேனியெல்லாம் சிற்சத்தியே! அந்நச் சத்
தியானது மரமும் வயிரமும்போலப் பிரிக்கப்படாததாய்ச் சிவ
த்துடனே பொருந்தி நிற்குமென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படிச் சடபதார்த்தங்களையெல்லாந் தனக்குச் சத்தி
த்துவாரத்தினுலெ சரீரம்போலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத்
தி யசைத்த வேற்றுமைபடுத்திக் காரியப்படுத்தினாலும், சிவனு
க்குஞ் சிவசத்திக்கு மனசவு வேற்றுமையிலைமென் றறை
கின்றார்.

காழ்ப்பு - வயிரம்.

மரமுங் காழ்ப்பும் என்றதில் காழ்ப்பு பிரத்தியக்கு ரூபம்,
மரம் பரக்குரூபம், அப்படிச் சிவமுஞ் சத்தியுமென் நிதன்பொ
ருள்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன் தன்மையிற் சிழிதூந் திரிபாமைபோல, முதல்வன் ஐந் கொழிற் குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்கியும் அவ்வேறுபாடெல்லாங் குணகுணிபாவமாயுடனிற் குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன் தன்மையே வேறுபட்டு விகாரியாவா னல்லனென்பதாம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈன் டெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித் தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின்? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா பொருவனாயிருக்க யிப்படி திருமேனி பலவான் தெப்படிபென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்குறார்.

ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றாற்போலத் தருவனின் வருவமெல்லாம் - கூத்தாடி பொருவனாயிருக்க இராவணன்மு தலான பல கோலங்களையுங் கட்டி நடித்தாற்போல, இந்நரு பமெல்லாங் கர்த்தாதானே கொள்ளாநின்பன். இந்தத்திருமே

னிகள் தோறும் கர்த்தாவும் பலபேதப்பட்டு நிற்பனுவென்
னில்?—தன்மையும் திரியானாகும் - இப்படிப் பலதிருமேனிகொ
ண்டு பிரபஞ்சத்தை நடத்துகச் செய்தேயும் தன்னுண்மையுங்
குன்றாமல் ஒருதன்மையாய் நிற்பன். அதெங்ஙனையெனில்? வ
ரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி - ஆகையால் சிவன் கொள்ளப்பட்ட
வடிவுகளெல்லா மிவனுடைய சத்தியே! சத்தியென்றுஞ் சிவ
மென்று மிரண்டா யிருக்குமோவென்னில்? சத்திதான் மரமு
ங்காழ்ப்பு மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டிசைந்துநி
ற்கும் - அந்தச் சத்திதான் மரமும் வயிரமு மென்னு மிரண்டு
ம்போல் நிலைபெற்றுடையதாய் சிவனுக்குத் திருமேனியாகவே
ஒருகாலத்திலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் “பொன்
னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றாற்போ, லந்நிற வண்ணனும்
ம்பிகையுஞ்—சென்னிறத்த, னென்னிறத்த ளாயிருப்ப னெங்க
ள் சிவபதியு, மன்னிறத்த னாயிருப்ப னாகு” என்னுமதுங் க
ண்டுகொள்க. * திருக்களிற்றுப்படியார்—எக - செ.

இதனொற்சொல்லியது சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுக
ளெல்லாம் தனது சத்தியாகிய வடிவென்றும் சத்திசிவ மிரண்
டும் பின்னமில்லையென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

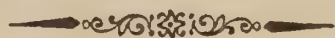
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போல - ஒருவன்
கூத்துக் குரிய விராவணாதி பலவேடங் கட்டி நடத்தானாயினு
ந் தன்நன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல;—தருவனிய் வரு

வமெல்லாம் - முதல்வ னைந்தொழிற் குரியவாய் இங்ஙனங் கூ
றிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்தியும்,—வரும்வடி வெல்லாம்—
அவ்வடிவு வேறுபாடெல்லாம்,—சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு
ம் - சத்தியுந் தானுமரமும் வயிரமுமாகி,—இருமையும் போ
லமன்னி - அவ்விரண்டும்போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினே டி
யைந்துநிற்குஞ் சத்தி - குணகுணி பாவமா யுடலிற்குந் தன
து சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தன்மையுந் திரிபானு
கும் - அதுபற்றித் தன் தன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவ னல்
லன்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவன் தனது தன்மை திரியாமற் சத்தி

காரணமாய் நின்று தானுங் காரண

னென் னுணர்த்துகிறார்.

பொன்மைநீ லாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்
குவங்றின், தன்மையாய் நிற்குமாபேரற் சத்திதன் பே
தமெல்லா, நின்மலன் றுணுப்த்தோன்றி நிலைமையொ
ன் றுயேறிற்பன், முன்னருட் சத்திதன்பான் முகிழ்க்
குந்தான் முனையானன்றே. (கூஅ)

(இ-ள்) பொன் படிசுமானது பொன்மை நீலமுதலிய ப
மைநீ லாதி ஞ்சவன்னங்களையும் பொருந்தின விடத்து

வன்னம் பொருத் தன்னிரத்தைக் காண்பியாம லந்தவன்
 க்திடப் பளிங்கி னத்தி னிறமாய் நின்றூற்போல,
 வற்றின் றனமை
 யாய் நிற்குமா
 போல்

சத்திதன் பே உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களெல்லாம் த
 தமெல்லா நின்ம னது சொரூபத்தைக் காட்டாம லந்தச் சத்
 லன் ரூனாய்த் தியினுடைய ரூபத்தை யதுவது வாகவே
 தோன்றி நிலை பொருத்தி நின்றானையினுந் தனது சொ
 மையொன் றுயே ரூபத்தைப் பிறழாது நிற்பன்.
 நிற்பன்

முன்னருட் ச சிருட்டிகாலத்திற் றன்னிடத்திலே சத்
 த்திதன்பான் மு திமை யுண்டாக்குவதன்றித் தனக்கொருகா
 சிழ்க்குந் தான்மு ரண மில்லாதபடியாலே தானொன்றிற் றோ
 லையானன்றே. ன்றான். ௪ - று.

சிவன் சத்தி யாதாரமாய் நில்லான், சத்தி சிவனை யாதா
 ரமாகக்கொண்டு நிற்குமென்ப தெனவறிக.

இதற்குச் சுப்பிரபேதமு மதங்கமு மெனவறிக. (௬௮)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மே லிதுவுமது வென் றுணர்த்துதல்.

பொன்மை நிலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங் கவற்றி
 ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்- பொன்மையாதிவன்னங்களா

சிய யொருவஸ்து சுத்தஸ்படிகத்திலே சம்பந்தித்தபொழுது, அந்தஸ்படிகமும் அந்தநிறமாகவே பார்ப்பார்க்கு தோன்றின் றுற்போல;—சத்திதன்பேதமெல்லா நின்மலனறாமுய்த் தோ ன்றி நிலைமையொன்றாயே நிற்பன் - சத்திகள்பேதமாகிய விக் கிறஹங்களெல்லாம் தானேயாய்க் காண்பித்தும் பேதமன்றித் தானொரு தன்மையாயேநிற்பன். அந்த சத்தி யாதோவெனி ன்?—முன்னருட் சத்திதன்பான் முகிழ்க்குந் தான்முனையான ன்றே - அந்தக்கர்த்தாவினிடத்திலே முதலே கருபையாகிய பராசத்தி உதித்து அநேகபேத சத்திகளாம். தானொன்றிலு மு தியாதவனாக அநாதியே சர்வகாரணத்திற்கும் பரமகாரணனாக நின்றான் என்றிதன்போருள்.

தஜகூரதத்யுயெ—வராநவெக்ஷா ரூபவ்யக்ஷ
வ்ஜாநம்ஸிவஸகி தடி || தஸுஸகி வரா வெக்ஷா
ரூபவஜாஹ—வி—வஸிதஃ | சூகூரதயஸம் வி—
தெரஸெஷஸூவி வஸ—தஃ || வரா ந வெக்ஷா
வெக்ஷாஹுரம் சுஸிஸகி ஸிவாஸுயா ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மேலிதுவுமது.

பொன்மை நீலாகிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கிவற்றி ன் றன்மையாய் நீற்குமாபோற் சத்திதன் பேதமெல்லாம் - இ ிதேகதேச திட்டாந்தம். சிருச்சிய சிவதத்துவங்க னைந்துமுத லான ஞேயகாரியங்கள் சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தாற் சிவ

சத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலால் விம்பப் பிரதிவிம்பத்துவ
ம் பரிணத சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லையென்று
பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது. அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வ
ரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலா
ன ஞேயபதார்த்தங் களுக்கும் ஞாப்பியஞாபக பாவ சம்பந்த
மாத்திரம், கிரியாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு ம
ந்தச் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக்
குஞ் சங்கற்ப சமுத்திரோக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாத்
திரம், பிரதிவிம்ப சம்யோக சமவாயாதிகள் சித்துக்குச் சடத்
தன்மை வருமாதலாற் சொல்லப்பட்டாது. நாஞ்சொல்லிய விர
ன்மி சம்பந்தமாத்திரத்தினாலே சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லா வ
ந்தரங்க வானந்தியம் இயற்கையாய், நிருபசரிதமாயும் பிரிப்புள்
ள பகிரங்கவானந்தியஞ் செற்கையா யுபசரிதமாயு மிருக்கு மெ
ன் றப்படியே சிவசத்திக் கானந்தியமென்று சொல்லப் பட்டவ
னந்தபேதமறிக,—

நின்மலன் தானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றாயே நிற்ப
ன் - அந்த சத்தி பேதபேதஞ் யிருந் தந்தரங்க பேதஞ் சொ
ரூபமாயும், பகிரங்கபேதந் தடஸ்தமாயு மிருத்தலால்; ஏகஸ்வ
ரூபவானுகத் தானாயிருப்பன்.—

முன்னருட்சத்திதன்பான் முகிழ்க்கும் தான்முனையானன்
றெ - மகாப்பிரளயமாய்ப் பின்சுவபாவகாலத்திலே தூலபஞ்ச
கருத்தியத்திலே உதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய், இ
லய சிவனிடத்திலே யிருந்த கிரியாசத்தி, திரும்பிச் சூக்கும ப
ராசத்தி வியத்தி யோக்கியதை முதலாகிய சூக்குமபஞ்ச கரு
த்தியத்தைப் பண்ணுநின்று, மகாசிருஷ்டி வருமிடத்து ஸ்தூல
பஞ்ச கருத்தியம் பண்ணும்படி,—

[தன்பால் - சிவன்பால்,— முன்னருட்சத்தி - முந்தவந்த ஸ்தூல பராசத்தி ரூபியாய்,— முகழ்க்கும் - சிவன்செலுத்த இச்சாசத்தி சவிகற்பஞானசத்தி கிரீபாசத்திபாகிய போகரூபியாய்க்கொண் டித்தியுத்தையாய்,— தான்முனையானன்றே - சிவன் சத்தியா லேவப்பட் டித்தியுத்தனாகான், சத்தியையேவி யந்த சத்தித் துவாரத்தினாலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன்.]

[பின்னுமிதன்பொருள்].—தன்பால்-தற்பொருளறிவாகிய சுத்தசிவனிடத்தில்தான்,—முன்னருட்சத்தி - லயபோகாதி காரங்களைக் கீட்டந்த புறப்பொருளறிவாகிய முந்திய சுத்த சிவசத்தியானது,—முகழ்க்கும் - திருசயமின்றித் திருக்கு ரூபியாய் ஸ்புரித்துத் தோற்றியறியப்படும் புறப்பொருளறிவாகிய அந்தச் சிவசத்தியிலே,—தான் - சிவன்,—முனையானன்றே - தான் ஸ்புரித்துத்தோற்றான் ; தானப்படி ஸ்புரித்துத்தோற்றியறியப்படுவானாயின் புறப்பொருளாய்ப்போவனென்னுமாம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைக ளனைத்துமாப்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படி கம்போல, முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாந் தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றி யே நிற்பன் ; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானென்றித் தானாக வேறு தோன்றாளுகலா னென்பதாம்.

வன்னம் படி கநிறம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னு லாக்குவ
ன் என்றற்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்
கடாவை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத் தொன்பது செய்யுளும் 'தான்முதல்' என்ற
தனை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமேஸ்வரன் சத்தியாலே கொள்ளப்பட்ட திருமேனிக
ளெல்லாம் தான் பல பிரகாரமாய்நின்று நடத்துகச் செய்தே
தன்னுண்மை குன்றாமல் ஒன்றாய்நின்ற தெப்படியென்றவனை
நோக்கி ஒருதிட்டாந்தமிட் டருளிச்செய்கிறார்.

பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கிவற்றி
ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்-பொன்மையுங் கறுப்புமுதலா
ன பஞ்சவன்னங்களும் படிக்கத்தலே சென்று பிரதி விம்பஞ்
செய்ய, அந்தப் படி கமானது அந்தவன்னங்களைத் தன்னிடத்தி
லே வலித்துக்கொண்டு அதுவதுவாய் நிற்குமுறைமைபோல்,—
சத்திதன் பேதமெல்லா நின்மலன் றுஞாய்த்தோன்றி - அந்த
ச் சத்தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லாம் நின்மலனாகிய சிவ
ன் தானாகவே தோன்றி,—நிலைமை யொன்றாமேநிற்பன் - இப்
படிக் கூடிநிற்கைச் செய்தேயும் தன்னுண்மை குலையாமல் ஒன்
றாயே நிற்பன்,—மன்னருட் சத்திதன்பால் முகிழ்க்குந் தான்
முனையானன்றே - முற்பட்ட பராசத்தி அந்த பரமேஸ்வரனி

டத்திலே தோன்றாநிற்கும்; தானந்த பராசத்தியி னிடத்திலே தோன்றாது.

இதனாற் சொல்லியது படிக்கமானது பஞ்சவன்னங்களோ டே கூடி யதுவதுவாய் நிற்கச் செய்மேயும் தன்னுண்மை சூ ன்ருமல் நின்ற தன்மைபோல், சிவனும் தனது த்திகளுடனே கூடி அது வதுவாய் நிற்கச்செய்மேயும் தன்னுண்மை சூ ன்ரும ல் ஒன்றாய் நிற்பனென்றும்; பராசத்தி தன்னிடத்திலே தோன் னுமென்றும், தானதில் தோன்றானென்னு முறையடி பறிவித் தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

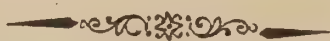
—0—

பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திட - பொன்மைநீலா திகளைத் தன்னிறமே பற்ற, —அவற்றின் தன்மையாய் நிற்கும் பளிங்குபோல - தானு மத்தன்மைக ளனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிக்கம்போல, —நின்மலன் சத்தித ன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படு ம் பேதமெல்லாம், —தானாய்த் தோன்றி நிலைமை யொன்றா யேநிற்பன்-தானாகத்தோன்றி வேற்றுமையின்றிபே நிற்பன், — மூன்னருட் சத்திதன்பான் முகிழ்க்கும் - அவன் யான்மூன் சத் தியி னிடமாகவே கோன்றுவானென்றி, — தான் முளையானன் றே - தானாக வேறு கோன்றாருகலான்.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்க டாவை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத்து ஒன்பதுசெய்யுளுந் தான்முத லென்றத னை வலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யைக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திகள் விசுவத்தின்
கண்ணே பேதமாய் நிற்குமுறைமை
யுணர்த்துகிறார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையில் வுலகமெல்லா,
மொத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முணர்குண குணி
யுமாக, வைத்தன நவளால்வந்த வாக்கடவ் வாழ்க்கை
யெல்லா, மித்தையு மறியார்பீட விங்கத்தி னியல்பு
மோரார். (சூகூ)

(இ-ள்.) சத்தியு இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சி
ஞ் சிவமு வமுமாகிய முறைமைபை யுடையது,
மாய தன்
மைமில் வுலக
மெல்லாம்

ஒத் தொவ்வா சிவ ஞண் பெண்ணென்னும் வடிவொத்
வாணும் பெண் தாண் குறியாகிய கோசமும் பெண்குறியாகி
ணு முணர்குண ப யோனியு மொவ்வாதென் றறியப்பட்ட
குணியுமாக வை குணமுங் குணியுமாகிய பதார்த்தங்களாக
த்தனன் வைத்தனன் ;

அவளால் வந் ஆதலா விரந்தப் பிரபஞ்சமாகிய சரரசர
த வாக்கமில் வா ங்க ளாணெல்லாஞ் சிவனாகவும், பெண்ணெ
ழ்ச்சுமை யெல்லா ல்லாஞ் சத்தியாகவும் வ்யாபியாநிற்கு முறை
மித்தையு மறி மையெல்லாம், இந்தச் சத்தியினுடைய சா

வார் மர்த்தியத்தா லுண்டாயதென் றறியார்கள்.
இஃதன்றி

பீட லிங்கத்தி இலிங்கத்தினுடைய பீட மனோன்மனி
னியல்புமோரார். சொரூபமாகவும், சிவலிங்கஞ் சதாசிவமூர்
த்தியினுடைய சொரூபமாகவு நிற்கிற முறை
மையினையுந் தெளியார்கள். ஏ - று.

ஞான சத்தியமஞ் சிவலிங்கமெனவுங் கிரியாசத்தி மய
ம் பீடமெனவு முணரப்படும்.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் வாயவ்ய சங்கடையு மெனவ
திக. (சூக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

— () —

மேல் சத்திசிவமே ப்ரபஞ்சத்திற்குப் பரமகாரணமென்
றுணர்த்துதல்.

சத்தியுஞ் சிவமூமாயதன்மை யிவ்வுலகமெல்லாம் - சத்தி
யும் சிவமும் பொருந்தி நின்றமையினாலே இந்த லோகங்களெ
ல்லா முண்டானது. பொருந்திநின்ற முறைமை யெவ்வாறென்
னில்?—ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணும்-சைதன்ய ஸ்வரூபமா
னது ஒத்திருக்க விக்ரஹங்கள் ஈஸ்வரனென்றும் ஈஸ்வரியென்
றும், புருஷரூபமும் ஸ்ரீரூபமூமாக பேதமாம். ஆகில்பேதமே
னென்னில்?—உணர்குணகுணியுமாக வைத்தனன் - விக்ரஹங்
களன்றிச் சத்தராய்நின்ற பொழுது சக்திகுணமும் சத்தன்
குணியுமாய் நின்று அவ்வாறே வஸ்துக்களெல்லாக் குணகுணி
களாகவே யுண்டாக்கி நிறுத்தினான்,— அவளால்வந்த வாக்

சமீபம் வாழ்க்கையெல்லாம் - ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோக மிவைகளெல்லாம் அந்தச் சத்தியாலே யுண்டாக்கப்பட்டதே!—இத்தையும்நியார் -நிரீஸ்வரவாதிகளாயிருக்கிற பெயர்கள் அத்தை யறியாமல் அந்யதாவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சத்தி சிவங்களுண்டாகக் கண்டதில்லை, இவ்விடத்து ஸ்ரீபுருஷ சம்போகத்தினாலேதானே ப்ரஜோத்பத்திக ளுண்டாக்கக் கண்டோமென்று ப்ரத்தியக்ஷவாதிகள் சொல்லிச், — அப்படி ஸ்ரீபுருஷ சம்போகத்தினாலே யுண்டாகிறது அந்தச் சத்திசிவங்களின்ற முறைமையினாலே. அஃதெவ்வாறென்னிச்?—பீடலிங்கத்தி னியல்புமோரார் - சிவன்நாதரூபலிங்கமாகவும் சத்தியிந்தரூபமான பீடமாகவும், யோனியும் லிங்கமுமாக எப்பொழுதுங் கூடியிருந்து இப்படியே யோனிலிங்க சம்பந்தத்தினாலே சகல ப்ரஜோத்பத்திகளே யுண்டாக்குகிறது மறியார்கள் என்றிதன் பொருள்.

தஜ-கூட வா த-ஹெ — நாஜொ லி-மரிதி ஜெ ய-
விந-வீ-ரிதிஸு-தடி | நாஜவிந-ய-த-ஹெ-ப-
கஜ-ஸாஜாவ ஸ-ஹெ || லி-ம-ஸ-ஹ-ரிதிஜெ ய-
வீ-ஹ-ரிதி ஸ-ஜாஹு-தடி | யொநி லி-ம-பு-கா-ரெ-
ணஜ-ம-ஸு-தடி-கூ-கா-ரண || ஸஜாஸ-யொ-ம-ஹ-
வ-கா-கூ-கஜ-ஹ-ஹ-ஜாஹு-தடி | லி-ம-ந-ஜ-ய-
தெ-த-த-ஜ-ம-கூ-ஸ-வ-ஜ-ம-தடி || தஜா-லி-ம-வி-ஸ-
ஷெண கஜ-ஹ-ஹ-வ-ஜாஹு-தடி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் சிலவயவவங்களொத்துஞ் சில வயவவங்க ளொவ்வாமலு மிருக்கின்ற வாண் பெண் நீட்சி யுரு ட்சி முதலிய குணி குணம் இலிங்கம் பீடம் என்கின்ற சடப தார்த்தங்களி லேயும், தற்பொரு ளறிவு புறப்பொருளறிவு என் கின்ற சிற்றுணி குணங்களிலேயும், சிவனுக்குஞ் சத்திக்கும் மு றைநையி லதிட்டானங் கற்பித்திருக்கையால்; எல்லாஞ் சிவ சிவசத்தி மயமென்று செப்புகின்றார்.

யெளிப் பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இறைவ னிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளவைத்தலானன்றே, பல் வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளனைத்துங் குறியானங் கு ணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வியோனிக்குள் இருவேறு வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவா கலான், இப்படியே யீண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லா ன் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்ப தறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவேறு வகைப் பட வைத் ததனைக் கண்கூடாக வறியச்செய்தல் சான்றென்ப தாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கியை வடி

வங்களெல்லா மொத்துங் குறிகுணங்ளொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல்.

ஆண்பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன.

உணர்குணகுணியுமாகி யென்பது; அவ்வக்குறிகட்டேற்ப உணரப்படு மிருவேறு வகைக் குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம்.

இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைகுணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக் குணமு முடையனவாதல்.

ஈண்டிக் குணியென்றது வாளாபெயராய். நின்றது, கரிகரம் பணிபணம் என்றற்போல.

ஈண்டிக் கூறிப்பொந்த வாழ்க்கையாவன? உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவையுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாகவுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சத்தி பலவடிவான அவதந்ரதோன்றும் சிவனும் அந்தச்சத்தி தானாகவே தோன்றிநிற்ப

னென்றும் எங்கே காணப்பட்டது என்றவனை நோக்கி மேலநு
ளிச்செய்குரார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமான தன்னிம யிவ்வுலகமெல்லாம் - இந்
தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவும் சிவனது வடிவு
மாயிருக்கிற முறைமையை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்ஙனே
யெனில்?—ஒத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முணர்-வடிஒத்து
முத்தினா யொவ்வாத வாணும் பெண்ணுமாயிருக்கிற முறை
மையை யறிவாயாக. இப்படி பெண்ணு மாணுமென இரண்டா
யிருக்கிற தன்மைபோல் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டா யிருக்கு
மோவென்னில்?—குண குணியுமாக வைத்தனன் - குணமுங்
குணியும் பிறிபடாத தன்மைபோலச் சத்தியுஞ் சிவமும் பிறிப
டாதென்று பரமேஸ்வரன் வேதாகமங்களிலே அருளிச்செய்
து வைத்தான்; ஆகையால் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டாயிராது.
பிரவஞ்சத்தை நடத்துகைக்கு சிவமே யமையாதோ சத்தியே
னென்னில்?—அவளால்வந்த வாக்கமிய் வாழ்க்கையெல்லாம்-
அந்தச் சத்தியாலே யுண்டான ஆக்கமாயிருக்கும் இந்தப்பிரப
ஞ்ச வ்யாபாரமெல்லாம்,— வித்தையு முணரார்-இந்தச்சத்தி
ஆன்மாக்களை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற வுபகாரத்தையு மறி
யார்கள். இப்படி யுபகரித்து நிற்கிற சத்தியே யமையாதோ, சி
வ மேனென்னில்?—பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரார் - சிவத்
தைவிட்டு சத்தியுந் தனித்தொரு முதலாயின்று காரியப்படா
து, சத்தியைவிட்டுச் சிவமுந் தனித்தொரு முதலாயின்று கா
ரியப்படாது. அதென்போல வென்னி லாவுடையாளுக்கு சிவவி
ங்கமு மொன்றைவிட் டொன்று நீங்காமற் றன்னிற் கூடியிரு
ந்து ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கிற முறைமை யறியார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசத்தியினு
டைய வடிவாயிருக்குமென்றும், இந்தச் சிவமுஞ் சத்தியுங்

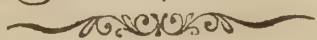
குணமுங் குணியும்போல் பிறிபடாமல் கூடிநின்று பிரபஞ்சத்
தைக் காரியப்படுத்திமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்தியுஞ் சிவமுமாயதன்மை - இறைவனின்வாறு சத்தியு
ஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே யிருவேறுவகைப்பட்ட தன்மை
கள் வைத்தலாலன்றே,—இவ்வுலகமெல்லாம் - பலவேறுவகை
ப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளனைத்தும்,—ஒத்தொவ்வா ஆணும்பெ
ண்ணும் - அவ்வப்பிறப்புக் சிபைவடிவங்களெல்லா மொத்துக்
குறி குணங்களொவ்வாது இருவேறுவகைப்பட்ட ஆணும்பெண்
ணுமாகிய,—உணர்குண குணியு மாக வைத்தனன்,—அவ்வயோ
னிக்கு ளவ்வக்குறிகட்டேற்பவுணரப்படு மிருவேறுவகைக் குண
ங்களையுடைய தம்முட்கூடிக் களித்து வாழாநின்றன வாகலா
ன்,—இவ்வாழ்க்கையெலாம் - இப்டியே ஆண்டுக்கூறிப்போந்த
வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால்வந்தவாக்கம் -சிவசத்திமணந்த
தனாலாகியவாழ்வென்ப தறியப்படும்,—இத்தையுந்நிபார் - அச்
செலாமிலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ்சத்தியுங் கொண்
டருளிப் முறையுமுறைவார்,—பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரா
ர்,—பீடி லிங்கவடிவமே யங்ஙனமிருவேறுவகைப்பட்டவைத் தத
னைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்றாகவும் அதனையுமுண
ரார் என்பதாம்.

இதனானே தான்முதலாதல் கண்கூடாக விளக்குமுகத்
தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பதியின திலக்கண முணர்த்தி, மேலெய்தியது

விலக்கப் பிறிதுவிதி யுணர்த்துகிரர்.

சிவனுரு வருவுமல்லன் சித்தினோ டசித்துமல்ல
ன், பவமுதற் றெழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானும
ல்லன், தவமுதல் யோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன்றா
னே, யிவைபெற வியைந்துமொன்று மியைந்திடா வி
யல்பினானே. (௪௦)

(இ - ள்.) சிவனு பரமபதிபாகிய சிவன் முற்கூறிய வருவ
ரு வருவும மு மருவமுமன்று,
ல்லன்

சித்தினோ ட சித்தாகிய வான்மவர்க்கமு மசித்தாகிய
சித்துமல்லன் பிரபஞ்சமு மல்லன்,
பவமுதற் றெ சிருட்டி முதலிய பஞ்ச சிருத்தியங்களி
ழில்க ளொன்று லொன்றுஞ் செய்கிறவனு மன்று,
ம் பண்ணிடு வா
னுமல்லன்

தவமுதல்யோ மகமேரு பாரிசுத்தி லிருந்து தவசமுதலா
கபோகந் தரிப்ப க வுடைய யோகநிலைபி, லிருந்தவனும், சுப்பி
வனல்லன் ரமணியனை யுண்டாக்குகையின் பொருட்டு
நெடுங்காலம் போகத்தைப் புரிந்தவனுமன்
று;

தானே யிவை அவ னிவை பெல்லாததையு மதுவதுவாக
பெற வியைந்து வாண்டாண்டுப் பொருந்தி யிருந்தானேயா
ம் யினும்

ஒன்று மியைந் முற்கூறியவைக ளொன்றுடன் கூடுவா
திடா வியல்பினு னாகி னந்தக்கர்த்தாவஞ் சாதிகாரியாவ னு
னே. தலாற் கூடா வியல்பை யுடையனாய் நிரதி
காரியா யிருப்பன். ௭-நூ.

தானேயென்னு மேகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு மதங்கத்தி லறிக.

உ-ம். “பெண்ணுரு வாணுரு வல்லாப் பிரமபுரந் தாமேய,
வண்ணல்செய் யாதன வெல்லாமறிந்து வகைவகையாக, நன்
னிய ஞான சம்பந்தன்.” எனவறிக.

இச்சூத்திரத்திற் கூறியது, பிரபஞ்ச மியல்பிற் றேன்றி நி
ன் றெடுங்குமென்னு முலோகாயதன் முதலாயினார் வினாவி
டையு முணர்த்திப் பரமபதியின திலக்கண முணர்த்திய தெ
னவறிக. (௭௦)

முதற்சூத்திர முடிந்தது.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

முதல்விருத்தத்திலே சித் துருவென்று உபக்கிரமித்து, ம
த்யே அறுபத்தெட்டுவிருத்தம் பராமர்சம்பண்ணி, மேலந்த ப
ராமர்சத்திலேவந்த ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை
இவைகளெல்லாம் உபசாரமல்ல தியல்பல்ல, கேவல சுத்த சை
தந்யமாத்திரமே சிவஸ்வரூபம்; தத்ஸன்னிதிமாத்திரத்திலே
பஞ்சக்ருத்யமுண்டாவதென்று உபசம்ஹராம் பண்ணுகின்றது.

சிவனுருவல்லன் - அநந்தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர
காலருத்திர விஷ்ணு பிரம்ஹாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமவா

ய சத்தித்துவாரா அதிஷ்டித்த நின்றுகொண்டு சிவனுருபியும
ல்லன்,— அருவுமல்லன் - சத்தாவஸ்தையிலே அகனாயாகிய
சித்சத்தி மூர்த்திமாணாக நின்றதுகொண்டு சிவன் அருபியு மல்
லன்,—சித்தினூ டசித்துமல்லன் - சித்தாகிய ஈஸ்வரசமவா
ய சத்தியானது, தத்வமும் அசித்தாகிய பிந்துமூர்த்தியுமாகி
க் கூடினவிடத்திலே; ப்ரபாவருபமான பஞ்சமந்த்ர தனுவெ
ன்றதுகொண்டு, சித்சித்தாத்மகமான ரூபாருபியுமல்லன்,—ப
தமுதற் ரூபுழி ல்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன் - ப்ரம்
ஹாவிஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அ
பிவியக்தியாகநின்றும் அவர்கள் பண்ணும் ச்ருஷ்டி ஸ்திதி சம்
ஹார திரோபாவ அநுக்கிரஹமாகிய ச்ரியைகளைப் பண்ணினவ
னுமல்லன்,—தவமுதல் யோகந் தரிப்பவனல்லன் - தவமாகிய
அணிமா த்யஷ்டாங்கயோக சாதனையை முனிகள் பொருட்டுத்
தாஞ்செய்துகாட்டிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை வேறறநின்றும்
அந்த ஸாத்லீக குணத்தை யுடையவனுமல்லன்,—போகந் தரிப்
பவனல்லன் - உமாமஹேஸ்வரனை வேறறநின்றும் அந்த ராஜஸ
குணத்தையுடையவனு மல்லன், சம்ஹாரத்தைபண்ணுங் காலரு
த்ரனை வேறற நின்றும் அந்த தாமஸகுணத்தை யுடையவனு
மல்லன். “அகிலகரோதிதி கர்த்தா” என்னும் வ்யுத்தபத்தியால்
கர்த்தா வென்பது சிவனுக்கெப்படி கூடுமென்னில்?—தானே
யிவைபெறவிசைந்து மொன்று மிசைந்திடா வியல்பினானே -
தனது சன்னிதிமாத்ரத்திலே தானே ஆன்மாக்களுடைய போ
கமோகூடார்த்தமான ச்ருஷ்டியாதி பஞ்ச க்ருத்தியங்களும்
பொருந்தும், தொழில் குண மிச்சை வெறுப்புவிக்கார மொன்
று மல்லாத சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமே ஸ்வபாவமாக வுடை
யவன் என் நிதன்பொருள்.

தஜுதூ ஷெஷிகாஸொத ரொ — வீஜ வி ஜாதொ
 ஹிஸஜாகு — ஷெஷவது யஸாஸுஸததா வீஜுது
 நாபெய ஹெயொபு ஹெ புதா ஹிஷுது ஸஜா
 ஹெஹெபொவிஸொகது | யொஸஸஸஸெஷு — ஸா
 தெஷுஷு வொடுத ஹிஜெஹெஸுரது || சுகாயொநிஸு —
 னொ ஹீதி நிரஜந நிஷுதி ஜெனி ஸீஹு | ஷுஸுஜ
 ஸாவ ஜெஹித ருபெஸிவஸு கதது.

சிவனுக்கு ஆதார தேஹகரணதிக னெல்லாந் தனதுசம்
 வாயசக்தி யென்பதற்கு சம்மதி.

ஸீஜந தமெ — சுபுபத ருயிஜாநா ஸஸகி
 காரணாதகது | காஜாஸெஸவ பராஸுஷா ஸா
 ஷிகா ஜதாஸிகா || வுஜஸாவரணாஸான வஸஜாதா
 திவாவஸா | சுஷுஜொபரதா ஸாய் ஜெகிஷெ
 நொபவயதுதகி.

இந்த முதற்குத்திரம் எழுபதுவிருத்தத்தினால் ப்ரபஞ்ச
 ம்ஆன் பெண் அலிபாதி காரியருபமாகையினாலே, இந்தக்காரிய
 ருபாது மானத்தினாலே இந்தக்காரியத்திற்குக் கந்தார வொரு
 வனுண்டென்றும், தாமத்தைக் கண்டபொழுது புகையைக் க
 ண்ட பொழுது விதற்குக் காரணமா யிருக்கிற ஈரவிதகோ
 டொகடின் வந்தியுண்டென்று அறிந்ததுபோல; இதற்குக் கார
 ணமாயிருக்கிற ஆத்மேந்த நஸ்யுத்தாஸ்தியுண்டென்று அறிந்
 ததுபோல சித சித்ருபமாயிருக்கிற ப்ரபஞ்சத்தைக் கொண்டு
 இதற்குக் காரணமாக ஆன்மா ஆச்ரயமாயிருக்கிற மாயையிலே

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சிவஞானபொருளோடு முவமிக்கப்படா நென்று செப்பு
கின்றார்.

சிவனுரு வருவு மல்லன் - சிவன் சத்தியருவ நென்று முத
ற் சாதித்தலால், மாயாசரீர வருவனன்று, சத்தியருவனென்
று முதற்சாதித்தலால், மாயாவருவனன்று, — சித்திவேடசித்
துமல்லன் - சிவன்சத்தி யருவனென்று சாதித்தலால், ஆன்மவ,
ரு சடவரு வன்று, — பவமுதற்றொழில்களொன்றும் பண்ணிடு
வானுமல்லன் - சங்கற்பலக்ஷணசந்நிதிமாத்திரத்தால், விகிர்
தி விரவாமல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்திய கர்த்தாவென்று சா
தித்தலால், குலாலாதிபோற் சரீர கரசரணத்தினாலே சிருட்
டி முதற் கிருத்தியங்ளைப் பண்ணுகிறவ னன்று, — தவமுதல்
யோக டோகந் தரிப்பவனல்லன் - ஸ்ரீகண்ட தேக தேகியாய்
சனகாதிகளுக்குத் தபாபிரயம் யோகாபிரயம் கவுரிகல்யாண
ம் இவைகளைப் பண்ணுமவனென்று சாதித்தலால் தவம் டோ
கம்போகங்கள் தானாய்பண்ணுகிறவனன்று, — தானே - சிவன்ரு
னே, — இவைபெறவிடைந்து மொன்று மியைந்திடாவிடல்பி
னானே - முன்சொன்ன முறைமையினாலே சிருஷ்டி முதற் கிரு
த்தியங்கள் பண்ணப்பொருந்தியும் பொருந்திடா வியற்கைய
ன்றுனே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

நாண்டிக் கூறிப் போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொருபலக்ண மெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறும். அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படுமென்பதாம்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரன் இந்தக்கிருத்தியங்களைச் செய்யுமிடத்து உருபமாயிருந்து செய்வனோ, அருபமாயிருந்து செய்வனோ, என்ற மாணாக்களை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிறார்.

சிவனரு வருவமல்லன் - சிவன் முயற்கோடுப்போலக் காணப்படாத வருபமுமல்லன், பிரபஞ்சத்திலுண்டான வடிவுகள் போல் அதுவிதுவென்று சுட்டி யறிபப்பட்ட உருபமுமல்லன்,—சித்தினோ டசித்துமல்லன் - சேதனமும் அசனோ டசேதனமுமான பிரபஞ்சமுமல்லன்;—பவமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணி வானுமல்லன் - கிருட்டிமுதலாக வுண்டான கிருத்தியங்களெல்லாம் ஒன்றுஞ் செய்வானுமல்லன்,— தவமுதல் லியோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன் - தவசுமுதலாக வுண்டாகப்பட்ட யோகங்களையுங் கன்மத்துக் கீடாக வுண்டாகப்பட்ட போகங்களையு மிவை யிரண்டையுந் தானேசெய்து அருப

விக்கிறவனு மல்லன். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாந் தானல்லவாய் நின்றால், இவை காரியப்படுவ தெப்படியென்னில்?—தானே யிவைபெற விசைந்துமொன்று மிசைந்திடா வியல்பினானே - முன்சொல்லப்பட்டவை யொன்று மல்லாத சங்காரகர்த்தாத் தானே சிருட்டிமுதலானவை யெல்லாந் தனதாகக் கூடிநின்று செய்கைச் செய்தேயு மிவையொன்றுடனுங் கூடாமல் தோய்வற நிற்கிற வுண்மையை யுடையவன்.

தானே யிவைபெற விசைந்து மொன்றுமிசைந்திடா வியல்பினானே என்றதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானபோதம் “ஒன்றலா வொன்று லுளதாகி நின்றவா, றென்றலா வொன்றிலவை யீராத-லொன்றலா, வீரேமுதலதனி லீறலா வொன்றுபல, ஷாறே தொழும்பாகு மங்கு” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம்-க—சூ, ௩-வது, வெண்பா.

இதனாற் சொல்லியது உருவும் அருவும் சித்தும் அசித்தும் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களும் போக மோட்சங்களும் ஆண்மாக்களுக் கொழிந்து தனதில்லாத சங்காரகர்த்தா; இவை யெல்லாந் தானாகி நின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயும், இவையொன்றினுந் தாக்கற நிற்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது.

ஆகையால் பிரபஞ்சம் சங்காரகர்த்தாவினானே நிற்கையினாலே பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவே முதலென்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் “வேதமுதல்வன் முதலாய்விளங்கும் வையமேத்தப்படா மெய்யுலகத் தவரேத்தல்செய்யப், பூதமுதல்வன் முதலேமுதலாய்ப் பொலிந்தகுதன்

ஞெலி மாலையென்றே கலிக்கோவை சொல்வே என்றும்” திரு வாசகம் “கொள்ளேன்புரந்தரன் மாலயன்வாழ்வு குடி-கெ டினு, நள்ளேனிந்தடி யாரோடல்லால்நர கம்புகினு, மெள்ளே ன்நிருவரு ளாலேயிருக்கப் பெறினிதைவா, வுள்ளேன்பிறதெ ய்வ முன்னையல்லாலெங்க ஞுத்தமனே” என்றும், திருக்களிற் றுப்படியார் ‘இன்றிச் சமயத்தி னல்லதமற் றேழையுடன், ஒன்றுசொல்லிமன்றத்துண் ணின்றவா—நின்றிங்கே, யங்கமு ள்மறவே பாடு மடியவர்க, ளெங்குமிலைக் கண்டா யிது’ எ ன்றுவருங் கண்டுகொள்க’.

திருக்களிற்றுப்படியார் - சுரு-வது செ.

‘ஞானமே யானபோது’ என்ற திருவிருத்தமுதல் ‘சிவ னரு வருவுமல்லன்’ என்ற திருவிருத்த மீறாகவும் சேஷன்.

‘ஒருவனோ டொருத்தி’ என்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

முதற்கூத்திர முடிந்தது.

க—மணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

‘சிவனரு வருவுமல்லன் - சிவபிரா னுருவு மருவுமல்லாதவ ன்,—சித்திமீனாட சித்துமல்லன்—சித்து மசித்துமல்லாதவன்,— பவமுதற் றொழில்களொன்றும் பண்ணிடுவானுமல்லன் - சிருட் முதலிய வைந் தொழில்கள் செய்வானுமல்லாதவன்,— தவமுத ல் யோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலியயோகவடிவ ங்கொள்வானு மல்லாதவன்,—தானேயிவைபெற வியைந்தும்—

நாண்டுக்கூறிப்போந்தவை யனைத்து முதல்வனுக்குத் தடத்தலு
க்கணமாகலின்,—ஒன்றுமியைந்திடா வியல்பினானே - சொருப
லக்கண மெனப்படுந் தன்னுண்மை யிவற்றின் வேறும். அஃதுண்
மை யதிகாரத்துப் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குச் சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூற
ப்பட்டது.

க—சூ, ஈ - அ, முடிந்தது.

—0—

முதற் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—

“ஆதிதனிலெழுபது”

என்ற முதற் சூத்திரம்

எழுபதும்

முடிந்தது.

நாயிர முட்பட சூத்திரம் - கா.

—0—

